

MARȚI 20 APRILIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.05)

2. Ordinea de zi

Președintele. – Având în vedere ultimele evenimente și cu acordul grupurilor politice, aș dori să propun următoarele modificări la ordinea lucrărilor de miercuri. Sunt modificări noi față de cele adoptate ieri la ora 17.30. Sunt modificări suplimentare.

În primul rând eliminăm timpul acordat întrebărilor adresate Consiliului de pe ordinea lucrărilor. Consiliul m-a informat că, din cauza problemelor cu transportul înregistrate săptămâna aceasta, dl López Garrido va trebui să plece din Strasbourg miercuri la ora 18.00, deci nu vom mai putea avea un timp afectat întrebărilor seara. În al doilea rând, scoatem de pe ordinea de zi raportul dnei Țicău privind eficiența energetică a clădirilor, deoarece nu a fost adoptat în comisie luni. În al treilea rând, vom introduce o întrebare orală referitoare la utilizarea tehnologiilor de minerit folosind cianură, ca al treilea punct pe ordinea de zi, după-amiază, imediat după dezbaterile privind SWIFT și RNP (registru cu numele pasagerilor). Astfel, ședința de miercuri se va încheia la ora 19.00. Mai spun încă o dată, foarte pe scurt: am renunțat la aceste puncte care nu sunt posibile și, prin urmare, ședința de miercuri nu se va încheia la ora 24.00, ci la ora 19.00. Repet că am discutat aceste lucruri împreună cu președinții grupurilor politice.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Domnule președinte, aș dori doar să întreb dacă ședințele din Parlament se mai țin joi, dacă comisiile, cum ar fi cea pentru evaluarea opțiunilor științifice și tehnologice (STOA), se vor mai întâlni, dacă vor exista interpreți pentru aceste ședințe și dacă grupurilor de vizitatori li se va permite accesul în Parlament joi.

Președinte. – Lucrez acum la un email pe care îl voi trimite tuturor deputaților și pe care îl voi semna personal. Unii dintre noi nici măcar nu au ajuns încă la Strasbourg și doresc, de asemenea, să primească toate aceste informații. Emailul va fi trimis în jurul orei 11.00 și va include răspunsurile la cât mai multe întrebări la care putem răspunde.

Joi se vor ține toate întâlnirile comisiilor, însă nu se va vota. Serviciile Parlamentului European vor fi aici. Nu va avea loc o ședință plenară. Totul, în afară de ședința plenară, se va desfășura ca de obicei. Grupurile care vin la Strasbourg să viziteze Parlamentul vor fi primite – cele pe care le-am invitat – și vor putea să viziteze Parlamentul și să intre în sala de ședințe, însă nu vor avea loc dezbateri.

Singura diferență față de o zi normală va fi aceea că nu vor avea loc dezbateri și nu se va vota. Restul se va desfășura ca de obicei joi.

Joi și vineri veți putea semna în registrul de prezență.

Restul informațiilor se regăsesc în emailul pe care o să îl primiți nu mai târziu de pauza de prânz.

Ieri a avut loc o reuniune a Conferinței președinților, precum și o reuniune a Biroului. S-au luat decizii în legătură cu un număr important de subiecte. De acum înainte va exista un grup operativ, care va include și serviciile parlamentare. Acesta va fi în contact cu mine tot timpul, iar eu voi fi în legătură cu președinții grupurilor politice, deoarece trebuie să păstrăm contactul pentru tot ceea ce ține de deciziile ce trebuie luate în legătură cu săptămâna aceasta și cu următoarele săptămâni. Vă reamintesc că săptămâna viitoare comisiile Parlamentului European se vor reuni și nu trebuie să blocăm desfășurarea firească a procedurilor în comisii și trebuie să pregătim ședința plenară de la Bruxelles ca pe una normală. Încă nu s-au luat decizii cu privire la aceasta, însă acest lucru se va face în zilele ce urmează.

Vă voi transmite informații în legătură cu toate deciziile luate și cu tot ceea ce planificăm pentru viitor.

3. Perturbarea traficului aerian în Europa (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct este declarațiile Consiliului și Comisiei privind perturbarea traficului aerian din Europa.

După cum bine știți, deciziile referitoare la următoarele zile trebuie luate de brațul executiv al instituțiilor europene. Aceasta va fi, desigur, sarcina Comisiei și a Consiliului de Miniștri. După cum știm, atât Comisia, cât și Consiliul lucrează la acest lucru încă de duminică, cel puțin, însă și noi, în calitate de deputați în Parlamentul European, avem sarcinile noastre. Acestea se referă la soluții pe termen mai lung pentru criza actuală. O să ne dorim să ne implicăm și comisiile parlamentare. În cadrul sesiunii de la Bruxelles trebuie să vedem și în ce mod vom rezolva situația actuală. Este posibil ca răspunsul nostru să fie o rezoluție. Mă refer aici la modalități diferite de a reacționa. Aș dori să vă rog ca, în cadrul discursurilor dvs., să vă referiți și la modul în care Parlamentul poate contribui la soluționarea problemelor actuale. Acestea sunt, în primul și în primul rând, problemele cetățenilor noștri, locuitorii Europei. Desigur, avem o problemă cu deplasările la Strasbourg și Bruxelles, însă aceasta este problema noastră și nu trebuie sub nicio formă să facem prea mare caz. Trebuie să ne pregătim să discutăm cum am putea rezolva problemele europenilor în situația în care traficul aerian este paralizat. Aspectul cel mai important este ce putem noi face, în calitate de deputați în Parlamentul European, în următoarele săptămâni pentru a îmbunătăți situația. Cu toate acestea, având în vedere că în primele ore și zile cea mai mare responsabilitate revine executivului, doresc să le mulțumesc reprezentanților Comisiei și Consiliului pentru că se află alături de noi.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Domnule președinte, așa cum știe toată lumea, transportul aerian are un caracter cu totul și cu totul strategic, afectând cetățenii, viața de zi cu zi a acestora și dreptul lor la liberă circulație – un drept fundamental – și, fără îndoială, afectează în mod decisiv activitatea economică.

Atunci când apar probleme în transportul aerian, când perturbările nu mai afectează doar o țară, caracterul strategic al transportului aerian devine și mai evident, iar pierderile sunt mai mari.

Atunci când afectează majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene, ca în cazul de față, avem de-a face cu o problemă foarte serioasă, chiar cu o criză. Este, desigur, o criză neașteptată și fără precedent, care trebuie gestionată în mod corespunzător. Pe lângă aceasta, suntem puși în fața paradoxului de a face față unui subiect față de care Uniunea Europeană, ca atare, nu are prea multe prerogative, mai puține, de fapt, decât are în alte cazuri, dar chiar și așa trebuie să reacționeze, trebuie să acționeze.

În această criză a traficului aerian din Europa, au apărut în același timp două circumstanțe: un nivel maxim de gravitate – criza este una foarte gravă – dar și un nivel scăzut de capacitate juridică imediată a Uniunii Europene de a acționa în acest sector. Prin urmare, este o situație în care nu este ușor să acționezi din perspectiva Uniunii Europene. Cu toate acestea, am acționat și reacționat.

Și astfel ajung la cea de-a doua parte a discursului meu: ce acțiuni s-au întreprins în acest caz. În primul rând, statele membre și autoritățile aeroportuare au aplicat protocolul existent, luând în considerare harta care prezenta influența cenușii vulcanice, realizată de centrul de avertizare a aviației privind cenușa vulcanică de la Londra. Aceasta a fost o evaluare științifică, pe baza căreia s-a considerat că zborurile în spațiul aerian respectiv trebuie restricționate imediat. Iată ce s-a făcut în primul rând, și s-a făcut cu cea mai mare precauție și siguranță și cu riscuri minime, pe baza acelei contribuții inițiale a Eurocontrol, care, la rândul său, a avut la bază afirmațiile făcute de cei de la centrul de avertizare a aviației privind cenușa vulcanică de la Londra, care a fost creat cu mulți ani în urmă.

Desigur, situația s-a extins dincolo de statele membre și, prin urmare, Uniunea Europeană și instituțiile sale s-au pus pe treabă de la bun început. Mai exact, în ultimele zile au avut loc o serie de reuniuni tehnice, care s-au finalizat cu o decizie politică luată ieri de către miniștrii transporturilor.

Pe parcursul întregului sfârșit de săptămână, Consiliul, Președinția spaniolă, Comisia – în special comisarul Kallas, căruia țin să îi mulțumesc pentru bunăvoința și munca asiduă depusă în această perioadă – și Eurocontrol au lucrat pentru a pregăti o reacție mai clară și mai potrivită la ceea ce devenea deja o criză de durată, care începea să aibă consecințe foarte grave asupra întregii Uniuni Europene și chiar dincolo de granițele acesteia.

Munca depusă în ultimele zile s-a concretizat în recomandarea Eurocontrol, adoptată în unanimitate, mai întâi în cadrul reuniunii de ieri de la Bruxelles dintre Eurocontrol, Comisie, Consiliu, autoritățile aeroportuare, organizațiile de transport aerian și toate sectoarele implicate referitoare la necesitatea stabilirii de către

Eurocontrol a trei zone afectate de vulcan, începând de astăzi. Prima zonă este aceea cu cea mai mare densitate de cenușă vulcanică, în care se va impune o restricție absolută, o interdicție absolută a zborurilor; cea de-a doua zonă este opusul primei, una în care cenușa nu este prezentă deloc și în care, prin urmare, zborurile nu sunt restricționate; iar cea de-a treia zonă este una intermediară, în care densitatea de cenușă este scăzută, și astfel zborurile pot fi efectuate fără riscuri. Autoritățile naționale vor trebui să examineze această a treia zonă în mod coordonat, începând de astăzi, ținând cont de datele furnizate de Eurocontrol zilnic și constant, la fiecare șase ore, pentru a decide dacă este nevoie să stabilească coridoare sau zone în care zborurile sunt permise.

Această recomandare tehnică, care a venit de la Eurocontrol și a fost propusă de acesta, a fost adoptată ieri în unanimitate de cele 27 de guverne din Uniunea Europeană, devenind, astfel, un obiectiv european și o abordare europeană a ceea ce este necesar în momentul de față. Cu alte cuvinte, Uniunea Europeană ia o decizie și le propune, prin urmare, statelor membre să acționeze în acest sens. A existat un acord unanim între guvernele europene și Comisie, împreună cu propunerea făcută de Eurocontrol, în sensul acționării în acest fel.

Prin urmare, siguranța a continuat să fie menținută ca prioritate. Din acest punct de vedere nu se pot face compromisuri, așa cum a afirmat comisarul Kallas - a spus acest lucru la sfârșitul săptămânii - și există, deci, o zonă care se află sub interdicție, în care există un acord privind o interdicție totală a zborurilor. Vom afla mai multe despre riscurile reale cu ajutorul tuturor datelor care vor fi folosite de Eurocontrol, care nu vin doar de la Londra, ci și din testele făcute cu aeronave fără pasageri, precum și al datelor furnizate de autoritățile naționale, de producătorii de piese de motoare pentru avioane și de Agenția Europeană de Siguranță a Aviației din Köln. Toate aceste date vor fi luate în considerare atunci când vor fi identificate zonele aprobate ieri de către miniștrii transporturilor la reuniunea extraordinară a Consiliului organizată la cererea Președinției spaniole.

Este, prin urmare, un model în dezvoltare, mai dinamic și mai exact decât cel folosit în prezent, care se bazează în primul rând pe date științifice, în al doilea rând pe o decizie tehnică a Eurocontrol și, în final, pe o decizie a statelor membre cu privire la zona intermediară, în legătură cu care trebuie să aibă o atitudine coordonată.

Domnule președinte, Consiliul miniștrilor transporturilor a adoptat la rândul său, ieri, o poziție foarte clară, comunicându-le statelor membre că trebuie să facă tot ce le stă în putință pentru a pune la dispoziția publicului cât mai multe metode de transport alternative, pentru a rezolva situația foarte gravă care afectează mobilitatea cetățenilor europeni și nu numai. De asemenea, au fost abordate consecințele economice foarte grave ale acestei situații - după cum vă va explica dl comisar Kallas - în cadrul unui grup operativ condus de vicepreședintele Comisiei, dl comisar Kallas, dl comisar Almunia și dl comisar Rehn, care va prezenta săptămâna viitoare un raport referitor la toate aspectele economice. În sfârșit, cât de curând va avea loc o altă reuniune a Consiliului miniștrilor transporturilor, pentru a discuta toate aceste probleme.

Prin urmare, dle președinte, s-a luat o decizie, care prezintă o perspectivă europeană și o abordare europeană coordonată ca răspuns la ceea ce se petrece în momentul de față, care se bazează pe siguranță și pe nevoia de a fi cât mai eficienți și mai exacți atunci când se iau decizii legate de zboruri, protejând în același timp drepturile cetățenilor. Domnule președinte, dle Buzek, mă bucur să văd că Parlamentul European a propus o dezbatere detaliată a acestei probleme. De fapt, dezbaterea demonstrează clar că aveți reflexul de a acționa imediat, așa cum trebuie să facă o adunare care reprezintă popoarele din Europa, și că puteți considera acțiunile care trebuie luate pe termen mai lung, pentru a răspunde acestei crize total neașteptate și noi, care a avut un impact extraordinar și foarte mare asupra vieții cetățenilor europeni.

Președintele. - Doresc să asigur Consiliul de Miniștri și Președinția spaniolă, și vă rog să le transmiteți acest lucru, că Parlamentul European este dispus în orice moment să coopereze, că suntem deschiși pentru a discuta aceste aspecte în comisii. Suntem deschiși să îi primim pe reprezentanții Comisiei Europene și ai Consiliului și să discutăm aceste probleme. Dorim să ne implicăm. Venim din regiunile diferite ale Uniunii Europene, am fost desemnați în baza unor alegeri directe și suntem responsabili pentru locuitorii Uniunii; prin urmare, implicarea noastră este esențială. Suntem pregătiți să facem acest lucru. Desigur, putem face doar ce îi este permis unei autorități legislative. Nu putem lua decizii executive, însă ne dorim să ajutăm atât Consiliul, cât și Comisia. Suntem deschiși la acest lucru. De aceea purtăm această discuție.

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. - Domnule președinte, mă bucur să prezint Parlamentului raportul privind acțiunile întreprinse de Comisie în legătură cu efectele crizei din spațiul aerian european, provocată de erupția vulcanică din Eyjafjallajökull. Probabil că Parlamentul cunoaște deja că 84 000 de zboruri au fost anulate, fapt care a afectat mii de pasageri.

După cum știți, la inițiativa noastră, Eurocontrol a organizat luni dimineață o teleconferință, iar Comisia a participat activ ieri după-amiază la o reuniune extraordinară a Consiliului miniștrilor transporturilor. Consider că trebuie transmise patru mesaje esențiale după această reuniune.

Toți miniștrii transporturilor sunt pentru un răspuns european coordonat în fața crizei. Soluțiile identificate la nivel național nu sunt eficiente pentru gestionarea acestor probleme, care afectează spațiul aerian la nivel global. Doresc să subliniez faptul că spiritul de cooperare a fost foarte accentuat în rândul tuturor miniștrilor transporturilor și am avut mai multe convorbiri telefonice pe parcursul cărora toți au afirmat că sunt gata să își asume responsabilitatea și să coopereze.

Un al doilea aspect important este acela că siguranța se află pe primul loc. Nu putem face compromisuri când vine vorba de siguranță. Aceasta este și va rămâne principala noastră preocupare. Trebuie să le asigurăm cetățenilor cele mai ridicate standarde de siguranță.

Un al treilea principiu este acela că miniștrii au fost de acord cu deschiderea progresivă și coordonată a spațiului aerian european, garantând, în același timp, siguranța, lucru care a început deja în această dimineață, la ora 8.00, prin intermediul Eurocontrol. Decizia face referire la trei tipuri de zone, în funcție de gradul de contaminare. Prima dintre aceste zone este cea din centrul zonei de emisie, acolo unde se vor menține în continuare restricții totale privind operațiile, deoarece siguranța nu poate fi garantată.

În cea de-a doua zonă, în principiu, cooperarea traficului aerian nu este împiedicată, cu toate că cenușa este prezentă. Această zonă trebuie să fie confirmată, iar autoritățile statelor membre vor lua decizii coordonate privind operarea.

Cea de-a treia zonă nu este afectată, prin urmare nu există nici un fel de restricții privind operarea. Eurocontrol le va oferi autorităților naționale hărți cu informații relevante la fiecare șase ore.

În al patrulea rând, prin aceste măsuri anticipăm și punerea în aplicare a programului privind cerul unic european, și, mai ales, a funcțiilor gestionarului rețelei. Știu că, după succesul celui de-al doilea pachet unic privind cerul european de anul trecut, mă pot baza pe susținerea puternică a Parlamentului.

Cunoașteți, și dl ministru a menționat deja, că s-a creat un grup operativ – un grup de comisari europeni – pentru a discuta aspecte legate de ajutorul de stat. Ieri am discutat cu reprezentanții companiilor aeriene care au spus că încă nu sunt pregătiți să-și evalueze pierderile. Principala lor preocupare în prezent, din care derivă toate consecințele economice, este aceea de a-și relua zborurile. Modelul de reluare a zborurilor este cel mai important. Nu trebuie să intrăm în panică în fața ajutorului de stat și a altor măsuri de sprijinire a sectorului transportului aerian.

Drepturile pasagerilor sunt un alt aspect important, și trebuie să asigurăm aplicarea acestora. Regulile existente sunt bune. Toată lumea este de acord cu acest lucru. Problemele apar pe partea de aplicare, lucru care, din nou, ține de statele membre. Ar trebui să insistăm asupra acestui lucru și să venim cu mai multe idei pentru a aplica mai bine regulile.

Doresc acum să comentez asupra a ceea ce eu numesc încercări voite de a crea o stare de confuzie – cine ce ar trebui să facă, cine ce a făcut și care sunt modelele. Este clar că în anumite țări se apropie alegerile, și așa mai departe, însă după erupția vulcanică toate deciziile luate s-au bazat pe modele existente și acceptate referitoare la gestionarea acestui tip de situație.

Acest model este unul interguvernamental, iar spațiul aerian aparține competenței naționale. Nu Comisia este cea care dă ordinele – există reguli care se aplică pentru sistemele naționale și, repet, modelul nostru se bazează pe informații și evaluări existente. Acest model nu are nicio problemă. Ne putem gândi acum la cum să îl schimbăm. Am început să discutăm despre acest lucru ieri. Ar fi total greșit să afirmăm că modelul european a eșuat complet. Acesta a fost și este un eveniment extraordinar. Erupția unui vulcan ca acesta și răspândirea neașteptată și pe arie largă a norului de cenușă sunt evenimente care au avut loc foarte rar în lume – nu pot fi comparate cu zăpada sau cu alte fenomene asemănătoare care apar frecvent.

La începutul weekendului era deja clar că situația devine una excepțională, iar pe parcursul acestuia am avut mai multe discuții legate de modul de abordare a problemei. Dacă am afirma că miniștrii transporturilor ar fi trebuit să intervină imediat am fi în total dezacord cu modul în care noi înțelegem că lucrurile sunt organizate în Europa. Acest tip de decizii sunt la latitudinea experților independenți și a organismelor independente. Împreună cu dl ministru López Garrido am fost duminică la Eurocontrol, iar eu am păstrat legătura cu toți miniștrii transporturilor din statele membre importante. Eram pregătiți să ne asumăm responsabilitatea și să întrebăm ce trebuie făcut pentru a rezolva această situație. Însă acestea nu pot fi decizii arbitrare, ci sunt

la latitudinea unui organism special. Acesta a avut o reuniune, iar duminică am discutat și noi cu membrii săi. Deciziile au fost foarte dificile, deoarece se discuta despre vieti omenești.

Luni dimineață a avut loc o adunare extraordinară a consiliului Eurocontrol, care a aprobat așa-numitul model al zonelor libere. Ne-a bucurat foarte mult cooperarea de care a dat dovadă Eurocontrol. Repet, aceasta nu intrau în niciun fel în sfera de competență a Comunității, însă evenimentele au arătat că o abordare națională ar fi fost complet depășită. Acum, în mod cert, suntem mai motivați să venim cu o abordare mai europeană a acestui tip de evenimente și să le reglementăm. Desigur, trebuie să evaluăm, de asemenea, consecințele și rezultatele.

Aspectul cel mai important – după cum a afirmat deja toată lumea, inclusiv companiile aeriene – l-a reprezentat reluarea zborurilor. În ceea ce îi privește pe pasageri, cel mai important lucru este să îi ducem acasă sau la destinație. Acestea au fost aspectele esențiale avute în vedere ieri.

Pe scurt, lucrăm intens împreună cu Consiliul și cu Eurocontrol pentru a monitoriza situația și, dacă este cazul, pentru a lua noi decizii. Modelul pe care îl avem în momentul de față permite reluarea mării majorități a zborurilor.

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE. – (NL) Domnule președinte, mulțumesc Comisiei și Consiliului pentru informațiile oferite despre criza din aviația europeană. În ultimele zile a devenit clar că, fără aviație, nu doar Parlamentul întâmpină dificultăți, ci și cooperarea europeană și economia noastră se confruntă cu probleme uriașe. Tocmai de aceea este important că avem astăzi, în Parlament, această dezbateră de urgență. Pasagerii au rămas izolați, companiile aeriene, industria transporturilor și companiile care depind de transportul aerian au fost lovite puternic, și toate acestea se adaugă crizei economice.

Siguranța este vitală. Să fie clar acest lucru. Pasagerii trebuie transportați în siguranță, însă este clar că nu am fost suficient de pregătiți pentru această situație excepțională. Închiderea spațiului aerian în prima zi a fost un răspuns rapid la o problemă cu care noi, în Europa, nu ne-am mai confruntat – un nor de cenușă vulcanică. Dar ce s-a întâmplat în zilele următoare? Modelele pe calculator ne-au arătat că nu trebuie să zburăm, însă zborurile de testare au continuat fără probleme. Subliniez încă o dată că, deși siguranța trebuie, desigur, să primeze, este important ca spațiul aerian european să se redeschidă pe baza unor elemente și presupuneri corecte. Este necesar să desfășurăm mai multe activități, adaptate circumstanțelor specifice cu care ne confruntăm. Un aspect pozitiv este că ieri s-au făcut deja primii pași; acum trebuie să mergem mai departe repede. Trebuie să luăm măsuri decisive. În primul rând siguranța, însă trebuie să ne asigurăm, de asemenea, că vom putea folosi zonele sigure din nou.

Pe lângă aceasta, avem nevoie de măsuri structurale. Cerul unic european, care a întâmpinat atâta rezistență din partea statelor europene, ar putea contribui la eficientizarea aviației.

Companiile aeriene au suferit pierderi economice enorme. Costurile suportate au fost foarte mari, nu doar cele cauzate de faptul că aeronavele au rămas la sol, ci și cele asociate asistenței care a trebuit acordată pasagerilor izolați. Companiile de asigurări nu acoperă nimic și ne întrebăm dacă putem justifica ca toate aceste cheltuieli să cadă pe umerii companiilor aeriene. Prin urmare, vă îndemn să investigați amploarea costurilor suportate, amploarea pierderilor și ce compensații ar putea fi oferite. Și o să vă dau un exemplu: costurile suportate de companiile aeriene, în baza Directivei europene privind drepturile pasagerilor, și ce asistență în caz de dezastru se plătește. Nu ar fi un pas firesc să presupunem că, în acest caz de forță majoră, am putea acoperi aceste cheltuieli din bugetul european?

Domnule comisar Almunia, v-ați declarat în favoarea acordării ajutoarelor de stat, însă vă avertizez că trebuie să împiedicăm statele membre să-și sponsorizeze campionii naționali. Prin urmare, este foarte important ca această activitate să fie coordonată la nivel european. Nu mă refer doar la cadrul de acordare a ajutorului de stat, ci și la acordarea efectivă a acestuia. Asta vă rog să asigurați.

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, consider că această criză are și o dimensiune umană pe care va trebui cu certitudine să o discutăm astăzi. Foarte mulți oameni, zeci de mii, sunt izolați peste tot în lume și așteaptă să se întoarcă acasă. Cred că ar trebui să ne gândim și la ei în această dimineață. Aproape toți, mulți dintre deputații în acest Parlament, am trecut în ultimele săptămâni prin experiențe similare. Suntem deputați privilegiați în Parlamentul European, care se pot folosi de infrastructura disponibilă. Cu toate acestea, multe persoane sunt izolate în zone îndepărtate ale globului. Nu pot să plece și să se întoarcă la muncă, copiii lor nu pot merge la școală, pentru că nu au putut să se întoarcă din vacanță, și sunt blocați, fără cazare și bani. Doresc încă o dată să îmi afirm solidaritatea față de aceste persoane. Sper că va fi posibil să îi aducem repede acasă.

Companiile aeriene sunt o parte vitală a sistemului de transport, nu doar pentru pasageri, ci și pentru bunuri. Pierderile financiare cauzate de această erupție vulcanică sunt mult mai semnificative decât cele înregistrate în urma evenimentelor de la 11 septembrie 2001. Tocmai de aceea fac apel la Comisie să aibă o abordare flexibilă în autorizarea ajutoarelor naționale către companiile aeriene în dificultate, dacă este într-adevăr necesară acordarea acestui tip de ajutor.

În final, trebuie să fim conștienți de faptul că traficul aerian este parte a infrastructurii foarte vulnerabile pe care o avem în Europa. Dacă transportul aerian nu mai este posibil, nu avem posibilitatea de a compensa lipsa sa în mod corespunzător. Tocmai de aceea consider că proiectul început în urmă cu 20 de ani, de extindere a rețelilor trans-europene, în special a celor feroviare, este o alternativă viabilă și semnificativă și, după cum vedem acum, una vitală pentru supraviețuirea noastră economică. Este important să conștientizăm acest lucru încă o dată.

Colegul meu, dl El Khadraoui se va referi și la alte aspecte ale acestei probleme, însă doresc să spun un singur lucru. Încă nu am reușit să asigurăm interoperabilitatea trenurilor între diferite țări. Nu este posibil ca un intercity express german să îi aducă pe nemți acasă, din Spania, și, în mod similar, un tren francez de mare viteză nu poate ajunge până la Budapesta. Ceea ce înseamnă că încă nu am ajuns în poziția în care ar fi trebuit să ajungem. Deși în Parlament am făcut rezoluții corespunzătoare, consider că nu avem nevoie de aceste răbufniri periodice bruște de acțiune, ci trebuie să adoptăm o abordare durabilă, continuă, pentru a pune în aplicare aceste noi concepte.

Gesine Meissner, în numele Grupului ALDE. – (DE) Domnule președinte, dle Kallas, dle López Garrido, în cazul de față am văzut că natura este cu mult mai puternică decât toate tehnologiile pe care le avem la dispoziție. Într-un fel, ni s-a predat o lecție. În același timp, totuși, este important să observăm faptul că această situație ne-a arătat că nu am făcut atât de multe progrese în Europa cât ar fi trebuit.

De 20 de ani vorbim de o piață internă a transporturilor și de cerul unic european. Desigur, acest lucru nu ar fi împiedicat erupția vulcanică, însă ne-ar fi permis să acționăm mai eficient și mai rapid.

Cerem un cer unic european, coordonat de Eurocontrol, de mult timp, însă, în continuare acesta nu există. În mod similar, și aici mă îndrept în aceeași direcție ca dl Schulz, în continuare nu avem interoperabilitate pe rețelele feroviare. Nici acum nu este posibil să cumperi un singur bilet de tren pentru a călători din nordul Europei în sud, traversând continentul. În acest caz din nou este clar că am pus foarte multe lucruri pe hârtie și am discutat multe din probleme, însă în realitate multe din lucrurile de care este nevoie lipsesc.

Este clar că din punctul de vedere al cetățenilor, răspunsul european a fost nesatisfăcător. Desigur, situația a fost una dificilă, și, desigur, niciun ministru din nicio țară nu și-a putut deschide spațiul aerian în condițiile în care un institut londonez avertiza că nu este sigur să zbori. În același timp, un lucru nesatisfăcător este acela că nu s-a făcut nicio măsurătoare cu baloane, de exemplu, și toată lumea a lucrat cu extrapolări statistice. Acest lucru i-a enervat pe mulți cetățeni europeni. Poziția companiilor aeriene este și ea de înțeles. Sufereau din punct de vedere financiar și și-ar fi dorit un răspuns mai rapid.

Companiile aeriene au suferit pierderi financiare și, desigur, este foarte important ca pasagerii să ajungă acasă cât mai repede posibil. Trebuie să le protejăm drepturile. Cu toate acestea, din perspectiva drepturilor pasagerilor în Europa este important ca ei să poată dispune de oportunități de transport și călătorie. Din acest motiv, consider că este vital ca sistemul de transport european să dispună de companii aeriene și de alte opțiuni de transport, pe care pasagerii să le poată folosi. Ceea ce înseamnă că este esențial ca noi să analizăm în detaliu felul în care vom gestiona această situație, cum putem sprijini companiile aeriene pe perioada acestei crize pe care o resimte deja sectorul transporturilor și cum putem păstra și asigura mobilitatea cetățenilor europeni, care este o realizare majoră.

În ceea ce privește compensațiile pentru pagubele înregistrate, nu are nici un sens să ne îndreptăm atenția către vulcan, deoarece, așa cum știm deja, nu am avea nici un rezultat. Natura are propriile sale legi, însă noi trebuie să încercăm să reacționăm la acestea în interesul cetățenilor europeni. Tocmai de aceea consider că fiind benefică crearea grupului operativ care va fi condus de dl Kallas. Acest lucru este foarte important și vom continua să discutăm despre cum putem desprinde învățăminte pentru viitor din această criză.

Michael Cramer, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în ultimele șase zile mobilitatea din Europa s-a schimbat fundamental. În cazul de față factorul crucial nu a fost vreun accident grav, măsurile de combatere a schimbărilor climatice sau prețul ridicat al combustibilului avioanelor. De data aceasta natura însăși a jucat un rol decisiv.

Vulcanul islandez le-a arătat încă o dată oamenilor adevărata putere a naturii. Trebuie să desprindem de aici învățăminte pentru viitor. Rasa umană nu este omnipotentă și nu va fi niciodată. Este adevărat că răspunsul la această erupție vulcanică a venit din Europa. Din cauza faptului că cenușa vulcanică poate opri motoarele aeronavelor și poate obstrucționa vizibilitatea, Organizația Europeană pentru Siguranța Navigației Aeriene, Eurocontrol, a avut o abordare responsabilă, făcând din siguranța pasagerilor prioritatea sa principală.

În numele Grupului Verzilor/ Alianța Liberă Europeană, doresc să mulțumesc sincer Eurocontrol, miniștrilor transporturilor care l-au sprijinit și, în special, ministrului transporturilor german, dl Peter Ramsauer. Ar trebui, de asemenea, să sprijinim sindicatul piloților germani, Cockpit, care a dat dovadă de mai multă responsabilitate decât conducerea companiilor aeriene prin refuzul de a zbura în conformitate cu regulile zborului la vedere în spațiul aerian european, deoarece consideră că acest lucru ar fi iresponsabil. Spațiul aerian este ori sigur, ori nesigur. În final, nici nu mai contează după ce reguli zboară avioanele sau după ce reguli se prăbușesc.

Prin urmare, Partidul Verzilor dorește să denunțe în cel mai vehement mod abordarea companiilor aeriene, care au dorit să acorde prioritate profitului în detrimentul siguranței. Facem apel ca spațiul aerian european să se redeschidă doar atunci când nu vor mai exista riscuri. Facem apel la politicieni să nu cedeze în fața presiunii exercitate de companiile aeriene și să nu transfere responsabilitatea pentru siguranță piloților, de exemplu.

În ultimele zile am conștientizat în mod dureros deficiențele politicilor de transport naționale și europene din ultimele decenii, care au neglijat, și în multe cazuri încă mai neglijează, sistemul feroviar. Aceste politici s-au concentrat în întregime pe transportul aerian. Anual, companiile aeriene din Europa primesc 14 miliarde de euro de la contribuabilii europeni, deoarece, spre deosebire de combustibilul folosit în sectorul feroviar, kerosenul nu este supus taxării. Și astfel avem o perspectivă a pierderilor temporare de venit ale companiilor aeriene.

Totuși, trebuie să tragem o concluzie din toate acestea. Transportul feroviar nu este doar cel mai sigur mod de transport, ci este esențial și pentru asigurarea mobilității și pentru oprirea schimbărilor climatice. Prin urmare, țin să le mulțumesc tuturor companiilor feroviare din Europa, care ne-au ajutat să îi ducem pe călători la destinație.

Erupția vulcanică din Islanda ar trebui să fie un semnal de alarmă pentru noi toți. Ceea ce trăim noi acum este realitatea viitorului transporturilor. Totuși, transportul va avea un viitor de succes doar dacă măsurile necesare nu trebuie luate peste noapte. Din acest motiv, facem apel la toate statele membre ale Uniunii Europene pentru a modifica prioritățile politicilor de transport naționale și internaționale. Transportul feroviar trebuie să devină o prioritate, nu doar prin cuvinte, ci și la nivel financiar, astfel încât să nu mai experimentăm o situație asemănătoare cu aceasta.

Peter van Dalen, în numele Grupului ECR. – (NL) Domnule președinte, încă o dată suntem martorii impactului major pe care vremea și clima îl pot avea asupra transportului. Un vulcan nu foarte mare din Islanda erupe și traficul aerian în multe părți din Europa se oprește pentru mai multe zile. Cred că este corect că cel puțin azi am reușit să reluăm parțial zborurile. De asemenea, cred că am făcut lucrul acesta în mod justificat și a fost ceva ce am putut face, pentru că zborurile de testare ne-au arătat că putem zbura, cu toate că, evident, doar atâta timp cât vom avea vizibilitate bună, așa cum avem în prezent.

În același timp, consider că am fost prea rigizi prin închiderea întregului trafic aerian dintr-o dată. Ne-am precipitat atunci când am făcut comparația cu zborul KLM care a fost cuprins de praful vulcanic al muntelui Redoubt de deasupra regiunii Alaska în 1989 și ne-am grăbit prea tare atunci când am făcut referire la zborul British Airlines care s-a trezit învăluit într-un nor de cenușă zburând peste Indonezia, în 1982. Nu uitați că ambele avioane au fost învăluite în cenușa vulcanilor care au erupt cu puțin înainte și care se aflau în apropiere. Densitatea și căldura particulelor de praf în acele cazuri erau la un nivel incomparabil cu circumstanțele situației actuale.

Prin urmare, aprob o abordare care ia în calcul diferențele de concentrație de praf vulcanic. Dacă mergem pe această abordare – așa cum se pare că mergem – atunci este cât se poate de corect să redeschidem anumite spații aeriene, anumite culoare și la anumite altitudini. Această redeschidere este absolut necesară, cred, pentru că cenușa islandeză ne sărăcește companiile aeriene. Posibilitatea ca anumite companii aeriene aflate în dificultate să se prăbușească din cauza acestei crize nu mă îngrijorează prea mult. Totuși, nu putem permite companiilor mari, cu reputație, care pun siguranța pe primul loc, să se prăbușească. Sunt în joc prea mulți bani și prea multe locuri de muncă.

În plus, trebuie să lucrăm cu o abordare realistă, care ia în considerare concentrația particulelor de praf. Este drept că anumite spații aeriene trebuie redeschise astăzi. Ar trebui să aplicăm această abordare pragmatică și pe viitor, pentru a obține un echilibru bun, și chiar mai mult decât atât, unul responsabil între siguranță și economie.

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Domnule președinte, decizia luată de autoritățile din domeniul siguranței aviatice, de a nu pune pasagerii în pericol, a fost una bună, chiar dacă asta a însemnat închiderea spațiului aerian european pentru mai multe zile și a implicat pierderi financiare pentru companiile aeriene. După părerea mea, este iresponsabil din partea companiilor aeriene să-i pună pe piloți să zboare pe riscul lor. De fapt, în acest caz, ce înseamnă „pe riscul lor”?

Salut atitudinea Comisiei, care ia în considerare autorizarea acordării unor ajutoare de stat speciale pentru companiile aeriene, care altfel ar cunoaște dificultăți financiare grave din cauza situației curente. Mai târziu vom discuta despre ocuparea forței de muncă în Uniunea Europeană. Dacă UE și statele membre pot cel puțin să ajute ca lucrurile să nu se înrăutățească, acesta este cel mai bun lucru care trebuie făcut. Totuși, în schimbul ajutorului de stat, companiile aeriene trebuie să-și ia un angajament obligatoriu de a nu face reduceri de personal sau salariale. Trebuie, de asemenea, să garanteze că nu vor reduce primele de vacanță sau plata pentru zilele în care angajații nu au putut să ajungă la lucru din cauza situației din sectorul transportului.

Este timpul ca Comisia să creeze un sistem european comun de monitorizare a siguranței aviatice. Acest sistem de monitorizare ar trebui să fie special proiectat pentru a preveni dumpingul social. Aș dori să le reamintesc tuturor de ajutorul de stat acordat băncilor, care au profitat de ajutor, dar nu au avut o abordare socială corespunzătoare. Concurența și urmărirea profitului nu trebuie să aibă prioritate în fața siguranței umane.

Francesco Enrico Speroni, în numele Grupului EFD. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, după părerea mea, situația cauzată de vulcan a fost gestionată tardiv și ineficient. Prima întâlnire operațională adevărată a avut loc ieri, luni: vulcanul a început să erupă joi dimineață: prin urmare, au trecut patru zile până a se ajunge la o decizie operațională.

Este adevărat că anumite restricții au fost poate excesive, în special în ceea ce privește siguranța. De ce, totuși, să interzicem zborurile în Belgia când norul se afla în Norvegia? De ce să le interzicem aparatelor cu un singur motor să zboare la o altitudine de 500 m, când cenușa se afla la peste 8 000 m?

Probabil că regula aplicată a fost aceea pe care noi aviatorii o știm de ani de zile, și anume, că cel mai sigur zbor este acela unde pilotul este în bar și avionul în hangar. Totuși, nu așa se abordează urgențele și deci eu cred că, din perspectiva obligațiilor de a garanta siguranța pasagerilor și a echipajului, adoptarea acestor măsuri a fost o idee bună, doar că ele au fost adoptate la prea mult timp de la producerea incidentului.

Prin urmare, pe viitor, va trebui să luăm în considerare cerințele de siguranță în primă instanță, dar și cerințe care să fie conforme celor de siguranță, dar care să nu implice doar o interdicție de zbor aplicată tuturor, ci și măsuri care să reflecte situația reală, și nu pe cea statistică, astfel încât, de dragul unui sector vital pentru întreaga economie, să putem preveni o repetare a consecințelor negative și a repercusiunilor pe care le-am văzut când a avut loc atacul de la 11 septembrie 2001, nu doar pentru sectoarele de transport aerian și turism, ci și pentru întreaga economie.

Prin urmare, solicit o acțiune rapidă, o acțiune serioasă și o acțiune întreprinsă în deplină cunoștință a faptelor.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, siguranța are prioritate în fața tuturor celorlalte considerații. Nu putem să ne asumăm riscul ca unui avion plin de pasageri să i se oprească motoarele și, posibil, ca urmare a acestui lucru, să se prăbușească într-o zonă locuită. Aș dori să le reamintesc tuturor de avionul companiei British Airlines care a zburat printr-un nor de cenușă la întoarcere din Noua Zeelandă în 1982 și, în particular, de Boeing-ul 747 al companiei KLM din 1989, care a zburat printr-un nor gros de cenușă. Ambele avioane abia au scăpat de la un dezastru.

Nu se poate pune preț pe viața unui om. Salut decizia de a închide spațiul aerian în timpul acestei crize și, prin urmare, de a garanta că piloții nu trebuie să-și asume responsabilitatea pasagerilor care se află în grija lor. Au avut loc zboruri de testare și de măsurare, dar numai până la o anumită înălțime și în conformitate cu regulile zborului la vedere. Aceste zboruri nu au reușit să ducă la bun sfârșit analize reale sau să producă rezultate semnificative.

Un alt comentariu legat de zborurile în conformitate cu regulile zborului la vedere este legat de faptul că, în cazul avionului KLM, norul de cenușă nu era vizibil. Natura ne învață respectul și, în același timp, ne arată

care sunt limitele globalizării. Suntem cu toții extrem de conștienți de consecințele financiare serioase. Totuși, o viață de om valorează mai mult decât bunurile. Prin urmare, având în vedere cazurile pe care vi le-am menționat, aș vrea să solicit un maxim de responsabilitate și precauție, inclusiv în ceea ce privește împărțirea spațiului aerian în trei zone.

Mathieu Grosch (PPE). – (DE) Domnule președinte, dle López Garrido, dle. Kallas, această interdicție de zbor ne aduce înapoi la vasta dezbatere pe tema siguranței, care a avut loc adesea în Parlament și în care am spus că noi, și prin asta mă refer la Parlament și, de asemenea, la mine, am putea și ar trebui să introducem reglementări în acest domeniu la nivel european, dacă statele membre ar dori acest lucru. Am avut adesea această dezbatere nu doar referitor la transportul aerian, ci și în contextul căilor ferate și al altor domenii. Prin urmare, ar trebui astăzi să adresăm această întrebare acelor organe care pot să răspundă: în primul rând, autorităților aviatice din țările relevante și, bineînțeles, organizațiilor responsabile de coordonare la nivel european. Această coordonare a funcționat excepțional de bine.

După părerea mea, prioritatea principală o reprezintă siguranța pasagerilor. Aspectul financiar este mai puțin important, cu toate că nu trebuie neglijat. Țările individuale au luat decizia corectă. Sper că, pe viitor, Eurocontrol și autoritățile naționale pentru siguranța aviației vor fi cele care vor lua deciziile, și nu companiile aeriene individuale, pentru că, încă o dată, avem de-a face cu experți care au opinii diferite. Din acest motiv trebuie să fim extrem de precauți.

Din perspectivă economică, acesta este, bineînțeles, un dezastru pentru o industrie care suferă acum cea de a treia sa criză, după evenimentele de la 11 septembrie și criza economică. Prin urmare, ar trebui să luăm măsuri la nivel european și nu la nivel național și să furnizăm pachete de ajutorare care să fie compatibile în întreaga Europă, și să nu deformăm piața, așa cum s-a întâmplat frecvent în trecut. Ajutorul este necesar, dar nu doar la nivel național.

Pasagerii se află acum în situația în care legea, în forma ei actuală, nu le oferă ajutorul pe care îl așteaptă. Pe bună dreptate am discutat acest subiect adesea în Parlament. Totuși, presupun că companiile aeriene și celelalte companii afectate vor face posibil ca pasagerii să insiste asupra drepturilor care le-au mai rămas.

Pentru mine viitorul este reprezentat de cerul unic european. Aș vrea să subliniez că vom discuta acest subiect frecvent în Parlamentul European în următorii doi ani.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, dle comisar, cred că există trei elemente importante ale acestei debateri. În primul rând, sprijinul prevăzut pentru pasagerii blocați și repatrierea lor; aceasta trebuie să fie prioritatea principală pentru toate autoritățile, la toate nivelurile. În legătură cu asta, putem fi de acord că regulamentul european privind drepturile pasagerilor a asigurat pentru cei mai mulți dintre ei un minim de confort și sprijin. Totuși, în practică – așa cum bine știți – am avut, bineînțeles, destule probleme: haos în aeroporturi, lipsa informării etc. Prin urmare, pledez pentru instituirea unei anchete la nivel european, împreună cu companiile aeriene și toate celelalte părți implicate, pentru a putea găsi modul în care am putea ajuta în astfel de situații.

În plus, vă îndemn să creați un fel de grup operativ la nivelul Comisiei și statelor membre pentru a organiza repatrierea în cel mai eficient mod posibil. Știu că aceasta este sarcina companiilor aeriene, dar există cu siguranță oameni blocați în locuri îndepărtate, care vor trebui să aștepte destul de mult pentru a fi repatriați, chiar dacă spațiul aerian va fi redeschis. Trebuie să ne îndreptăm atenția în această direcție.

Un al doilea element important, un al doilea capitol dacă vreți, este procedura de instituire a interdicțiilor de zbor. Ceea ce s-a întâmplat a fost că am auzit din nou cereri privind intensificarea cooperării și a coordonării la nivel european, iar cerul unic european – la care s-a făcut deja referire – se va dovedi de folos în viitor. Este adevărat că, în prezent, Uniunea Europeană nu are competențe de decizie asupra spațiului aerian al statelor membre și nici asupra Eurocontrol, ceea ce îngreunează foarte mult luarea unor decizii eficiente și coordonate.

Totuși, este, de asemenea, adevărat că până aseară foloseam, de fapt, la nivel european, un model matematic destul de conservator. Practic, acest model este bazat pe scenariul cel mai pesimist, ceea ce înseamnă că puțină cenușă vulcanică a fost marcată ca un nor masiv, impunând o restricție de zbor, ceea ce s-a și întâmplat. Trebuie să știți că SUA folosește un alt model, unul care aplică o interdicție de zbor numai în zona de deasupra vulcanului și care lasă riscurile de operare în mâinile companiilor aeriene. Acela este un alt model. Modelul de mijloc, aflat între aceste două extreme, care a fost deja acceptat – cel cu cele trei zone – acesta este un model bun. Haideți să vedem cum putem de fapt să integrăm siguranța și eficiența cu acesta.

Cel de-al treilea și ultimul punct se referă la cum facem față impactului economic. Este o idee bună să enumerăm diferitele posibilități, dar avem nevoie de o abordare europeană. În cele din urmă, vreau doar să adaug că nu ar trebui să inducem oamenii în eroare, făcându-i să creadă că vom fi capabili să-i despăgubim pentru toate neplăcerile prin care au trecut. Acest lucru este pur și simplu imposibil.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Domnule președinte, în primul rând, aș dori să mă adresez dlui ministrului, adică președintelui în exercițiu al Consiliului. Nu dumneavoastră personal, ci tuturor celor care au avut această funcție și, posibil, și celor care o vor deține în viitor. Cum ați reușit să scăpați cu obstrucționarea abordării europene de genul acesta atâția ani? În repetate rânduri Comisia și Parlamentul au trebuit să preseze Consiliul pentru a ajunge la o înțelegere și, chiar și atunci, întotdeauna acesta se dovedește a fi un compromis slab. De ce întotdeauna Consiliul gândește în termeni interguvernamentali și naționali și nu în termeni europeni? Aceasta este una din lecțiile pe care va trebui să le desprindem din această situație. Colegul meu, dl El Khadraoui, a menționat deja că putem îmbunătăți cooperarea, și nu doar în ceea ce privește gestionarea spațiului aerian. Coordonarea dintre autoritățile naționale ar putea fi, de asemenea, îmbunătățită, însă chiar dvs. ați afirmat, dle președinte în exercițiu, că Europa nu are deocamdată puterea de a aduce aceste îmbunătățiri. Ei bine, dați-i Europei aceste puteri, în cele din urmă! Astfel, lucrurile ar fi mult mai simple.

Al doilea punct se referă la informația științifică. Avem un singur centru la Londra care este specializat doar în anumite domenii și care, împreună cu Eurocontrol, a decis că siguranța trebuie să fie pe primul loc. Aceasta a fost, într-adevăr, cea mai bună decizie, dar oare a fost suficient? Nu ar trebui să întărim modelul european prin reunirea unor specializări diferite și prin crearea unui adevărat centru european pentru siguranța aviației? Acest vulcan încă nu s-a oprit din erupere. Acum 200 de ani, când a erupt ultima oară, a rămas activ timp de zece ani. Deci, trebuie să facem pregătirile pentru următorii ani. Cred că ar trebui să întărim modelul european - și acesta este un punct important pentru acest Parlament - și trebuie, de asemenea, să ne asigurăm că drepturile pasagerilor rămân intacte și că ajutorul de stat va fi acordat tuturor fără discriminare.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Domnule președinte, chiar dacă mii de oameni se găsesc azi în mare dificultate, cred că această erupție vulcanică sună ca o adevărată chemare la ordine: o chemare la ordine care ne îndeamnă să revizuim relația noastră cu vremea în sectorul transportului și, mai presus de toate, dependența noastră excesivă față de transportul aerian, care, treptat, și uneori fără să ne dăm seama, a luat locul tuturor celorlalte mijloace de transport. Acest lucru este și mai esențial, având în vedere faptul că astăzi nimeni nu poate spune dacă această erupție vulcanică se va opri sau cum se va deplasa acest nor în săptămânile și lunile care urmează.

Ceea ce înseamnă că, în primul rând - și susțin atât Comisia, cât și Consiliul în această privință - trebuie să continuăm să respectăm principiul precauției și principiul siguranței. Mai mult decât atât, sunt uimită să văd că, la un moment dat, în sectorul farmaceutic, principiul precauției a fost folosit pentru a pune presiune asupra statelor membre și asupra Europei pentru a suporta cheltuieli care, după părerea mea, au fost, oarecum, considerate greșit. Astăzi se pare că un alt sector dorește să conteste sau să critice atitudinea precaută adoptată de statele membre și de Consiliul European. Acest lucru mi se pare extraordinar. Nu există o precauție de buzunar. Siguranța și binele comun sunt prioritatea.

În ceea ce privește restul, cred că trebuie, desigur, să dezvoltăm transporturile feroviare. Aceasta este prioritatea principală și, așa cum au spus și colegii mei, este clar că aici avem o viziune asupra a ceea ce ar trebuie să fie sistemul transporturilor; cu alte cuvinte, calea ferată trebuie să recâștige piața pentru distanțele mici și medii. De asemenea, cred că diversitatea transportului și a modurilor de transport este importantă. Întâmplător, acesta este subiectul cărții albe la care va trebui să lucrăm în comisie.

Pe termen scurt, consider că prioritatea este să aducem oamenii acasă, să despăgubim pasagerii și, poate, să vedem ce trebuie făcut pentru companiile aeriene, dar într-un mod foarte precis. De asemenea, cred că, din punct de vedere structural, trebuie să asigurăm mai mult sprijin videoconferințelor. Videoconferința ca mijloc de comunicare este extrem de ocazională și are puțină relevanță pentru oricine; lucru valabil nu doar în cazul Parlamentului, bineînțeles, ci și la nivel mai general. Cred că sprijinul pentru astfel de practici ne-ar ajuta să reducem din dependența noastră față de transportul aerian.

În cele din urmă, cred, pentru că președintele ne-a întrebat, că Parlamentul European ar putea să-și revizuiască modul de lucru, luând în calcul, de exemplu, posibilitatea să lucreze cinci zile pe săptămână timp de două săptămâni, decât trei zile sau trei zile și jumătate pe săptămână. Acesta ar fi, de asemenea, un mod de a da un exemplu, prin felul în care ne organizăm munca, al felului de a reduce dependența de transportul aerian, care, în mod clar, este foarte fragil și supus necunoscutului asupra căruia nu avem control, după cum ne arată natura astăzi.

Este, de fapt, vorba despre revizuirea sistemului în ansamblul său, iar în cartea albă, dar și în Parlamentul European, va exista posibilitatea de a ne revizui propria metodă de sprijinire a altor mijloace de transport, inclusiv din perspectiva felului în care lucrăm.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Domnule președinte, regret nespun faptul că, se pare, mulți dintre colegii mei deputați, înainte de a-și ține discursurile, nu s-au sfătuit cu un profesionist în domeniu - cu o persoană care a petrecut câteva mii de ore la comanda unui aparat de zbor. Am impresia că aceasta este o discuție extrem de politică și că i se aduc acuzații Consiliului deși acesta nu este în niciun caz responsabil de activitatea vulcanică. Se poate spune cu mâna pe inimă că decizia Eurocontrol a fost pripită - și afirm aceasta sus și tare - deoarece totul a fost adunat de-a valma la un loc. Diversificarea situației ivite nu a fost deloc luată în calcul. Suntem responsabili de sistemul de gestionare permanentă a traficului aerian și cred că, în urma acestor evenimente, a rezultat o lecție din care putem cu toții să învățăm ceva. Totuși, sunt foarte sigur că deciziile care s-au luat deja au fost adoptate pentru o perioadă prea lungă de timp și convingerea mea este că respectivele decizii ar fi putut fi, în mod cert, diferite.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, cred că în momente ca acestea trebuie să le adresăm cuvinte de liniștire și înțelegere celor care au fost sau încă mai sunt, într-un fel sau altul, victime ale perturbărilor traficului, tot așa cum trebuie să le adresăm cuvinte de înțelegere angajaților companiilor aeriene care, având la dispoziție resurse limitate, au încercat să răspundă nevoilor pasagerilor.

Nu dorim ca vocea noastră să se alăture vocilor acelor care critică foarte mult, dar oferă puține sugestii și încă pretind că sunt în posesia adevărului, aceasta însă după ce furtuna a trecut. Am dori să spunem aici că principiul siguranței pasagerilor trebuie reafirmat ca fiind principiul prioritar. Este mai bine să avem un pasager nemulțumit, dar în viață, decât un pasager care, din nefericire, moare la bord.

Aș dori, în același timp, să spun că Europa suferă de prea puțină credibilitate. O cooperare și o unitate mai bune ar fi însemnat probabil o comunicare mai bună, o explicație mai bună pentru noi și o încercare mai fructuoasă de a-i satisface pe cei care pur și simplu doreau informații.

După părerea noastră, este important să se întărească competențele Agenției Europene de Siguranță și să i se permită să recurgă în orice moment la o consiliere științifică, pe baza căreia și-ar putea justifica deciziile în toate situațiile. Pe viitor - și acest lucru a fost spus deja, însă cred că trebuie subliniat din nou - va trebui să depunem și mai multe eforturi pentru a ne asigura că mijloacele de transport care traversează Europa se vor completa unele pe celelalte prin încercarea, și de această dată, de a asigura o mai mare coeziune între ele.

În final, Domnule președinte, dacă-mi permiteți, pentru a spulbera orice îndoială care poate exista, aș dori să propun crearea în cadrul Parlamentului European a unei comisii de anchetă pe această temă.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Domnule președinte, sunt două lucruri importante pe care doresc să le prezint. În primul rând, din nefericire, Europa se află într-un punct mort și de aceea nu poate concura la nivel mondial, însă același lucru se aplică și companiilor aeriene americane și asiatice, care nu pot ateriza în UE.

În al doilea rând, aș dori să le mulțumesc tuturor părților implicate pentru eforturile depuse.

Rămâne să decidem dacă aceste companii aeriene vor beneficia sau nu de compensații financiare. Rezultatul va fi decis în urma dezbaterilor care vor avea loc în zilele următoare. Este un lucru bun că am auzit că acum există un plan în trei etape. Mă bucură acest lucru. Financial Times critică politicienii pentru că „pur și simplu” au închis totul din motive de siguranță și sugerează ca Europa să introducă strategia americană prin care li se permite companiilor aeriene să decidă ele însele dacă doresc sau nu să zboare. Sper că noi, cei din acest Parlament, vom respinge imediat acest model. Ar fi dezastruos pentru pasageri ca o companie aeriană amenințată de faliment să decidă să zboare pur și simplu de dragul profitului.

Acum avem nevoie de o strategie pe termen lung: avioanele trebuie să fie dotate cu instrumente de măsură mai bune care să prevadă schimbările atmosferice și, de asemenea, motoarele avioanelor trebuie dezvoltate astfel încât să folosească mai eficient combustibilul și să fie mai puțin sensibile. Totuși, avioanele sunt vulnerabile nu numai la atacurile teroriste, ci și la condițiile atmosferice extreme. Avioanele consumă foarte multă energie și sunt foarte poluante. Nu va fi posibil să se dezvolte versiuni de avioane pentru transportul mărfurilor sau al pasagerilor care să funcționeze cu energie solară sau electrică, însă ceea ce putem face este să demarăm proiectele de trenuri de mare viteză și să creăm linii directe între principalele orașe europene.

Trenurile pot deveni mult mai ecologice decât avioanele și pot concura fără probleme cu acestea în cazul destinațiilor din interiorul Europei.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Domnule președinte, astăzi știm mai bine decât în urmă cu o săptămână că un cer fără avioane costă foarte mult. Costul suportat de companiile aeriene depășește veniturile pierdute. Și alte industrii sunt afectate, deși sunt unele care obțin beneficii din această situație. Ceea ce contează este, de asemenea, faptul că acest nou dezastru a lovit economia deja foarte fragilă a Europei, confruntată cu nevoia consolidării fiscale.

Aș dori să ridic două probleme.

Prima se referă la asistența de stat. Oferirea de ajutoare din partea statului către liniile aeriene sub formă de compensație pentru pierderi are un precedent în sumele acordate în favoarea American Airlines după 9/11. Comisia Europeană oferă, de asemenea, proceduri rapide de monitorizare a ajutorului de stat, lucru care este de apreciat. Însă întrebarea mea pe care o adresez Comisiei este dacă știm care va fi dimensiunea potențială a acestei noi poveri pentru bugetele naționale, care suferă din cauza deficiturilor uriașe și a datoriei și care se confruntă cu provocarea consolidării fiscale. Reprezintă ajutorul de stat prin bugetele naționale cea mai bună soluție? Comisia Europeană ia în calcul și alte opțiuni?

Cea de-a doua problemă este legată de capacitatea Uniunii Europene de a gestiona crizele. Am auzit că, în primele zile, nu a existat nicio consultare sau coordonare între autoritățile naționale relevante într-o situație care a afectat 80 % din spațiul aerian european. Vă pot asigura, Domnule comisar, că puteți fi total independent și totuși coordonat.

Este posibil să auzim în curând că, dacă ar fi existat o coordonare, aceasta ne-ar fi permis să creăm și să implementăm o soluție mai bună, așadar, în opinia mea, a sosit momentul să înaintăm în direcția gestionării crizei la nivelul UE. Vedem în mod clar că dezastrele care ne afectează cetățenii se pot produce, de asemenea, la exteriorul teritoriului UE, în Spațiul Economic European sau chiar în afara acestuia. Întrebarea pe care o adresez Comisiei este următoarea: cum va folosi acest dezastru în vederea îmbunătățirii capacității Uniunii Europene de gestionare a crizelor? Vă pot asigura că noi, deputații europeni, vom susține toate eforturile pe care le veți depune pentru a ne face mai eficienți și mai eficace în gestionarea crizelor.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Domnule președinte, în ultimele zile, am văzut și am resimțit alternativele la traficul aerian din Europa, pe de o parte, în timpul unei călătorii cu mașina de la Belgrad la Viena și, apoi, într-o călătorie cu trenul între Viena și Strasbourg. Deși există probleme pe drumuri, infrastructura rutieră este relativ bine dezvoltată, chiar și în regiunile învecinate ale Europei. Totuși, situația căilor ferate rămâne îngrozitoare. Acest lucru nu este acceptabil.

Unde am fi oare astăzi dacă am fi implementat prevederile așa-numitului Plan Delors? Am fi avut deja rețelele transeuropene și am fi avut mai multe linii de cale ferată de mare viteză și, de asemenea, trenuri de mare viteză. După doar câteva ore, toaletele din tren erau inutilizabile, deși era un tren modern, din cauza faptului că numeroase persoane trebuiau să stea în picioare sau să se așeze pe jos timp de câteva ore și, prin urmare, trenurile erau supraaglomerate, iar toaletele suprasolicitate.

Prin urmare, aș dori să-l îndemn pe dl Kallas să ne ofere un nou imbold în vederea modernizării liniilor de cale ferată prin introducerea mai multor trenuri de mare viteză și prin punerea la dispoziție a unor capacități de rezervă. Avem nevoie de un anumit număr de astfel de capacități de rezervă. Nu numai în timpul dezastruoasei explozii vulcanice, ci și pe durata iernii, am descoperit că avem prea puține rezerve și că nu este suficient să ne concentrăm numai asupra profitabilității. Trebuie să punem accentul și pe spațiile de cazare.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Domnule președinte, Domnule López Garrido, Domnule Kallas, vă mulțumesc foarte mult pentru explicațiile dvs. și pentru munca depusă.

Sunt de acord cu dvs. că prioritatea este siguranța și că criza care ne-a afectat este complicată, însă ne-a luat prea mult timp să comunicăm, deoarece am făcut acest lucru de-abia după cinci zile de la prima încercare.

Totuși, pentru a fi la înălțimea așteptărilor publicului european, concluziile acestei dezbateri trebuie să fie clare, simple și, mai ales, practice. Ele trebuie să aibă și efecte imediate pe care toată lumea să le poată vedea.

Prin urmare, contribuabilii, care și ei vor trebui să plătească pentru criză, au în mod clar dreptul de a li se garanta cel puțin trei lucruri: în primul rând, mai multă transparență cu privire la deciziile de a închide aeroporturile și la evoluția situației. Au fost informați cu întârziere când a început criza, lucru care, cred eu,

a ajutat la agravarea problemelor în mai multe aeroporturi și a îngreunat găsirea unor variante alternative de transport pentru mulți utilizatori. De aceea, avem nevoie de mai multă transparență acum, când cele trei zone au fost definite. Dorim să știm care sunt acestea și ce vor semnifica ele.

În al doilea rând, contribuabilii au dreptul să li se garanteze respectarea în totalitate a drepturilor pasagerilor. Avem nevoie de claritate, trebuie să definim cine este responsabil de drepturile pasagerilor, care va fi aria de aplicabilitate a acestor drepturi și care vor fi termenele limită în care se vor exercita ele. Sunt de acord cu comisarul Kallas că trebuie, de asemenea, să se asigure monitorizarea proceselor pe care le vor folosi companiile aeriene pentru a permite tratarea unor astfel de reclamații.

Și cel din urmă lucru care trebuie să le fie garantat este ajutorul de stat pentru companiile aeriene. Vă solicit să definiți în mod clar ce va fi ajutorul de stat și care vor fi criteriile de acordare a acestuia și să monitorizăm și să controlăm consecințele pe care le-ar putea avea această criză asupra angajaților companiilor aeriene. Trebuie, de asemenea, să sporim la maxim măsurile de control pentru a nu permite companiilor aeriene să se folosească de situații ca cea de față pentru a-și ajusta în mod gratuit sau excesiv forța de lucru.

Lucrul pe care l-a indicat foarte clar această criză este nevoia de a dezvolta mai departe coordonarea și interoperabilitatea europeană.

Philip Bradbourn (ECR). - Domnule președinte, după cum s-a spus deja, nimeni nu ar fi putut prevedea evenimentele recente din Islanda. Industria aviatică trebuie să facă față unor situații imprevizibile, atât din punctul de vedere al erupției vulcanice, cât și din punctul de vedere al cadrului economic general. Reținând acest lucru, ar trebui să justificăm astfel de măsuri extreme de închidere a întregului spațiu european prin dovezi științifice adecvate și, cu ajutorul tehnologiei de care dispunem în acest moment, să ne asigurăm că perturbările sunt minime și informațiile sunt comunicate în mod eficient.

În această privință, Eurocontrol și autoritățile naționale au sporit nivelul frustrării prin gestionarea defectuoasă a crizei. Prelungirea constantă, la fiecare șase sau opt ore, a duratei de timp în care spațiul aerian european era închis a însemnat că pasagerii nu își puteau planifica călătoriile în alt mod și chiar și companiile aeriene au fost ținute în așteptare. Simulările pe computer și tehnologia prin satelit sunt disponibile pentru a ajuta în aceste situații însă, chiar și cu toată această tehnologie, încă se pare că suntem în situația de a ne băga degetul în gură și de a-l ridica apoi în aer pentru a vedea din ce direcție bate vântul. Cel puțin aceasta este percepția publicului asupra situației. A fost un dezastru pentru toată lumea. Prognoze pe termen lung, nu decizii în pripă, iată de ce avem nevoie.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Domnule președinte, mai întâi de toate aș dori să subliniez faptul că aplicarea principiului precauției de către majoritatea guvernelor din Europa atunci când și-au închis spațiul aerian în mod voluntar și temporar a fost o decizie înțeleaptă și prudentă.

Siguranța concetățenilor noștri trebuie să fie mai presus de orice alte considerații și, în aceste circumstanțe, atitudinea anumitor companii aeriene de a solicita deschiderea completă și imediată a spațiului aerian pe baza unui zbor de testare sau două pare obscenă, ca să nu spun mai mult.

Cred că dl Hénin a fost cel care a vorbit cu puțin timp în urmă despre complementaritatea transportului, mai ales cu privire la cel feroviar, și aș dori să profit de această ocazie pentru a spune cât de rău îmi pare că paralizarea spațiului aerian a fost înrăutățită de perturbările existente în transportul pe cale ferată cauzate de grevele care sunt iresponsabile și de neînțeles în aceste circumstanțe.

Ca să revin la subiectul discuției, aș dori să laud decizia Comisiei de a autoriza punerea unor fonduri publice la dispoziția companiilor aeriene afectate de perturbarea din momentul de față. Este o decizie de bun simț, într-un context deja marcat de criză; asistența trebuie totuși să fie considerată excepțională.

În această privință, aș dori ca criteriile de acordare a acestor fonduri să includă comportamentul exemplar pe care companiile aeriene trebuie să-l demonstreze în compensarea clienților lor care sunt victimele anulărilor de zboruri. Într-adevăr, este inacceptabil ca anumite companii aeriene să abuzeze de clauza de *forță majoră* pentru a eluda obligațiile ce le revin în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 261/2004 privind despăgubirea pasagerilor. Călătorii sunt victimele situației actuale și, dacă nu li se oferă o soluție alternativă, nici nu ar trebui să suporte costurile financiare.

Mai mult decât atât, agențiile de turism sunt scutite de obligațiile de a-i despăgubi pe călători pentru zborurile neefectuate. Și nici acest lucru nu este corect. Companiile aeriene, la fel ca agențiile de turism, au asigurări care le oferă acoperire în situații excepționale, cum ar fi cele cu care ne-am confruntat în ultimele zile și trebuie așadar să ne asigurăm că li se vor oferi despăgubiri adecvate călătorilor pentru zborurile anulate.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Din UE-27 aproximativ două milioane de pasageri utilizează anual transportul aerian, 22 % la nivel național, 44 % la nivel intra-comunitar și 34 % la nivel extra-comunitar.

Erupția vulcanului din Islanda ne-a dezvoltat fragilitatea sistemului de transport european. În ultimele șase zile, peste 17 000 de zboruri au fost anulate și milioane de pasageri au rămas blocați în diferite locații, în interiorul Uniunii sau în exteriorul ei. În aceste condiții, obligatorie era informarea corectă și rapidă a pasagerilor.

Siguranța pasagerilor trebuie să constituie principala noastră preocupare. De aceea, mai ales în interiorul Uniunii, ar trebui să existe un sistem eficient de rerutare a pasagerilor către alte mijloace de transport: căile ferate, căile navigabile sau rutiere. Dacă un astfel de sistem ar fi fost funcțional, 66 % din pasagerii blocați în această perioadă, cei care circulau în interiorul unui stat membru sau în interiorul Comunității, ar fi ajuns la destinație utilizând alte mijloace de transport.

Devine imperativ să alocăm fondurile necesare pentru ca transportul transeuropean să fie dezvoltat, astfel încât căile ferate de mare viteză să deservească toate capitalele statelor membre, precum și marile orașe europene. De asemenea, devine imperativă și dezvoltarea transportului naval pe căile navigabile interioare și a coridoarelor maritime europene. Haideți să dăm dovadă de voință politică și să păstrăm deviza „Keep Europe moving”.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Domnule președinte, aș dori să salut eforturile pe care dl comisar Kallas și miniștrii transporturilor le-au depus în vederea rezolvării acestei probleme.

– În ciuda erei tehnologiei în care trăim astăzi, cred că acest lucru servește pentru a ne reaminti că ne aflăm în mâinile mamei naturi, acum mai mult ca niciodată.

Vin dintr-o țară - Irlanda - care se află la distanță de două mări de continentul european. Știu că noi și poporul pe care-l reprezentăm am resimțit efectele acestei situații poate chiar mai mult decât alți cetățeni din alte state membre. După anunțurile transmise noaptea trecută, existau speranțe reale ca situația să se amelioreze. Totuși, aceasta s-a schimbat din nou, peste noapte, iar restricțiile impuse spațiului nostru aerian s-au prelungit până astăzi la ora 13.00.

Mulți pasageri sunt blocați în diferite locuri - nu doar în Europa, ci în multe alte părți ale lumii - și prioritatea noastră trebuie să fie să încercăm să-i ajutăm, să-i ajutăm pe oamenii care au decese în familii și nu se pot întoarce acasă. Companiile aeriene ar trebui să acorde prioritate acestor persoane, nu să le ignore și să le trateze ca pe orice alt pasager.

Impactul economic este imens și sunt bucuros că dl comisar va prezida un grup pentru a stabili consecințele economice ale acestei situații. Desigur, este esențial - și cred că asta este adevărata problemă - ca rolul Eurocontrol să fie întărit în urma crizei, deoarece vulcanii nu respectă hotarele economice, geografice sau politice. Trebuie să soluționăm problema din centrul ei. Sunt de acord că o abordare din 27 de perspective, din partea a 27 de state, nu poate avea succes. Una dintre cele mai mari probleme cu care se confruntă pasagerii din ziua de astăzi este confuzia...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Vicky Ford (ECR). – Domnule președinte, norul de cenușă a cauzat stres și traume pentru multe mii de pasageri și, de asemenea, pierderi financiare pentru multe întreprinderi. Într-adevăr, mulți dintre colegii noștri din zone îndepărtate ale Europei au fost obligați să rămână pe loc în această săptămână. Președinției ar trebui să i se mulțumească pentru că a admis că ar fi nedemocratic să se voteze fără aceștia - mult prea des, aceia dintre noi care sunt departe au senzația că sunt dați deoparte, în favoarea intereselor alianțelor europene centrale.

Vulcanul ne-a reamintit, de asemenea, că nu suntem stăpânii acestei planete și că nu avem răspunsuri la toate întrebările. Este clar că avem nevoie de o înțelegere mai bună în ceea ce privește atât cenușa vulcanică, cât și gazele vulcanice, iar cercetările în această sferă ar trebui încurajate.

Ne-a reamintit și cât de dependenți am devenit de transportul aerian. Știm că trebuie să reducem această dependență în anii ce vor urma. Ar trebui să încurajăm investițiile în sistemele avansate de comunicații pentru reuniunile virtuale, precum și investițiile în căile ferate de mare viteză.

În cele din urmă, planurile de reducere a călătoriilor care nu sunt necesare ar trebui și ele susținute. Acesta este un domeniu în care Parlamentul ar putea să dea exemplu.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - Fenomene naturale excepționale, ca erupția din Islanda, din păcate nu pot fi încă prevăzute. O reacție neadecvată poate fi argumentată în astfel de cazuri, dar o singură dată. Avem obligația să analizăm atent ce s-a întâmplat și să pregătim un răspuns eficace în cadrul repetării unui astfel de fenomen. Informațiile referitoare la consecințele erupției au fost insuficiente. Astăzi, la aproape o săptămână de la începutul haosului, nu știm încă cât va mai dura și care sunt, de fapt, riscurile.

Este necesară crearea unui centru de monitorizare adecvat, indiferent de costuri, pentru a da posibilitatea celor implicați, companii și pasageri, să ia măsurile necesare. Reacția companiilor a fost întârziată și fragmentată și a creat mari probleme pasagerilor. Nu a existat nicio încercare de cooperare între companii pentru o dirijare coordonată a fluxului de pasageri și a utilizării la maxim posibil a rutelor încă disponibile. Singurul răspuns logic la acest neajuns este crearea Cerului Unic European și asigurarea controlului traficului centralizat în responsabilitatea unui singur organism.

Domnule Președinte al Consiliului, anul trecut am fost raportor pentru Cerul Unic European și mi-a fost foarte greu să obțin forma actuală, după negocieri extrem de dure cu Consiliul. Anul acesta se întâmplă exact același lucru cu coridoarele de marfă europene.

Cred că ar trebui ca statele membre să înțeleagă ceva din ce s-a întâmplat acum. Reacția statelor membre nu a fost suficientă și nu a condus la asigurarea transportului prin alte mijloace. În Europa, astăzi, nu poți să cumperi un bilet de călătorie cu trenul într-un mod civilizat. Crearea unui centru european de intervenție și coordonare în caz de fenomene naturale excepționale este absolut indispensabilă. Modernizarea transportului de călători pe calea ferată este, de asemenea, o prioritate despre care se vorbește foarte mult, dar se face prea puțin.

Sper că statele membre au înțeles un lucru extrem de important: nu este suficient să fii pregătit la tine acasă, este necesar să existe aceleași condiții peste tot în Uniune. Este necesară o coordonare la nivel european, o responsabilitate la nivel european, o posibilitate de a lua o decizie la nivel european.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Domnule președinte, abilitatea căpitanului se demonstrează cel mai bine pe timp de furtună. În furtuna vulcanică ce a lovit Europa, Uniunea a fost înceată în a prevedea, reacționa și preveni răspândirea problemelor pentru cetățenii europeni. La fel de înceți am fost și când am reacționat la furtuna economică, dar aceasta este o altă poveste.

Există două aspecte în dezbateră de astăzi:

În primul rând, cu privire la interdicția asupra zborurilor și la coordonare. Evident, nu companiile sunt cele care trebuie să pună în balanță riscul pentru viață și costurile pe care le suportă și nu ele sunt cele care trebuie să decidă când și unde zboară. Aceasta este o chestiune care trebuie rezolvată de autoritățile naționale. Singura realizare absolut pozitivă din ultimele zile este faptul că nu au existat victime pe care să le jelim; nu am putut risca acest lucru. Totuși, într-o situație care a depășit granițele Europei, ar fi trebuit ca, încă din prima clipă, autoritățile naționale să fi decis, alături de Eurocontrol și de meteorologi, dacă puteau deschide coridoarele, despre care spunem acum că vor fi deschise - după părerea mea, din nefericire - ca urmare a presiunii financiare a companiilor. Acest lucru mă înspăimântă.

În al doilea rând, într-o situație atât de haotică, este inacceptabil ca aplicarea regulamentului european privind despăgubirea pasagerilor să fie contestată, deoarece acest regulament, în astfel de situații, ar trebui activat automat. Știați că puțini dintre pasagerii afectați au fost asigurați de către companiile lor că li se va plăti cazarea și că, dintre aceștia, majoritatea au obținut despăgubiri deoarece au negociat foarte dur cu companiile, în timp ce majoritatea nu a primit nimic? Cred că Parlamentul European ar trebui să cerceteze modul în care au reacționat companiile, comparativ cu regulamentul, și dacă drepturile pasagerilor au fost respectate.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Domnule președinte, Domnule comisar, doamnelor și domnilor, bună dimineața. Ne confruntăm aici cu situații excepționale, desigur. Perturbările actuale ale traficului aerian sunt mult mai grave decât în cazul evenimentului de la 9/11, însă este clar că nu am fost așa de bine pregătiți cum am fi putut fi pentru o astfel de situație de urgență. În ciuda tuturor eforturilor depuse de agențiile de turism și de personalul companiilor aeriene, mulți pasageri au fost pur și simplu abandonați în voia sorții și au fost siliți să găsească o soluție pe cont propriu. Trebuie în mod evident să învățăm din această situație și să întreprindem măsurile adecvate.

Domnule președinte, Domnule comisar, mai întâi de toate, nu avem de ales decât să adoptăm un plan de urgență, un plan coordonat la nivel european. Este important ca planul să ofere pasagerilor aflați în situații excepționale nu numai condiții de siguranță, desigur, ci și informații și ajutor, astfel încât cei care sunt afectați

să aibă cel puțin pe cineva la care să poată apela și care să le garanteze un adăpost. Trebuie să profităm de aceste evenimente pentru a îmbunătăți în viitor, în mod substanțial, soarta pasagerilor afectați. În ultimii ani, un alt lucru care a devenit evident este acela că în Europa va trebui să investim o grămadă de bani în crearea unei rețele de cale ferată transfrontaliere de mare viteză, care să ofere o alternativă ecologică unei rețele de transport aerian care este în mod clar vulnerabilă. Haideți să întreprindem eforturi reale, în cadrul UE 2020, pentru a crea un proiect obligatoriu de investiții în sistemul de cale ferată, care ar fi bun pentru cetățeni, pentru mediu și pentru ocuparea forței de muncă.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Domnule președinte, ca și cum am putea prevedea ce se întâmplă în viitor, Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, responsabilă, de asemenea, de protecția civilă, are în proiect un raport din proprie inițiativă privind abordarea comunitară a prevenirii dezastrelor naturale. Raportorul este dl Ferreira. Vom vota asupra acestui raport în sesiunea viitoare și vom discuta despre experiența noastră cu norul de cenușă vulcanică la momentul respectiv. Plenul va putea foarte curând să formuleze poziția Parlamentului cu privire la aceste chestiuni.

Sunt de acord cu deputații care au spus că suntem slab pregătiți pentru dezastrele naturale. Din fericire, Europa are puține dezastre naturale. Totuși, avem puțină experiență în acest domeniu și este clar că modul nostru de gestionare a crizei lasă de dorit. După părerea mea, totul a durat mult prea mult. Cu cinci zile în urmă, a avut loc un zbor de testare și s-au colectat date reale, însă totul durează de prea mult timp. Trebuie să învățăm din acest lucru. Nu doresc să emit nicio acuzație, însă experiența ne arată că trebuie să facem lucrurile mai bine pentru data viitoare.

Dacă această cenușă vulcanică ne-a arătat ceva, atunci acel lucru este că avem nevoie de mai multă coeziune europeană. Domnule Kallas, ați spus că autoritățile naționale au responsabilități. Totuși, acest lucru nu-i poate ajuta pe oamenii care au suferit în urma acestor lucruri. Avem nevoie de mai multă coeziune europeană în domeniul protecției civile și în politica de transport comună. Tratatul de la Lisabona ne oferă mai multe oportunități. La fel ca dna Hübner, aș dori să vă întreb cum veți folosi oportunitățile puse la dispoziție prin Tratatul de la Lisabona în domeniul gestionării crizelor și al protecției civile. Situația trebuie să se îmbunătățească.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Domnule președinte, „șovăieli”, „haos”, „paralizie”, „cacofonie”, „catastrofă”, „dezastru”: presa nu duce lipsă de cuvinte pentru a descrie închiderea spațiului aerian european și consecințele acestui lucru.

Nu voi discuta pe marginea a ceea ce s-a spus deja, mai ales cu privire la proporția uriașă - imensă, ar spune unii - a impactului financiar al crizei în termeni direcți sau indirecți. În timp ce salut posibilitatea unui ajutor public excepțional care i se acordă sectorului aerian, care a suferit deja mult după 11 septembrie 2001, sunt încă perplex în fața gestionării acestor evenimente de către Europa.

În primul rând, știind că 750 000 de pasageri europeni au fost afectați, un mare număr dintre aceștia fiind încă blocați în cele patru colțuri ale lumii, știind că pierderile economice cresc exponențial în timp, cum putem explica faptul că nu a durat o zi, nici două, nici trei sau patru, ci cinci zile pentru ca miniștrii transporturilor europeni să țină o ședință prin teleconferință în care să-și coordoneze acțiunile și să decidă crearea unor zone cu trafic diferențiat?

În al doilea rând, nimeni nu contestă nevoia, ca prioritate absolută - și subliniez cuvântul „prioritate” - de aplicare a principiului precauției. Totuși, astăzi, când traficul începe să fie permis treptat în zonele sigure, în condiții meteorologice neschimbate, și când vulcanul este încă activ, avem dreptul să ne întrebăm ce garanții suplimentare de siguranță pentru pasageri am fi putut pune la dispoziție mai devreme, mai curând.

În al treilea rând, a fost dezvoltat un model de acțiune evolutivă - în conformitate cu prognozele meteorologice, evoluția și activitatea vulcanului se pot schimba de la o oră la alta - însă cine va continua să desfășoare o evaluare actualizată a siguranței coridoarelor aeriene? Trebuie ca aceste zboruri de testare să fie realizate de aviația civilă și de companiile aeriene? În sfârșit, dacă acest lucru se prelungește, se înrăutățește sau se produce din nou - ceea ce este posibil - metoda de gestionare stabilită trebuie să asigure o coordonare mai mare între statele membre și proceduri operaționale speciale bazate pe date reale și pe o coordonare mai bună a altor mijloace de transport în circumstanțe excepționale. Trebuie, de asemenea, să se ia în calcul totuși și nevoia de coordonare a asistenței, astfel încât zecile de mii de pasageri blocați să poată fi duși acasă; și ei au dreptul la informații și asistență. Până acum totuși nu am văzut decât inițiative izolate și la nivel național.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Domnule președinte, salut ocazia pe care ne-o oferă această dezbatere, de a ne recunoaște responsabilitățile care ne revin.

Ca răspuns la crizele din ziua de astăzi, dimensiunea națională și deciziile interguvernamentale nu sunt suficiente, nici nu sunt soluții simple, chiar dacă se bazează pe modele statistice.

Este corect să recunoaștem diligența cu care, a doua zi după ce spațiul aerian s-a închis, Președinția spaniolă a Consiliului a remarcat ocazia adoptării unei abordări europene pentru a se găsi o soluție la haosul care se împrăștia deja dincolo de guvernele naționale și, mai important încă, îi arunca pe mii de călători din interiorul sau din exteriorul frontierelor noastre într-o situație disperată. Repatrierea lor trebuie să fie prioritatea noastră.

Măsurile inițiale au fost adecvate, în conformitate cu principiul precauției și al garantării siguranței cetățenilor - al celor care zburau și al celor care planificau un zbor - dar lipsa de claritate cu privire la viitor și un sentiment crescând de neliniștite, apărut din cauza complexității deciziilor interguvernamentale, a ridicat întrebarea care s-a pus dintotdeauna: ce face Europa? Trebuie să admitem faptul că eforturile comune depuse de comisarul Kallas și de Președinția spaniolă au reușit în timp record - deși nu putem spune niciodată că acest tip de situații se dezvoltă îndeajuns de rapid, dar, ca să fim corecți, având în vedere dificultățile actuale, au reușit în timp record - să schimbe abordarea. Deși această abordare este marcată de precauție, așa cum este normal, ridică totuși întrebări importante.

Concluziile acestei alegeri sunt: aplicarea drepturilor pasagerilor nu se mai respectă în situațiile excepționale. Eforturile depuse la nivel european și național nu au fost suficiente. Pe termen scurt, trebuie să asigurăm repatrierea și să oferim soluții urgente, însă, pe termen mediu, trebuie să facem îmbunătățiri.

Serviciul de acțiune externă ar trebui să poată să răspundă la aceste situații de urgență; în unele cazuri, nu se poate închide în weekend.

Sectorul traficului aerian, agenții de turism, industria turismului, logistica etc., care cu greu întrezăreau sfârșitul crizei, au fost grav afectate și salut prezența comisarului Almunia, care va fi responsabil de gestionarea soluției necesare pentru acest sector.

Dacă vom pune capăt cât mai curând posibil nesiguranței, acest lucru ne va ajuta să ieșim din criză. În sfârșit, e clar că avem nevoie de un sistem care să înlocuiască traficul aerian, chiar și atunci când va exista un singur spațiu aerian european. Căile ferate, drumurile și sectorul maritim laolaltă nu au reușit să-l înlocuiască.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Domnule președinte, Domnule Kallas, ne aflăm în mod cert într-o situație de criză. În Europa, traficul aerian a fost redus cu 70 %, iar 80 % din aeroporturi au fost închise. Sper totuși că vom putea trage câteva concluzii constructive. În primul rând, Comisia ar trebui să facă tot posibilul pentru a se asigura că erupția vulcanului nu va conduce la falimentul transportatorilor aerieni europeni, care sunt deja într-o situație catastrofală. Spun aceste lucruri în contextul dezbaterii de ieri pe tema finanțării securității traficului aerian și a rezistenței Consiliului la măsuri financiare mai stricte privind securitatea.

În al doilea rând, experimentele cu tehnologii noi și neverificate, cum ar fi scannerele corporale și pentru lichide nu vor îmbunătăți în niciun caz securitatea, ci, fără nicio îndoială, vor avea un efect asupra situației financiare a transportatorilor aerieni europeni.

În al treilea rând, chestiunea pasagerilor. Cred că decizia de a opri zborurile datorită preocupării privind siguranța pasagerilor a fost una înțeleaptă. Totuși, această preocupare nu ar trebui să se oprească aici, ci trebuie să includă și un ajutor pentru cei care, din cauze care nu le sunt imputabile, au fost blocați în aeroporturi. Aceste chestiuni au fost deja discutate de mai multe ori în cadrul unor ședințe ale Parlamentului European și, mai ales, în cadrul Comisiei pentru transport și turism. Totuși, în mod paradoxal, una dintre erupțiile vulcanului din Islanda ne-a făcut să ne dăm seama cât de importantă este industria aviatică pentru funcționarea adecvată a economiei Uniunii Europene, iar acest lucru este adevărat mai ales pentru acei reprezentanți ai UE care, din acest motiv, nu au putut participa la funeraliile de la Cracovia de duminică.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Domnule președinte, Domnule Kallas, Domnule López Garrido, doamnelor și domnilor, cred că răspunsul Uniunii Europene și al statelor membre la această criză a fost într-un totuși satisfăcător și că s-a făcut tot ceea ce a fost posibil. Ele au acționat în conformitate cu principiul „siguranța mai întâi de toate”. Putem discuta asupra faptului dacă norul de cenușă ar fi trebuit să fie cercetat mai rapid. Cred că acest lucru ar fi fost posibil, dar, în principiu, ceea ce s-a făcut a fost acceptabil.

Acum, trebuie să discutăm și să ne gândim cu grijă la ceea ce trebuie făcut pentru oameni, pentru cetățenii europeni, care sunt blocați. Am fost sunat ieri de trei persoane care sunt în această situație. Unul dintre cazuri se referă la membrii unei familii care așteaptă într-un aeroport din Tailanda și cărora li s-a spus că vor putea probabil să zboare în data de 29 aprilie. Au petrecut deja o săptămână întreagă în aeroport. Cel de-al doilea caz implică niște tineri din New York, cărora li s-a spus să nu-și părăsească hotelul timp de cel puțin o

săptămână, deoarece puteau fi preluați în orice clipă. Cel de-al treilea caz este reprezentat de o familie de pensionari aflați pe o insulă din Marea Norvegiei, care nu-și mai pot permite să plătească o cazare suplimentară, dar nici nu pot pleca.

Acestea sunt chestiuni la care noi, cei din Parlamentul European, trebuie să ne gândim și pe care trebuie să le discutăm. Trebuie să le oferim soluții acestor persoane, trebuie să le acordăm sprijin și să facem propuneri utile. Nu-i putem abandona pe cetățenii europeni care se găsesc în această situație; trebuie să-i ajutăm.

Președintele. - Vă mulțumesc foarte mult, doamnelor și domnilor. Ne aflăm acum într-o situație extremă, deoarece subiectul pe care-l dezbaterem este atât de urgent și atât de traumatizant pentru multă lume, și mai ales pentru public, încât avem mai multe cereri de intervenții „catch the eye” ca oricând.

Acesta este un record, deoarece cred că avem 13 sau 15 cereri, și, deși deputații încă mai solicită să li se acorde cuvântul, nu putem să avem 20 de vorbitori.

Totuși, vom încerca să-i acordăm fiecăruia posibilitatea de a lua cuvântul, printre altele, până ce sosește președintele, care a ieșit pentru câteva minute și pe care îl înlocuiesc până la întoarcerea dumnealui. Deoarece nu doresc să încep următoarea dezbatere, vom desfășura procedura „catch the eye” fie până ce dl președinte nu va mai vedea bine, fie până ce toată lumea de pe listă a luat cuvântul.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, îi sunt recunoscător comisarului și ministrului Președinției spaniole pentru discursuri și pentru munca depusă.

Nu cred că există dubii asupra faptului că prioritatea în această situație de urgență este să se garanteze siguranța, iar siguranța a fost garantată, deoarece rezultatul acestui dezastru, al acestui eveniment natural neașteptat, este faptul că niciun avion nu a fost implicat în vreun accident cauzat de nor.

Obiectivul privind siguranța a fost așadar atins și nu putem decât să fim mulțumiți de această situație. Există însă încă două probleme astăzi: prima este aceea a timpului. Acțiunile ar fi putut oare să fie întreprinse mai repede? Ar fi putut fi întreprinse mai devreme? S-ar fi putut lua măsuri pentru a se interveni mai repede și pentru a se redeschide zona care era cea mai sigură pentru traficul aerian, în condițiile efectului economic uriaș, al impactului economic al acestui dezastru asupra traficului aerian și asupra companiilor aeriene? Nu s-ar fi putut întreprinde acțiuni mai devreme? Este nevoie de răspunsuri la aceste întrebări.

Cea de-a doua chestiune: mii de pasageri sunt încă la sol și trebuie să stea la hotel, să se schimbe...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Domnule președinte, această dezbatere a dat naștere multor discursuri din partea specialiștilor în transporturi. Este adevărat că ne-am concentrat cu precădere asupra problemelor economice pe care această situație excepțională și imposibil de prevăzut le-a cauzat.

Există și aspecte umane, după cum s-a spus, și analizez situația mai mult din punctul de vedere al unui apărător al cetățenilor și al consumatorilor, dintre care mai multe mii sunt blocați undeva în lume și sunt în imposibilitatea de a reveni acasă. Mă gândesc mai mult la aceștia și, mai ales, la cei care nu-și mai pot permite să stea unde sunt, care sunt blocați și nu au nicio altă soluție.

Cât privește cerul gol și aceste aeroporturi pline de oameni la ananghie, ar trebui să ne gândim la o reformare a directivelor privind transporturile, mai ales transportul aerian. Directiva privind pachetele de servicii turistice va fi probabil revizuită. Nu am putea oare - și acest lucru nu a fost încă menționat - să ne gândim la asigurarea obligatorie, care ar putea oferi acoperire, în caz de *forță majoră*, pentru astfel de persoane, mai ales pentru a nu le lăsa în aceste situații problematice?

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Domnule președinte, situația actuală ne face să ne dăm seama și să fim martorii neputinței noastre în fața forțelor naturii. Totuși, în calitate de organizație serioasă, Uniunea Europeană ar trebui să fie mai bine pregătită pentru astfel de situații și ar trebui, mai ales, să fie pregătită să reacționeze în mod eficient în cazuri de urgență. Este dificil, desigur, să ne pregătim pentru ceva care poate sau nu să se întâmple o dată la 150 de ani, însă putem observa în acest moment că sistemul și infrastructura căilor ferate din Europa, cât și rețeaua de conexiuni, sunt complet insuficiente. Trebuie să răspundem, aici, la întrebarea cum am putea îmbunătăți această situație.

Alte întrebări pe care ar trebui să le discutăm sunt, mai întâi, ce fel de asistență publică va fi pusă la dispoziția societăților care sunt amenințate. Știm că va fi nevoie de sume uriașe de bani pentru a repara situația financiară

a acestor societăți. O altă întrebare este cum ar trebui să dezvoltăm o strategie care ne va pregăti, pe termen lung, să reacționăm și să facem îmbunătățiri mai adecvate...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Domnule președinte, dl comisar vorbea despre caracterul absurd și depășit al procedurilor. Haideți așadar să continuăm în aceeași direcție.

Am risipit prea multe ocazii, prea multe tratate, când am fi putut de fapt să instituim puterea comunității asupra spațiului aerian european. Totuși, chiar dacă nu am putut acționa așa cum trebuie în aer, putem să facem acest lucru la sol. De exemplu, putem monitoriza drepturile pasagerilor și, de asemenea, putem media sau solicita un armistițiu în cadrul diferitelor dispute industriale privitoare la transportul terestru. Nu ar trebui să existe servicii minime; ar trebui să existe servicii maxime în toate.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Domnule președinte, sper că actuala situație dificilă din transportul european nu va mai dura mult și nu se va transforma într-o adevărată criză a transporturilor. Experiența pe care o câștigăm este prea scumpă, însă este foarte instructivă. Ar trebui să tragem concluziile adecvate, și iată câteva dintre acestea, care se impun de la sine. În primul rând, securitatea transporturilor, atât în sfera calității, cât și în cea a abilității cetățenilor de a călători, este o obligație prioritară pe care o avem în comun. În al doilea rând, este necesară o dezvoltare echilibrată a tuturor formelor de transport, dar, mai ales, nu trebuie să neglijăm transportul feroviar. În al treilea rând, transportul eficient este seva economiei. Transportul bunurilor și mobilitatea forței de muncă sunt decisive pentru dezvoltare și ar trebui să ne reamintim acest lucru mai ales în timpul crizei economice. În sfârșit, este nevoie de proceduri adecvate, de coordonare, de sprijin separat pentru liniile aeriene, de ajutor reciproc și de solidaritate europeană pentru bunurile cetățenilor noștri.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Domnule președinte, Domnule Kallas, catastrofa ne-a arătat că nu există, în Uniunea Europeană, proceduri pentru combaterea efectelor catastrofelor de tipul celei rezultate în urma erupției vulcanice.

În primul rând, Uniunea Europeană ar trebui să coordoneze chestiunile privitoare la siguranță și să decidă dacă aeronavele pot sau nu să zboare. Acest lucru nu trebuie să fie decis în exclusivitate de statele membre. În al doilea rând, trebuie să ne gândim la chestiunea responsabilității economice. Cred că un sistem european de asigurare contra acestor tipuri de situații, sau poate o schemă națională de asigurare, ar putea fi soluția. În al treilea rând, în privința logisticii pasagerilor care au fost blocați în tranzit între anumite state, a existat o lipsă de mobilitate reală în rețelele de transport și TTN și cele de trenuri de mare viteză. În sfârșit, cred că, în cazul pasagerilor care sunt blocați în afara Uniunii Europene, Serviciul european pentru acțiune externă ar trebui să fie pregătit cu proceduri clare pentru a le putea veni în ajutor. Sper că se vor introduce aceste proceduri rapide.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în ultimele zile am fost martorii unor tulburări fără precedent în viețile noastre. Avioanele, de care depindem pentru a călători dinspre și înspre regiunile noastre către, respectiv de la Bruxelles și Strasbourg, nu mai sunt disponibile. Tulburările au fost la scară foarte mare; a trebuit să luăm trenuri, vapoare și autocare, totul a durat mult mai mult și numeroși deputați de-abia au putut ajunge.

Totuși, ceea ce am văzut în ultimele zile este faptul că depindem în mod clar de avioane; am văzut că există și mijloace alternative, dar și că infrastructura feroviară din Europa este inadecvată; nu este de ultimă generație. Ne putem oare închipui o Uniune Europeană cu o rețea completă de trenuri de mare viteză, o Europă în care toate călătoriile de mai puțin de 1 000 de km să se poată face cu trenul și în care să folosim avioanele numai pentru călătorii lungi?

Impactul transportului aerian asupra climei în Uniunea Europeană este uriaș. Este mai mare decât cel al rafinăriilor și al uzinelor siderurgice...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Domnule președinte, cred că răspunsurile care se pot da acum nu pot decât să amelioreze situația actuală, dar nu și să preîntâmpine producerea acestor lucruri.

În transport, nu există scurtături, nu există soluții pe termen scurt, și acest lucru ar trebui să reprezinte o ocazie - cu atât mai mult acum, când cartea albă este în curs de elaborare - pentru a include, introduce și pune la punct măsurile necesare în vederea reducerii dependenței noastre excesive de conexiunile de transport

aerian. Trebuie să echilibrăm aceste conexiuni prin facilitarea și întărirea alternativelor care lipsesc pe scară mare, în comparație, cum ar fi liniile de cale ferată și transportul maritim.

Prin urmare, cred că atât dl Kallas, cât și dl Grosch, care este raportorul pentru acest raport, vor fi luat notă de cererile înaintate de toți membrii privind necesitatea întăririi sistemului de cale ferată și al rețelelor transeuropene pentru acest mod de transport.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Domnule președinte, s-au spus multe lucruri de bun simț în timpul dezbaterii din această dimineață, însă cred că trebuie să ne concentrăm mai mult pe viitor. Ceea ce ni s-a întâmplat este ceva ce se va produce din nou. Experții din Islanda spun că nu este vorba despre producerea unor alte erupții în viitor, ci pur și simplu despre momentul în care se vor produce. De aceea trebuie să ne uităm puțin mai departe în viitor și să găsim o soluție de rezolvare a unei astfel de situații în momentul în care se va produce din nou în viitor. Ca parte a acestui lucru, cred că trebuie să începem să ne concentrăm asupra creării unor linii de tren de mare viteză între capitalele europene și asupra modului în care putem materializa interoperabilitatea de care este nevoie.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Doamnelor și domnilor, este, desigur, clar pentru noi toți că siguranța pasagerilor trebuie să fie prioritatea noastră absolută și că avem această discuție astăzi în primul rând deoarece natura ne-a reamintit acest lucru. Zborurile au rămas la sol în cea mai mare parte a Europei, pasagerii așteaptă pe termen nedeterminat, companiile aeriene au depășit linia roșie, angajații din industrie se tem pentru posturile lor, iar paguba economică este imensă. Evident, companiile aeriene au dreptul de a crede că, dacă fermierii pot solicita despăgubiri pentru dezastrele naturale, atunci și ele au, la rândul lor, dreptul la indemnizații. Cât privește mediul înconjurător, i-am făcut fără îndoială o mare favoare în decursul ultimelor zile.

Interconexiunea - haideți ca aceasta să fie lecția din care să învățăm, că Europa are nevoie de o mai bună integrare a traficului aerian, feroviar și rutier, că trebuie să punem la dispoziție fonduri pentru trenurile de mare viteză și că avem nevoie de mai puțină poluare. Trebuie să răspundem imediat, în mod responsabil și, mai presus de toate, gândindu-ne la siguranța pasagerilor.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Domnule președinte, mai întâi de toate, aș dori să-mi exprim compasiunea pentru fiecare persoană care a fost afectată de această criză. Acum, cuvântul „criză” este unul pe care l-am auzit mult prea des zilele acestea: criză economică, criză financiară, criza din transporturi și orice alt fel de criză care mai există sub soare. Dacă vreun lucru este clar, acela este că societatea noastră este extrem de vulnerabilă la crize de acest fel. Avem nevoie de o măsură de siguranță. Avem tendința de a vorbi mult despre societatea ecologică, însă o societate ecologică trebuie, de asemenea, să includă un transport ecologic și, în mod clar, nu ne-am încheiat munca, din acest punct de vedere.

Mulți membri ai grupului meu, dar și alte persoane, au spus deja acest lucru: este foarte urgent să investim în transportul ecologic și în conexiuni mai bune și mai rapide în interiorul UE - și, desigur, în conexiuni mai bune și mai rapide și în afara UE, dacă avem și noi un cuvânt de spus aici - cu trenul și de ce nu și cu barca, dacă se ajunge la așa ceva? Acest lucru ar fi bun pentru economie, pentru climă și, de asemenea, pentru stabilitatea acestei societăți, deoarece are nevoie disperată de ea.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Domnule președinte, a devenit clar că punctul central al acestei chestiuni este reprezentat de pasageri. Dorim ca pasagerii din Europa să fie transportați în siguranță. Dorim siguranță, însă dorim, de asemenea, să avem și opțiuni de transport. Cred că avem nevoie de toate mijloacele de transport disponibile în acest moment. Avem nevoie de aeronave, deoarece nu putem înlocui zborul cu o altă soluție. S-au spus multe despre trenurile de mare viteză. Desigur, ar fi bine să existe mai multe, însă la ce folosește și cel mai bun tren de mare viteză dacă trebuie să se oprească la frontieră?

Din acest motiv, cred că ar trebui să înaintăm pas cu pas. În primul rând, avem nevoie de continuitate în sistemele feroviare europene, tot așa cum avem nevoie de cerul european. Deoarece toate partidele au pledat în favoarea unei coordonări sporite între statele membre, aș dori să îndemn din nou pe toată lumea să treacă la acțiune, deoarece partidele din statele membre sunt cele care sunt responsabile de blocarea progresului din acest domeniu. Vă rog să vă asigurați că partidele de la dvs. de acasă, din statele membre, sunt în mod veritabil în favoarea deschiderii transportului în Europa. Dacă ne putem convinge partidele, situația se va îmbunătăți pe viitor.

Corina Crețu (S&D). - În ultimele zile se vorbește foarte mult despre pierderile de natură economică suferite de companiile aeriene, care sunt o realitate. Devine evident că se impune adoptarea unui mecanism de ajutor al companiilor, cu atât mai mult cu cât se poate ca această criză provocată de erupția vulcanului islandez să se prelungească.

Dar, înainte de toate, cred că trebuie să fie siguranța pasagerilor și protecția consumatorilor. Au apărut foarte multe nemulțumiri din partea pasagerilor, care sunt tratați diferit în funcție de țară sau de companie. Este evident că se impune unificarea practicilor în materie, ceea ce ar fi un mare pas înainte pentru pasageri, care acum sunt plimbați din loc în loc pe un fundal de incertitudine în legătură cu redeschiderea spațiului aerian.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Domnule președinte, Domnule comisar, această criză pe care am resimțit-o de câteva zile încoace, ne-a demonstrat - și nu s-a insistat îndeajuns asupra acestui lucru - eșecul Strategiei de la Lisabona, pe care Uniunea Europeană a putut să o aplice în ultimii zece ani.

Acest eșec, care provine din dereglementare și din competiția feroce, ne arată astăzi, cu ocazia crizei, că Uniunea Europeană a devenit incapabilă de a coordona abordarea necesară care ar fi făcut posibilă nu doar protejarea celor care sunt blocați în aceste aeroporturi, ci și planificarea acțiunilor ulterioare, permițând companiilor aeriene să întreprindă zboruri de testare, de exemplu. Așadar, îndemn Uniunea Europeană să se adune.

Ni se spune că avem nevoie de mai multă coeziune europeană. Într-adevăr, trebuie să existe un serviciu public, susținut de Uniunea Europeană, într-un sector așa de proeminent cum este transportul aerian.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Domnule președinte, aceasta a fost, desigur, o criză neprevăzută, iar principiul precauției trebuie, desigur, să reprezinte prioritatea absolută. Totuși, există lecții care trebuie învățate, iar prima dintre acestea este că, timp de cinci zile, nu s-a făcut auzită nicio voce europeană suficient de puternică și de responsabilă politic. O astfel de voce a lipsit cu privire la protejarea intereselor pasagerilor, la clarificarea drepturilor lor, la căutarea unui transport alternativ și la coordonarea soluțiilor.

O a doua concluzie este că modul de ieșire din criză nu trebuie să îi dea impresia cetățeanului de rând că este vorba despre o încălecare a forțelor între cei care doresc să evite pierderile economice și cei care doresc să susțină principiul precauției. Trebuie să existe o transparență clară și o obiectivitate evidentă cu privire la condițiile în care vom ieși din această situație, în care întregul spațiu aerian european a fost închis. Prin urmare, îmbunătățirea testelor științifice și, de asemenea, coordonarea la nivelul...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Domnule președinte, principiul precauției a devenit un principiu al iresponsabilității. În fața celui mai mic risc, principiul precauției a devenit o invitație în favoarea renunțării la orice responsabilitate. Nici măcar unul dintre așa-numitele partide „responsabile” nu mai îndrăznește să-și asume responsabilitățile.

O posibilă epidemie de gripă? Imediat, mii de oameni sunt invitați să se vaccineze. Un vulcan care erupe? Imediata, întregul spațiu aerian european este închis, deși experiența ne-a arătat că cenușa vulcanică nu este cu adevărat periculoasă decât pentru avioanele ce trebuie să traverseze un nor dens.

Totuși, din cauza principiului precauției, companiile noastre au de suferit de pe urma faptului că părțile responsabile nu-și asumă responsabilitatea, de pe urma slăbiciunii experților și a neputinței sferei politicii, care a tot vorbit despre nevoia de a ne reduce dependența excesivă de transportul aerian și de a investi mai mult în rețelele feroviare, probabil extinzându-le până în Asia, cele două Americi, Africa, Oceania sau chiar până la fiecare insulă din drumul către acestea.

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Domnule președinte, cred că toată lumea este în mod clar de acord cu faptul că, înainte de toate, trebuie să ne concentrăm asupra naturii. Dl Cramer a afirmat acest lucru cât se poate de clar, iar eu sunt de acord cu domnia sa, deoarece acest mesaj este important pentru noi toți. Evident, trebuie să ne concentrăm, de asemenea, asupra Uniunii Europene, asupra acțiunilor europene, ca reacție la o criză de importanță europeană, care a avut deja un impact major asupra milioanele de cetățeni europeni și asupra celor din afara Uniunii Europene, precum și asupra economiilor sectoarelor europene esențiale.

A devenit imediat evident faptul că acțiunile statelor membre, care dețin puterea de decizie în privința deschiderii aeroporturilor, au fost depășite de evenimente și, din acest motiv, Uniunea Europeană a intervenit de îndată. Repet, domnule Speroni, doamnă Ferreira, s-a trecut imediat la acțiune. Vineri, gravitatea situației ce se prefigura a devenit clară. În acel moment, Comisia Europeană împreună cu Președinția spaniolă a

Consiliului și Eurocontrol au trecut de îndată la treabă. Duminică, așa cum a afirmat dl Kallas, a avut loc o luare de poziție publică a Comisiei și a Președinției - prin dl Kallas și prin mine - prin care s-a explicat situația și acțiunile ce urmau să fie întreprinse. Măsurile ce urmau să fie luate atunci se refereau la întâlnirea de ieri a Eurocontrol și la decizia reuniunii extraordinare a Consiliului, ce a fost convocată de guvernul spaniol și prezidată de ministrul spaniol pentru lucrări publice și care a avut loc ieri.

Așadar, au fost luate măsuri. Măsurile au fost luate pentru ca toate acestea să ducă la luarea unei decizii, la acțiune, la o abordare, cu un nucleu european prin însăși natura caracterului său. Acum se implementează decizia de ieri a Consiliului extraordinar al miniștrilor. În această dimineață, la ora 8.00, Eurocontrol a stabilit patru zone cu un perimetru de siguranță extins în care zborurile nu sunt permise și alte zone în care acestea sunt permise, cu condiția ca între statele membre să existe acorduri și coordonare. Astfel, spațiul aerian se va deschide treptat, însă acest lucru depinde de condiții și de natură. Va depinde de aceste lucruri, bineînțeles, însă decizia luată ieri este deja pusă în practică azi, iar deschiderea spațiului aerian se va realiza, în mod evident, în baza principiului precauției și a necesității de a garanta siguranța.

Cred că ceea ce a devenit imediat evident în acest caz este faptul că abordarea europeană a oferit perspectiva luării unei decizii mult mai echilibrată. Abordarea europeană a însemnat luarea tuturor factorilor în calcul, lucru esențial când are loc ceva extraordinar, asemănător cu ceea ce se petrece acum. O asemenea abordare presupune, în primul rând, ca modelul după care se evaluează riscurile să fie mult mai punctual și mai riguros. Domnule Sterckx, ca replică la spusele dumneavoastră în acest sens, doresc să adaug că Eurocontrol analizează deciziile centrului de avertizare a aviației privind cenușa vulcanică de la Londra, însă va lua în considerare și zborurile de testare, informațiile provenind de la autoritățile naționale, informațiile transmise de producătorii de aeronave și informațiile obținute de la Agenția Europeană de Siguranță a Aviației de la Köln, informații despre care cred, de asemenea, că trebuie confirmate. Toate aceste informații vor fi analizate în vederea elaborării unei hărți mai exacte, așa cum se întâmplă în acest moment, prin propunerea de ordin tehnic elaborată de Eurocontrol în baza datelor științifice.

Abordarea europeană înseamnă că, înainte de orice alt principiu, siguranța va constitui totodată principiul esențial și fundamental, așadar sunt de acord cu aceia care au afirmat acest lucru. Aceasta înseamnă că se pot lua în considerare și consecințele de natură economică, Consiliul înființând un grup de lucru care a fost deja foarte bine primit de către domniile voastre și care urmează să prezinte săptămâna viitoare un raport cu privire la aspectele economice. Mai mult decât atât, mobilitatea și drepturile cetățenilor nu vor fi lăsate deoparte. Din acest motiv, fac un apel la toate guvernele din Uniunea Europeană să ajute oamenii să ajungă acasă, să facă uz de toate mijloacele de comunicare posibile și să facă acest efort special și extraordinar pentru că la mijloc este dreptul fundamental al cetățenilor: dreptul de a se întoarce acasă, de a călători oriunde doresc. Astfel, facem un apel la respectarea dreptului acestora la libera circulație.

Pe viitor, cred că această situație va deschide calea unei dezbateri foarte profunde, iar Parlamentul European este exact locul unde aceasta trebuie să se desfășoare. Această dezbatere trebuie să abordeze drepturile pasagerilor în situații excepționale și necesitatea unui plan de urgență, iar, în acest sens, așa cum a afirmat dna Bilbao, Uniunea Europeană trebuie să acționeze transparent, în așa fel încât să permită reformarea structurală, care presupune consolidarea în Europa a rețelelor feroviare trans-europene. Acest obiectiv devine unul absolut strategic, și, dacă luăm totul în considerare, acesta presupune pur și simplu structurarea Europei pentru că, din punct de vedere istoric, structurarea statului modern s-a realizat prin dezvoltarea mijloacelor de comunicare, a șoselelor, a liniilor feroviare și a legăturilor maritime. În viitor, structurarea Europei, cea a secolului XXI, se va putea realiza doar prin infrastructurile mijloacelor de comunicare, în cazul de față acestea fiind în esență liniile feroviare.

Cele două aspecte merg mână în mână, iar dezvoltarea acestor infrastructuri ale transportului este o chestiune politică, simbolică și reală și se prefigurează a fi obiectivul principal al Europei secolului XXI. În acest context, sunt de părere că acesta era exact locul și momentul potrivit ca dl Swoboda, dl Schulz și dna Álvarez și alți vorbitori să facă referire la aceste reforme pentru că, fără îndoială, acesta este un element spre care trebuie să tindă Uniunea Europeană în viitor.

Gay Mitchell (PPE). – Domnule președinte, cu tot respectul, doresc ca această dezbatere să fie prelungită, deoarece acest schimb de idei este mai mult decât amabil. Oamenii sunt tratați ca niște gunoaie în gări, de către companiile ariene și de către autorități în aeroporturi. Suntem mult prea amabili. Trebuie să ne folosim de autoritatea UE în Consiliu și în Comisie pentru a determina oamenii să deschidă mai multe centre de informare. În gara centrală din Bruxelles sunt șase centre de informare; patru dintre acestea sunt închise.

Ar trebui alocat mult mai mult timp acestei dezbateri și ar trebui permisă participarea mai multor membri. Nu sunt deloc mulțumit de măsurile luate de Consiliu și de Comisie pentru a servi interesul publicului călător ce doarme prin gări.

Președintele. – Acest lucru a fost menționat de mai multe ori astăzi. Toți antevorbitorii dumneavoastră din Parlamentul European au făcut referire la aceste probleme.

Siim Kallas, vicepreședinte al Comisiei. – Domnule președinte, doresc să mulțumesc onorabililor membri pentru toate observațiile lor. Am de adăugat încă patru.

În primul rând, aceste evenimente ne-au dat de gândit cu privire la planurile noastre strategice. Unul din aspectele cele mai importante și cruciale este intermodalitatea și flexibilitatea dintre mijloacele de transport și abilitatea companiilor feroviare de a îndeplini rolul unei alternative. Vom aborda curând acest aspect, în cadrul discuțiilor despre remodelarea pachetului feroviar și cartea albă referitoare la viitorul transporturilor.

Aceasta este o problemă foarte serioasă. Ieri am discutat-o și cu Consiliul de Miniștri. Vă garantez că tratăm această problemă cu extrem de multă seriozitate - luăm în calcul lucrul la domiciliu și alți factori meniți să evite transportul și deplasările inutile.

În ceea ce privește impactul economic, vom analiza toate aspectele și vom veni cu propuneri. În orice caz, trebuie să procedăm cu grijă. Bani nu cad din ceruri și lucrurile trebuie să fie echitabile pentru toți ceilalți actori economici. Abordarea noastră trebuie să fie foarte echilibrată. Nu există miracole.

În ceea ce privește drepturile pasagerilor, normele sunt foarte clare. Unii deputați au formulat întrebări referitoare la norme și la necesitatea de a fi revizuite. Nu sunt de părere că trebuie să revizuim normele adoptate de factorii de decizie europeni, inclusiv de Parlamentul European. Ele sunt bune. Problema care se pune este alta. Este vorba de transpunerea și de aplicarea normelor, care stă în mâinile statelor membre. Planul nostru este clar în ceea ce privește aplicarea acestor norme și modul în care trebuie să influențăm statele membre. Este clar ce trebuie făcut astăzi în privința drepturilor pasagerilor.

Mai este un aspect, care însă nu are o importanță majoră: presa și mulți dintre colegi au afirmat că am reacționat prea târziu și că nu am fost pregătiți. Ei bine, eu am fost activ în tot acest timp. Am fost la Eurocontrol. Am ținut legătura cu miniștrii. Astăzi, în cadrul acestei camere, avem cu toții aceeași dilemă, fiind confrunțați cu toți acei experți și factori de decizie, însă această problemă este de competența experților și a autorităților în materie de siguranță, și nu în mâinile politicianilor. Dilema este aceeași: siguranță versus flexibilitate.

Eram pregătiți pentru o erupție vulcanică, însă aveam mai multe tipuri de dovezi despre erupție. Acest aspect a fost, de asemenea, menționat aici. Doar unul dintre zborurile efectuate de British Airlines și unul din cele efectuate de KLM au fost afectate de erupția vulcanică, în consecință normele au fost stabilite pornind de la faptul că ne confruntăm cu un risc ridicat. Autoritățile au procedat potrivit prezumției existenței unui risc considerabil și necesității anulării curselor.

Acum avem o abordare mai diferențiată. Duminică au fost efectuate majoritatea zborurilor de testare, informația fiind direcționată către Eurocontrol, unde am discutat aceste probleme, respectiv zborurile de testare și rezultatele finale ale acestor zboruri. Acum se pune problema flexibilității, iar aceasta se află încă la latitudinea statelor membre. Vom continua demersurile legate de cerul unic european, un proiect foarte promițător pentru Europa, despre care miniștrii consideră că reprezintă calea ce trebuie urmată, printr-o mai bună coordonare la nivel european.

Aceasta este o mare oportunitate. Acestea sunt observațiile pe care doream să le fac. Legat de informații, dorința mea era să vă transmit că, joi și vineri, Comisia a emis niște comunicate de presă cu privire la drepturile pasagerilor. Am menționat faptul că drepturile pasagerilor trebuie tratate cu extremă seriozitate. Informațiile privind drepturile pasagerilor au fost furnizate imediat de către Comisie și, începând cu duminică, toate aceste aspecte au început să fie abordate, majoritatea fiind deja de ieri trecute în revistă.

Aceasta este situația. Cazul nu a fost închis. Mai avem la dispoziție cel puțin trei sau patru zile până când se vor relua majoritatea curselor aeriene. Soluția la problema economiei și a pasagerilor este reluarea curselor aeriene, astfel încât companiile să ducă pasagerii acasă sau la destinația finală. Această situație continuă să fie dificilă, iar noi trebuie să suportăm consecințele.

Vă mulțumesc pentru observațiile dumneavoastră. Vom avea mai multe ocazii de a discuta aceste probleme mai mult.

Președintele. – Această dezbatere pe care o încheiem acum a fost, cu siguranță, cel mai important subiect de pe ordinea de zi. Chiar și doar pentru această dezbatere, întâlnirea de aici, din Strasbourg, a meritat. Această discuție este ceea ce cetățenii noștri așteaptă de la noi, respectiv să rezolvăm aceste probleme și este exact ceea ce am și făcut de azi-dimineață. Este subiectul cel mai important.

Doresc, de asemenea, să mulțumesc pentru faptul că 14 comisari ai Comisiei Europene au luat parte la dezbateră noastră finală. Faptul că aceștia au ascultat observațiile dumneavoastră este foarte important.

Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Kinga Göncz (S&D), în scris. – (HU) Cu toate că, mulțumită intervenției autorităților aviatice, norul vulcanic nu a cauzat pierderea de vieți omenești, nivelul informării și al coordonării din Europa nu primește o notă de trecere. Închiderea spațiului aerian a creat dificultăți sutelor și miilor de europeni, împiedicându-i să ajungă la destinație. Toată lumea încearcă să rezolve această problemă neașteptată, însă informarea inadecvată a condus la agravarea situației. De cele mai multe ori, pasagerii nu au primit informațiile corespunzătoare, nici prin telefon, nici prin internet. Mai mult, s-a creat confuzie prin faptul că autoritățile aviatice și companiile aeriene au emis informații contradictorii. Totodată, a existat o lipsă a coordonării transporturilor terestre și aeriene. Am simțit pe propria piele cât de importantă este modernizarea legăturilor transportului public între statele membre și crearea rețelilor de transport trans-europene. Salut măsurile decisive ale Comisiei în materie de gestionare a crizei. Grupul de lucru instituit în acest sens trebuie să consolideze coordonarea dintre autoritățile aviatice și cele de control al traficului aerian, fiind totodată util să examinăm dacă măsurile de siguranță introduse în anii '80 mai sunt valabile. Recomand ca, în situații de criză similare, Parlamentul European să evite comutarea între Bruxelles și Strasbourg, cauzând complicații unui sistem de transporturi deja haotic. În schimb, sesiunile plenare ar trebui să aibă loc la Bruxelles.

Filip Kaczmarek (PPE), în scris. – (PL) Domnule președinte, dezbateră noastră despre situația aviației europene nu trebuie să se rezume la un fleac, respectiv la cum să ajungem la sesiunea Parlamentului European de la Strasbourg. Dacă ne vom concentra excesiv pe acest aspect, vom crea senzația unui egocentrism nejustificat din partea deputaților în Parlamentul European. Ar trebui să ne folosim imaginația. Efectele economice, sociale sau chiar și politice ale închiderii spațiului aerian pe o perioadă mai lungă se pot dovedi a fi o provocare colosală pentru întreaga Europă. Unii dintre politicienii și jurnaliștii din Polonia întrebă, de exemplu, cum de anumite persoane nu au putut ajunge duminică la Cracovia, în timp ce altele au reușit să ajungă acolo. Întrebă totodată de ce nu a fost posibilă parcurgerea drumului către Cracovia pe șosele sau cu trenul, acest lucru devenind posibil luni cu aceste mijloace pentru a ajunge la Strasbourg. Evenimentele petrecute în urma erupției vulcanice din Islanda vor avea și un puternic impact global. În general, nu ne gândim la importanța imensă a transporturilor aeriene. Doar Etiopia, care a fost în imposibilitate de a exporta flori în Europa, a suferit pierderi de 3 milioane USD pe zi. Trebuie să analizăm foarte serios modul în care închiderea spațiului aerian va afecta piața muncii, competitivitatea noastră, întreaga economie și cum va afecta viețile oamenilor obișnuiți. Cine știe, poate că evenimentul acesta obscur din Islanda va determina viitorul Uniunii Europene. Vă mulțumesc foarte mult.

Ádám Kósa (PPE), în scris. – (HU) În urma erupției vulcanului islandez, mii de oameni sunt blocați pe aeroporturi în condiții dificile din cauza limitărilor și anulărilor curselor aeriene pentru mai multe zile. În ciuda întârzierilor considerabile (peste 2 ore în cazul curselor sub 1 500 km), companiile aeriene nu au oferit sau au oferit minimă asistență și nu au furnizat informații corecte cu privire la opțiunile aflate la dispoziția pasagerilor pentru a ajunge la destinațiile finale. Nu au făcut aranjamentele necesare pentru ca pasagerii să aibă acces gratuit la telefon, fax sau internet și nici nu au asigurat transferul sau cazarea, chiar dacă pasagerii sunt îndrituiți la acestea conform reglementărilor UE în vigoare. Pasagerii cu dizabilități, persoanele în vârstă și familiile cu copii mici sunt cu atât mai vulnerabili în asemenea situații excepționale, iar ceea ce s-a întâmplat acum este tot o situație excepțională. Această situație neașteptată a dovedit că drepturile pasagerilor anterior respectate pot fi anulate câteva minute, iar Carta Pasagerilor, la a cărei necesitate am făcut și eu trimitere, este foarte utilă pentru a evita repetarea situației de neajutorare a companiilor aeriene sau a altor organisme. În același timp, recomand ca, în cazul vreunei modificări majore, să devină obligatorie trimiterea informațiilor cu privire la variantele alternative sub forma unui mesaj pe telefoanele mobile ale pasagerilor.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), în scris. – (PL) Norul de cenușă vulcanică generat de erupția vulcanului islandez Eyjafjöll a fost foarte eficient în a da peste cap traficul aerian din Europa în ultimele câteva zile. Până acum, zeci de mii de curse au fost anulate, pasagerilor fiindu-le imposibil să mai călătorească. Aceasta este o lecție pentru întreaga Europă și pentru autoritățile naționale, din care trebuie să tragem concluziile necesare pentru

viitor, inclusiv că evenimentele viitoare similare nu trebuie să paralizeze activitatea Consiliului European sau a adunării noastre. Printre cei afectați se numără și deputați în Parlamentul European, care, asemenea mie, au fost în imposibilitatea de a ajunge la sesiunea de la Strasbourg din această săptămână. Reuniunea noastră de la Strasbourg din această săptămână a fost înconjurată de controversă, pentru că, unii dintre deputați pur și simplu nu au putut ajunge aici din circumscripțiile lor. Până în ultima clipă nici nu am știut dacă sesiunea va mai avea loc sau nu. Pe viitor, ar fi bine pentru noi toți să avem proceduri, astfel încât să fim pregătiți în fața unor asemenea situații excepționale.

Tiziano Motti (PPE), *în scris*. – (IT) Domnule președinte, ne-am obișnuit ca știrile să ne aducă calamități, fie naturale, fie cauzate în mod intenționat, care îngenuchează structurile naționale și societatea, creând situații de urgență în transporturi și în aprovizionare. Fondurile alocate din bugetul european și coordonarea dintre diferitele organisme de protecție civilă au intrat deja în funcțiune, grație experienței acumulate. Cu toate acestea, niciodată nu a fost prevăzută o situație de urgență precum cea creată de erupția vulcanului islandez. Cetățenii noștri nu vor uita niciodată imaginea panourilor de informare din aeroporturi indicând anularea tuturor curselor, nu vor uita închisoarea, de la o zi la alta, din zona de tranzit a aeroportului, și cozile interminabile din gări, de la companiile de închirieri de mașini și din stațiile de taxi. Companiile aeriene au fost cele care au suferit cele mai mari pierderi financiare. Cetățenii europeni riscă să fie batjocoriți: lăsând deoparte inconvenientele și costurile neprevăzute ce vor fi dificil de recuperat, este posibil ca costurile curselor să crească pentru a recupera pagubele. Nu trebuie să lăsăm acest lucru să se întâmple. Așa cum procedează în cazul dezastrului natural, Uniunea Europeană, împreună cu companiile aeriene, va trebui să reacționeze prin compensarea cetățenilor care au avut cheltuieli neprevăzute pentru a reduce disconfortul acestora, dar, atunci când face acest lucru, Uniunea trebuie să evite riscul de a prezenta aceste compensații ca fiind ajutoare de stat, așadar ajutoare ilegale. Înainte de toate, cetățenii trebuie reasigurați că Uniunea Europeană îi va ajuta, astfel încât aceștia să se simtă protejați atât în mod direct, cât și indirect. Până acum, puțini sunt aceia care pot afirma că se simt protejați. Parlamentul, care este drastic redus numeric din cauza deputaților care nu au putut ajunge aici, facem un apel atât la adoptarea urgentă a unui plan european de măsuri de coordonare între guvernele naționale și organisme, cât și la crearea unei forme organizate de protecție civilă. Astfel vom putea răspunde rapid la acele necesități ale cetățenilor pe care guvernele, în mod ciudat, nu au fost în stare să le garanteze astăzi.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), *în scris*. – (PL) Doamnelor și domnilor, în ultimele zile am fost martorii blocării aeroporturilor pe aproape întreg continentul european. Situația este una neobișnuită pentru că ea nu este rezultatul unor greve, ci al unui dezastru natural survenit în urma erupției unui vulcan din Islanda. Această paralizie care ne cuprinde într-o oarecare măsură aproape pe toți, este însoțită de un cortegiu de consecințe, precum problemele financiare ale companiilor aeriene și creșterea importanței transportului terestru și maritim. Acesta este aspectul asupra căruia aș dori să vă atrag atenția. În ultimii ani, a fost evident că transportul aerian a surclasat restul mijloacelor de transport. Era mai rapid, mai sigur și mai convenabil pentru pasageri. Cu toate acestea, în situația actuală, este esențial să introducem măsuri menite să permită transportului terestru și maritim să compenseze inconvenientele cauzate de paralizarea transportului aerian.

Cristian Dan Preda (PPE), *în scris*. – Securitatea traficului aerian nu are nevoie de vreo justificare. De la erupția vulcanului islandez călătoria cu avionul pare a nu mai fi un lucru la îndemână, ci unul aproape imposibil. Sunt convins că un plus de coordonare la nivel european ar fi fost un ajutor pentru cetățenii UE blocați în diverse aeroporturi din lume sau aflați în imposibilitatea de a începe călătoria proiectată. Sper că într-o zi Cerul unic European va deveni o realitate.

Blocajul intervenit în ultimele zile a afectat, așa cum se știe, și Parlamentul în care ne aflăm, mai precis funcționarea sa în sesiune plenară. Cred că amânarea votului și scurtarea cu o zi a sesiunii, în ciuda faptului că în seara de luni 19 aprilie erau prezenți circa 65 % dintre deputați, nu se justifică. În opinia mea, sesiunea trebuia ținută în mod normal.

4. Programul legislativ și de lucru al Comisiei pentru 2010 (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct este declarația dlui Barroso, președintele Comisiei Europene, cu privire la Programul legislativ și de lucru al Comisiei pentru 2010.

Doresc să subliniez faptul că în această cameră se află și un număr însemnat de comisari. Întreaga Comisie Europeană este puternic reprezentată, deoarece acest subiect este foarte important pentru noi toți. Am fost nevoiți să reducem oarecum spațiul afectat subiectului din cauza modificării ordinii lucrărilor, iar după declarația dlui Barroso, vom asculta discursurile președinților grupurilor politice, care își vor expune opiniile

politice cu privire la propunerile Comisiei pentru 2010. După aceea, îl vom ruga pe dl Barroso să ia din nou cuvântul și să răspundă comentariilor făcute de președinții grupurilor politice.

Președintele. – Domnule președinte Barroso, vă mulțumesc pentru prezența dumneavoastră. Nu a fost ușor pentru niciunul dintre noi să ajungă la Strasbourg. Mulți dintre deputați nu au ajuns la Parlamentul European, deci prezența este redusă. Am decis să nu votăm în această sesiune, pentru că toată lumea trebuie să aibă posibilitatea de a vota, iar unii dintre deputați nu au putut veni deloc la Strasbourg. Avem așadar câteva reguli cât se poate de noi pentru această sesiune.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am onoarea și plăcerea de a vă prezenta astăzi primul program de lucru al acestei Comisii. Este, de asemenea, primul program de lucru de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Am onoarea de a prezenta acest program alături de întreaga mea echipă, Comisia Europeană, ca dovadă a respectului pe care îl avem față de Parlamentul dumneavoastră.

Acest program este prezentat într-un moment crucial pentru Europa, având în vedere că acum este momentul să acționăm. Acest program este produsul direct al dialogului nostru politic. În urma consultărilor intensive bazate pe orientările politice prezentate de mine pentru următorii cinci ani, în septembrie, acest Parlament mi-a încredințat responsabilitatea unui al doilea mandat. În urma audierilor aprofundate care ne-au permis să făurim o viziune comună a măsurilor prezentate, în februarie, întregul colegiu a primit votul dumneavoastră de încredere. Cu alte cuvinte, acest program se conformează în mare măsură priorităților politice exprimate de instituția dumneavoastră. Astfel, acesta oferă o platformă solidă în vederea obținerii unor rezultate ambițioase.

Prioritatea numărul unu trebuie să fie ieșirea din criză și punerea bazelor creșterii durabile, generatoare de locuri de muncă. Mai întâi, chestiunile urgente: recent am dezbătut rezultatele Consiliului European. Între timp, mecanismul propus de sprijin financiar destinat Greciei a fost în cele din urmă creat la 11 aprilie. În momentul în care Grecia va solicita activarea mecanismului, Comisia va juca un rol important în implementarea acestuia. Aceasta este consecința logică a profunde implicări, încă de la început, a Comisiei în găsirea unei soluții la problemele financiare ale Greciei și în menținerea stabilității în zona euro. Implicarea noastră a respectat întotdeauna principiul solidarității, dar și pe cel al responsabilității.

Cu toate acestea, trebuie să fim mai dedicați și să ne întrebăm de ce au survenit aceste probleme și cum le putem preveni în viitor. De aceea revizuim Pactul de stabilitate și creștere pentru a consolida supravegherea economică și pentru ca acesta să trateze mai mult decât doar problema deficitelor. Avem nevoie de un mecanism permanent destinat soluționării crizelor. Pe scurt, trebuie să demonstrăm că Uniunea Europeană, și în special zona euro, poate să facă față provocărilor prezentului, iar noi trebuie să ne folosim de toate posibilitățile pe care ni le oferă Tratatul de la Lisabona.

Din acest motiv, una dintre inițiativele esențiale ale Comisiei pentru luna următoare va fi să prezinte o comunicare despre creșterea coordonării politicilor economice. Cu toții știm că aici este în joc interesul colectiv al Europei. Uniunea Europeană trebuie să întărească sistemul și să ia în calcul întregul spectru de riscuri și dezechilibre economice. Trebuie să îmbunătățim mecanismele interne. Dacă Europa se echipează cu structuri mai robuste și cu o abordare mai coordonată, ea va putea sprijini finanțele publice să înceapă un drum nou și viabil și va putea crea un cadru favorabil unei redresări mai ample, durabile.

Doamnelor și domnilor, în ultimele 18 luni am înregistrat un progres enorm în crearea unui sistem financiar mai etic, robust și responsabil. Trebuie să continuăm acest drum, să acoperim ultimele lacune ale reglementărilor și să ne asigurăm că structurile noastre de supraveghere rămân corelate la un sector ce se află în continuă evoluție.

Sunt convins că propunerea noastră cu privire la fondurile speculative (hedge funds) și fondurile de capital privat va atinge în curând un stadiu decisiv. Comisia este de părere că, începând cu debutul anului următor, autoritatea legislativă se va alătura obiectivului nostru comun de a asigura completa funcționare a noii structuri europene de supraveghere a sectorului financiar.

În 2010, Comisia intenționează să prezinte mai multe propuneri în domenii cheie precum piețele de instrumente financiare derivate, sistemele de garantare a depozitelor și abuzurile de piață. Atenția se va îndrepta în special către consumatorii obișnuiți ai serviciilor financiare. Ne vom ocupa și de alte aspecte esențiale legate de swap-urile cu risc de valută (currency-default swaps) și de vânzările short, și vom propune în scurt timp niște orientări privind utilizarea fondurilor pentru rezolvarea situațiilor de criză bancară.

Președinte al Comisiei.. – Domnule președinte, distinși membri ai Parlamentului, această Comisie a avut un debut de succes. Prin faptul că am prezentat strategia Europa 2020 imediat după preluarea mandatului, am pregătit terenul pentru susținerea redresării Europei - o redresare printr-o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Parlamentul European, statele membre și Comisia trebuie să lucreze împreună pentru a consolida și susține acest elan.

Materializarea proiecției unei economii sociale de piață durabile până în 2020 va necesita un efort la toate nivelurile factorilor de decizie și la toate nivelurile sociale. La nivel european, acțiunile noastre trebuie să confere o valoare adăugată europeană reală. Acesta este obiectivul inițiativelor emblematice din cadrul strategiei Europa 2020 - Agenda digitală pentru Europa, o politică industrială matură, un plan european destinat cercetării și inovării, o Europă eficientă din punctul de vedere al resurselor, noi aptitudini pentru noi locuri de muncă, „Tineretul în mișcare”, lupta pentru incluziunea socială. În acest sens poate Europa să aducă o schimbare.

Astfel vom susține tranziția către o economie eficientă din punctul de vedere al resurselor și rezistentă la schimbările climatice. Lupta împotriva schimbărilor climatice va fi prioritatea numărul unu de pe agenda noastră, atât pe plan intern, cât și la nivel mondial. În acest an, sectorul energiei și cel al transporturilor vor beneficia de o atenție specială, ambele având un rol decisiv în transformarea provocării de a avea o Europă durabilă în avantajul nostru competitiv.

Piața unică va continua să fie coloana vertebrală a economiei europene, aceasta fiind piața națională a 500 de milioane de consumatori care stă la baza locurilor de muncă, a competitivității, a prețurilor accesibile și a libertății de alegere a consumatorului. Captarea întregului potențial al pieței este esențial pentru întreprinderile mici și mijlocii, care sunt cel mai important motor al creării de locuri de muncă în cadrul Uniunii Europene.

Aducerea pieței unice în secolul XXI este una din prioritățile Comisiei, care va veni cu noi propuneri până în 2012. Acest aspect este totodată subiectul unui raport care, la solicitarea mea, urmează să fie întocmit de către Mario Monti și pe care îl vom prezenta foarte curând.

Doresc să subliniez importanța pe care o are incluziunea socială în viziunea noastră asupra strategiei Europa 2020. Adevărata forță a unei societăți rezidă în oportunitățile pe care aceasta le creează pentru cei mai vulnerabili cetățeni ai săi. Trebuie să profităm de fiecare ocazie pentru a încuraja ocuparea forței de muncă și coeziunea socială. Acest lucru înseamnă exploatarea sectoarelor aflate în dezvoltare care vor crea noi locuri de muncă. Aceasta presupune dotarea cetățenilor cu abilitățile necesare atât susținerii unui grad ridicat al ocupării forței de muncă, cât și facilitării tranziției economice. Totodată, înseamnă efortul de a depăși efectele crizei asupra tinerilor prin facilitarea tranziției de la educație și formare profesională la încadrarea în muncă. În acest scop, va fi creată Platforma europeană împotriva sărăciei care va avea la bază Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale. Acest program este, bineînțeles, o contribuție adusă îndeplinirii principiilor noastre legate de coeziunea economică, socială și teritorială.

Preocupările și bunăstarea cetățenilor europeni vor fi mereu miezul acțiunilor Comisiei. Implementarea unui plan de acțiune cuprinzător al Programului de la Stockholm, ce urmează să fie adoptat de către Comisie în cursul zilei de azi, se concentrează tocmai pe asigurarea faptului că beneficiile integrării europene în domeniul libertății, securității și justiției devin mai tangibile pentru cetățeni.

Acest plan de acțiune, privit separat, reprezintă un amplu program de lucru al Comisiei în domeniul libertății, securității și justiției. Planul plasează cetățenii în centrul politicilor noastre prin facilitarea exercitării drepturilor lor specifice. Acest plan va avea totodată ca obiectiv crearea unei Europe deschise și sigure, concentrată în special pe abordarea problemei criminalității transfrontaliere și pe o politică comună de imigrare și azil.

În ultimii zece ani, Uniunea Europeană a evoluat, în domeniul libertății, securității și justiției, de la aplicarea liberei circulații a persoanelor la o politică comună. Până acum, aceste realizări au fost impresionante, dar acum, la ieșirea din criză, trebuie să promovăm și să apărăm mai mult ca niciodată valorile europene și, înainte de toate, să captăm întregul potențial creat acum de Tratatul de la Lisabona. Planul de acțiune conține o listă cuprinzătoare de măsuri destinate implementării priorităților noastre deja conturate în acest domeniu, atât la nivel european, cât și la nivel mondial.

Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona ne conferă totodată uneltele pentru a face dovada unei ambiții mai puternice. Creșterea atribuțiilor acestui Parlament, procesul mai eficient de luare a deciziilor în cadrul Consiliului, perspectiva statelor membre ca deciziile Consiliului European să fie mai coerente și mai

consecvente și controlul jurisdicțional exercitat de Curtea de Justiție, toate acestea vor întări determinarea Uniunii Europene de a reacționa la așteptările și preocupările cetățenilor noștri.

Când privim spre 2020, trebuie să luăm în considerare și o serie de tendințe pe termen lung care au un impact direct asupra vieții de zi cu zi a cetățenilor. Acțiunile întreprinse acum vor da roade în viitor. Spre exemplu, Comisia va lansa o dezbatere publică cu privire la viitorul pensiilor și va analiza variante de asigurare a sustenabilității și a caracterului adecvat al sistemelor de pensii. Bineînțeles că mecanismele acestor domenii sunt naționale, însă acest aspect nu trebuie să ne împiedice în a ne asigura că Uniunea Europeană își aduce maxima ei contribuție.

În domeniul afacerilor externe, noul rol al Înaltei Reprezentante și Vicepreședintă și debutul Serviciului european de acțiune externă ne va echipa cu unelte necesare construirii unei politici europene externe mai coerente și mai puternice. Ne vom defini prioritățile strategice ale politicii de comerț, vom avansa în negocierile comerciale și vom colabora cu partenerii noștri în chestiuni începând cu accesul pe piață până la cadrul legislativ și dezechilibrele la nivel mondial. Ne vom proiecta obiectivele strategiei 2020 asupra pieței mondiale de exemplu prin G20.

Totodată, Comisia va aborda provocările geopoliticii energetice cu scopul de a asigura o energie sigură, durabilă și accesibilă.

O altă prioritate cheie a Comisiei este de a urma agenda dezvoltării internaționale și de a propune un plan UE de acțiune înaintea summitului referitor la îndeplinirea până în 2015 a Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului. Această inițiativă va sta la baza pregătirii poziției comune a UE de către Consiliul European din iunie, în reuniunii de revizuire la nivel înalt din septembrie a ONU privind Obiectivele de dezvoltare ale mileniului, reuniune dedicată adoptării unui plan de acțiune global pentru atingerea ODM-urilor până în 2015. Dorim o Europă deschisă, care să demonstreze prin acțiuni concrete solidaritatea sa cu cei mai vulnerabili din lume.

În cele din urmă, așa cum s-a convenit cu acest Parlament, vom publica revizuirea bugetului pe parcursul celui de-al treilea semestru al acestui an. Această revizuire va conține ceea ce credem noi că sunt principiile și parametrii cheie de utilizare cât mai eficientă a resurselor financiare ale Uniunii Europene, având totodată în vedere strategia Europa 2020. În paralel, vom desfășura o analiză detaliată a domeniilor cheie, printre care se vor număra și agricultura și coeziunea. Vă asigur că Parlamentul va fi implicat în totalitate în toate stadiile revizuirii bugetului.

Înainte de a încheia, aș dori să descriu pe scurt o serie de inovații ale programului de lucru. Acest program, și programele viitoare, trebuie să asigure cadrul necesar instituțiilor europene de a ajunge la un acord solid privind chestiunile asupra cărora Europa trebuie să-și concentreze atenția. Prin urmare, trebuie să fim mai politici și, totodată, trebuie să ilustrăm provocarea multianuală a inițiativelor la scara pe care o dorim. Cred că modul în care vom elabora programele de lucru în viitor va trebui să demonstreze concret parteneriatul deosebit pe care Comisia și cu mine dorim să îl stabilim cu Parlamentul European pe parcursul acestui mandat.

Acest program identifică 34 de inițiative strategice pe care ne-am angajat să le prezentăm până la sfârșitul lunii decembrie. Sunt convins că sunteți de acord cu faptul că această agendă pentru următoarele opt luni este una ambițioasă.

În același timp, programul include multe alte inițiative pentru 2020 și pentru perioada de după. Această listă indică inițiativele pe care Comisia intenționează să le prelucreze în următorii ani. Nu toate aceste inițiative vor duce la propuneri concrete. Conform principiilor reglementării inteligente, trebuie să analizăm în profunzime care sunt elementele ce trebuie să progreseze și sub ce formă.

Programul de lucru va fi revizuit anual pentru a putea identifica noile inițiative strategice și pentru a adapta tendințele multianuale așa cum va fi necesar. Această abordare prin „rulare” va accentua transparența și predictibilitatea pentru toate părțile interesate, păstrând, în același timp, flexibilitatea necesară reacției la evenimentele neprevăzute. Unul din lucrurile pe care le-am învățat în ultimii ani este că trebuie mereu să prevedem imprevizibilul. Ultimii ani ne-au demonstrat că proiectele strategice nu pot fi imuabile, ci trebuie adaptate la realitatea de pe teren.

Onorați membri, programul de lucru al Comisiei pentru 2010, pe care suntem mândri să îl prezentăm azi, este un cadru ambițios și totodată necesar și realist al elaborării politicii europene în anul următor. Programul este realist dacă toate instituțiile sunt pregătite să-și unească forțele și să coopereze în scopul de a produce rezultate adecvate pentru cetățenii Europei; este necesar pentru că, prin activitate banală, nu vom face din 2010 un moment crucial; este ambițios pentru că, acum mai mult ca niciodată, avem nevoie de o Europă

puternică, capabilă să ofere soluțiile de care cetățenii au nevoie. Cetățenii așteaptă de la noi acest lucru, iar noi avem datoria de a munci pentru prosperitatea și bunăstarea lor.

Președintele. – Domnule Barroso, vă mulțumesc pentru ampla prezentare a celor mai importante inițiative ale Comisiei pentru următoarele opt luni.

Doresc să subliniez faptul că parteneriatul strategic la care ați făcut referire este foarte important pentru noi. Facem distincția între puterea executivă și cea legislativă, însă cooperarea noastră are o importanță crucială pentru cetățenii noștri; din acest motiv, am ascultat cu mare plăcere cuvintele dumneavoastră referitoare la faptul că Parlamentul și Comisia trebuie să aibă o colaborare foarte strânsă. Prezența dumneavoastră și a comisarilor în cadrul ședinței de azi este dovada faptului că intențiile Comisiei sunt susținute de fapte. Vă mulțumesc foarte mult pentru aceasta.

József Szájer, în numele Grupului PPE. – (HU) Domnule președinte, în numele Partidului Popular European (Creștin-Democrat) salutăm faptul că Comisia s-a pus pe treabă cu atâta ambiție și și-a prezentat programul de lucru 2020. Interpretăm acest lucru conform intenției cu care a fost făcut și suntem încântați că membrii Comisiei sunt prezenți, ca semn al respectului pentru Parlament și al luării în serios a acestuia. În același timp, regretăm faptul că s-a pierdut atât de mult timp din acest an, având în vedere că întârzierea ratificării Tratatului de la Lisabona a împiedicat deja armonizarea programului legislativ și elaborarea bugetului în acest an. Suntem încrezători că acest proces poate fi reluat în 2011 după depășirea câtorva dificultăți minore.

Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare și de atunci nici noi, în calitate de deputați în Parlamentul European, nici Comisia ori Consiliul nu mai avem niciun fel de scuze pentru a nu acționa decisiv și a trece la treabă, adică la implementarea prevederilor Tratatului de la Lisabona și la îndeplinirea dorințelor cetățenilor, plasându-i pe aceștia din urmă în centrul planurilor referitoare la politicile noastre.

Partidul Popular European a pregătit două liste cu privire la planurile Comisiei. V-am pus la dispoziție detaliile chiar și înainte de aprobare. Cele două liste, pe care aș dori să le citez pe scurt, constau dintr-o listă cu ceea ce nu trebuie să facă Comisia și una care indică ceea ce am dori noi ca ea să facă.

Dorim în primul rând să cerem Comisiei, pentru a nu lipsi de sens această dezbateră, să nu facă ceea ce a constituit practica până acum, adică să depună până în octombrie numai 40 % din propunerile legislative pe anul respectiv. Dacă pe viitor lucrurile se vor desfășura în acest fel, atunci astfel de dezbateri nu-și mai au rostul. Parlamentul nu-și poate exercita dreptul prin care dorește să aibă un cuvânt de spus în privința acelor propuneri pe care Comisia ar trebui să le prezinte. Din acest motiv considerăm important ca aceste propuneri legislative sau programe de lucru să nu fie comparate cu vechile planuri cincinale comuniste în care, de la început până la sfârșit, nimic nu era adevărat. Iar ceea ce se obținea la sfârșit nu avea nimic de a face cu obiectivele finale.

Ceea ce mai cerem Comisiei este să nu tolereze minciuna și înșelătoria. În acest moment o serie de țări europene se află în criză deoarece au ascuns datele corecte și au mințit cu privire la amploarea deficitului bugetar. Au ascuns celorlalți aceste informații, deși suntem toți în aceeași barcă și astfel de lucruri afectează mulți oameni. Așa s-a întâmplat în Ungaria și tot așa s-a întâmplat și în Grecia. În asemenea cazuri, ne așteptăm din partea Comisiei să nu dea înapoi ci, cu hotărâre, să numească și să arate cu degetul astfel de țări pentru că, altfel, vor fi mult mai multe probleme mai târziu.

Renumitul gânditor al perioadei reformei din Ungaria din secolul XIX, contele Széchenyi, a spus că oricine îngroapă problemele nu face decât să le agraveze. De aceea nu ar trebui să le îngropăm, ci să le aducem la lumină și, pe această bază, să acționăm decisiv. Comisia ar trebui să își exerseze competența în această materie. Nu mă înțelegeți greșit. Nu spun că cea care trebuie învinuită pentru aceste crize este Comisia. Responsabile pentru aceste crize sunt guvernele din țările respective; cu toate acestea, pentru binele nostru comun, ar fi trebuit să fi fost mai vocali și mai deciziși pentru a obține rezultate.

Să trecem acum la ceea ce ar trebui să facă Comisia. În primul rând, ar trebui în sfârșit să acționeze, să ia decizii și să dezvolte un program ambițios de creare de locuri de muncă. Ar trebui să plaseze cetățenii în centrul acțiunilor noastre. Locuri de muncă, locuri de muncă și iar locuri de muncă; acesta trebuie să fie principiul nostru călăuzitor. Aș dori să încep aici prin a spune că, atunci când ne adresăm cetățenilor, trebuie în mod natural să folosim un limbaj pe care aceștia să îl înțeleagă. Când spunem 2020, eu, deputat în PE dintr-o țară fost comunistă, asociez din nou această denumire cu planul cincinal ori cu numerele care erau atribuite deținuților. De ce nu denumim programul 2020 programul Uniunii Europene pentru crearea de locuri de muncă, de ce nu denumim Programul de la Stockholm – un nume pe care, a propos, nimeni în

afară de noi nu îl înțelege – programul privind securitatea cetățeanului european? Ceea ce vreau să spun este că cuvintele pe care le folosim sunt și ele o parte importantă a începutului acestui întreg proces.

Considerăm că este important ca întreprinderile mici și mijlocii să participe în mod activ în procesul de creare a locurilor de muncă. Lor nu le-ar conveni dacă programul 2020 de creare a locurilor de muncă ar fi îndesat pe gât Parlamentului. Avem nevoie de o dezbatere cuprinzătoare, atât în acest Parlament, cât și în parlamentele naționale, cu implicarea absolut necesară a autorităților decizionale de la nivel național. Să învățăm din eșecul Programului de la Lisabona – încă un nume pe care nimeni nu îl înțelege! Haideți să lucrăm pentru securitatea cetățenilor noștri și să facem pașii necesari în această direcție. Domnule președinte, doar o singură observație: omul nu trăiește doar cu pâine – este importantă și consolidarea valorilor noastre comune. Ne așteptăm ca acele programe care sunt create în baza unor valori importante și care abordează comunismul, coexistența minorităților și trecutul comun al Europei să fie continuate de către Comisie. Partidul Popular European vă va sprijini, dar vă va și critica foarte sever dacă vă veți abate de la programul inițial.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Domnule președinte, domnule Barroso, domnilor comisari, doresc să vă mulțumesc pentru că sunteți astăzi prezenți într-un număr atât de mare. Din nefericire, nu pot afirma același lucru și despre colegii mei deputați. Mă simt jenat să spun că nu toți cei care nu sunt aici sunt cu adevărat absenți. Ei sunt în Strasbourg, dar nu se află în camera în care ar fi trebuit să se afle. Acest lucru mi se pare regretabil.

Pentru că nu este vorba despre o rezoluție comună, vă vom prezenta opiniile noastre individuale, pe care le veți putea evalua în detaliu. Domnule Barroso, suntem de acord cu dvs. că subiectul principal este competitivitatea combinată cu securitatea socială într-o Europă durabilă. Bineînțeles că accentul principal trebuie să se pună pe combaterea sărăciei și a șomajului, care în anumite zone sunt încă în creștere, sau rămân cel puțin la niveluri inacceptabil de ridicate. Vreau să vă mulțumesc pentru că ați menționat acest lucru, deoarece este unul de care unii șefi de guvern nu par să fie foarte convingși. Cum ne putem asigura că acestea se întâmplă într-o eră a consolidării bugetare? Este de la sine înțeles că trebuie să ne consolidăm bugetele. Cu toate acestea, consolidarea bugetară trebuie proporționată corect – aș cere Comisiei să rețină acest lucru – și trebuie să urmeze o ordine cronologică pentru a permite ca celelalte obiective esențiale, adică șomajul și sărăcia, să nu fie lăsate în paragină.

Aș dori să profit de această ocazie pentru a sublinia importanța acestui subiect, având în vedere summitul recent al romilor de la Cordoba, la care dvs. nu ați fost prezenți, însă la care doi membri ai Comisiei au participat, dna Reding, vicepreședintă a Comisiei, și dl Andor, comisarul pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și incluziune. Am vizitat recent așezările romilor din Serbia și este de neconceput că astfel de locuri mai există în Europa. Cer Comisiei să facă tot ceea ce îi stă în putință pentru a combate lipsa locurilor de muncă și sărăcia din această zonă.

Următoarea mea intervenție se referă la consolidarea bugetară. Avem nevoie de mai multe investiții. Am discutat acest lucru mai devreme în această dimineață cu dl Kallas. De exemplu, am investit prea puțin în rețelele transeuropene. Putem acum să observăm unde au apărut problemele, pentru că încă nu am implementat ceea ce s-a propus în așa-numitul Plan Delors. Când vorbiți despre parteneriat, Domnule Barroso, v-aș ruga să vă amintiți că avem nevoie de acest parteneriat în special în privința subiectelor referitoare la buget și la planificarea bugetară viitoare, deoarece este clar că Consiliul intenționează deja să facă reduceri ale unor capitole mai mici la un nivel european. Nu putem tolera așa ceva.

Domnule Barroso, v-ați referit la raportul Monti. Acesta este cu siguranță un raport important și este bine că l-ați rugat pe dl Monti, care este un expert în acest domeniu, să îl pregătească. Cu toate acestea, atunci când vorbim despre piața unică trebuie să ne referim și la economia socială de piață. Pentru noi sunt importante în acest context în special serviciile de interes public. Ați fost de acord să trimiteți propuneri pentru o directivă cadru. Nu dorim să acoperim toate subiectele acum și aici, dar cred că va trebui să ne bazăm pe aceste servicii publice pentru crearea identității europene, în special în privința problemelor pe care le-am avut în domeniul transportului, care indică, de exemplu, cât de importante sunt serviciile publice de transport feroviar. Indiferent dacă sunt oferite de sectorul public sau de cel privat, ele trebuie reglementate și protejate de o politică europeană comună pentru serviciile de interes public.

Doresc să ajung acum la cel mai important subiect al meu, care este și cel final. Ați vorbit despre criza economică, despre Grecia și despre alte țări care se află în dificultate. Am stabilit în discuțiile noastre anterioare cu dl Van Rompuy că acțiunile întreprinse în acest caz de Consiliul European nu au reprezentat tot ceea ce Europa poate să ofere mai bun. Dacă toate acestea ar fi fost făcute în urmă cu două sau trei luni, Grecia nu ar fi fost nevoită să plătească la niveluri ridicate ale ratei dobânzii. Deși v-ați referit la acest lucru, eu cred că

avem nevoie de mai mult decât niște simple referiri. Avem nevoie ca Comisia să ceară aceste lucruri cu o voce hotărâtă.

Sunt de acord cu dvs. că nu este vorba despre a interveni atunci când criza deja s-a declanșat și deficitele sunt înalte până la cer, pentru că acest fapt este de multe ori interpretat greșit. Este vorba de fapt despre a evita, atât cât este posibil, ca aceste lucruri să se întâmple, prin monitorizarea evoluțiilor economice și bugetare. Aud din nou guvernele spunând că noi nu putem investiga statisticile și procedurile lor bugetare. Acest lucru nu este acceptabil. Dacă dorim să nu se mai întâmple ceea ce s-a întâmplat în ultimele luni și ani, atunci trebuie să procedăm în acest mod. De ce trebuie neapărat ca guvernele să țină secrete statisticile și procedurile lor bugetare? Este adevărat că guvernele trebuie să aibă o anumită libertate. Ele trebuie să aibă această libertate, dar, cu precădere în zona euro, ea trebuie să corespundă ținutelor și obiectivelor europene.

Domnule Barroso, suntem pregătiți să ne angajăm în parteneriatul special la care v-ați referit. Cu toate acestea, acest parteneriat trebuie să se bazeze pe o poziție puternică a Parlamentului și a Comisiei. În zilele următoare vom avea negocieri asupra acordului cadru. Acesta specifică câteva dintre detalii, dar factorul decisiv îl reprezintă ideea care se află la temelie. Aceasta implică faptul că, atunci când unii dintre șefii de guverne doresc să folosească incorect Tratatul de la Lisabona pentru a-și consolida propriile poziții, dvs. trebuie să declarați răspicat că Tratatul de la Lisabona este dedicat consolidării Europei. Este motivul pentru care Comisia trebuie să aibă o voce răsunătoare. Vom merge atunci alături de dvs. și vă vom sprijini chiar și când opiniile noastre pe chestiuni individuale de detaliu vor fi diferite. Trebuie să ne luptăm în orice mod pentru o Europă mai puternică. Acest lucru este, în lumina comportamentului recente al unor șefi de guverne, foarte important.

Marielle De Sarnez, în numele Grupului ALDE. – (FR) Domnule președinte, domnule președinte al Comisiei, consider acest program poate prea ezitant în lumina neliniștilor și provocărilor actuale și cred că suntem îndreptățiți să ne așteptăm la mai multă emulație din partea Comisiei, cu atât mai mult cu cât v-ați obligat la aceasta.

În primul rând, în privința reglementării financiare, înțeleg pe deplin ceea ce încearcă să facă dl Barnier. Direcția este cea corectă, cred însă că am fi putut să mergem mai departe și să luăm în considerare și alte căi, cum ar fi separarea activităților bancare, taxarea mișcărilor financiare sau, pur și simplu, interzicerea instrumentelor financiare derivate, așa cum se discută astăzi în Statele Unite.

Cu toate acestea - pentru mine acest lucru este și mai important - cred că trebuie să facem absolut tot ceea ce ne stă în putință pentru a promova economia reală și investiția durabilă, care creează de fapt locuri de muncă, spre deosebire de cea actuală, care este mod extrem de determinată de serviciile financiare. Mi-ar fi plăcut foarte mult să fi lucrat împreună în aceste direcții pe proiecte concrete. Nu văd însă niciun astfel de proiect în programul de astăzi.

Cred, de asemenea, că avem nevoie de proiecte de perspectivă. Dacă a existat vreodată vreun moment pentru a revitaliza ideea unei Europe a căilor ferate, atunci acel moment este astăzi, odată cu criza pe care am traversat-o. În prezent, în Uniunea Europeană avem 28 000 de zboruri în fiecare zi. Acesta este momentul potrivit pentru a revitaliza ideea unei Europe a căilor ferate despre care s-a discutat zeci de ani.

Pe de altă parte, cred că nimic nu se va obține fără o coordonare și guvernare economică autentică. Din această perspectivă, regret că cel care a fost însărcinat cu un grup de lucru referitor la acest subiect este Consiliul. Aș fi preferat să fi fost Comisia.

Avem nevoie urgent de coordonare bugetară, economică și industrială. Trebuie să creăm un fond monetar european și, în plus, să implementăm măsuri de stabilizare a finanțelor publice ale statelor membre. Deși este un cuvânt care nu se mai folosește, avem nevoie să lucrăm pentru convergența fiscală. Mă gândesc în special la subiectul taxării companiilor. Mai mult, va trebui să lucrăm în vederea creării unei resurse proprii pentru bugetul UE. Cred că acestea ar fi acțiuni hotărâte care ne-ar putea pune înapoi pe calea către creșterea economică.

Doresc să mai adaug un singur lucru despre viitoarea strategie economică a Uniunii pentru 2020: vă rog să nu renunțați la obiectivele cuantificate în relație cu sărăcia și educația. Cred că în această privință veți avea sprijinul întregului Parlament European. Discutăm aici despre modelul social european pe care ni-l dorim și pe care îl iubim.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, domnule Barroso, domnilor comisari, mi-ar fi plăcut ca Parlamentul să răspundă printr-un nivel mai ridicat de participare respectului pe care dvs. l-ați arătat. Va trebui să facem ceva în această privință.

Programul de lucru prezentat de dvs. este foarte cuprinzător și conține titluri care sună foarte ambițios. Chiar și partea introductivă se intitulează „O nouă eră”. Cu toate acestea, nu sunt sigură că detaliile subordonate acestor titluri importante se ridică la înălțimea unei abordări atât de pozitive și de răsunătoare. Discutăm tot despre criza generată de schimbările climatice, despre criza financiară și despre cea economică. Cazul Greciei a demonstrat încă o dată că ne confruntăm nu numai cu o divizare crescândă în termeni economici, ci și cu una în termeni sociali, deoarece condițiile în care trăiesc cetățenii europeni în sud, est sau nord-vest sunt foarte diferite. Aceasta înseamnă că ne confruntăm cu provocări importante.

Trebuie să fiu de acord cu dl Swoboda în special atunci când vine vorba despre o Europă socială și despre mai multă dreptate. Este esențial să se revizuiască această problemă. Nu suntem deloc convinși că propunerile pe care le discutăm în prezent sunt suficiente pentru a combate sărăcia crescândă din Uniunea Europeană.

Am tras oare concluziile corecte din criza financiară și din cea economică ce i-a urmat? Credem că abordarea corectă a integrării financiare și economice constă în formularea unor noi propuneri de modificare a modului de taxare a corporațiilor. Noi, cei din Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, suntem de mult timp în favoarea avansării în această direcție. De asemenea, noi susținem taxarea energiei. Veți putea să vă bazați pe noi dacă veți decide în sfârșit să transpuneți aceste idei în practică. Cu toate acestea, pe baza experienței noastre în privința crizei financiare, credem că încă nu există un obiectiv clar în ceea ce privește taxa pe tranzacțiile financiare. Bineînțeles că putem afirma că așteptăm statele membre, dar cred că, uneori, trebuie să prezinti cereri mai concrete și mai precise, iar apoi să te lupți pentru ele, așa cum a spus și dl Szájer. Este clar că răspunsul nostru în privința situației din Grecia a fost inadecvat. Considerăm că este inacceptabil ca acum să nu se facă nici o propunere cu privire la euro-obligațiuni.

Domnule Barroso, în timpul campaniei dvs. pentru un al doilea mandat ați pus un accent important pe serviciile de interes general. Grupurile din Parlament au adresat întrebări pe această temă. Cred că ceea ce ați spus despre serviciile de interes public și despre modul în care ar trebui reglementate acestea sub titlul „Punerea oamenilor în centrul acțiunii europene” este complet inadecvat. Aceasta înseamnă că vă încălcați deja una dintre marile dvs. promisiuni.

În ceea ce privește protecția climei, direcțiile generale care sunt în prezent implicate în protecția climei lucrează asupra unor scenarii cu obiective diferite pentru anul 2050. În cazul transporturilor, există un obiectiv pe termen lung de reducere cu 70 %, însă în privința energiei obiectivul este de reducere cu 75 %. Oamenii dnei Hedegaard nu au decis încă. Sper că ei vor stabili obiective mai ambițioase. Cu toate acestea, este clar că Bali și obiectivul de două grade nu au niciun rol pentru niciuna dintre direcțiile generale. La ce folosesc toate discuțiile despre o nouă și importantă inițiativă diplomatică europeană referitoare la protecția climei dacă noi am renunțat în mod evident în privința conferinței din Bali și a acordurilor realizate în cadrul G8? Ceea ce conține programul nu va fi suficient pentru a ne permite să avem o poziție europeană de succes în Bonn, în Cancun ori în Africa de Sud. Mai sunt foarte multe de făcut.

Timothy Kirkhope, în numele Grupului ECR. – Domnule președinte, pentru că discutăm despre programe, permiteți-mi să vă reamintesc lecția oferită de programul din 1992: pentru a obține rezultate, Comisia trebuie să își stabilească câte o singură prioritate și să se concentreze pe câte o singură politică. Efortul de înfăptuire a pieței unice a fost un obiectiv valoros care a putut fi înțeles cu ușurință de către toți cei implicați – și, foarte important, de către public – însă de atunci am văzut mult prea frecvent Comisia lansând inițiativă după inițiativă, fără a aprecia dacă Europa este forumul cel mai potrivit sau dacă acestea pot să aducă beneficii tangibile, cu speranța zadarnică ca acestea să o facă populară. Acea abordare a fost greșită și a eșuat. De aceea salutăm noua direcție asumată de președintele Barroso.

Economia europeană se află încă într-o criză adâncă și doar o acțiune consecventă va schimba această situație. Nu mă refer doar la criza imediată declanșată de eșecul sistemului bancar sau la presiunea suplimentară exercitată acum de urgențele din domeniul transportului. Am în vedere criza fundamentală care a făcut ca economia europeană să fie lăsată în urmă de economiile mai competitive și mai inovatoare de dincolo de Atlantic și din Asia. De aceea susținem cu determinare inițiativa centrală a acestei Comisii: strategia 2020. Deși credem că există detalii care ar trebui adăugate și modificări care ar trebui operate, orientarea de bază a politicii este cea corectă. Europa are nevoie de o strategie pentru o creștere inteligentă, durabilă și cuprinzătoare care să poată să genereze niveluri înalte de ocupare a forței de muncă, de productivitate și incluziune socială – luați aminte! Aceasta trebuie să fie prioritatea de prim rang a Comisiei.

Prosperitatea noastră economică viitoare și beneficiile pe care ea le poate genera depind de afacerile și întreprinderile de succes; ei sunt aceia care creează bunăstare și locuri de muncă productive și durabile, aceasta fiind cea mai bună politică împotriva sărăciei inventată vreodată. Comisia nu trebuie să fie adversarul,

ci aliatul lor. De aceea salutăm angajamentele de a relansa piața unică prin extinderea ei în continuare, de a pune accentul pe o reglementare inteligentă, de a asigura o punere în aplicare a normelor într-o manieră coerentă și corectă pe tot cuprinsul Uniunii, de a reduce substanțial povara administrativă și birocrăția și soluționa blocajele, de a împărtăși bunele practici în formarea profesională, de a moderniza piața muncii și de a reduce obstacolele din calea comerțului.

Președintele Barroso va avea susținerea noastră în preluarea inițiativei de a crea o economie europeană vibrantă și dinamică. Este de la sine înțeles că nu suntem de acord cu absolut totul. Suntem îngrijorați că unele dintre măsuri ar putea genera încălcări ale drepturilor și responsabilităților statelor membre, cum este cazul conceptului de Europă a cetățenilor sau cazul câtorva aspecte din Programul de la Stockholm. Suntem optimiști în privința perspectivei de reformare a politicii comune în domeniul agriculturii și pescuitului, dar îngrijorați că aceasta ar putea mai degrabă să creeze mai multă birocrăție decât să constituie o soluție corectă pentru agricultorii și pescarii noștri. În final, nu suntem de acord ca inițiativele comune ale statelor membre în domeniul afacerilor externe să fie preluate în totalitate de către Comisie, în loc să fie lăsate în seama Consiliului.

Grupul ECR a fost înființat pentru a reafirma și sprijini principiul subsidiarității; ne dorim o Europă care să se axeze pe sarcinile sale principale și care să ofere beneficii reale și sperăm ca președintele Barroso și Comisia să – aflați cu toții aici, câte unul pentru fiecare dintre noi – să profite astăzi de oportunitatea, evidentă într-o parte importantă a programului de lucru, de a clădi o Europă care să-și aducă contribuția la conturarea unei redresări economice și care oferă baza unei prosperități pe termen lung în anii dificili și provocatori care ne așteaptă.

Miguel Portas, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Domnule președinte, programul pe care astăzi îl dezbaterem aici se intitulează: „Este momentul să acționăm”. În condițiile în care au fost necesare cinci zile pentru a organiza o videoconferință între miniștrii Uniunii, nu pot decât să vă felicit, Domnule Barroso, pentru umorul dvs. De ce este totuși timpul să acționăm? Pentru că nimeni nu a acționat încă și de fapt titlul este o formă de autocritică? Sau pentru că acest titlu, la fel ca toate celelalte titluri ale comunicărilor noastre birocratice, este doar a promisiune goală ascunsă de mult prea multe cuvinte?

Vă voi da un exemplu. Ne aflăm în Anul european pentru combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, deși cei săraci nu știu de existența sa. Comunicarea dvs. vorbește despre o inițiativă conform căreia se va garanta că beneficiile creșterii economice și ale locurilor de muncă sunt distribuite la scară largă. Este aceasta o altă glumă? Ce fel de inițiativă este aceasta și cum poate ea să compenseze retragerea sprijinului social pe care statele membre o întreprind de dragul programelor de stabilitate proprii?

Cum intenționează Comisia să transmită beneficiile a ceva ce nu există: creștere economică? Cum intenționează să reducă numărul oamenilor săraci fără a se atinge de veniturile celor bogați și foarte bogați? Dezacordul nostru cu dvs. se referă la metodă. Întoarcerea la dictatura economiilor prinse în capcana deficitelor generează reduceri salariale și reduceri ale beneficiilor și forțează reducerea investițiilor publice. Aceasta este o rețetă pentru creșterea șomajului.

Deși este timpul pentru acțiune, Comisia consideră că Uniunea a fost capabilă, în final, să își unească forțele pentru a înfrunta criza. Întrebați-i pe greci dacă gândesc la fel, dacă noi am fost rapizi și dacă am fost corecți. Când vom avea o agenție europeană de rating al creditului? Întrebați-i pe portughezi, a căror dobândă a datoriei crește de fiecare dată când un comisar decide să vorbească despre economie. Întrebați publicul european. Întrebați-l de ce lucrurile sunt așa cum sunt, iar el se va uita la mesager și va sfârși prin a zâmbi pentru că, până la urmă, nu există nici o taxă pe simțul umorului.

Fiorello Provera, în numele Grupului EFD. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, întreprinderile, și în special întreprinderile mici și mijlocii, care reprezintă 99 % din mecanismul de producție al Europei au nevoie de patru elemente fundamentale: acces simplificat la creditare, flexibilitate mărită a pieței muncii, mai puțină birocrăție în înființarea și administrarea afacerilor și, în final, protecție în fața concurenței neloiale.

Apreciem munca depusă de Comisie pentru a eficientiza legislația europeană prin anularea a 1 600 de acte legislative în timpul ultimului mandat și susținem propunerile făcute de grupul la nivel înalt condus de Edmund Stoiber.

Un alt element important pentru competitivitatea întreprinderilor este situația comerțului internațional. În această perioadă de criză, este important să întărim sistemul Uniunii Europene de apărare a comerțului. Afacerile nu pot să concureze cu strategiile de dumping social și de mediu înconjurător implementate de

unele economii emergente cum este China, unde costul muncii este extrem de scăzut și unde nu există garanții sociale ori costuri asociate acestora și nici standarde înalte de protecție a mediului înconjurător.

Un alt subiect asupra căruia Comisia ar trebui să intervină mai hotărât este combaterea contrafacerii și protejarea drepturilor de proprietate intelectuală.

Pe scurt, nu văd în programul Comisiei nicio inițiativă care să își propună implementarea orientărilor referitoare la politica de coeziune așa cum au fost stabilite prin Tratatul de la Lisabona.

Pentru prima dată, articolul 174 din tratat recunoaște rolul specific al regiunilor muntoase, care însumează 40% din teritoriul nostru și 90 de milioane de cetățeni europeni. În consecință, vă solicit să includeți în următorul program legislativ al Comisiei o propunere pentru un program cadru care să sprijine dezvoltarea regiunilor muntoase, să le protejeze și să inventarieze toate modalitățile posibile de utilizare a energiilor regenerabile pe care munții le oferă.

Andrew Henry William Brons (NI). – Domnule președinte, în programul de lucru al Comisiei pentru 2010, s-a afirmat că Uniunea Europeană trebuie să înfrunte provocări pe termen lung precum globalizarea și să își recapete competitivitatea. Problema este că Uniunea Europeană nu a înfruntat globalizarea: a acceptat-o. Uniunea Europeană se lasă inundată de importuri din economiile în expansiune, unde salariile reprezintă doar o fracțiune din cele existente în Europa. Singurul mod prin care ne-am putea recăpăta competitivitatea ar fi să coborâm nivelul salariilor la nivelul existent în astfel de economii.

Bineînțeles ca nu sunt nici măcar în favoarea apartenenței la Uniunea Europeană. Cu toate acestea, chiar dacă aș fi fost, tot aș acuza conducătorii ei de trădarea intereselor economice ale popoarelor ei. Aș spune că UE nu este atât de mult o Uniune Europeană cât este o uniune globală care încearcă să obțină mobilitatea globală a tuturor bunurilor și serviciilor.

Cred că statele suverane naționale ar trebui să-și reconstruiască bazele industriale și să-și protejeze apoi piețele și locurile de muncă ale propriilor cetățeni. Cu toate acestea, mesajul meu se adresează și susținătorilor Europei. Europa, fie ca întreg, fie în mod separat, va eșua pe propria răspundere în demersul de protejare a industriei și a agriculturii sale de concurența țărilor din lumea a treia. Globalizării trebuie să i se opună rezistență fie la nivel individual, fie la nivel colectiv, căci altfel ne va distruge pe toți.

Documentul Comisiei face referire la o presupusă nevoie de a îmbunătăți politicile de imigrare legală pentru a micșora pericolul îmbătrânirii demografice. Este în afara oricărui dubiu că populațiile îmbătrânite constituie un motiv de îngrijorare în multe țări. În orice caz, trebuie să examinăm de ce au apărut problemele. Multe femei urmează cariere neîntrerupte și aleg să nu facă copii – având tot dreptul să procedeze astfel –, în timp ce multe altele fac carieră pentru că pentru ele este necesar din punct de vedere economic. Ele lucrează pentru a plăti facturile și nu pentru că ar desconsidera ideea de maternitate.

Fără nicio îndoială, această evoluție a avut un impact asupra ratelor natalității, care au scăzut în mod artificial sub presiunea forțelor economice. Cu toate acestea, nu trebuie să ne rezumăm la a nu ne implica în raport cu forțele economice. Intervenția în economie poate schimba aceste forțe, iar o schimbare la nivelul lor va aduce cu sine o schimbare în demografia familiei. Ideea că putem importa familii numeroase din lumea a treia ca substitut pentru copiii europeni nenăscuți se bazează pe o presupunere greșită și pernicioasă, și anume că suntem produsele culturii și că aceste culturi ale lumii a treia sunt precum mantalele, pot fi date jos la punctul de intrare și înlocuite cu o manta culturală europeană care poate fi atribuită prin documentele de rezidență și cetățenie.

Copiii unor astfel de imigranți sunt, după cum se pretinde, la fel de europeni ca și populația indigenă; de fapt, ei nu sunt europeni. Culturile distincte sunt create de oameni distincți și nu invers. Noi nu suntem produsul culturilor noastre: culturile noastre sunt produsul oamenilor noștri. Înlocuirea europenilor cu oameni din lumea a treia va însemna că Europa va fi înlocuită de lumea a treia. Încet dar sigur, europenii sunt epurați etnic din Europa.

José Manuel Barroso, Președintele Comisiei. – (FR) Domnule președinte, în general – nu vorbim despre aceia care au spus clar și cu sinceritate că sunt împotriva Uniunii și a apartenenței la Uniunea Europeană – pot totuși să spun că există în această cameră un larg consens asupra programului pe care noi tocmai l-am prezentat.

Dacă există un element comun pe care l-am putut detecta în discursurile celor mai însemnate grupuri politice, acesta este ideea de ambiție. Avem nevoie de o ambiție mai mare în Europa. În acest sens, aș dori să preiau câteva idei deja exprimate, idei cu care, aș adăuga, sunt într-un totu de acord.

Prietenul nostru, dl Szájer, a vorbit de fapt despre nevoia de a evita modelul planului cincinal al regimurilor comuniste. Tocmai de aceea dorim să menținem această flexibilitate care este importantă atunci când trebuie să ne adaptăm unui mediu aflat în schimbare.

În același timp, aș dori să confirm din nou, răspunzând dlui Szájer și dlui Swoboda, că au perfectă dreptate, atât atunci când îndeamnă la o acțiune mai amplă din partea UE în termeni economici și financiari și când vorbesc despre modul în care statele membre s-au opus, de exemplu, ca Comisia să joace un rol mai important în supravegherea bugetelor naționale.

Prima Comisie al cărei președinte am avut onoarea să fiu a prezentat un regulament specific care avea drept scop înzestrarea cu competențe suplimentare a Eurostatului, dar acesta a fost respins de unele dintre statele membre care nu au dorit să confere un astfel de rol Comisiei.

De aceea sper ca lecția care trebuie învățată din această criză să fie aceea că suntem din ce în ce mai mult interdependenți, că politica economică în Europa nu este numai o chestiune națională. Bineînțeles că este o chestiune națională, dar este și o chestiune ce privește interesele comune europene, din moment ce avem nevoie de un grad mai mare de coordonare. În această privință, cred că dl Szájer, dl Swoboda, dna De Sarnez și toți ceilalți sunt de acord asupra necesității unei politici economice din ce în ce mai coordonate.

În acest mod progresăm și doresc, din acest punct de vedere, să subliniez în principal ambiția exprimată de dl Swoboda – căruia îi mulțumesc – aceea de a avea un parteneriat consolidat între Comisie și Parlamentul European atunci când este vorba despre perspectiva financiară, despre nevoia de a ne opune unor interpretări mai degrabă de natură interguvernamentală care se pot auzi în aceste zile. Interpretări ca acestea sunt surprinzătoare pentru că Tratatul de la Lisabona este exact contrariul interguvernamentalismului: el consolidează dimensiunea europeană.

Sper că vom putea să învățăm lecțiile oferite de această criză îndreptându-ne către o dimensiune europeană mai substanțială, și nu către o reducere a acesteia. Un exemplu – la care s-a referit dna De Sarnez – îl constituie subiectul reglementării financiare. Este totuși ciudat, ca să nu spun ironic, că după atât de multe cereri din partea unora dintre statele membre pentru măsuri în domeniul reglementării financiare, statele membre au fost de acord în unanimitate să diminueze ambiția propunerii prezentate de Comisie în urma raportului Larosiére.

Astfel, aceasta arată că, uneori, există o neconcordanță între ceea ce se spune și ceea ce se decide. Sper ca noi, Parlamentul European și Comisia, să putem împreună să eliminăm această neconcordanță, pentru a încerca să aducem un pic mai multă consecvență la nivel european, pentru că de fapt avem cu adevărat nevoie de această ambiție.

Aș dori să subliniez că ceea ce este important acum este să înțelegem principiul subsidiarității în mod corect. Sunt în favoarea subsidiarității. În acest sens, sunt, de asemenea, dornic să-mi exprim acordul cu ideea de subsidiaritate, Domnule Kirkhope, însă este important să înțeleg corect ceea ce înseamnă. Subsidiaritatea înseamnă să decizi care este cel mai potrivit nivel de luare a deciziilor.

Referitor la criza traficului aerian, evenimentele care au loc sunt totuși neobișnuite. Am remarcat în presa de astăzi – nu numai în cea eurosceptică sau eurofobă și în tabloide, ci și în presa de calitate – că Uniunea Europeană admite că a procedat greșit atunci când a decis să suspende zborurile. Este de necrezut!

Dacă există vreun domeniu aflat sub competență națională, acesta este controlul traficului aerian european. Decizia a fost luată de fiecare dintre autoritățile de reglementare naționale. Totuși, aceeași oameni care sunt împotriva competențelor la nivel european protestează acum împotriva Europei. În curând se va spune că vulcanul din Islanda a fost creat de Bruxelles și Comisia Europeană. Totul mi se pare extraordinar.

(Aplauze)

Să fim bine înțeleși. Există diferite niveluri de responsabilitate: niveluri naționale și niveluri europene. În fiecare caz, trebuie să vedem care este cel mai potrivit. Pot să vă spun că Comisia este pregătită să își asume propriile responsabilități, dar cred că trebuie să construim o alianță cu Parlamentul European pentru a putea afirma cu claritate ceea ce este sau nu responsabilitatea noastră.

Fără această alianță vom avea întotdeauna această nevoie instinctivă – iar, în timpuri de criză, știm că este mai ușor să apelăm la retorica naționalistă și populistă – de a plasa sub responsabilitatea Bruxelles-ului, după cum se spune uneori, sau poate și sub responsabilitatea Strasbourg-ului, ceea ce este în mod corect o responsabilitate națională.

Haideți să dăm dovadă de puțin bun simț! Haideți să ne concentrăm pe ceea ce putem face la nivel european, în domenii unde putem aduce un plus de valoare acțiunii noastre, respectând, bineînțeles, statele membre, care sunt state membre democratice. Cred că agenda 2020 concentrează atenția Europei asupra a ceea ce este cel mai important.

Avem acum nevoie de o creștere, dar nu de aceeași creștere învechită; avem nevoie de o creștere mai inteligentă, mai corectă, mai deschisă, mai sustenabilă și proiectată spre viitor.

Trebuie să creăm noi izvoare de creștere pentru a aborda cu succes cea mai mare problemă a noastră, pe care ar trebui să o discutăm în această după-amiază, și anume șomajul, mai exact șomajul în rândul tinerilor. De fapt, tocmai în acest domeniu trebuie să creăm această alianță dintre instituțiile europene, lucrând și cu statele membre în mod onest și loial, pentru a obține rezultate concrete pentru cetățenii noștri.

Cred că în această privință avem o fundație solidă pentru munca noastră din anii următori și, după această dezbatere, mă simt încurajat – așa cum cred că se simt și colegii mei – de cuvintele dvs. de susținere, iar, în unele cazuri, de solicitările dvs. Vom încerca să ne ridicăm la nivelul sarcinii cu care ne încredințați acum.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult, domnule Barroso, pentru declarația dvs. Doresc să spun că, atunci când este vorba despre eforturile făcute de Comisie în numele Comunității noastre Europene, aceasta are un aliat de importanță majoră în Parlamentul European. Cei mai mulți dintre membri susțin aceste eforturi și împărtășesc opinia Comisiei conform căreia ar trebui să-și asume mai multe responsabilități, în mod special în situații de criză ca acelea despre care am discutat mai devreme – am înțeles atunci cât de mult avem nevoie de Uniunea Europeană și de acțiune din partea Comisiei. Suntem mulțumiți, de asemenea, de faptul că responsabilitatea Parlamentului European a crescut substanțial odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Credem că acest lucru este bun pentru europeni, pentru cetățenii noștri. Trebuie acum să ne asumăm mai multă responsabilitate și să folosim oportunitățile pe care le prevede tratatul. Vreau să vă asigur din nou, domnule Barroso, că atât dvs, cât și Comisia Europeană aveți aliați aici, și vorbesc în numele majorității din Parlamentul European.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Domnule președinte, am dorit doar să felicit Comisia și pe președintele ei, dl José Manuel Durão Barroso, pentru programul proeuropean foarte ambițios pe care ni l-a prezentat astăzi, care este în acord cu obiectivele Președinției spaniole a Uniunii Europene și cu programul trio-ului președinților Spaniei, Belgiei și Ungariei.

Pot spune că Consiliul lucrează împreună cu Comisia, dar și cu Parlamentul European, pe care doresc, de asemenea, să îl felicit pentru discursurile constructive de susținere a programului legislativ al Comisiei.

Comisia a depus eforturi mari. Toată lumea știe că noua Comisie – cunoscută sub denumirea de Comisia Barroso II – ar fi trebuit să își intre în atribuții la 1 noiembrie, dar din diverse motive acest lucru s-a întâmplat câteva luni mai târziu, astfel încât ea face acum eforturi într-o manieră pozitivă și constructivă să recupereze timpul pierdut, iar Președinția spaniolă îi este recunoscătoare pentru acest lucru. Dl Barroso și toți membrii Comisiei - vicepreședinți și comisari - sunt conștienți de faptul că lucrăm cu Comisia, cred că într-un mod pozitiv, iar noi recunoaștem eforturile acesteia depuse în acest sens.

Este recunoscătoare și Parlamentului European. De fiecare dată când a existat aici o dezbatere pe aceste subiecte, Parlamentul European a avut întotdeauna o atitudine foarte constructivă. Mi-ar plăcea să profit de această oportunitate pentru a cere încă o dată Parlamentului European să adopte cât mai repede cu putință aceste inițiative legislative – pentru că astăzi vorbim în principal despre inițiative legislative – astfel încât să putem recupera timpul pierdut la care mă refeream. Sunt sigur că vom avea și concursul Parlamentului.

Președintele. – Vă mulțumesc pentru declarația făcută în numele Consiliului și pentru sprijinul pe care îl acordați programului Comisiei. Doresc din nou să mulțumesc dlui Barroso, vicepreședinților Comisiei și comisarilor pentru prezența lor. Aceasta dovedește că Comisia atribuie o importanță majoră cooperării cu Parlamentul European, așa cum și noi am sperat.

Dezbaterea a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – (RO) Programul de lucru al Comisiei Europene pentru 2010 este un program multianual ambițios și flexibil care stabilește ca obiective principale combaterea crizei și susținerea

economiei sociale de piață a Europei, elaborarea unei agende pentru cetățeni care pune oamenii în centrul acțiunii europene, dezvoltarea unei agende externe ambițioase și coerente cu o dimensiune globală și nu în ultimul rând modernizarea instrumentelor și a modalităților de lucru ale Uniunii Europene. Un element cheie al agendei pentru cetățeni este Programul de la Stockholm pentru „o Europă deschisă și sigură, în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora”, program adoptat de Consiliul European cu ocazia reuniunii din decembrie 2009. Doresc să salut inițiativa Comisiei de a prezenta un plan de acțiune de punere în aplicare a Programului de la Stockholm pentru a ne asigura că cetățenii europeni se vor bucura în mod real de beneficiile spațiului de libertate, securitate și justiție. Programul se va concentra mai ales pe lupta împotriva criminalității transfrontaliere și va consolida aplicarea politicii comune în materie de imigrație și azil, acoperind, în special, domenii precum lupta împotriva criminalității organizate, a terorismului și a altor amenințări prin îmbunătățirea cooperării polițienești și judiciare.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Europa se confruntă acum cu un șomaj în creștere, iar aproape 17 % din locuitorii ei trăiesc sub pragul sărăciei. În fiecare zi, mulți europeni, inclusiv cei care au locuri de muncă, se luptă cu sărăcia și nu se pot bucura din plin de viață, căci recesiunea îi împinge spre sărăcie chiar și pe aceia care au venituri medii. De aceea trebuie în primul rând și cu precădere să ne concentrăm atenția asupra problemei sărăcirii celor care au un loc de muncă. Pentru a mări gradul de ocupare a forței de muncă trebuie să creăm noi locuri de muncă, iar acestea nu trebuie să fie orice fel de locuri de muncă, ci unele prin care să încercăm să asigurăm o ocupare a forței de muncă de înaltă calitate, luând în considerare cerințele de pe piața muncii. O atenție deosebită trebuie acordată creșterii șomajului în rândul tinerilor, care este una dintre problemele cele mai acute ale societății. Dacă tinerilor nu le sunt oferite oportunități de acces pe piața muncii, atunci Europa riscă să piardă o întreagă generație de tineri. De câțiva timp, situația demografică a Europei ne-a forțat să luăm în considerare angajarea oamenilor în vârstă. Trebuie să avem în vedere relații de muncă care să promoveze ocuparea forței de muncă și care să asigure învățarea de-a lungul vieții. Doresc să subliniez faptul că ar trebui să discutăm și despre angajarea persoanelor cu dizabilități. Este important să le asigurăm condiții de acces pe piața muncii, nu numai din cauza schimbărilor demografice, ci și pentru ei înșiși, pentru a le garanta sentimentul lor propriu că sunt folositori și demni. Vreau de aceea să întreb Comisia cum va crea Europa noi locuri de muncă? Care sunt șansele reale ale oamenilor de a accede pe piața muncii? Cum putem să asigurăm o ocupare de calitate a forței de muncă astfel încât să reducem nivelul de sărăcie a celor care au deja un loc de muncă?

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Programul de lucru al Comisiei pentru 2010 constă în 14 pagini de lucruri comune și platitudini. Faptul că Europa trebuie să răspundă în comun acestei crize este corect. Această criză a putut să aibă însă un efect atât de negativ în Europa numai din cauza politicii Comisiei și a liberalizării fără restricții în toate domeniile. Cu toate acestea, nimeni nu vrea să schimbe nimic. Dimpotrivă, înlăturarea în continuare a restricțiilor din calea comerțului pe care Comisia vrea să o promoveze va încuraja globalizarea, va aduce beneficii marilor companii și va cauza pierderi statelor membre și cetățenilor lor.

Strategia Europa 2020 se dorește a fi răspunsul la criza pe care o străbatem. În privința măsurilor concrete, maniera de abordare a politicii financiare și economice pare ușor de perceput, după cum pare ușor de perceput și necesitatea creării unei noi arhitecturi europene de supraveghere pentru monitorizarea piețelor financiare. Controalele mai stricte asupra finanțelor publice și disciplina bugetară în cadrul statelor membre sperăm să ne permită în viitor să evităm probleme ca acelea pe care le experimentăm acum în Grecia. Noile planuri ale Comisiei în privința taxării, împreună cu reexaminarea directivei privind taxarea energiei, care implică taxarea produselor energetice în funcție de conținutul lor de energie, ar trebui respinse, pentru că încălzirea globală, care este înainte de orice altceva un fenomen natural, nu poate fi stabilită exclusiv prin concentrarea asupra CO₂. În plus, se va exercita în acest fel o presiune suplimentară asupra economiei europene în raport cu concurenții ei din America și Asia, unde nu sunt plănuit niciun fel de inițiative de acest gen.

Richard Seeber (PPE), *în scris*. – (DE) Programul pentru 2010 al Comisiei a stabilit prioritățile corecte. Pe lângă modernizarea felului în care se muncește, care va fi un factor decisiv în stimularea economiei și creșterea implicării cetățenilor europeni, Comisia se concentrează în principal pe combaterea crizei financiare. Este important ca, în special, acelor cetățeni europeni care și-au pierdut locurile de muncă pe parcursul crizei pe care o traversăm, să li se ofere cât mai repede cu putință noi perspective de viitor.

Ca purtător de cuvânt pe probleme de mediu pentru Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) sunt preocupat de necesitatea de a crea cât mai multe locuri de muncă durabile posibil și de a aduce un plus de valoare pe piața muncii ca rezultat al rolului principal jucat de Europa în protejarea mediului. Pentru a face trecerea la o eră industrială nouă și durabilă, ar trebui să nu mai privim crearea locurilor de muncă și protecția cuprinzătoare a mediului ca fiind două concepte reciproc contradictorii. După părerea mea, Comisia

a fost oarecum precaută în a îmbrățișa această abordare. Trebuie să punem bazele pentru aceasta acum. Vom putea obține foarte mult dacă vom putea îmbunătăți modul în care reglementările existente sunt aplicate.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris.* – (PL) Îl felicit pe dl Barroso pentru ambițiosul program legislativ și de lucru al Comisiei pentru 2010. Din nefericire, timpul se epuizează – deja nu au mai rămas decât 8 luni. În ciuda acestei situații, sper ca prioritățile să nu fie doar promisiuni goale. Forța programului rezidă în măsurile sale de combatere a crizei. Din nefericire, acestea se referă în principal la situația economică. În secțiunea agendei privind cetățenii, nu există nici inițiative anti-discriminare, precum combaterea violenței împotriva femeilor, nici o dedicare și angajare mai hotărâtă în atingerea obiectivelor sociale și nici o strategie pe termen lung de îmbunătățire a comunicării cu cetățenii Uniunii. Ne confruntăm cu fenomenul violenței asupra femeilor de mulți ani. Este timpul să adoptăm reglementări europene eficiente în acest domeniu. Doresc să văd în cadrul programului Comisiei o propunere de directivă privind combaterea violenței asupra femeilor. În privința obiectivelor sociale, inițiativa de a crea înainte de sfârșitul acestui an o platformă europeană de combatere a sărăciei este importantă. Din nefericire, nu există niciun fel de detalii concrete referitoare la aceasta. Ele trebuie oferite la reuniunea Consiliului din iunie. În ceea ce privește chestiunea modernizării Uniunii și a instrumentelor sale de operare, doresc să atrag atenția asupra importanței comunicării cu cetățenii. Comunicarea trebuie să fie un proces, și nu o campanie electorală. Există o lipsă de comunicare între UE și cetățenii ei, pe care trebuie să ne străduim să o reducem, iar în viitor să o eliminăm. Trebuie să dăm cetățenilor europeni sentimentul că se află în centrul acțiunii Uniunii Europene. Numai atunci nu ne vor mai surprinde rezultatele referendumurilor.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Dezbateră privind programul Comisiei este deosebit de importantă pentru că coincide cu începutul unei noi ere în Uniunea Europeană. Necesitatea adoptării în această perioadă de criză a unor măsuri care să răspundă provocărilor pe termen lung face ca crearea locurilor de muncă, reglementarea piețelor financiare și stabilizarea euro să devină priorități care să reclădească atât încrederea publicului, cât și pe aceea a actorilor din domeniul economic și social.

Doresc să subliniez importanța politicii de coeziune în implementarea diverselor politici europene. Regiunile Europei vor putea să obțină o creștere integrată, durabilă, numai printr-o politică de coeziune care are rezultate vizibile și respectă principiul subsidiarității, dar și printr-o guvernare pe mai multe niveluri: național, regional și local. Obiectivul coeziunii economice, sociale și teritoriale trebuie să ghideze acțiunile Comisiei și să fie obținut prin finanțare comunitară adecvată, dând dovadă de mai multă transparență, simplitate și eficiență în utilizarea fondurilor structurale.

Este vital să definim orientările politicii de coeziune și perspectiva financiară pentru perioada de după 2013. Doresc să atrag atenția asupra situației din regiunile cele mai îndepărtate, care, din cauza caracteristicilor structurale permanente, se confruntă cu probleme care au un efect major asupra dezvoltării lor economice și necesită, în consecință, măsuri speciale.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris.* – Principala preocupare a UE este combaterea crizei și susținerea economiei sociale de piață a Uniunii. La începutul anului rata șomajului în UE era de 10 %, iar în rândul tinerilor chiar de 20 %. Creșterea ratei de ocupare a forței de muncă este strâns legată de politica industrială a UE. Care sunt inițiativele legislative pe care Comisia le are în vedere privind viitoarea politică industrială a Uniunii și pentru generarea de noi locuri de muncă?

Consiliul European din 25/26 martie 2010 a stabilit pentru prima dată ca obiectiv al UE creșterea cu 20 % a eficienței energetice până în 2020. Nu am regăsit acest obiectiv în programul de lucru al Comisiei, deși în acest domeniu sunt necesare inițiative care pot viza atât gospodăriile, cât și întreprinderile europene.

De asemenea, bugetul comunitar pentru infrastructura de transport este aproape inexistent pentru perioada 2010-2013, deși provocările și necesitățile de dezvoltare sunt imense: asigurarea intermodalității între diferitele tipuri de transport: dezvoltarea căii ferate de mare viteză ca să deservească toate capitalele UE și marile orașe europene, dezvoltarea coridoarelor feroviare de marfă, dezvoltarea Cerului Unic European, modernizarea porturilor și dezvoltarea transportului naval. Când va prezenta Comisia o propunere privind finanțarea necesară pentru dezvoltarea infrastructurii de transport trans-european?

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK*Vicepreședinte***5. Coordonarea ajutorului umanitar și a reconstrucției în Haiti (dezbateri)**

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei referitoare la coordonarea ajutorului umanitar și a reconstrucției în Haiti.

Kristalina Georgieva, membră a Comisiei. – Domnule președinte, aș dori să transmit tuturor onorațiilor deputați din acest Parlament foarte multe mulțumiri pentru atenția pe care acest Parlament continuă să o acorde Haiti-ului.

Înainte de a acorda cuvântul dlui Andris Piebalgs, care vă va informa despre reconstrucția și dezvoltarea din Haiti, permiteți-mi să subliniez cele patru provocări de natură umanitară principale pentru lunile următoare și modul în care Comisia Europeană le abordează.

Prima este continuarea ajutorului umanitar și, în special, asigurarea adăpostului, a serviciilor sanitare și de sănătate. Mutarea celor 1,3 milioane de persoane fără adăpost din Port-au-Prince în adăposturi temporare este un proces foarte complex din motive practice, cum sunt drepturile de proprietate, îndepărtarea molozului, urbanizarea și securitatea. Astăzi, îngrijorarea prioritară sunt cei aproape 10 000 până la 30 000 de persoane care trăiesc în tabere improvizate în regiuni inundabile. Pentru că se apropie sezonul uraganelor, aceștia trebuie mutați de urgență. Acest lucru este o prioritate pentru programul nostru, deoarece consolidează abilitățile de administrare a taberelor. Acordăm o atenție deosebită prepoziționării stocurilor de ajutor. Majoritatea acestora au fost complet epuizate după cutremur. În prezent, le refacem și dezvoltăm capacitatea serviciului de protecție civilă din Haiti, care, de fapt, a devenit mai puternic în urma crizei, astfel încât să le poată folosi.

În al doilea rând, am adoptat o abordare de "urmare a nevoilor" și oferim asistență acolo unde se află oamenii, pentru a preveni noi mișcări în masă. Ne-am asigurat că ajutorul nostru ajunge în întreaga țară, nu numai în Port-au-Prince. În acest mod, am contribuit la reducerea presiunilor din capitală. Urmând aceeași logică, aplicăm și abordarea „întreaga insulă”, indiferent dacă se referă la problema refugiaților haitieni sau la logistica acordării ajutorului ori la prepoziționarea stocurilor de ajutor pentru sezonul uraganelor. Republica Dominicană este, de asemenea, importantă și nu este omisă în cadrul programului nostru de redresare.

În al treilea rând, ne asigurăm că, prin coordonarea donatorilor, se obține dezvoltarea avantajului competitiv al fiecărei părți. Având în vedere că în Haiti există numeroși actori, aceasta nu este o provocare neînsemnată, ci am fost permanent o voce foarte puternică pentru coordonarea umanitară condusă de ONU. Când am fost în Haiti, impresia mea a fost că, de fapt, ne-am descurcat foarte bine - atât în ceea ce privește echipele de protecție civilă din diferite țări, cât și propria noastră activitate.

În al patrulea rând, trebuie să asigurăm tranziția de la ajutorul umanitar la redresare și reconstrucție. Pentru a facilita această tranziție ori de câte ori este posibil, ne desfășurăm activitatea în strânsă cooperare cu Andris Piebalgs. Vă voi da două exemple specifice. În primul rând, în sectorul alimentar, încurajăm achiziționarea alimentelor la nivel local. Solicităm partenerilor noștri - chiar dacă acest lucru este puțin mai costisitor - să se adreseze agricultorilor locali pentru a crea cerere și a-i ajuta să se redreseze. Desigur, aceasta conduce la activitate în privința reconstrucției. În al doilea rând, susținem și programele „bani pentru muncă” pentru ca, din nou, să putem să obținem tranziția de la ajutor la redresare.

Nu în cele din urmă, ne concentrăm foarte mult pe rezultate. Europa este lider în privința volumului de ajutor și trebuie să fie lider în privința rezultatelor.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Domnule președinte, la Conferința donatorilor internaționali de la New York, Comisia Europeană a angajat 1,235 miliarde de euro. Suntem cel mai mare donator pentru reconstrucția Haiti-ului și, astfel, vom fi și cel mai mare factor de contribuție pentru planul de acțiune pentru reconstrucție al administrației Haiti-ului. Sunt, de asemenea, mândru de modul în care am întreprins acest lucru, pentru că a fost un angajament comun al UE, format din ajutor acordat de numeroase țări din UE cum sunt Spania, Franța și comunitatea mai largă. Dar sunt mândru și de faptul că însăși țara mea, care nu a avut prea multe legături cu Haiti, a angajat fonduri suplimentare, nu numai fondurile canalizate prin intermediul bugetului comunitar.

Conferința de la New York s-a desfășurat pe un ton foarte bun. A fost obținut un rezultat financiar foarte bun, a fost clarificată proprietatea guvernului haitian și au existat numeroase părți interesate. Unii deputați din Parlamentul European au putut observa că ONG-urile, inclusiv ONG-urile europene, au avut un cuvânt de spus la conferință. Au fost implicate și afacerile Uniunii Europene, ca și unele mecanisme interimare pentru coordonare, propuse sub conducerea prim-ministrului Bellerive și a lui Bill Clinton. În acest mecanism sunt incluse toate părțile interesate, acesta oferă garanția că banii nu vor fi irosiți sau folosiți în alte scopuri.

Acum este foarte important să ne concentrăm ajutorul cât mai rapid posibil. Comisia și statele membre pregătesc deja un nou document de strategie de țară și un program național orientativ pentru Haiti. Pentru a sprijini eforturile noastre comune, ne vom accelera eforturile de instituire a unei Case UE în Haiti, care ar oferi o mai mare vizibilitate, dar va ajuta și la implicarea donatorilor nerezidenți.

Voi pleca în Haiti în această săptămână pentru a acorda sprijin concret direct pentru reconstrucție pe termen lung în domeniul infrastructurii și al guvernancei. În această săptămână voi semna cinci acorduri financiare în valoare totală de 200 de milioane de euro și, de asemenea, voi iniția o parte din activitatea pe care am întreprins-o deja, cum este reabilitarea drumului dintre Port-au-Prince și Cape Haitian, ceea ce corespunde pe deplin planului de acțiune al guvernului și sprijină și abordarea „întreaga insulă”.

Pentru a consolida capacitățile guvernamentale, voi iniția și reconstrucția Ministerului de Interne, finanțată prin contribuții UE. De asemenea, voi inaugura o școală în Mirabelais. Ne concentrăm în mod deosebit pe educație, astfel cum a solicitat dl președinte Préval, și vom anunța și mai mult sprijin bugetar. Sprijinul bugetar nu este acordat în mod inconstient. Am luat numeroase măsuri preventive și am desfășurat numeroase vizite și, astfel, vă pot garanta că banii dvs. vor fi folosiți în scopul corespunzător.

De asemenea, îmi voi asuma angajamentul monitorizărilor de reglementare ale procesului de construcție prin vizite periodice și al accelerării acordării ajutorului. Voi ține permanent la curent Parlamentul European în legătură cu progresul obținut în privința reconstrucției din Haiti.

Aș dori să subliniez și faptul că nu numai eu, ci întregul colegiu: Kristalina Georgieva și Înalta Reprezentantă, baroana Ashton, și, de asemenea, unii dintre ceilalți colegi ai mei, vom ajuta la supravegherea reconstrucției, acesta fiind cazul lui Michel Barnier, care se va duce în Haiti în două luni. Nu este numai proprietatea comisarului responsabil, ci a întregului colegiu.

Trebuie să discutăm cu autoritățile și câteva probleme legate de modul în care putem să acordăm mai bine ajutorul nostru. Angajamentul pe termen lung din partea comunității internaționale nu va avea prioritate dacă Haiti va fi redusă rapid la abordarea menținerii situației actuale. Pentru a preveni acest scenariu, trebuie să depunem eforturi ca să fim eficienți și am menționat deja unele dintre căile prin care putem să realizăm acest lucru. Însă, în același timp, autoritățile și oamenii din Haiti au marea responsabilitate de a construi mai bine.

Se evidențiază în special două aspecte. Pe plan social, guvernul trebuie încurajat să stabilească legături strânse cu opoziția și, de asemenea, cu întreaga societate civilă. Prin aceasta se va obține un adevărat consens național în privința planului de dezvoltare și va fi promovată stabilitatea necesară punerii sale în aplicare. Din punct de vedere economic, cadrul macroeconomic prezentat la New York trebuie să fie mai riguros și combinat cu o cale clară spre ocuparea forței de muncă și dezvoltare, care vor întrerupe ciclul sărăciei și al inegalității.

Gay Mitchell, în numele Grupului PPE. – Domnule președinte, aș dori să le mulțumesc ambilor comisari. Doresc să aduc în discuție trei aspecte. Primul este metoda și măsurile care trebuie aplicate pentru măsurarea nevoilor de reconstrucție ale Haiti-ului. Cel de-al doilea este asigurarea faptului că angajamentul pe care îl asumăm va fi respectat, iar cel de-al treilea este discutarea drepturilor de proprietate și vulnerabilitatea persoanelor care trăiesc, de exemplu, în colibe construite pe proprietăți pe care nu le dețin.

În primul rând, în privința lucrărilor de reconstrucție, permiteți-mi să spun că am lansat recent, pentru Banca Mondială, un document care explică, sub forma unui manual bine conceput, cum ar trebui exact să se desfășoare reconstrucția. Vom folosi acest manual sau vom aplica măsuri similare pentru a asigura faptul că efortul de reconstrucție din Haiti se desfășoară în mod profesional? Banca Mondială a desfășurat o activitate excelentă în acest sens. La lansarea acestei cărți speciale a participat și ambasadorul haitian.

În al doilea rând, în privința angajamentelor pe care le asumăm, sunt bucuros să aud ceea ce a avut de spus comisarul despre cei aproape 200 de milioane de euro pe care le trimite aproape imediat. Însă, peste un an sau peste cinci ani ne vom afla în aceeași situație, sau vom acorda angajamente ale donatorilor unei țări sărace care, pur și simplu, nu mai poate fi lăsată în suferință?

A treia problemă pe care doresc să o aduc în discuție este următoarea. Dimensiunea distrugerii din Haiti a fost atât de mare încât, într-adevăr, nu trebuie să analizăm numai daunele apărute, dar și motivul pentru care acestea sunt atât de mari. Persoanele care nu aveau proprietăți trăiau în ravene și pe versanții munților, în colibe și în orice puteau improviza, pentru că nu dețineau proprietatea pe care trăiau. Dacă oamenii au drepturi de proprietate, vor investi în clădiri și în construirea de proprietăți care au șanse să reziste unor daune viitoare de acest tip. Prin urmare, vă solicit ca acest punct să fie examinat activ ca parte a abordării privind rezolvarea acestei probleme.

Din nou, le mulțumesc ambilor comisari pentru prezentarea domniilor lor.

Corina Crețu, în numele grupului S&D. – Situația din Haiti este departe de a se fi stabilizat, după cum au subliniat cei doi comisari, dna Georgieva, care a fost în Haiti la sfârșitul lunii martie, și dl Piebalgs. Același lucru îl spun și lucrătorii umanitari care sunt prezenți la fața locului pentru a distribui ajutoare și pentru a ajuta la reconstrucție. Dacă în capitală situația pare să se normalizeze, măcar în ceea ce privește viața de zi cu zi a oamenilor, cred că acum eforturile trebuie concentrate asupra provinciei, unde sunt în continuare mari probleme.

Lucrurile sunt cu atât mai urgente și mai îngrijorătoare cu cât se apropie sezonul ploios și starea infrastructurilor de transport poate duce la întreruperea fluxurilor de ajutoare destinate nevoilor de zi cu zi ale populației. Eforturile de reconstrucție sunt abia la început, după cum ați spus, și este evident că vor apărea în continuare și alte probleme legate de infrastructuri, de asigurarea unor condiții decente de locuit pentru populație, de asigurarea funcționării unui minim de servicii publice, de educație și de sănătate. Vor apărea, de asemenea, probleme legate de forța de muncă necesară, de gradul ei de pregătire.

O mare problemă o reprezintă copiii orfani sau despărțiți temporar de familie, care sunt într-o situație dintre cele mai fragile și mai periculoase pentru viitorul lor. Cred că trebuie să acordăm o atenție mai mare acestui aspect al crizei umanitare din Haiti, pentru că au fost și sunt probleme cu traficul de copii și adopțiile abuzive. Nu în ultimul rând, aș vrea să spun că mă bucur că gestionarea problemelor din Haiti rămâne o prioritate pentru Comisie și vă asigur că același lucru se întâmplă și pentru toți membrii Comisiei pentru dezvoltare

Charles Goerens, în numele Grupului ALDE. – (FR) Domnule președinte, apropierea sezonului uraganelor în Haiti înseamnă că este vital să menținem eforturile umanitare și că este probabil să fie necesare alte măsuri de urgență.

În ordinea priorităților, este important să oferim adăposturi destul de solide, în cantități suficiente. Această măsură este importantă având în vedere, în primul rând, că, pentru reconstrucția căminelor distruse este nevoie de timp și, în al doilea rând, că expunerea directă la uragane a Haiti-ului ne determină să ne gândim la ce e mai rău, după cum a demonstrat recenta experiență.

Ar fi, pur și simplu, iresponsabil să încercăm să încetăm acum efortul umanitar. De asemenea, ar fi iresponsabil să amânăm efortul de reconstrucție. Cu alte cuvinte, totul trebuie să coincidă: efortul umanitar, pentru ca să nu mai existe decese inutile; efortul de reconstrucție, pentru ca să reinstituiem, cât mai rapid posibil, ceva ce seamănă cu o viață normală, redresarea economiei, care este esențială pentru generarea de resurse pe termen lung; consolidarea capacității bugetare a Haiti-ului pe termen foarte scurt și angajamentul ferm pentru descentralizare.

Conferința donatorilor, care a avut loc la Organizația Națiunilor Unite la 31 martie, a fost un succes. Cu ce se va rămâne de la această conferință când totul va fi uitat? Lăsând la o parte intervențiile umanitare, să ne amintim, în primul rând, nevoia unei revigorări rapide a economiei, lucru la care directorul executiv al Fondului Monetar speră și pentru care se roagă, deoarece se bazează pe o capacitate de creștere anuală de 8 % în următorii cinci ani.

În al doilea rând, în același sens, revigorarea sectorului agricol devine prioritatea economică. În prezent, Haiti are nevoie de 80 % din venitul său din export ca să-și plătească produsele agricole importate. Să ne amintim că, în trecut, au existat momente când Haiti făcea față necesităților alimentare proprii.

În al treilea rând, dezvoltarea Haiti-ului va trebui să fie evaluată pe baza unor criterii referitoare la importanță, eficacitate, eficiență și durabilitate.

În al patrulea rând, dacă dezvoltarea va continua în timp, este absolut esențial ca poporul haitian să își asume personal această responsabilitate.

În al cincilea rând, cutremurul din Haiti demonstrează, încă o dată – dacă mai era necesar – importanța punerii în aplicare, fără întârziere, a unui sistem de ajutor umanitar rapid care să urmărească punerea în comun atât a capacităților materiale, cât și umane ale tuturor statelor membre ale Uniunii Europene.

Ce împiedică transformarea propunerii din raportul dlui Barnier în realitate?

În cele din urmă, eforturile semnificative ale Europei de participare la rezolvarea problemei Haiti-ului vor fi fost decisive. Le mulțumesc Înaltei Reprezentante, comisarilor Piebalgs și Georgieva și direcțiilor lor generale, care merită recunoștința noastră.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Domnule președinte, vorbesc în numele grupului politic pe care îl reprezint și, de asemenea, în numele coordonatorului grupului nostru, dl Deva. Aș dori să subliniez faptul extrem de important că ajutorul internațional acordat Haiti-ului în acest moment este, de fapt, de trei ori mai mare decât au sperat guvernul haitian și ONU. Acest ajutor este de 11,5 miliarde de euro în total și merită subliniat faptul că guvernul haitian a sperat la o sumă puțin mai mică de 4 miliarde de euro în următorii doi ani. Un aspect absolut fundamental este să ne concentrăm pe construirea infrastructurii lucru care, apropo, a fost subliniat de colegul meu, dl Deva, în cursul ultimei dezbateri.

Aș dori să subliniez și eu un aspect important - supravegherea acestui ajutor. Guvernul din Haiti este foarte slab și distribuirea ajutorului se află, în mare măsură, în responsabilitatea unei elite diversificate și extrem de ciudate, și este foarte important ca organizațiile internaționale și Uniunea Europeană să știe unde ajung banii cu adevărat.

Patrick Le Hyaric, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Domnule președinte, domnilor comisari, trebuie să ne asigurăm că promisiunile de donații prezentate la conferința donatorilor se materializează, de acum înainte, în fonduri reale, și, de asemenea, că ajung la destinatarii lor. Bineînțeles, nu cred că acest lucru este suficient pentru reconstrucția Haiti-ului în mod durabil, chiar dacă datorăm foarte multe oamenilor din Haiti.

Oamenii din Europa înșiși au fost foarte generoși când a fost vorba să facă dovada solidarității, însă, din nefericire, există un risc important ca oamenii să uite sau să fie influențați să uite tragedia cu care se confruntă frații noștri din Haiti. Totuși, astfel cum ați spus dvs., există un sentiment de urgență: urgență, pentru că pot avea loc alte cicloane și ar înrăutăți și mai mult condițiile de trai ale oamenilor; urgență în ceea ce privește reconstrucția caselor și a clădirilor cum sunt școlile sau spitalele, într-un moment în care guvernul haitian începe să evacueze anumite tabere; urgență în ceea ce privește coordonarea și distribuirea în mod mai eficient a ajutorului alimentar și îngrijirilor; și, de asemenea, urgență în ceea ce privește elaborarea unui nou proiect agricol și rural sustenabil, care să asigure securitatea alimentară în Haiti.

Întregul ajutor și coordonarea ajutorului internațional trebuie să urmărească asigurarea faptului că poporul haitian are acces la drepturi fundamentale. De exemplu, de ce să nu prevedem ca toate contractele publice de reconstrucție să depindă de aceste drepturi și să conțină prevederi privind ocuparea forței de muncă, locuințele, educația și sănătatea? Ajutorul și reconstrucția nu pot fi coordonate în mod adecvat fără ajutorul populației înseși și al organizațiilor sindicale, al organizațiilor neguvernamentale și al organizațiilor de agricultori ale acesteia.

Ar trebui să încurajăm crearea unui nou proiect pentru Haiti care să urmărească eradicarea excluderii, a sărăciei, a dependenței și a dominației economice și politice.

Să nu uităm că îngrozitoarea privare de mijloace de subzistență a haitienilor nu este cauzată numai de un cutremur îngrozitor. Este și consecința dominației și prădării Haiti-ului de numeroase țări. Datorăm țării solidaritate eficientă și, în același timp, respect pentru suveranitatea sa economică și politică: suveranitatea economică și politică a poporului haitian.

Bastiaan Belder, în numele Grupului EFD. – (NL) Domnule președinte, la scurt timp după dezastru a fost desfășurată o evaluare pentru stabilirea priorităților ajutorului. Totuși, am aflat, de la o sursă de încredere, respectiv un ONG olandez, că a fost folosită foarte puțină expertiză locală, dacă a fost folosită. Mie mi se pare că aceasta trebuie să fie prima condiție prealabilă dacă vrem să obținem sprijinul populației locale. Prin urmare, este imperativ ca în efortul de reconstrucție să fie implicate organizații și autorități haitiene. ONG-urile europene ar putea fi de mare ajutor în acest sens datorită bunelor lor relații locale și mi-a făcut plăcere să aflu de la ambii comisari că iau și ei în considerare acest lucru. Cu alte cuvinte, trebuie să mobilizăm sprijinul în Haiti însăși.

O altă problemă pe care doresc să o aduc în discuție este aceea că, în timp ce acordarea de ajutor alimentar de către SUA și alte țări ar părea o inițiativă binevenită, aceasta a decimat agricultura din Haiti și securitatea

alimentară. Această situație a avut drept consecință o dependență mai mare de 50 % de importul de alimente și o lipsă de cerere pentru 35 % din recolta locală. Trebuie să facem o investiție semnificativă în agricultura locală dacă vrem să garantăm securitatea alimentară. Conform poziției ambilor membri ai Comisiei, și în acest caz deduc faptul că Comisia gândește în mod similar, iar acest lucru îmi însuflă foarte mult optimism. Tocmai astăzi citeam în *Frankfurter Allgemeine* un articol de o pagină despre situația actuală din Haiti. Era cu adevărat sfâșietor. Înțeleg că locuințele și educația sunt prioritățile Comisiei Europene. Continuați pe calea realizării acestui obiectiv. Vă doresc mult succes și, mai presus de toate, Domnul fie cu dvs.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, le mulțumesc și comisarilor pentru bunul simț de care au dat dovadă. Cu siguranță, au fost deja întreprinse foarte multe lucruri, însă cred că pot spune și că nu putem să reducem situația la aceasta: un program pe termen foarte lung – așa spune, aproape un program permanent – este mai necesar ca niciodată, date fiind condițiile apocaliptice în care se află țara.

Probabil că perioada critică nu este încă depășită. Exact ca în prima zi, oamenii mor de foame, de sete sau de sărăcie și peste un milion de oameni de pe insulă sunt încă fără adăpost și, în curând, vor trebui să se confrunte cu sezonul ploios al uraganelor.

Atunci, ce ar trebui să facem? După cum a spus deja comisarul, ar trebui sporită coordonarea dintre instituții și ar trebui asociată unei relații mai productive cu organizațiile neguvernamentale, în special cu cele care, desfășurându-și activitatea pe teren, pot utiliza la maxim potențialul cetățenilor haitieni, le poate da puteri.

Trebuie să fim cu toții conștienți de faptul că, fiind punctul de referință pentru Haiti și poporul său, acest lucru înseamnă, într-un fel, că trebuie să îi facem să înțeleagă că dorim să obținem reinstituirea valorii și demnității fiecărei persoane și, pentru ei, acest lucru înseamnă că dorim ca speranțele lor cu privire la fericire să fie reinstituite în marea de suferință provocată de cutremur.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Domnule președinte, domnilor comisari, aș dori, în primul rând, să transmit condoleanțele mele și mulțumiri familiilor și colegilor celor patru soldați spanioli care au murit săptămâna trecută în Haiti.

Erau ofițeri specialiști în armata spaniolă, însă s-au dus acolo ca simpli soldați în cadrul efortului de ajutor internațional și desfășurau activitate de ajutor când s-a prăbușit elicopterul lor.

Exemplul lor arată că, în majoritatea cazurilor, nu există contradicție între securitate și acțiunea umanitară. Mai mult decât atât, fără securitate este dificil să fie menținută independența și neutralitatea activității umanitare. Aceasta este o recunoaștere pe care trebuie să o acordăm forțelor armate a numeroase țări europene, inclusiv Spania.

Domnule președinte, domnilor comisari, Haiti a demonstrat că sărăcia agravează foarte mult daunele provocate de catastrofele naturale și, de asemenea, că lipsa guvernării împiedică posibilitatea unei reacții eficiente.

De obicei, sărăcia și lipsa guvernării merg mână în mână, iar acesta a fost și este cazul Haiti-ului, ceea ce înseamnă că, pe lângă susținerea procesului de reconstrucție, trebuie să susținem guvernarea în Haiti, pentru că este singura cale prin care vom putea să realizăm obiectivul pe care ni l-am stabilit la New York: ca Haiti însăși să conducă această reconstrucție și ca societatea civilă să participe la aceasta.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Domnule președinte, aș dori, în primul rând, să îi felicit pe cei doi comisari responsabili cu aceste aspecte pentru intervențiile domniilor lor și pentru preocuparea permanentă de a reacționa extrem de rapid. Prin urmare, felicitări!

Cutremurul din Haiti a avut ca rezultat o intensificare rapidă a solidarității și fraternității la nivel excepțional și foarte justificat. De asemenea, găsesc laudabile curajul și eforturile poporului haitian, ale autorităților haitiene, ale societății civile, ale ONG-urilor, ale diasporei haitiene și, bineînțeles, ale donatorilor din întreaga lume.

Slăbiciunile structurale și instituționale din Haiti sunt binecunoscute, iar acest dezastru a dezvăluit, în mod evident, dimensiunea tragică a acestor slăbiciuni. La 31 martie, la New York, donatorii au clarificat faptul că ajutorul lor financiar va contribui la planul de reconstrucție și dezvoltare pentru Haiti. Principiul distribuirii este stabilit astfel încât oamenii din Haiti să poată, din nou, să aibă încredere în propriile instituții, ceea ce este o cerință urgentă.

Ajutorul donatorilor trebuie, în mod clar, să fie bine coordonat și de înaltă calitate. Așa cum a spus dl președinte Préal, reconstrucția trebuie realizată în mod mai eficient. Se pare că acest lucru trebuie întreprins prin crearea, între altele, a unei comisii interimare pentru reconstrucția Haiti-ului și prin stabilirea unui fond fiduciar cu donatori multipli pentru a supraveghea contribuțiile generoase ale donatorilor.

O reconstrucție mai eficientă înseamnă și o guvernare și autorități mai solide bazate pe statul de drept și descentralizare, care sunt elemente-cheie ale planului de refacere și reconstrucție. Domnilor comisari, sper că veți lua, bineînțeles, în calcul această abordare și, fără doar și poate, sunt convins că așa va fi.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Domnule președinte, domnilor comisari, chiar în acest moment, sute de oameni continuă să trăiască în tabere de urgență și, deoarece se apropie sezonul ploios și sezonul uraganelor, situația este, cu adevărat, urgentă.

Confruntându-ne cu nenumărați actori umanitari de pe teren și în absența unei capacități a statului, fiecare resursă existentă trebuie utilizată pentru a îmbunătăți coordonarea ajutorului sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite și pentru a oferi ajutor în mod consecvent și eficient.

M-am deplasat la New York la conferința donatorilor internaționali de la 31 martie și salut contribuția de 1,3 miliarde de euro a Uniunii Europene pentru reconstrucția Haiti-ului în cursul următorilor trei ani. Pentru prima dată, Uniunea Europeană s-a exprimat într-un singur glas, prin intermediul Baroanei Ashton.

Este adevărat că un pachet de ajutor substanțial a fost angajat de comunitatea internațională, însă, acum, dificultățile sunt legate de utilizarea adecvată a acestor fonduri și de deciziile cu privire la metodele de punere în aplicare a ajutorului și la organismele implicate, dat fiind faptul că principalii actori din acest proces de reconstrucție trebuie să fie poporul haitian.

Sectorul agricol trebuie să fie o prioritate și trebuie să consolidăm capacitățile de producție agricolă ale țării. Parlamentul European va monitoriza îndeaproape procesul de reconstrucție și utilizarea acestor fonduri și aș dori să subliniez cât de important este să luăm, în cele din urmă, în considerare crearea forței de protecție civilă, pe care am așteptat-o mult timp.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Domnule președinte, domnilor comisari, criza umanitară din Haiti a subliniat și, din păcate, continuă să sublinieze problemele mecanismelor europene de reacție la crizele umanitare internaționale. Trebuie să creăm mecanisme de finanțare fixă. În esență, încă nu dispunem, în bugetul european, de titluri fixe cu privire la ajutorul financiar pentru țările terțe, iar ajutorul pentru Haiti a fost acordat, în principal, de țările europene la nivel bilateral. Ajutorul trebuie să ajungă imediat și, în cazul oamenilor afectați de cutremurul din Haiti, ajutorul nu a ajuns nici după o săptămână. Resursele europene trebuie să fie folosite eficient. Trebuie să avem personal specializat care să poată elabora și pune în aplicare programe de ajutor umanitar în mod rapid și eficient.

În mod evident, dezastrul din Haiti a fost cauzat de un cutremur. Cu toate acestea, crizele umanitare similare pot fi cauzate, pur și simplu, de alte fenomene meteorologice, cum sunt taifunurile, furtunile tropicale, inundațiile și secetele, fenomene a căror frecvență și intensitate vor spori considerabil ca urmare a schimbărilor climatice.

Știm cu toții că schimbările climatice sunt un fenomen pe care l-am provocat noi, țările dezvoltate; totuși, din păcate, de prea multe ori, țările sărace sunt cele care simt efectul. Avem o datorie climatică față de țările vulnerabile și, pentru rezolvarea crizei din Haiti, trebuie să învățăm din greșelile noastre, ca să putem să reacționăm la obligațiile noastre globale în continuă creștere în viitor.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Domnule președinte, domnilor comisari Georgieva și Piebalgs, astfel cum ați subliniat amândoi, după tragedia de proporții din Haiti trebuie să privim spre viitor. La conferința donatorilor de la New York de acum două săptămâni au fost adunate 7 miliarde de euro sau, cel puțin, aceasta a fost suma angajată. Pe baza planului de acțiune al guvernului haitian, UE a angajat 1,6 miliarde de euro. Întrebarea mea pentru amândoi este următoarea: cum se va transpune acum aceasta în reconstrucție de durată și stabilă a insulei? În opinia mea, acesta va fi un proces îndelungat.

Cea de-a doua întrebare a mea pentru amândoi este următoarea: cum ați evaluat planul de acțiune al guvernului haitian și puteți să asigurați faptul că fondurile semnificative angajate vor fi folosite eficient? În definitiv, haitienii nu au numai nevoi pe termen scurt, ci și pe termen lung. Cum putem să intensificăm în continuare eforturile de sprijin pentru cele 1,3 miliarde de persoane fără adăpost și să asigurăm faptul că infrastructura poate fi refăcută pe termen mediu? Acest lucru este important nu numai pentru populația care a fost afectată, ci și pentru stabilitatea politică a insulei, al cărei guvern este incredibil de fragil în acest moment. Ați confirmat

și dvs. acest lucru. Oamenii au impresia că ajutorul nu ajunge în locurile unde este necesar. Cum putem să asigurăm faptul că situația politică din această țară și abordarea guvernului său se vor îmbunătăți?

– Aș dori să vă întreb cum apreciați informațiile, atât cele cu privire la persoane, cât și la mijloacele financiare, oferite acestei Comisii interimare pentru refacerea Haiti-ului prezidată de Bill Clinton?

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Domnule președinte, aș dori să îi mulțumesc dnei Striffler pentru că a ridicat această problemă la ședința de astăzi, și dnei Georgieva și dlui Piebalgs pentru declarațiile domniilor lor. Cred că multe dintre măsurile propuse în rezoluția cu privire la Haiti pe care am adoptat-o în februarie sunt un pas în direcția adecvată și pot fi baza pentru reconstrucția unei țări lovite de dezastru. Aceste măsuri includ două etape de bază și astăzi vorbim despre aceste două etape. Prima fază se referă la ajutor pe termen scurt și mediu acordat în caz de criză persoanelor care au cel mai urgent nevoie, iar dna Georgieva a vorbit despre acest lucru. Cea de-a doua fază se referă la reconstrucția permanentă, care trebuie să fie coordonată, și la evaluarea nevoilor de reconstrucție, fără să pierdem, în același timp, din vedere faptul că proprietarul procesului trebuie să fie poporul și guvernul haitian. Vă mulțumesc foarte mult, Domnule Piebalgs, pentru că ați observat că responsabilitatea trebuie să revină și haitienilor.

Cea de-a treia etapă ne privește numai pe noi. Mă refer la concluziile care trebuie trase astfel încât ajutorul nostru să fie mai bine coordonat și sunt bucuros că Comisia acționează în acest sens.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Domnule președinte, Europa a contribuit cu milioane de euro, corturi, alimente, soldați și doctori. Acest lucru este bun, însă, în realitate, aș dori să îl citez pe JeanYves Jason, primarul din Port-au-Prince, care, în februarie, a folosit cuvântul „dezastru” nu pentru a se referi la consecințele cutremurului, ci pentru a descrie dezorganizarea completă și categorică a activității umanitare care a urmat.

Ar trebui să ne punem următoarea întrebare: cum putem să prevenim repetarea acestei reorganizări, care a costat Haiti-ul foarte mult? Domnule președinte, domnilor comisari, răspunsul la această întrebare este unul singur și îl cunoaștem cu toții, fiind enunțat aici: prin crearea unei forțe europene de protecție civilă.

Vă voi întreba din nou: când va decide Comisia, în cele din urmă, să propună Parlamentului crearea tocmai a unei astfel de forțe, a unei singure forțe care să aibă aceleași reguli de angajare și sisteme de comandă, transport și comunicație identice? Acest lucru este posibil. Poate fi instituită rapid, înainte de următorul dezastru. Vă invit acum să încetați să discutați despre coordonare și să luați atitudine.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, sunt mulțumit de rezultatul reuniunii țărilor donatoare pentru că sumele mari puse la dispoziție sunt un rezultat excelent. Totuși, mult mai important a fost principiul director care s-a aflat la baza utilizării fondurilor, respectiv, nu numai să reconstruim, ci să reconstruim împreună.

Haiti trebuie să iasă din această criză mai puternică și cu clădiri publice și locuințe care să fie mai avansate decât cele care au existat înainte să fie spulberate de cutremur. Nu trebuie să ne gândim că reconstrucția va însemna reapariția orașelor sărăcăcioase sau a unor condiții socioeconomice ca cele care existau anterior.

Banii sunt, cu siguranță, necesari, însă deoarece resursele substanțiale puse la dispoziție de instituțiile naționale și europene sunt numai un prim pas, este nevoie și de un plan pe termen lung și de coordonare solidă și fiabilă.

În acest sens, deoarece, în acest Parlament, am criticat și anumite întârzieri inițiale prin care, în contextul reprezentanței sale pentru politică externă, Europa nu a demonstrat nici eficiență excepțională, nici spontaneitate excepțională, astăzi, în schimb, salutăm activitatea excelentă pe care o desfășoară instituțiile noastre în domeniul coordonării și sperăm ca, pe baza acestei poziții și a acestui angajament, eforturile să continue cu un plan pe termen lung care să poată fi pus în aplicare prin intermediul prezenței autoritare a instituțiilor noastre.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Cutremurul din Haiti a fost urmat imediat de ajutor umanitar internațional. Pe lângă forțele militare americane și canadiene, trebuie să salut și desfășurarea rapidă și eficientă a grupurilor din Slovacia și Ordinul Militar internațional din Malta. Nu multe țări au oferit ajutor rapid și eficient.

Astăzi, în urma evaluării dlui profesor MUDr. Krčmér, expert și doctor, care înțelege ajutorul umanitar, trebuie menționat că din Europa au sosit multe persoane și resurse financiare semnificative, însă, fără echipamentele, mașinile, alimentele, apa și combustibilul necesare pentru o intervenție eficientă în procesul de salvare a victimelor blocate sub copacii căzuți. Nici măcar experiența mai multor grupuri de salvare nu a fost suficientă. Pentru a fi eficiente, intențiile bune trebuie să aibă și o latură practică.

Prin urmare, invit instituțiile naționale și europene competente să instituie, cât mai rapid posibil, un serviciu de ajutor umanitar comun, astfel cum am solicitat în rezoluția referitoare la Haiti. În plus, cred că este foarte important să sprijinim formarea în domeniul ajutorului umanitar și să avem pregătite materialele și echipamentele necesare în eventualitatea unei catastrofe naturale.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Domnule președinte, le mulțumesc domnilor comisari pentru prezentarea făcută și pentru întregul efort pe care îl depun pentru cazul Haiti-ului. Sunt de acord și că ar fi bine să ne concentrăm pe întreaga insulă. Chiar dacă sunt foarte critic în privința întregii abordări a Uniunii, aş putea chiar să fiu de acord cu abordarea „întreaga insulă” a dvs.

Vă îndemn, de asemenea, să nu uitați angajamentele viitoare pe care trebuie să le facem. Trebuie să menținem angajamentele pe care le facem acum. Dacă observăm că statele membre nu sunt atât de stricte în privința menținerii angajamentelor lor de 0,7 %, trebuie să fiți fermi cu adevărat în această privință și să vă asigurați că își prezintă planurile. De asemenea, trebuie să ne asigurăm că nu perimăm progresul pe care îl obținem acum în Haiti instituind alte politici UE, care ar putea chiar să împiedice obținerea progresului în Haiti și în alte părți. Trebuie, într-adevăr, să menținem coerența politicilor astfel încât să nu obținem succes în Haiti numai ca întregul nostru progres să eșueze din cauza altor politici dăunătoare.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Domnule președinte, Uniunea Europeană a ajutat Haiti-ul, ceea ce este un lucru bun, însă, în opinia mea, acest dezastru a arătat în mod clar că UE trebuie să dispună de grupuri de reacție rapidă pentru acțiuni umanitare și că trebuie să dezvoltăm sisteme civile de gestionare a crizelor.

Nu este suficient să acordăm bani; Uniunea Europeană ar trebui, de asemenea, să poată să întreprindă o acțiune rapidă în acest tip de situație catastrofică, să acorde ajutor și să trimită oameni în regiunile respective. Oamenii trebuie să primească ajutor concret, și nu numai după o perioadă lungă de timp. Deși acest ajutor este, cu siguranță, important, UE duce, în prezent, lipsă de capacitate privind ajutorul local și ajutorul rapid.

Sper că oamenii își vor îndrepta atenția asupra acestui aspect și că vor fi instituite grupuri de acțiune rapidă.

Kristalina Georgieva, membră a Comisiei. – Domnule președinte, cu permisiunea dvs., îi voi acorda dlui Piebalgs puțin timp ca să răspundă la unele dintre întrebările referitoare la reconstrucția pe termen lung.

Discuția a fost foarte utilă și foarte încurajatoare pentru noi. Înainte de a aborda întrebările, permiteți-mi să mă alătur dlui Guerrero Salom și să îmi exprim condoleanțele pentru cei patru soldați spanioli care au decedat și, de asemenea, pentru toți cei care și-au pierdut viața în cursul dezastrului și, acum, în cursul eforturilor de refacere din Haiti.

Aș dori să încep cu prioritatea politică mai importantă referitoare la îmbunătățirea capacităților de reacție ale UE. Mi-a făcut mare plăcere să îl văd în sală pe colegul meu, comisarul Barnier, având în vedere eforturile pe care le-a depus în privința acestui subiect. La 26 aprilie, în cadrul Comisiei pentru dezvoltare, vom avea posibilitatea să discutăm mai detaliat programul de lucru, care include, pentru 2010, consolidarea capacității de reacție și o comunicare referitoare la acest subiect.

Vă pot asigura că aceasta este o prioritate foarte importantă pentru echipa noastră. Ne vom desfășura activitatea în strânsă colaborare cu statele membre și cu Parlamentul pentru a adopta o soluție care să ne amelioreze capacitatea de a reacționa la dezastre, iar rațiunea care susține aceasta este foarte simplă. Într-un moment în care intensitatea și frecvența dezastrelor sporesc, iar bugetele țărilor noastre vor fi stricte în anii ce vor urma, nu există altă cale decât să consolidăm coordonarea europeană și să dezvoltăm o bază de active care să poată fi desfășurată eficient în ceea ce privește efectul, costurile și rezultatele. Vă pot spune că mâine vom desfășura prima noastră vizită a unei țări în acest scop. Aceasta va fi o prioritate foarte importantă pentru echipa noastră în lunile următoare.

Permiteți-mi să revin la întrebările care au fost adresate.

Prima este problema combinării unui răspuns la prioritățile imediate cu reconstrucția pe termen lung și puterea noastră de a acorda ajutor. Aceasta este extrem de importantă pentru că, dacă ne îndreptăm prea repede spre reconstrucție și ne îndepărtăm de ajutorul acordat persoanelor nevoiașе, riscăm o tragedie foarte gravă. A trebuit să ne confruntăm cu aceasta ca parte a problemei acordării de alimente, atunci când guvernul din Haiti a sugerat să trecem de la acordarea de alimente numai la programe „bani pentru muncă” și „alimente pentru muncă”, ceea ce este foarte recomandabil, însă nu poate fi întreprins simultan pretutindeni. Supraveghem îndeaproape acest lucru.

Pe larg, referitor la problema securității alimentare, noua noastră politică din cadrul Uniunii Europene este foarte progresivă deoarece subliniază, în aceeași măsură, toate celelalte aspecte, încurajând achizițiile locale de alimente pentru ajutor umanitar ori de câte ori acest lucru este posibil la nivel local. Am supus acest subiect unei dezbateri în cadrul unei reuniuni matinale la New York, la care am invitat ONG-uri, atât haitiene, cât și ONG-uri internaționale, și am fost foarte mândră că ONG-urile europene au fost cele care au supus dezbaterii problema securității agricole pentru Haiti și cea a obținerii unei productivități agricole ridicate în Haiti.

Vreau să abordez problema adăposturilor. Aceasta nu este o problemă neînsemnată, pentru că, de fapt, oamenii nu vor să se mute din locurile în care se află acum. Nu vor să se mute din diferite motive. În primul rând, chiar dacă locuințele lor sunt în siguranță, se tem să se întoarcă din cauza traumei pe care au trăit-o. În al doilea rând, pentru că s-a mutat întregul cartier și se tem să nu își piardă structura socială care îi menține împreună; prin urmare, nu este vorba numai de politici greșite sau de lipsă de voință; este vorba și de un fenomen social care urmează unui dezastru de această natură și care nu ușurează deplasarea oamenilor din zonele inundabile în zone mai sigure. Însă abordăm această problemă în mod prioritar.

Permiteți-mi să închei cu problema durabilității pe termen lung. Este vorba de durabilitatea guvernantei, dar și de durabilitatea ecologică. Am avut privilegiul îndoelnic de a zbura peste Haiti și Chile, la distanță de câteva săptămâni. În Haiti, o insulă distrusă din punct de vedere ecologic, bineînțeles, efectele au avut legătură cu dimensiunea acestei distrugerii. În Chile, guvernul aplică, de zeci de ani, un program de reîmpădurire pentru stabilizarea solului și, drept urmare, a creat un mediu mai bun, ceea ce, în mod evident, este foarte util pentru oameni. Când ne gândim la Chile, perspectiva este pe termen lung.

Nu este domeniul meu, însă trebuie să îl înțeleg în calitate de fostă angajată a Băncii Mondiale. Bineînțeles, sunt de acord cu dvs. că ceea ce propune Banca Mondială în privința acestei coordonări în cadrul fondului fiduciar cu donatori multipli, dar și ca abordare instituțională a managementului de proiect, trebuie abordat în esență și urmat.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Domnule președinte, ca de obicei, dacă aș avea o singură dorință în viața mea politică, aceasta ar fi să am mai mult timp în Parlament pentru a răspunde întrebărilor care mi se adresează. Nu voi putea să răspund astăzi tuturor întrebărilor, însă voi aborda unele dintre acestea.

Sprijinul Parlamentului este foarte important pentru Comisie, pentru că Haiti nu este un caz căruia îi acordă atenție numai Comisia. Am simțit că întreaga societate europeană dorește ca reconstrucția să reprezinte un efort major din partea Comunității Europene.

Este ca un manual: s-a desfășurat o evaluare la nivel internațional, guvernele au elaborat planuri, acestea au fost discutate cu ONG-urile, au existat diferite avizări, iar întregul proces este coordonat de o comisie interimară. În mod cert, nu creăm nimic paralel. Lucrăm pe aceleași baze și pe un temei bine pregătit.

Referitor la angajamentul din partea UE, ne-am asumat un angajament politic și îl vom respecta. Cred că același lucru este foarte adevărat și pentru alți participanți. Lucrăm în privința drepturilor de proprietate. Acesta este unul dintre elementele de risc. Dispunem de cadastru funciar și vom lucra pe baza acestuia, însă ar putea exista riscuri.

Riscurile ar putea, cu siguranță, să provină din proprietatea procesului politic. Efortul de reconstrucție poate fi susținut dacă există un proces politic ce susține dezvoltarea pe termen lung a Haiti-ului și dacă oamenii cred în el. De aici provine marea provocare, și tot ce putem să facem este să sprijinim poporul haitian și societatea politică în acest demers. Cred că acest lucru poate fi pus în aplicare și că ar putea avea succes.

Referitor la transparența procesului, întreaga structură a donatorilor internaționali a fost instituită în mod foarte clar și simplu, implicând foarte multă transparență. Toate procesele UE sunt, cu siguranță, transparente și vom da asigurări depline că banii vor fi folosiți nu numai în scopul prevăzut, dar și bine și eficient.

În cele din urmă, cred că nu ar trebui să subestimăm persoanele care lucrează pe teren – de la statele membre, la Comunitate și, de asemenea, la comunitatea internațională largă. Aș dori, de asemenea, să transmit condoleanțele mele familiilor celor care au decedat ajutând la reconstrucția Haiti-ului. Mai sunt foarte multe persoane care încă lucrează și încearcă să facă tot ce le stă în putință. Acestea sunt garanția că, dacă procesul este bine organizat, va avea succes.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

(Ședința a fost suspendată la ora 13.10 și reluată la ora 15.05)

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Franz Obermayr (NI), în scris. – (DE) Este acum momentul să desfășurăm o analiză interimară a efortului de ajutor pentru Haiti. Principalele întrebări pe care trebuie să ni le adresăm sunt următoarele: Cât de rapid și de eficient a fost și este ajutorul oferit? Susține acest ajutor dezvoltarea durabilă în Haiti? Cum a fost coordonat întregul efort? Cum a fost reprezentată Uniunea Europeană în ceea ce privește politica externă? Sunt interesat, în mod deosebit, de ultimele două întrebări, pentru că acest cutremur devastator a fost primul test cu care s-a confruntat Înaltei Reprezentante, Baroana Ashton. Scopul mandatului Înaltei Reprezentante este să consolideze rolul UE ca jucător global. Totuși, Baroana Ashton nu a considerat că trebuie să se deplaseze în Haiti la scurt timp după cutremur pentru a oferi sprijin simbolic și nici nu a putut să asigure faptul că ajutorul acordat Haiti-ului este coordonat eficient. Unele state membre au inițiat campanii de ajutor individuale, iar altele au acționat în comun. Baroana Ashton ar fi trebuit să fie responsabilă pentru asigurarea unei bune coordonări. Mai mult decât atât, guvernul din Haiti nu a fost implicat suficient. Ar trebui ca Înalta Reprezentantă să își dea acum seama, în cele din urmă, la ce se referă poziția pe care o ocupă. Domnia sa ar trebui să facă propuneri constructive privind structurarea ajutorului umanitar și financiar necesar în urma dezastrelor majore. Trebuie desfășurată foarte multă activitate de dezvoltare în cursul următoarelor două luni, iar acest lucru este valabil și pentru Baroana Ashton.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), în scris. – (PL) Doamnelor și domnilor, ne-am reunit astăzi ca să discutăm coordonarea europeană a ajutorului pentru Haiti. Între timp, comentatorii internaționali critică acțiunile noastre necoordonate. Au trecut deja trei luni de la tragicul cutremur și s-ar părea că încă nu putem să obținem o poziție comună cu privire la sprijinul pentru Haiti. În ianuarie am ascultat numeroase intervenții referitoare la rolul Uniunii pe scena internațională, însă este rușinos să vedem cât de slab și de indecis a acționat Uniunea până acum. Alocarea a 1,2 miliarde de euro ca ajutor pentru Haiti de către Uniunea Europeană este lăudabilă. Donatorii mondiali au declarat că vor acorda 5,3 miliarde USD pentru reconstrucția Haiti-ului în cursul următorilor doi ani. Pe termen mai lung, suma ajutorul lor se va ridica la 9,9 miliarde USD. Acestea sunt niște sume foarte optimiste. Totuși, cataclismul din Haiti ne-a determinat să ne oprim și să ne gândim la o țară care, de fapt, s-a prăbușit cu mult timp în urmă. Cutremurul a fost o catastrofă naturală, însă dimensiunea actuală a sărăciei din Haiti este o consecință a prăbușirii economice, politice și sociale. Prăbușirea și violențele din Haiti din ultimii ani sunt consecința relațiilor brutale cu lumea exterioară – cu anumite state și concerne internaționale – care durează de sute de ani. Societatea internațională a dezamăgit Haiti-ul. Să întreprindem mai multe pentru a compensa acum acest lucru.

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

6. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal**7. Timp afectat întrebărilor adresate Președintelui Comisiei**

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă timpul afectat întrebărilor adresate Președintelui Comisiei.

Întrebări pe orice subiect, adresate în numele grupurilor politice.

Urmează apoi a doua parte a ședinței – întrebări privind situația ocupării forței de muncă în Uniunea Europeană.

Othmar Karas, în numele grupului PPE. – (DE) Doamnă președinte, domnule Barroso, Centrul pentru Studii Europene, problemele cu care s-a confruntat Grecia, strategia Europa 2020 și căutarea de soluții pentru criza financiară și economică, toate acestea ne arată clar că, în demersul de a lua măsurile necesare, vom ajunge curând la limitele a ceea ce este posibil potrivit tratatelor existente. Pe de altă parte, multe state membre se refugiază într-o formă nouă de interguvernamentalism, naționalism și protecționism, în loc să caute ajutor de la Europa.

Ce intenționați să faceți pentru a depăși aceste probleme, pentru a stabili obiectivele comune necesare și pentru a crea instrumente europene credibile, astfel încât să putem acționa în mod eficace și să furnizăm răspunsurile corecte?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Este adevărat că, în mod destul de surprinzător, unii politicieni naționali interpretează Tratatul de la Lisabona în mod interguvernamental. Tratatul de la Lisabona a fost creat tocmai pentru a spori dimensiunea europeană, pentru a consolida puterile Parlamentului European, pentru a facilita procesul de luare a deciziilor prin votul cu majoritate calificată și pentru a consolida rolul Comisiei în monitorizarea economică și în afacerile externe. Prin urmare, acest gen de interpretare este foarte surprinzător, însă există cu adevărat.

Rolul Comisiei este, fără îndoială, acela de gardian al tratatelor, potrivit articolului 117 din Tratatul de la Lisabona, de a proteja dreptul european și de a fi fermă în ceea ce privește respectarea dreptului european, pentru că în ziua în care Uniunea Europeană va înceta să fie o comunitate de drept, nu va mai fi o Uniune reală.

În al doilea rând, rolul său este acela de a promova inițiative și de a prelua conducerea în inițiative. În acest sens, își va îndeplini sarcina de a încerca să prezinte propuneri care, sper eu, vor obține susținerea acestui Parlament. În orientările mele politice am menționat relația specială cu Parlamentul și intenționez să transform această idee în realitate.

Othmar Karas, în numele grupului PPE. – (DE) Dl Rehn a propus la Madrid un pachet care nu a fost adoptat încă, dar care a implicat o discuție privind sancțiunile, care a avut loc chiar la începutul dezbaterii. După părerea mea, nu ar trebui să începem discuțiile cu sancțiunile împotriva statelor membre, pentru că astfel am pune carul înaintea boilor. În schimb, ar trebui să stabilim obiectivele, proiectele și instrumentele comune de care avem nevoie în afară de ceea ce este stabilit deja și abia apoi să ne gândim la sancțiuni pentru comportamentele care dovedesc lipsă de solidaritate. Care este opinia dumneavoastră în această privință?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Așa cum ați spus și dumneavoastră, domnule Karas, încă nu s-a luat o decizie. A avut loc o primă dezbatere cu miniștrii de finanțe și, de fapt, luna viitoare Comisia va prezenta un comunicat cu privire la guvernarea economică întărită. Scopul nostru este de a consolida aspectul preventiv și pe cel corectiv ale Pactului de stabilitate și creștere. Vom face propuneri pentru o monitorizare mai eficientă și mai largă a dezechilibrelor macroeconomice din zona intra-euro și vom explora opțiunile pentru crearea unui mecanism de rezolvare a crizei, însă ne vom concentra pe conținut.

Credem că este posibil, grație tratatelor actuale, să facem mult mai multe în domeniul monitorizării zonei euro și a uniunii economice și monetare, dacă statele membre sunt într-adevăr dispuse să colaboreze și să respecte tratatele.

Martin Schulz, în numele grupului S&D. – (DE) Articolul 125 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene este așa numita clauză „fără salvare”, cu alte cuvinte, interdicția ca statele membre ale UE să preia datoriile altor state membre. Care este opinia dumneavoastră în privința faptului că pachetul de ajutorare creat pentru Grecia va avea drept rezultat situația în care țări precum Republica Federală Germania, de exemplu, împrumută bani statului elen pe o perioadă de trei ani la o rată a dobânzii de 5 %, în timp ce ele însele împrumută aceste sume pe trei ani cu o dobândă de 1,5 %? Având în vedere un total estimat de 8,4 miliarde de euro, acest lucru înseamnă un profit de 620 de milioane de euro. Clauza „fără salvare” nu include cumva și cerința ca, dacă un stat membru nu poate prelua datoriile altui stat membru, nici să nu poată câștiga bani din datoriile altui stat membru? Sunteți pregătit să discutați cu guvernul german sau cu alte guverne ceea ce mie mi se pare a fi un mecanism absolut inacceptabil?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Este adevărat, domnule Schulz, faptul că Tratatul de la Lisabona nu permite așa numita „salvare” a statelor membre. Soluția care s-a găsit până acum – și care nu a fost activată încă, pentru că nu a fost încă solicitată – este, potrivit Comisiei, complet aliniată prevederilor tratatului. Doresc să subliniez acest lucru. Știu că are loc o dezbatere în anumite cercuri din Germania – și într-adevăr, în alte câteva state membre, însă în special în Germania – și vreau să spun că este pur și simplu greșit ca ceea ce am gândit noi să fie considerat un fel de salvare. Nu este. Este o coordonare de împrumuturi. Comisia va avea această responsabilitate. FMI va fi și el implicat în schema care, trebuie să spun, este una creativă. Este o soluție care a devenit posibilă numai după discuții extinse cu statele noastre membre, însă este pe deplin în conformitate cu tratatele și, bineînțeles, respectă prevederile Tratatului de la Lisabona.

Permiteți-mi să închei într-o notă politică și să spun că mi se pare extraordinar că a fost atât de dificil să se găsească o soluție de solidaritate pentru Grecia, când o asemenea soluție s-a putut găsi pentru Letonia, Ungaria și România. Dacă putem găsi astfel de soluții de solidaritate și responsabilitate în afara zonei euro, cred că este evident că ar trebui să le găsim și în interiorul zonei euro.

Martin Schulz, în numele grupului S&D. – (DE) Domnule Barroso, înțeleg că încercați să evitați să dați un răspuns la întrebarea mea, pentru că este una neplăcută. Prin urmare, o voi repeta.

Există cel puțin o posibilitate prin care statele membre care pot lua cu împrumut bani în condiții mai bune decât cele în care îi dau cu împrumut să poată profita de datoriile altei țări. Întrucât clauza fără salvare precizează că statele membre nu pot prelua datoriile altora, nu ar trebui nici să li se permită să profite de pe urma acestor datorii. Sunteți pregătit să spuneți dnei Merkel sau dlui Sarkozy, de exemplu, sau oricui altcuiva că vă opuneți acestei acțiuni?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Discut de multe săptămâni acest subiect cu liderii pe care i-ați menționat și cu alții, așa că vă pot spune foarte cinstit, domnule Schulz, că, din păcate, aceasta a fost singura soluție posibilă. Comisia a cerut de la început un semnal mai concret de solidaritate cu Grecia, respectând totodată, bineînțeles, principiul responsabilității. Însă ceea ce trebuie să facem acum este să ne asigurăm că Grecia poate fi încurajată să revină la finanțarea pieței cât mai curând posibil și, de fapt, soluția găsită a fost una prin care împrumuturile statelor membre din zona euro să fie garantate la rate neconcesionate ale dobânzii. Prețul împrumuturilor acordate de FMI a fost considerat un punct de referință potrivit pentru stabilirea condițiilor împrumuturilor bilaterale ale statelor membre din zona euro, deși cu unele modificări asupra cărora s-a convenit la 11 aprilie.

Guy Verhofstadt, în numele grupului ALDE. – (FR) Domnule președinte, domnule președinte al Comisiei, înainte de toate, în ceea ce privește clauza „fără salvare”, tratatul nu precizează ceea ce s-a spus. Tratatul spune că un stat membru nu poate fi obligat să preia datorii. Tratatul nu spune că este interzisă preluarea de datorii. Acest lucru trebuie precizat clar, altfel devine o cacofonie cu privire la tratat. Repet: tratatul prevede clar că un stat membru nu poate fi obligat să preia datorii. Prin urmare, tot ceea ce se elaborează în legătură cu Grecia implică lucruri care sunt posibile potrivit tratatului și care pot fi puse în aplicare.

Întrebarea mea este oarecum diferită. Ratele dobânzii pentru împrumuturile elene au crescut din nou la 7,6 %, cu alte cuvinte la 450 de puncte peste rata germană. Prin urmare, este nevoie de alte măsuri, iar eu mă gândesc la reforme fundamentale semnificative: un Fond Monetar European, o piață europeană a obligațiunilor, o strategie 2020 mai ambițioasă.

Domnule Președinte al Comisiei, întrebarea mea este următoarea: când intenționați să prezentați Consiliului un pachet cu reforme de acest fel, inclusiv cu reformele în care dl Rehn s-a implicat deja? Pentru că de acest lucru avem nevoie acum, trebuie să prezentăm un pachet ambițios de reforme alături de o măsură specifică pentru Grecia.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – (FR) În primul rând, domnule Verhofstadt, și îi dau astfel un răspuns și dlui Schulz, haideți să fim clari și cinstiți cu noi înșine: dacă aveți întrebări pe care doriți să i le adresați dnei Merkel, trebuie să i le adresați. Eu nu mă aflu aici să răspund în numele dnei Merkel. Mă aflu aici să răspund în numele Comisiei. Haideți să clarificăm acest lucru.

De asemenea, haideți să clarificăm lucrurile și din punctul de vedere al Comisiei. Soluția care a fost găsită respectă îndeaproape ceea ce este cunoscut drept clauza „fără salvare”. Evident, am fost foarte atenți în această privință. În ceea ce privește măsurile pe care le intenționăm să le luăm, comunicarea și propunerile la care vom lucra vor fi prezentate luna viitoare. Aș dori să vorbesc despre comunicarea privind guvernanta consolidată a zonei euro. Deja a avut loc o dezbatere privind politica, iar dl Rehn a primit un mandat de la Comisie în vederea unei discuții inițiale cu miniștrii de finanțe. Prin urmare, vă pot spune că, undeva în mai, veți afla principalele măsuri pe care le vom prezenta în viitor pentru a ajuta la consolidarea guvernantei în zona euro și în Uniunea Europeană în general.

Guy Verhofstadt, în numele grupului ALDE. – (FR) Domnule președinte, îmi permiteți să îl întreb pe președintele Comisiei dacă ideea Fondului Monetar European va face parte din această propunere?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, ca să dau un răspuns concret la această chestiune, vă pot spune că poziția noastră tinde să fie împotriva ideii de a crea o instituție nouă, în contextul uniunii economice și monetare.

Cel puțin în ceea ce mă privește pe mine personal, nu sunt sigur că este o idee bună, însă vă pot spune – vorbind în nume propriu, întrucât Colegiul nu a luat încă o decizie – că ideea unei facilități menite să asigure stabilitate financiară în zona euro mi se pare una bună. Aș putea adăuga că ne aflăm în plin proces de explorare a diverselor modalități de furnizare și consolidare a mecanismelor de asigurare cum sunt cele care răspund îngrijorărilor care au dat naștere ideii de a crea un Fond Monetar European.

Daniel Cohn-Bendit, în numele grupului Verts/ALE. – (FR) Domnule președinte, domnule Barroso, mi-aș fi dorit să avem un președinte al Comisiei care să spună pur și simplu să cerem Germaniei să dea bani cu împrumut cu aceeași dobândă ca cea cu care îi împrumută, adică de 3 %. Ați putea măcar să spuneți aceste lucruri în mod public. Astfel, aceste lucruri ar fi incluse în dezbaterile din Germania, însă dumneavoastră nu puteți spune aceste lucruri simple.

Aș dori să adresez o altă întrebare cu privire la ACTA. Negociați Acordul ACTA împotriva pirateriei și contrafacerii încă din 2008. În martie, o rezoluție a Parlamentului European v-a solicitat să reduceți negocierile ACTA privind contrafacerea. Măine veți publica pentru noi – și vă mulțumim, am așteptat un an de zile acest moment – evaluarea dezbaterilor și un text adoptat la sfârșitul summitului din Noua Zeelandă.

Știți că Parlamentul va trebui să spună „da” sau „nu” la finalul acestor negocieri. Nu cumva ar fi mai normal ca Parlamentul să participe mai vizibil, asigurând astfel o anumită transparență în ceea ce privește aceste negocieri? Altfel, vă veți găsi în aceeași situație cu Parlamentul în care v-ați aflat și în cazul acordului SWIFT. Prin urmare, aș dori să vă solicit ca, de acum înainte, să dovediți o mai mare transparență și să ne permiteți să avem acces la textele negocierilor, așa cum le permiteți marilor companii. Parlamentul este la fel de important ca o companie mare.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, domnule Cohn-Bendit, nu există niciun dubiu în această privință, iar eu am cel mai mare respect pentru Parlament. Aș adăuga că din acest motiv Comisia, și mai precis dl De Gucht, a obținut de la partenerii noștri în aceste negocieri permisiunea de a face publice toate textele din timpul negocierilor. După cum știți, textele vor fi făcute publice mâine, 21 aprilie.

Fără îndoială, știți că aceste negocieri au început înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, iar noi dorim la rândul nostru să implicăm Parlamentul îndeaproape în aceste negocieri. Parlamentul a obținut puteri noi în domeniul negocierilor internaționale, iar Comisia se declară în favoarea ideii ca Parlamentul să joace un rol mai important în aceste negocieri.

Daniel Cohn-Bendit, în numele grupului Verts/ALE. – (FR) Domnule președinte, domnule Barroso, haideți să nu ne jucăm cu termenii: indiferent dacă ați cerut sau nu acest lucru, până când nu faceți transparența publică, nu veți putea continua negocierile, având în vedere că există Tratatul de la Lisabona.

Prin urmare, nu discutăm faptul că ați cerut partenerilor să publice rapoartele pentru Parlament; trebuie să faceți acest lucru, pentru că altfel Parlamentul nu vă va spune niciodată „da”, întrucât acum sunteți obligați prin Tratatul de la Lisabona.

Astfel, potrivit Tratatului de la Lisabona sunteți obligați să dovediți transparență față de Parlament, pentru că, în cele din urmă, trebuie să obțineți un „da” de la Parlament, iar acest lucru nu este o certitudine, dacă ținem cont de situația negocierilor și de textul cu care avem de-a face.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – (FR) Ați pomenit despre intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Sunt în favoarea ideii ca rolul Parlamentului European să fie consolidat și în acest domeniu, iar textul care urmează să fie făcut public mâine, pentru care a fost nevoie să obținem permisiunea de la partenerii noștri de negociere, este textul negocierilor, textul proiectului de negociere. Vom face acest lucru. Fără îndoială, știți foarte bine că unele negocieri internaționale sunt mai sensibile și necesită o abordare prudentă pentru anumite domenii, însă ne dorim să implicăm, pe cât posibil, Parlamentul, căruia Tratatul de la Lisabona i-a acordat în mod corect puteri în domeniul negocierilor internaționale.

Timothy Kirkhope, în numele grupului ECR. – În martie, Comisia Europeană a anunțat că va face o altă revizuire a Directivei privind timpul de lucru, după ce revizuirea anterioară a picat. Insistența Parlamentului de a elimina din directivă opțiunile naționale de nealiniere a fost cea care a generat impasul. După cum ne aducem aminte cu toții, deputații europeni britanici laburiști au votat de capul lor eliminarea opțiunii de nealiniere a Marii Britanii, în ciuda instrucțiunilor contrare primite de la propriul lor guvern.

Acum, având o altă revizuire și considerând că multe țări ale UE vor ca lucrătorii lor să aibă opțiunea de a munci după un program de lucru mai flexibil, poate dl Președinte Barroso să confirme că această Comisie va propune o directivă care va respecta opțiunile naționale de nealiniere la ideea săptămânii de lucru de 48 de ore?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Domnule președinte, încă nu am în buzunar un proiect de propunere legislativă. În acest moment este prea devreme ca să avem idei fixe cu privire la substanța

schimbărilor. După cum știți, există un document consultativ care are în mod intenționat un ton degajat. Doresc să aud și punctul de vedere al partenerilor sociali.

Noile reguli ar trebui să protejeze lucrătorii de riscurile pentru sănătate și siguranță pe care le reprezintă munca după un program de lucru lung și fără suficientă odihnă. Regulile ar trebui să fie suficient de flexibile încât să permită concilierea între viața profesională și viața de familie și să promoveze competitivitatea societăților, în special a întreprinderilor mici și mijlocii.

Domnule Kirkhope, cred că trebuie să găsim o soluție pentru aceste lucruri, pentru că, sincer vorbind, așa cum știți și dumneavoastră, la Curtea de Justiție au fost prezentate cazuri care ne obligă să găsim o soluție.

Prin urmare, vom încerca să găsim o susținere largă pentru o propunere nouă și să evităm discuțiile lungi care au marcat ultima tentativă de revizuire a directivei.

Timothy Kirkhope, în numele grupului ECR. – Înțeleg că dl președinte Barroso nu dorește să anticipeze în ceea ce privește rezultatul consultărilor Comisiei. Totuși, există foarte multe persoane în UE – și nu mai puțin de trei milioane de persoane din Marea Britanie care beneficiază de opțiunea de nealinieră – care vor aștepta de la președinte un angajament că, pe timp de criză, Comisia dumnealui nu va vrea să împiedice oamenii să muncească. Mă tem că dl comisar Andor nu ne-a oferit această garanție în timpul audierii ținute pentru confirmarea în funcție, însă am încredere că dl președinte Barroso o va face acum.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Sunteți foarte amabil, domnule Kirkhope, însă, în afară de Marea Britanie, în Uniunea Europeană mai există încă 26 de state membre, prin urmare veți înțelege că, deși suntem foarte receptivi față de îngrijorările pe care le-ați exprimat, eu trebuie să ascult și alte îngrijorări îndreptățite.

Este o chestiune foarte dificilă și extrem de sensibilă. Trebuie să găsim echilibrul potrivit între flexibilitatea pe care o menționați pentru întreprinderile mici și mijlocii și protecția muncitorilor, o chestiune cu care sunt sigur că sunteți de acord. Acestea sunt lucrurile pe care intenționăm să le facem. Acesta este motivul pentru care facem apel la partenerii sociali să prezinte o propunere constructivă.

Lothar Bisky, în numele grupului GUE/NGL. – (DE) Domnule Barroso, ați vorbit despre programul dumneavoastră de lucru și acesta a fost discutat în Parlament. Ați spus că doriți să acționați luând în seamă remarcile critice. Am o întrebare. În ultimul timp am discutat foarte mult despre criză și despre modul în care o putem depăși. Totuși, am impresia că s-au schimbat foarte puține lucruri în felul în care băncile fac afaceri.

De asemenea, aș fi foarte interesat să aflu răspunsul la încă o întrebare. Credeți că noi și Comisia am făcut suficient de mult? Dacă nu, ce credeți că încă trebuie să facem pentru a combate cauzele crizei financiare pe termen lung, astfel încât băncile să nu poată continua să facă afaceri așa cum o fac în prezent?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Chiar astăzi, în programul de lucru, am prezentat acțiunile noastre din sectorul financiar. Am realizat o mare parte din demersuri, însă tot mai rămâne de făcut o parte importantă.

Cred că propunerile Comisiei au fost cele corecte. De fapt, regret că, în anumite cazuri, statele membre au redus nivelul ambiției, de exemplu în ceea ce privește cadrul de supraveghere pe care dumneavoastră îl analizați în prezent în Parlament, iar noi vom prezenta câteva propuneri – există o listă completă, pe care am prezentat-o astăzi Parlamentului – în viitorul apropiat.

Ca să fiu mai concret, cred însă că există anumite lucruri specifice pe care le putem face. De pildă, susțin ideea introducerii unui impozit bancar. Cred că aceasta ar trebui să fie un subiect de discuție pentru G20. Consider că ar fi corect ca, după toate problemele pe care le-a creat în situația economică generală, industria bancară să contribuie și la viitorul economiilor noastre.

Prin urmare, ca întotdeauna, este o chestiune de echilibru. Nu vrem să subminăm ceea ce este un sector foarte important al economiilor noastre – sectorul financiar – însă credem că este nevoie de mai multe măsuri pentru a restabili încrederea în sectorul financiar.

Lothar Bisky, în numele grupului GUE/NGL. – (DE) Domnule Barroso, mai am o întrebare scurtă. Președintele băncii Deutsche Bank, doctorul Ackermann, este o persoană greu de impresionat. Dumnealui a spus de curând că dorește să obțină câștiguri de 25 %. Nu credeți că această declarație dă peste nas măsurilor care au fost luate de Comisie și de guvernele individuale? Dumnealui nu schimbă nimic. A declarat că vrea să obțină

din nou câştiguri de 25 %. Aceasta este declarația doctorului Ackermann, președintele Deutsche Bank, o instituție financiară extrem de importantă.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Îmi pare rău, nu am urmărit declarațiile făcute de președintele Deutsche Bank și nu pot face comentarii asupra unui lucru pe care nu îl cunosc.

William (The Earl of) Dartmouth, în numele grupului EFD. – Pentru că această criză financiară a fost o criză a creditorilor și o criză bancară care s-a produs și a fost generată de marile bănci comerciale – Royal Bank of Scotland, IKB, Fortis și celelalte – sunteți de acord că Directiva privind administratorii fondurilor de investiții alternative, în afară de faptul că este extrem de dăunătoare pentru Marea Britanie, reprezintă o inițiativă de reglementare nechibzuită și greșit direcționată a Comisiei, care este îndreptată către o țintă complet greșită?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Chiar deloc. Consider că este o inițiativă foarte bună, al cărei obiectiv este tocmai acela de a restabili un oarecare grad de încredere în ceea ce este un sector foarte important al piețelor noastre financiare. Cred că este în interesul sectorului financiar să aibă credibilitate. Haideți să fim corecți și deschiși în această privință. Există în prezent o problemă de credibilitate în sectorul financiar, problemă care, să spunem, își are originea în comportamentul iresponsabil al unora dintre jucătorii importanți din acest sector, nu doar în Marea Britanie, așa cum ați spus dumneavoastră, ci și în alte țări din Europa, în afară de situația care a fost generată în Statele Unite. Avem nevoie de un nivel adecvat de reglementare. Credem că regulamentul pe care l-am prezentat creează echilibrul potrivit și nu are scopul de a crea dificultăți pentru sectorul financiar. Dimpotrivă: intenția lor este aceea de a construi încrederea. Sectorul financiar are nevoie de acest gen de credibilitate pentru a finanța economia.

William (The Earl of) Dartmouth, în numele grupului EFD. – Cum va reuși Directiva AIFM, care este direcționată către administratorii fondurilor de investiții alternative, să restabilească încrederea în sectorul financiar, dacă problema este creată de marile bănci comerciale? Aceasta este întrebarea mea.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Îmi pare rău, dar nu sunt de acord cu ideea că problema este numai a marilor bănci.

De fapt, problema apărută în Statele Unite nu a fost creată numai de băncile mari. A fost generată și de bănci necomerciale și de societăți de investiții, dar și de fonduri ambigue. Prin urmare, nu suntem de acord cu analiza potrivit căreia criza a fost creată de marile bănci. De fapt, unele dintre marile bănci comerciale tradiționale nu au fost responsabile pentru criză.

Au existat multe feluri de jucători care poartă un anumit grad de responsabilitate pentru situația dificilă, să spunem foarte clar acest lucru, care a fost creată în sectorul financiar. Credem că un nivel adecvat de reglementare reprezintă cea mai bună modalitate de a aborda atât problema băncilor, cât și a altor tipuri de instrumente sau operatori de pe piață.

Andrew Henry William Brons (NI). – Domnule președinte, Serviciul european pentru acțiune externă va fi responsabil în fața Înaltei Reprezentante. Potrivit articolului 18, rolul Înalțului Reprezentant este acela de a conduce politica externă și de securitate comună a Uniunii Europene, în conformitate cu mandatul stabilit de Consiliu. Deși are neajunsurile sale, Consiliul include cel puțin reprezentanți ai statelor membre.

Totuși, voci influente din cadrul grupurilor politice din acest Parlament susțin ideea potrivit căreia Comisia ar trebui să joace un rol mult mai decisiv în serviciu. Se afirmă în special că de la Comisie trebuie să vină cel puțin 50 % din personalul Serviciului european pentru acțiune externă și că serviciul nu ar trebui să fie supus influenței interguvernamentalismului. Îmi cer scuze pentru acest termen. Nu îmi aparține, însă eu îl consider a fi un cod pentru Consiliu și Consiliul European. Mai mult, bineînțeles, Înalțul Reprezentant este ex-officio vicepreședinte al Comisiei.

Toate acestea par să indice probabilitatea că, în realitate, politica externă a UE va fi condusă de către Comisie, iar ideea că aceasta va fi condusă de Înalțul Reprezentant, cu mandat din partea Consiliului, ar fi de fapt o ficțiune legală. Sunteți de acord?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Nu sunt de acord. Lucrurile nu stau așa. De fapt, după cum știți, crearea poziției instituționale a Înalțului Reprezentant și Vicepreședinte al Comisiei reprezintă una dintre cele mai importante inovații ale Tratatului de la Lisabona, iar ideea este aceea de a aduna la un loc ceea ce numim în mod obișnuit competențe și competențe comunitare.

În ceea ce privește politica externă și de securitate comună, aceasta va rămâne în principiu interguvernamentală: este prerogativa statelor membre. Există însă alte competențe comunitare care nu ar trebui să fie transferate acum în partea interguvernamentală. Fără îndoială, ar trebui menținute în cadrul metodei comunitare.

Prin urmare, Înalțul Reprezentant și Vicepreședinte al Comisiei poartă, așa cum spunem noi, două pălării. Folosind cele mai bune sinergii, acesta va trebui să reunească aceste două competențe. Astfel, vor fi, bineînțeles, competențe pe care va putea să le dezvolte în interiorul Comisiei, în calitate de vicepreședinte al Comisiei, însă lucrând totodată mână în mână cu statele membre și cu Consiliul. Consider că aceasta este contribuția de care este nevoie pentru a crea relații externe mai coerente și mai consistente ale Uniunii Europene, pentru a consolida apărarea intereselor noastre și pentru a promova valorile noastre în lume.

Andrew Henry William Brons (NI). – Înțeleg consecvența internă despre care vorbiți în calitate de euro-integraționist, calitate pe care eu nu o am.

Însă, de fapt, ceea ce sugerați este faptul că ar trebui să trecem dincolo de Tratatul de la Lisabona, care și așa este destul de rău, și aproape să eliminăm Consiliul care, după părerea mea, cu toate greșelile sale, cel puțin include reprezentanți ai statelor naționale.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Nu aș putea sugera niciodată ca membrii Comisiei să încalce tratatele, pentru că datoria Comisiei este aceea de a se asigura că tratatele sunt respectate. Nu fac altceva decât să le cer statelor membre să respecte tratatul și toate instituțiile trebuie să respecte tratatul.

Tratatul creează un echilibru, iar acest echilibru trebuie respectat. Reprezintă un progres în comparație cu situația din trecut, când diverse instituții s-au ocupat de o chestiune care este, de fapt, un foarte important punct comun de interes – anume apărarea valorilor europene în lume. Consider că este posibil, respectând în totalitate tratatul, să realizăm exact ceea ce tratatul își propune să realizeze. Acest lucru poate fi făcut în spiritul unei bune colaborări între toate instituțiile, respectând totodată toate statele noastre membre.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, eu vin din sudul Italiei, iar în această regiune economia se bazează pe întreprinderi mici și mijlocii, pe industria textilă, producătoare de îmbrăcăminte și încălțăminte, și pe agricultură.

Astăzi, aceste tipuri de industrie se află într-o gravă dificultate, din cauza afluxului de bunuri provenite de pe piețele din China și din Asia. În regiunea noastră, în sudul Italiei, fabricarea unui pantof costă 13 euro. Costul produsului finit provenit din China este de 5,50 euro. Un costumăș pentru copii produs de noi costă 45 de euro, în timp ce unul chinezesc costă 1 euro.

Întreprinzătorii se mută pentru a supraviețui sau se închid, iar când afacerile se închid se pierd mii de locuri de muncă, lucru care provoacă și el o criză a consumului și sărăcie în regiune.

De fiecare dată când mă întâlnesc cu întreprinzători, aceștia mă întreabă: „Ce vă împiedică să impuneți taxe vamale și impozite?” În China, costurile de producție sunt mici pentru că aici copii începând cu vârsta de 12 ani lucrează 10 ore pe zi fără a beneficia de asigurări, asigurări sociale și de sănătate.

Știu că măsurile protecționiste nu sunt de dorit, însă care este soluția? Domnule Barroso, când mă voi întâlni cu întreprinzători, ce să le spun că face Europa pentru a combate o criză ireversibilă în care se adâncesc atât de multe afaceri, când se pierd atât de multe locuri de muncă și când regiuni întregi din Europa, inclusiv cele mai sărace zone, sudul Italiei, se confruntă cu o criză gravă și ireversibilă? Aș dori să îmi puteți da câteva răspunsuri, domnule Barroso, și aș dori să le aud chiar de la dumneavoastră.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Vă înțeleg îngrijorarea, care este una legitimă și aș dori să spun câteva cuvinte despre întreprinderile mici și mijlocii, care de fapt sunt, așa cum știți, cel mai important motor pentru crearea de locuri de muncă în Europa.

Cum puteți răspunde la această problemă a concurenței care vine din alte părți ale lumii care au standarde mai scăzute, nu doar în muncă, ci și în ceea ce privește mediul înconjurător? Cred că soluția nu se găsește în niciun caz în apropiere de granițele noastre, pentru că Uniunea Europeană este de departe cel mai mare exportator din lume. Prin urmare, soluția este promovarea muncii decente și creșterea standardelor sociale în întreaga lume. Aceasta este o chestiune pe care am promovat-o în interiorul G20; aceasta este o chestiune pe care am prezentat-o Organizației Internaționale a Muncii și care face parte din dialogul nostru cu alți parteneri. Însă cred cu tărie că nu este o soluție – cu excepția cazului în care există dumping – să acționăm prin intermediul unor instrumente anti-dumping și nu este o soluție nici să ne închidem granițele în fața altor parteneri comerciali importanți ai Europei. Ar fi o strategie prin care vom pierde la propriul nostru joc.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Domnule președinte, ca să revin la referirile făcute mai devreme cu privire la abordarea problemei Greciei, toți aceia dintre noi care urmăresc îndeaproape demersurile și felul în care sunt abordate aceste probleme își dau seama, și mulți dintre noi au acest sentiment, că, în prezent, Consiliul a dat Comisia la o parte.

Cred că, încă de la început, Comisia a reprezentat un factor de echilibru în relația dintre statele membre mai mici și mijlocii ale Uniunii și Consiliu. Astăzi, consider că rolul său în privința problemelor cu care se confruntă Grecia, dar nu numai Grecia, este limitat la acțiuni și declarații de natură tehnocrată.

Întrebarea mea punctuală este următoarea: vorbim despre economie, despre uniune monetară cu elemente supra-naționale mai evidente. Vorbim, de asemenea, despre ambițioasa strategie Europa 2020 care este elaborată de Comisie și vorbim despre combaterea șomajului și sărăciei. În condițiile în care Comisia nu are rolul pe care se cade să îl aibă, cum va fi posibil ca aceste strategii ambițioase să fie puse în aplicare?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Așa cum știți, problema ocupării forței de muncă depinde de situația economică generală. Să vorbim foarte clar în ceea ce privește acest aspect. Nu putem reface nivelurile de ocupare a forței de muncă pe care le aveam înainte de criză până când în Europa nu vom avea o creștere mai mare.

Acesta este motivul pentru care ne concentrăm eforturile pe sursele noi de creștere și, de fapt, încercăm să refacem această creștere care este extrem de importantă pentru Uniunea Europeană.

Aceasta este prioritatea noastră acum. Acestea fiind spuse, au existat anumite măsuri care au fost luate special pentru ocuparea forței de muncă. În strategia noastră UE 2020 există unele propuneri referitoare la calificări noi, la locuri de muncă noi, la programe pentru tineri, însă lucrul cel mai important este să recreăm condițiile pentru creștere, inclusiv încrederea în economia noastră.

În ceea ce privește situația din Grecia, așa cum știți, multe lucruri se leagă și de încrederea în viitorul economiei Greciei. De aceea situația depinde atât de mult de corectarea anumitor dezechilibre fiscale.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Domnule președinte, domnule președinte al Comisiei, situația ocupării forței de muncă în Europa este foarte îngrijorătoare, așa cum colegii mei deputați tocmai au subliniat. În 2009, 2,7 milioane de persoane din zona euro și-au pierdut locurile de muncă. Mai mult, rata de risc al sărăciei pentru populația care deține un loc de muncă a crescut la 8 % dintre lucrătorii din Europa, ca să nu mai spunem că un procent de aproape 17 % din populație trăiește sub pragul sărăciei.

Fiind puși în fața acestei situații, nu credeți că ar trebui pusă în aplicare o strategie bilaterală? Pe de o parte, prin consolidarea muncii decente – ar fi meritat ca acest subiect să fie inclus în Strategia 2020, în locul ocupării forței de muncă de dragul creșterii; mai mult, vă bazați pe promovarea unor locuri de muncă verzi, inteligente, pentru a dezvolta o societate durabilă, unită? – și, pe de altă parte, prin creșterea nivelului general al ocupării forței de muncă în Europa, punând accentul în special pe locurile de muncă pentru tineri – ați vorbit despre acest subiect – dar și pentru persoanele trecute de 50 de ani.

În această privință, creșterea numărului de solicitări făcute către Fondul european de ajustare la globalizare și restructurările din mai multe sectoare subliniază necesitatea de a dezvolta o politică industrială globală.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – (FR) Domnule Daerden, toate aspectele pe care le-ați menționat sunt abordate în Strategia 2020. Am vorbit deja despre munca decentă în cadrul orientărilor mele politice, așa cum am vorbit și despre existența unei politici industriale veritabile pentru Europa – nu vechea industrie politică, ci o politică menită să furnizeze Europei o industrie durabilă, o politică mai modernă, concentrată pe durabilitate.

În ceea ce privește tinerii, cel puțin două dintre principalele inițiative sunt dedicate acestora, mai precis inițiativa „Tineretul în mișcare” și inițiativa „Calificări noi pentru locuri de muncă noi”. Am subliniat o serie de obiective, de exemplu, legate de educație, lupta împotriva sărăciei și campania pentru includere socială. Acest aspect apare în Strategia 2020, tocmai pentru că noi considerăm că lupta împotriva șomajului este în prezent principală prioritate. Consider că dezvoltarea acestei strategii ne va permite să obținem rezultate semnificative în lupta împotriva șomajului.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, așa cum știți, în ultimii câțiva ani, rata șomajului a crescut în toate țările din Europa – chiar dacă în forme care diferă de la țară la țară – și se estimează că va crește și mai mult.

Toți economiștii sunt de acord că va dura cel puțin doi ani până când semnele temporare de redresare care apar din loc în loc vor deveni normă și că, în orice caz, timp de cel puțin 10 ani, redresarea va fi atât de limitată încât nu va crea niciun loc de muncă în plus. Acest lucru înseamnă că vom înregistra o creștere a ratei șomajului, că unii dintre cei care sunt angajați în prezent își vor pierde locul de muncă și, în același timp, că vor exista generații de tineri care nu pot și nu vor putea intra pe piața muncii.

Vă întreb dacă nu credeți că este necesar, în fața unei astfel de situații, să se promoveze o măsură menită să garanteze un venit standard în Europa pentru toți cei care își pierd locul de muncă, o măsură care să considere problema tinerilor un element de urgență și, prin urmare, să elaboreze o măsură specifică legată de pregătire care să le fie benefică tinerilor pe întreaga perioadă de timp în care rămân în afara pieței muncii.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – În esență aveți dreptate în analiza pe care ați făcut-o în ceea ce privește situația pieței muncii. De fapt, situația continuă să se deterioreze, chiar dacă acest lucru se întâmplă într-un ritm mai moderat decât în trecut. Începem, de asemenea, să vedem semne mai concrete de stabilizare în unele state membre.

Însă au trecut nouă luni de când economia a început să se redreseze din grava recesiune și ar mai putea dura ceva timp anul acesta până când revenirea fragilă din activitatea economică va avea impact asupra inversării tendinței de pe piața muncii. Acesta este motivul pentru care acum prioritatea noastră este ocuparea forței de muncă. Șomajul este un fenomen îngrijorător, în special pentru tineri, așa cum ați spus și dumneavoastră. Mai mult de 20 % dintre tinerii din Europa sunt șomeri. Iată de ce am lansat trei inițiative pentru acest an. Două dintre ele le-am menționat deja. Mai există și inițiativa pentru Angajarea tinerilor. Printre inițiativele specifice pe care intenționăm să le dezvoltăm se numără și sporirea pregătirii vocaționale prin mai multe scheme de ucenicie, care sunt finanțate de Fondul social european și care includ totodată experiența învățării de înaltă calitate la locul de muncă după absolvire, așa numitul stagiu de pregătire, inclusiv posibilitatea de efectuare a stagiului de pregătire în alte state membre.

Graham Watson (ALDE). – Săptămâna trecută, Fundația europeană pentru climă și-a lansat „Harta 2050”. Acest plan arată trei modalități prin care Uniunea Europeană și-ar putea reduce emisiile de CO₂ cu 80 la sută până în 2050, în conformitate cu aspirațiile noastre de la Kyoto. Am putea realiza acest lucru cu puțin mai mult decât costul obișnuit al afacerilor. Am putea deveni aproape complet independenți din punct de vedere al resurselor energetice și am raporta o creștere netă semnificativă a numărului de locuri de muncă prin decarbonizarea economiei.

Însă acest lucru poate fi făcut numai la nivel european. Va accepta Comisia această hartă? Se va strădui să dea Uniunii Europene un nou elan pentru a propune măsurile politice necesare? Având în vedere oportunitățile de creare de locuri de muncă, dumneavoastră, domnule Barroso, veți folosi ideea de a uni statele membre în acțiunea de care este nevoie?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Cunosc acel raport al Fundației europene pentru climă și, într-adevăr, potrivit Strategiei 2020, am propus o inițiativă principală pentru o Europă eficientă din punct de vedere al resurselor, inițiativă al cărei obiectiv este tocmai acela de a separa creșterea de resurse, oferind Europei un avantaj competitiv, în comparație cu alți parteneri internaționali.

Acest obiectiv a fost tradus complet în programul de lucru al Comisiei pentru 2010 și dincolo de acesta. Intenția Comisiei este de a dezvolta o cale pentru tranziția Europei către o economie cu emisii scăzute de carbon, eficientă din punct de vedere al resurselor și fermă în ceea ce privește schimbările climatice până în 2050, în special prin decarbonizarea sectorului energetic și al transporturilor, oferind astfel un cadru pe termen lung pentru politică și investiții. Subliniez cuvântul investiții.

Suntem de părere că programul privind clima poate reprezenta, așa cum o arată sectorul energiei regenerabile, o modalitate de a crea mai multe locuri de muncă în Europa, pe care noi le numim de obicei „locuri de muncă ecologice”.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Mai multe anunțuri recente de noi instrumente IT, precum Google Books sau iPad, ar facilita accesul la conținut cultural în format digital, mai precis prin așa numitele „cărți electronice” (e-books). Totuși, cele mai multe dintre aceste inițiative vin din Statele Unite. Ce face Comisia pentru a promova digitalizarea moștenirii noastre culturale pe continentul european?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Biblioteca Europeană Digitală, care abordează provocarea de a pune on line colecțiile bibliotecilor noastre naționale, muzeele și arhivele acestora, reprezintă o sarcină importantă a procesului de digitalizare, valorificare și conservare a bogăției culturii noastre. Totuși, trebuie

să facem aceste lucruri fără a pune în pericol drepturile autorilor și editorilor, inclusiv operele care nu sunt tipărite și așa numitele lucrări „orfane”. Trebuie, de asemenea, să evaluăm dacă eforturile noastre financiare și parteneriatele public-privat care se desfășoară din când în când se ridică la nivelul acestei provocări sociale atât de importante.

În această perspectivă, le-am cerut vicepreședintei Kroes și dnei comisar Vassiliou să înființeze un *sfat al înțelepților*. Sunt bucuroși să vă anunț astăzi că dl Maurice Lavie, dna Elizabeth Nigerman și dl Jacques Decare vor fi însărcinați cu această îndatorire. În calitate de membri ai *sfatului înțelepților*, vor promova această idee de a păstra moștenirea noastră foarte importantă prin digitalizare, bineînțeles respectând în totalitate drepturile de proprietate. Aștept cu interes să primesc recomandările dumnealor în ceea ce privește aceste chestiuni importante până la sfârșitul acestui an.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Domnule Barroso, aș dori să aflu, după părerea dumneavoastră, în ce fel va fi afectată ocuparea forței de muncă din sectorul aviației din cauza închiderilor spațiului aerian care durează de câteva zile? Astăzi, pe prima pagină a influentului ziar *Financial Times* era scris că situația închiderii spațiului aerian, care a afectat aproape 7 milioane de pasageri și a dus la anularea a 80 000 de zboruri, a provocat industriei aviatice pierderi de 200 de milioane de dolari pe zi. După părerea dumneavoastră, cum va afecta acest lucru ocuparea forței de muncă din acest sector? – pentru că am înțeles că acesta a fost principalul motiv pentru care dumneavoastră și dl Van Rompuy nu ați putut fi prezenți la funeraliile președintelui Poloniei, care s-au desfășurat la Cracovia.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – În primul rând, în ceea ce privește funeraliile, aș dori să separ această chestiune de restul lucrurilor.

I-am purtat un respect deosebit președintelui Kaczyński. Am colaborat în mod foarte loial cu dumnealui. Am făcut tot ce am putut ca să ajung la înmormântare.

Am fost prezent la toate ceremoniile la care am putut ajunge, ceremonii care au marcat decesul președintelui Kaczyński, al soției sale și pe cele ale tuturor celor care și-au pierdut viața în acel accident tragic. Nu pot înțelege cum este posibil să se aducă asemenea critici instituțiilor europene, folosind decesul atâtor oameni.

Am încercat până în ultimul moment să merg la funeraliile președintelui Kaczyński. Problema a fost că de-abia sâmbătă seara, foarte târziu, am primit informația că zborul care era organizat de autoritățile belgiene a fost anulat. Așa că nu a mai fost posibil să merg la înmormântare.

Prin urmare, vreau să precizez foarte clar faptul că am făcut tot ce mi-a stat în putință să îmi prezint omagiile, nu doar celor care au murit în tragicul accident, ci și națiunii poloneze.

În legătură cu acest subiect, permiteți-mi să folosesc celălalt minut pentru a răspunde la întrebarea privind sectorul aviatc, suntem conștienți de impactul puternic pe care această problemă vulcanică îl are asupra industriei și tocmai de aceea deja ne facem treaba, pentru a găsi o cale pentru a ajuta, dacă este nevoie, industria aviatcă europeană.

Companiile suferă grave pierderi economice, care sunt cauzate de faptul că nu își pot efectua activitățile comerciale timp de mai multe zile. Este nevoie să căutăm o soluție globală pentru a ajuta industria să iasă din această criză și, de fapt, avem un precedent, care a fost criza de după 11 septembrie. Prin urmare, căutăm posibilități pentru a mai îndulci regulile privind ajutorul de stat, așa cum am făcut și în trecut. Am discutat această chestiune în timpul întrunirii de astăzi a colegiului.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Domnule președinte, domnule Barroso, potrivit statisticilor oficiale, șomajul din Uniunea Europeană a fluctuat între 8 și 9 % între 2000 și 2006, grație Strategiei de la Lisabona, în care se vorbea despre ocupare completă a forței de muncă.

Într-un raport recent, Comisia susține că rata șomajului va atinge și va depăși 10 % în 2010, că va fi „un vulcan social”, ca să folosesc limbajul momentului.

În plus, într-un grup de țări care aplică programe de austeritate, precum Irlanda și Grecia, dar și în țări precum România, Ungaria și Letonia, unde s-a implicat Fondul Monetar Internațional, șomajul a ajuns la niveluri record.

În acest context, vă întreb: a studiat Comisia repercusiunile acestor politici de austeritate, pe care le promovați și pe care îndemnați țările să le urmeze pentru a ieși din criză? Ați studiat repercusiunile asupra ocupării

forței de muncă și asupra economiei unei țări în care s-a implicat Fondul Monetar Internațional? Credeți că rata șomajului va scădea în Europa ca urmare a acestor politici?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Nu obligăm pe nimeni să ia vreo măsură. În ceea ce privește Grecia, deciziile au fost luate de autoritățile elene, însă veți înțelege cu siguranță că această situație de dezechilibre macroeconomice din economia Greciei este una negativă atât pentru creștere, cât și pentru ocuparea forței de muncă.

Este clar că, fără o restabilire a încrederii în finanțele publice ale Greciei, nu vor exista nici investiții și nici creștere în Grecia. Fără creștere, nu putem genera ocuparea forței de muncă. Iată de ce nu trebuie să așezăm stabilitatea și rigoarea macroeconomică în contradicție sau în opoziție cu creșterea. Problema este să vedem cum putem gestiona o tranziție, cum putem menține stimulii în economiile care pot face această tranziție și, în același timp, să respectăm echilibrele necesare ale stabilității macroeconomice. Acestea sunt motivele pentru care este în interesul economiei Greciei și al lucrătorilor eleni ca finanțele publice ale Greciei să își recapete credibilitatea cât mai repede posibil.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Întrebarea mea se referă la erupția vulcanică, un fenomen care, fără îndoială, va avea un anumit impact asupra particulelor de materie și a emisiilor de CO₂. Credeți că este posibil să se evalueze ce niveluri de particule de materie ar trebui luate în calcul pe viitor pentru ca locurile de muncă să nu fie puse în pericol? Directivele noastre privind calitatea aerului prevăd restricții semnificative în acest sens.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Această problemă a erupției vulcanului depășește limitele de control ale instituțiilor europene sau ale guvernelor naționale. Fenomenul s-a petrecut, iar acum noi trebuie să reacționăm la consecințele sale.

În ceea ce privește industria aviatică, am spus deja că analizăm ce putem face, bazându-ne totodată pe precedentul care s-a stabilit după 11 septembrie.

În ceea ce privește situația economică, sunt de părere că este prea devreme pentru a face o evaluare generală a pagubelor provocate și probabil este mai bine să evităm scenariile prea dramatice – sau să spunem panice. Credem că acum este important să evaluăm pagubele și să căutăm să vedem ce putem face la nivel european, ținând cont de un lucru important – la nivel european, noi suntem responsabili pentru 1 % din bugetul public. Restul de 99 % depinde de statele membre. Prin urmare, cred că este nedrept să așteptăm de la Uniunea Europeană să încerce să rezolve toate problemele, în condițiile în care nu dispunem de mijloacele necesare pentru acest lucru.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Domnule Barroso, în Strategia 2020 ați prezentat niveluri foarte ambițioase ale creșterii ocupării forței de muncă, de la 63 % la 76 %, și o reducere a ratei șomajului în rândul persoanelor care își abandonează studiile la 10 %, însă și o mai mare importanță acordată educației, care este cheia dezvoltării, în așa fel încât, în viitor, 40 % dintre cetățenii europeni să își finalizeze studiile terțiare.

În această privință, aș dori să adresez următoarea întrebare: Fondul social european și fondurile destinate cercetării și dezvoltării vor fi menținute în viitorul buget al Uniunii Europene? Pentru că acestea sunt, de fapt, cheia promovării metodelor moderne, inovației și creșterii ocupării forței de muncă. Nu credeți că ar trebui să dăm, de asemenea, mai multă importanță dezvoltării microîntreprinderilor? Pentru că aceasta este cea mai bună metodă de a încuraja auto-angajarea, iar nivelul de auto-angajare este încă scăzut în prezent. Prin urmare, în acest context, aceste întrebări par să fie justificate.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Da, știți că am propus ca educația să fie unul dintre obiectivele din UE 2020, care să includă și lupta împotriva abandonului școlar și o mai bună promovare a educației terțiare. Credem că este imposibil să discutăm despre competitivitatea europeană fără a face referire la educație.

De aceea încercăm să convingem statele membre să accepte acest obiectiv și, bineînțeles, după aceea va trebui să existe o mobilizare a resurselor, unele de la statele membre și unele de la Uniunea Europeană. Apoi va trebui să discutăm perspectiva financiară. Nu am ajuns încă în acel punct, însă, fără îndoială, cred că anumite măsuri trebuie luate și la nivel european, pentru a completa eforturile depuse de guvernele naționale. Într-adevăr, în cadrul Fondului social, avem deja anumite acțiuni pentru tineri, pentru stagii de ucenicie și pentru stagii de formare. Aceasta este intenția noastră. Nu putem anticipa ce fonduri vor fi disponibile pentru Fondul social, însă cu siguranță credem că ar trebui să dovedim ambiția necesară la nivelul instrumentelor europene.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Ieri, presa ne anunța că fabrica Opel din Antwerp se va închide. Acesta este doar unul dintre multe exemple de pierdere a locurilor de muncă în Europa. Joia viitoare, sindicatele europene din industrie vor organiza o zi de proteste în întreaga Europă. Sindicatele solicită ca locurile de muncă și viitorul Europei ca bază industrială să fie protejate. Membrii sindicali doresc ocuparea completă a forței de muncă, însă doresc și politici europene eficiente și răspunsuri clare acum, nu peste cinci ani.

Programul dumneavoastră nu furnizează informații foarte decisive în acest sens. V-ați referit numai la orientări și la raportul privind Strategia Europa 2020. După părerea mea, aceste lucruri nu sunt suficient de specifice. Ar trebui să dați exemple. Ce intenționați să faceți pentru a restabili sectoarele industriale de importanță strategică din Europa și ce rol joacă acum Comisia în asigurarea viitorului industriei auto și în protejarea locurilor de muncă?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Orientările privind ocuparea forței de muncă depind foarte mult de creșterea economică generală, însă intenționăm să consolidăm aspectul privind ocuparea forței de muncă din strategia noastră UE 2020. De fapt, avem patru orientări: creșterea participării pe piața muncii și reducerea șomajului structural, dezvoltarea unei forțe de muncă calificate, promovarea calității locurilor de muncă și învățarea de-a lungul vieții, îmbunătățirea performanței sistemelor de educație și creșterea nivelului de participare la socioeducație, precum și combaterea sărăciei și a excluderii sociale.

Acestea sunt orientări generale care acum trebuie urmate de instituțiile europene cu toate instrumentele pe care le au la dispoziție, dar și de guvernele naționale. Este adevărat că problemele nu se vor rezolva așa, însă nu există o soluție magică sau un remediu pentru șomajul din Europa. Soluția trebuie să vină și din măsurile generale luate pentru creștere din punctul de vedere al respectului pentru stabilitatea financiară, al încrederii în piețele noastre și al folosirii potențialului pieței interne. Este singura modalitate de acțiune.

În ceea ce privește industria auto, bineînțeles că știm că s-a înregistrat supracapacitate nu numai în Europa, ci și în întreaga lume, și urmărim acest aspect îndeaproape chiar în industrie, inclusiv în cadrul sindicatelor din sector.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Doamnă președinte, domnule comisar, șomajul și excluderea în rândul tinerilor reprezintă o mare problemă. Așa cum ați spus și dumneavoastră, 20 % dintre tineri sunt șomeri.

Problema este și faptul că, în timp ce multe persoane sunt disponibilizate, o mare parte dintre cei disponibilizați au depășit vârsta de 50 de ani. Totuși, în același timp, cetățenii din unele state membre spun că trebuie să extindem perioada de timp pe care oamenii trebuie să o muncească, și se spune, de asemenea, că trebuie să ridicăm pragul de pensionare și că avem nevoie de mai mulți lucrători de peste hotare. Prin urmare, acest lucru ar necesita o cantitate mare de migrare a forței de muncă. După părerea mea, aici este o contradicție.

Aș dori să întreb: dacă oamenii vor să prelungească perioada de timp de muncă, atunci de ce persoanelor cu vârste de peste 50 de ani nu li se oferă șansa de a continua să muncească; de ce sunt, în schimb, disponibilizați? De ce nu creăm oportunități pentru tineri, ci le spunem că avem nevoie de migrarea forței de muncă de peste hotare?

Care este strategia europeană în acest sens? Nu putem elabora o astfel de strategie? Cred că suntem cu toții de acord că tinerii talentați ar trebui să își găsească un loc de muncă și că nu ar trebui să fie excluși. Societatea noastră va plăti mereu scump această excludere.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Eu vreau să câștigăm această bătălie a competitivității la nivel mondial. Un lucru este sigur: avem nevoie de mai mulți oameni, care să muncească mai mult și pentru o perioadă mai mare de timp – și, așa adăuga, mai competitiv.

Nu există nicio contradicție între a avea o perioadă mai lungă de lucru în timpul vieții și a avea un anumit grad de imigrare în Europa. De fapt, este un lucru extraordinar, însă în prezent sunt aproape un milion de locuri de muncă neocupate în Germania și aproape o jumătate de milion în Marea Britanie. Acest lucru arată că există o problemă de dezechilibru între oferta și cererea de muncă.

Sunt multe de făcut în acest domeniu. Eu cred că reformele pensiilor reprezintă o altă modalitate de a contribui la soluție. Țin să subliniez faptul că, în timpul crizei, statele membre nu au apelat la politica tradițională de a obliga oamenii să părăsească mai repede câmpul muncii. Nu au făcut acest lucru. De fapt, a fost posibil să mențină oamenii mai mult timp în câmpul muncii. Este un lucru important, întrucât, pentru ca Europa să rămână competitivă, trebuie să creștem nivelul de ocupare a forței de muncă în Europa.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Domnule Barroso, ați spus în discursul dumneavoastră de astăzi că una dintre prioritățile Comisiei în cadrul politicii sale privind ocuparea forței de muncă este, printre altele, să ajute absolvenții și tinerii să reușească să intre pe piața muncii.

Știm că rata șomajului înregistrată în acest grup social este foarte mare în prezent. În Spania este în prezent de aproape 40 %, în timp ce în Polonia este de 20 % și, din păcate, crește pe zi ce trece. Cred că o problemă este faptul că materiile care se predau nu sunt compatibile cu nevoile pieței muncii și, în plus, accesul la experiență inițială în muncă este unul foarte slab.

După părerea dumneavoastră, se poate vorbi despre o eficacitate scăzută a programului Leonardo da Vinci în domeniul educației și al pregătirii profesionale? Cum evaluați dumneavoastră programul? Pregătește Comisia Europeană măsuri noi pentru a soluționa problema creșterii ratei șomajului în rândul tinerilor și, dacă da, care sunt acestea? Domnule Barroso, ce le puteți oferi și propune astăzi tinerilor din Europa?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Șomajul în rândul tinerilor este cea mai gravă problemă din prezent din punctul de vedere al șomajului din Europa, întrucât a depășit 20 %.

Tocmai de aceea am anunțat trei inițiative concrete: „Tineretul în mișcare”, „Angajarea tinerilor” și „Calificări noi pentru locuri de muncă noi”. „Tineretul în mișcare” pentru a crește eficacitatea și echitatea sistemelor europene de educație și pregătire; „Angajarea tinerilor” pentru a găsi modalități de a depăși impactul pe care criza îl are asupra tinerilor și „Calificări noi pentru locuri de muncă noi” pentru a echilibra oferta și cererea de calificări și muncă.

Am subliniat situația din două dintre cele mai mari state membre din Europa, pentru că, până în 2020, încă 16 milioane de locuri de muncă vor necesita calificări înalte și, de exemplu, Fondul social european va cheltui 13,5 milioane de euro, între 2007 și 2013, pentru a promova măsuri de adaptabilitate pentru lucrători și societăți.

Prin urmare, există anumite măsuri pe care le luăm la nivel european, la nivel comunitar, pentru a completa acțiunea statelor noastre membre în privința problemei șomajului în rândul tinerilor.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Domnule Barroso, trebuie să vă contrazic. Ați spus că Strategia Europa 2020 a inclus măsuri menite să exploateze potențialul de creare de locuri de muncă ecologice în Uniunea Europeană. Nu este adevărat. Pur și simplu nu ați inclus acest aspect în strategie și mă întreb de ce. Este evident că dacă doriți să generați ocuparea locurilor de muncă, ecologizarea economiei reprezintă o foarte bună oportunitate pentru crearea de locuri de muncă. De ce nu face acest lucru parte din Europa 2020? Ce intenționează Comisia să facă pentru a exploata complet potențialul de creare de locuri de muncă al unei economii durabile în Europa, în special ținând cont de faptul că Președintele Consiliului European a inclus acest aspect ca punct important în conceptul său, pentru că este de părere că oferă o foarte importantă oportunitate? Ce intenționează Comisia să facă?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Trebuie să vă reamintesc faptul că pachetul privind schimbările climatice și energia a fost lansat de Comisie, iar noi am subliniat potențialul mare pentru crearea de locuri de muncă în anumite sectoare ale așa numitei ecologizări a economiei și că, fără îndoială, prioritatea pentru viitor este unul dintre cele mai importante obiective ale strategiei UE 2020.

Am pus în centrul strategiei UE 2020 obiectivele noastre privind climatul și energia, de la reducerea cu 20 % a gazelor cu efect de seră la creșterea la 20 % a energiilor regenerabile și la creșteri de 20 % în eficiența energetică.

De exemplu, pentru a atinge obiectivul de creștere la 20 % a energiilor regenerabile, vom crea locuri de muncă în sectorul energiilor regenerabile. Prin urmare, acest aspect este un element central al strategiei noastre economice pentru viitor și, de fapt, a devenit unul dintre principalele obiective. Creștere, nu doar creștere inteligentă și echitabilă, ci și creștere durabilă.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Domnule președinte, s-au spus foarte multe lucruri aici despre tineri, lucruri care sunt corecte de altfel. Mai există o categorie de persoane care sunt grav afectate de această criză a ocupării forței de muncă, iar acestea sunt femeile. Adică, în acest moment, când economiile naționale se îndatorează și statele membre își reduc bugetele, aceste reduceri bugetare sunt deseori direcționate spre domenii precum sănătatea și educația, domenii în care lucrează femei.

Aș dori să vă mai întreb, domnule Barroso, ce veți spune și ce intenționați să faceți în privința acelor state membre care fac reduceri în domeniul resurselor umane, al educației și al sănătății, în ciuda faptului că

Strategia 2020 spune că trebuie să fim inventivi în aceste domenii? Având în vedere faptul că, în acest moment, tendința din statele membre este „să taie, taie, taie” și nu „să investească, investească, investească în oameni”, ce intenționați să faceți în ceea ce privește aceste state membre?

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Șomajul în rândul femeilor crescuse la 9,3 % în februarie 2010, comparativ cu rata de 9,8 % înregistrată în rândul bărbaților, deci este mai scăzut decât în cazul bărbaților. Totuși, așa cum ați spus și dumneavoastră, este adevărat că, pe viitor, ocuparea forței de muncă de către femei ar putea genera mai multă îngrijorare, întrucât unele dintre sectoarele care vor fi cel mai grav afectate de viitoarele înăsprirea fiscale sunt tocmai cele care depind mai mult de activitatea femeilor.

Ceea ce trebuie să facem este să le cerem statelor membre să reflecte acest lucru în politicile lor și să nu accepte ca femeile să fie dezavantajate în această tranziție. Credem că obiectivul în ceea ce privește rata de ocupare a forței de muncă – și am discutat acest aspect cu statele membre în cadrul Consiliului European – ar trebui să fie direcționat către promovarea ocupării forței de muncă atât de către bărbați, cât și de către femei. De fapt, în unele state membre, potențialul este foarte mare în acest sens. Există unele state membre în care rata ocupării forței de muncă de către femei este în continuare mult mai mică decât în cazul bărbaților.

Președinte. – Domnule Președinte Barroso, vă mulțumesc pentru răspunsurile dumneavoastră și pentru faptul că ați fost prezent la timpul afectat întrebărilor din Parlamentul European. Cred că a fost o discuție interesantă.

Vă mulțumesc, stimați colegi, că ați fost activi în ora care a trecut.

Ne vom întâlni și luna viitoare pentru timpul afectat întrebărilor cu președintele Barroso.

PREZIDEAZĂ: DNA ROTH-BEHRENDT

Vicepreședintă

8. Strategia UE pentru relațiile cu America Latină (dezbatere)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A7-0111/2010) elaborat de către dl Salafranca Sánchez-Neyra, în numele Comisiei pentru afaceri externe, referitor la strategia UE în relațiile cu America Latină (2009/2213(INI)).

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, raportor. – (ES) Doamnă președintă, doamnă Înalt Reprezentant, aș dori să spun că, în forma adoptată de către comisie, raportul recunoaște pe de-o parte eforturile făcute de Președinția spaniolă a Uniunii Europene, pe care nu o văd în acest Parlament, ceea ce mă surprinde, având în vedere că vorbim despre o chestiune a Americii Latine, și, pe de altă parte, salută comunicarea Comisiei intitulată „Uniunea Europeană și America Latină: un parteneriat între actori globali”. Cred că sunt greu de găsit două regiuni care să aibă mai mult în comun, în termeni de valori și interese, decât Europa și America Latină.

Cifrele, doamnă președintă, sunt foarte bine cunoscute: împreună, ele numără peste un miliard de cetățeni, realizează peste 25 % din produsul intern brut global și, împreună cu țările din Caraibe, includ aproape o treime dintre țările care constituie Națiunile Unite.

Este, de asemenea, bine-cunoscut, deși cifrele indică o ușoară scădere, faptul că Uniunea Europeană este principalul donator de ajutoare pentru dezvoltare în regiune și cel de al doilea partener comercial al Americii Latine și cel mai mare al Mercosur și Chile.

Cu toate acestea, mai important decât cifrele, noi considerăm America Latină a fi mai mult decât o piață pentru Europa și de aceea împărtășim o serie întreagă de principii și valori, care sunt pluralismul și democrația reprezentativă, respectul față de drepturile omului și libertățile fundamentale, libertatea de exprimare, statul constituțional, statul de drept, respectul pentru procesul echitabil și respingerea tuturor formelor de dictatură și regim autoritar.

Doamnă Ashton, acest summit vine într-o perioadă foarte importantă pentru Uniunea Europeană și America Latină. Este o perioadă importantă pentru Uniunea Europeană, deoarece, trecând printr-un proces de reformă, prin intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, suntem puțin absorbiți de depășirea și examinarea propriilor noastre probleme în legătură cu criza economică și financiară. Am văzut pentru prima dată că

Fondul Monetar Internațional nu a trebuit să salveze o țară latino-americană, ci un stat membru al Uniunii Europene care face parte din uniunea monetară.

În momentul în care privim ratele de dezvoltare ale Uniunii Europene în ultimul an, vedem că, în medie, am avut o creștere negativă de 5 %, în timp ce America Latină a avut o creștere negativă de 1,8 %. Când privim prognozele de creștere pentru anul următor, vedem că Uniunea Europeană speră într-o creștere medie de 0,7 %, iar America Latină de 5 %. Aceasta înseamnă că următorul summit nu va fi un summit nord-sud, cum au fost summiturile anterioare, ci un summit între egali. În această privință, cred că ar trebui să privim înapoi, chiar dacă doar în treacăt, și să ne simțim mulțumiți de ceea ce s-a realizat în ultimii câțiva ani.

Este oricum clar că mai sunt încă multe de făcut. Doamnă Ashton, în această privință, între 2000 și 2010, Uniunea Europeană a încheiat acorduri de asociere cu Mexic și Chile, dar Statele Unite au încheiat acorduri cu întreaga Americă Centrală, cu Columbia și Peru, și, de asemenea, cu diverse țări Mercosur. Va trebui de aceea să recuperăm rapid timpul pierdut și să căutăm într-un fel oarecare parteneriate strategice cu Mexic și Chile, să aplicăm în aceste acorduri clauzele de dezvoltare viitoare și să încheiem acorduri cu America Centrală, în care va trebui să introducem măsuri sporite de generozitate. Parlamentul salută totodată inițiativele pe care le-am dezbătut pentru a crea o fundație Europa-America Latină și, de asemenea, facilitatea de investiții financiare.

Doamnă Ashton, acest summit nu este doar un alt summit. Acesta va avea o miză foarte clară. Dacă continuăm să ne pierdem cota de schimburi comerciale cu această regiune, care a scăzut de la 25 % până la puțin peste 15 % din cauza unor țări cum ar fi China, vom deveni irelevanți. De aceea, în concordanță cu Președinția spaniolă, vă cer dumneavoastră, în calitate de Înalt Reprezentant și vicepreședintă a Comisiei, să transmiteți un mesaj clar și foarte definit în legătură cu angajamentul acestei noi Europe pe care o construim față de vechii noștri prieteni din America Latină.

Catherine Ashton, vicepreședintă a Comisiei și Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate. – Doamnă președintă, onorați deputați, sunt încântată că m-am întors în Parlamentul European și aștept cu multă nerăbdare această dezbatere referitoare la relațiile cu America Latină.

Aș dori să încep prin a-i mulțumi dlui Salafranca pentru excelentul său raport. Cred că el ilustrează foarte bine convergența de păreri dintre cele două instituții ale noastre în legătură cu importanța și, după cum a spus pe bună dreptate, perspectivele parteneriatului Uniunii Europene în această regiune. Salut călduros angajamentul Parlamentului de a consolida relațiile cu America Latină, inclusiv prin dialoguri interparlamentare. Eforturile noastre comune sunt esențiale pentru a dezvolta o politică consecventă și o prezență puternică în regiune. Sunt de acord că summitul care urmează constituie o bună ocazie pentru a reitera angajamentul nostru față de regiune și hotărârea noastră de a adânci parteneriatul.

După cum bine subliniază raportul, parteneriatul a constituit un succes. Astăzi, UE este al doilea partener comercial al Americii Latine și cel mai mare investitor în regiune. Ne extindem cooperarea dincolo de chestiunile economice pentru a acoperi probleme strategice cheie: schimbările climatice, neproliferarea, contrabanda cu droguri, promovarea păcii și securității în întreaga lume.

Ținând cont de acestea, anul trecut Comisia a stabilit o strategie pentru America Latină în comunicatul numit „Uniunea Europeană și America Latină: un parteneriat între actori globali”. Principala noastră concluzie a fost să intensificăm dialogul regional și să susținem integrarea regională, să întărim relațiile bilaterale – luând în considerare diversitatea regiunii – și să adaptăm programele de cooperare pentru a le focaliza și orienta pentru obținerea de rezultate.

Sunt încântată că de atunci am avut câteva inițiative. Am lucrat foarte strâns cu Brazilia și Mexic în domeniul parteneriatului strategic și cu Chile în domeniul asocierii pentru dezvoltare și inovație. Am încheiat negocierile cu Peru și Columbia asupra unui acord comercial multipartit și sperăm că în viitorul apropiat vom încheia negocierile pentru un acord de asociere cu America Centrală și depunem eforturi pentru a relua negocierile cu Mercosur. Ne-am intensificat dialogurile politice într-o gamă de chestiuni – dezvoltarea durabilă, imigrația și lupta împotriva drogurilor ilicite. Acestea constituie negocieri și dialoguri importante. Ele consolidează relațiile noastre.

În practică mai putem face încă mult în domeniul integrării regionale. Este foarte important că abordarea combinată a UE și Americii Latine se poate concentra asupra unor zone prioritare. În ceea ce privește summitul, sunt pe deplin de acord că aceasta este o ocazie importantă. Dorim să avem un plan de acțiune care să acopere cooperarea în problemele cheie – știința, tehnologia și inovația, mediul, schimbările climatice și așa mai departe. În al doilea rând, dorim să confirmăm progresul care a fost făcut în diversele subregiuni și să

consolidăm parteneriatul bilateral. În al treilea rând, după cum a spus dl Salafranca, dorim să demarăm fondul de investiții și să înființăm o Fundație UE - America Latină și Caraibe. Depunem toate eforturile pentru a consolida relațiile dintre Uniunea Europeană și America Latină în ceea ce este, desigur, o lume în rapidă schimbare și acolo unde ne putem folosi la maxim potențialul pe care îl avem.

Sunt nerăbdător să aud punctele de vedere ale membrilor acestui Parlament și să răspund la întrebări.

Catherine Grèze, *raportoare pentru avizul Comisiei pentru dezvoltare*. – (FR) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, înainte de summitul de la Madrid, în pofida situației generale de criză financiară, socială și de mediu, Uniunea Europeană are un rol de jucat, un rol al cooperării pentru dezvoltare.

În calitate de campion oficial al drepturilor omului și ajutorului pentru dezvoltare, ea va trebui să accepte numeroasele provocări care îi sunt aduse în America Latină. Să ne aducem aminte că UE este cel mai mare donator, angajându-se cu aproape 3 miliarde de euro în 10 ani. Comisia pentru dezvoltare este încântată de garanția Comisiei de a asigura că obiectivele de dezvoltare ale mileniului sunt respectate, în special în ceea ce privește educația.

Sunt, de asemenea, încântată să găsesc în raportul Comisiei pentru afaceri externe recunoașterea feminicidului și stabilirea priorităților în lupta contra schimbărilor climatice.

Totodată, regret absența măsurilor concrete și a unei adevărate strategii de dezvoltare. După Copenhaga, Comisia pentru dezvoltare a solicitat UE să ia notă de proiectele inovative din America Latină, cum ar fi cele prezentate la summitul din Cochabamba din această săptămână sau proiectul Yasuni ITT din Ecuador.

Respectul pentru drepturile politice, sociale, de mediu și culturale ale populației indigene va trebui să stea în centrul cooperării noastre transatlantice. Am pus accentul, de asemenea, pe respectarea convențiilor OIM care sunt batjocorite în Columbia. Trebuie respectate standardele minime de mediu și sociale.

În sfârșit, regretăm absența din raportul Comisiei pentru afaceri externe a oricărei referiri la serviciile publice, apă și sănătate. Personal, eu nu cred în proliferarea organizațiilor de studii cu un buget ridicol care nu permite un dialog adevărat cu societatea civilă. Nu cred în utilitatea de a crea mai multe linii bugetare care reduc liniile de ajutor pentru dezvoltare în favoarea unor obiective neclare. Nu cred în niciun acord a cărui prioritate nu este respectul pentru drepturile omului și mediu.

Scopul parteneriatului UE-America Latină nu este doar protejarea profitului comercial. Acordurile de liber schimb cu Peru și Columbia constituie un contraexemplu foarte slab. Obligația noastră este de a încuraja integrarea regională și de a ne opune oricărui acord semnat care ar slăbi această integrare.

În cadrul tuturor relațiilor noastre externe, ne revine obligația de a apăra, înainte de toate, drepturile omului și respectul pentru mediu.

Pablo Zalba Bidegain, *în numele Grupului PPE*. – (ES) Doamnă președintă, doamnă Înalt Reprezentant, doamnelor și domnilor, cred cu fermitate că trebuie să vedem America Latină ca un partener comercial extrem de important.

Credem că ar trebui redeschise negocierile pentru acordul dintre Uniunea Europeană și Mercosur, care afectează 70 de milioane de oameni și va fi cel mai ambițios acord biregional din lume.

Credem, de asemenea, că negocierile referitoare la acordul dintre Uniunea Europeană și America Centrală ar trebui încheiate înainte de Summitul de la Madrid, care va avea loc în luna mai.

Trebuie, de asemenea, să dezvoltăm acordurile de asociere cu Mexic și Chile, care au fost un real succes. Trebuie de aceea să ne exprimăm satisfacția față de încheierea acordului de liber schimb cu Columbia, care va fi benefic atât pentru Europa, cât și pentru țara latino-americană.

Credem că sarcina Parlamentului este acum de a ratifica aceste acorduri în timp util și de a se asigura că nu este exclusă nicio țară din Comunitatea Andină care dorește să încheie un acord.

Credem, desigur, de asemenea, că acordurile de liber schimb pot și trebuie să constituie, de asemenea, un instrument important pentru promovarea dezvoltării drepturilor și libertăților cetățenești.

În sfârșit, credem că drumul de urmat în viitor este, pe de-o parte, de a dezvolta acordurile Uniunii Europene cu diversele țări și grupuri regionale și, pe de altă parte, de a promova acordurile de integrare interregională în interiorul Americii Latine.

Emilio Menéndez del Valle, în numele Grupului S&D. – (ES) Doamnă președintă, doamnă Ashton, permiteți-mi, în primul rând, să-l felicit pe dl Salafranca Sánchez-Neyra pentru marele succes al rezultatului acestui raport.

Suntem conștienți că summitul din mai reprezintă o ocazie excelentă de a dezvolta în continuare relațiile dintre cele două părți. Președinția spaniolă trebuie felicitată pentru munca depusă în acest sens. Cred, cu toate acestea, că ceea ce este important este ca relațiile să continue să fie promovate și consolidate după ce acea președinție s-a încheiat. Doamnă Ashton, aveți multe de făcut în acest sens, deoarece nu există nicio altă regiune în lume care să aibă o mai mare afinitate culturală și instituțională cu Europa decât America Latină. Avem cu atât mai multe motive să promovăm relațiile cu cât considerăm că, tocmai datorită dorinței popoarelor din America Latină, dar și datorită sprijinului consecvent al Europei pentru instituțiile democratice, aceste instituții au atins un înalt nivel de consolidare.

Acest raport, la care cred că pot spune că grupul meu și-a adus o contribuție satisfăcătoare, constituie un bun mesaj de transmis la summitul din luna mai și sper că va contribui la rezultatele acestui summit și va ajuta la sublinierea faptului că este esențial să înregistrăm progrese în domeniul relațiilor strategice dintre Uniunea Europeană și America Latină și Caraibe.

Din perspectiva summitului, sprijinim, desigur, adoptarea facilității de investiții pentru America Latină și crearea Fundației Europa - America Latină și Caraibe.

Mai mult, deși suntem conștienți de dificultățile înregistrate în ultimii ani, sperăm că Summitul de la Madrid poate relansa negocierile cu Mercosur.

Salutăm, de asemenea, importantul pas înainte pentru încheierea negocierilor asupra acordului multipartit cu Peru și Columbia și credem că, atunci când va veni timpul, se va putea crea o formulă bună și inteligentă care va permite integrarea dorită pentru Ecuador și că vom lăsa porțile deschise, în permanență deschise, pentru Bolivia.

În sfârșit, cum să nu sărbătorim acum încheierea foarte probabilă și binevenită a acordului cu America Centrală și integrarea, acceptată acum, a Panama în acel acord și în acele negocieri.

Doamnă președintă, voi încheia prin a spune că, desigur, toate acestea vor trebui luate în considerare în cadrul a ceea ce Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democrațiilor din Parlamentul European consideră a fi filozofia sociopolitică de bază în această regiune. Aceasta înseamnă susținerea diverselor procese de integrare din America Latină, presupunând respectarea drepturilor omului și procedând la o abordare incluzivă, a dezvoltării, fiind în permanență angajați față de menținerea deschisă a canalelor de dialog în pofida oricăror dificultăți care s-ar putea ivi și de a adânci legăturile noastre cu partenerii strategici pentru a face progrese în atingerea acestor obiective.

Vladko Todorov Panayotov, în numele Grupului ALDE. – (BG) Doamnă președintă, doamnă Ashton, doamnelor și domnilor, înainte de toate doresc să-mi exprim încântarea față de uriașa contribuție adusă de către dl Salafranca la dezvoltarea relațiilor dintre Uniunea Europeană și America Latină și față de rolul excepțional pe care l-a jucat în elaborarea acestui raport. Parteneriatul strategic dintre Uniunea Europeană și America Latină pentru perioada până în anul 2015 va dezvolta, pe fundalul Agendei 2020, proiectul de acord global pentru combaterea schimbărilor climatice și promovarea aspirațiilor noastre de a crea o economie verde, ecologică. Iată de ce doresc să subliniez faptul că America Latină este un partener strategic cu care Europa trebuie să-și extindă și mai mult relațiile economice și culturale. În special pe parcursul actualei crize financiare mondiale, acest parteneriat poate fi de o importanță extremă și poate deschide noi oportunități pentru schimburile comerciale, științifice și tehnologice, permițându-ne să ieșim din criză pe poziții puternice, mai stabile.

Ulrike Lunacek, în numele Grupului Verts/ALE. – (ES) Doamnă președintă, aș dori să vorbesc în limba spaniolă, cel puțin pentru prima parte a discursului meu.

Aș dori, de asemenea, să confirm procesul care a avut loc în negocieri de când a fost prezentat pentru prima dată raportul dlui Salafranca Sánchez-Neyra și ce am realizat până acum. Cred că a fost un proces bun, pentru că ați acceptat câteva dintre pozițiile noastre, deși trebuie să spun că, în mod evident, dacă raportul ar fi fost scris de către Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, el ar fi fost diferit, dar acesta este modul în care se desfășoară lucrurile în Parlament.

Ați spus, domnule Salafranca, că doriți să vedeți relația dintre Uniunea Europeană și America Latină ca o relație între egali și trebuie să spun că îmi place această idee, dar problema este în a stabili cine sunt acești

egali: sunt ei guvernele, care sunt, de asemenea, diferite, sunt ei oamenii, care solicită mai multe informații sau mai multe drepturi, cum este cazul femeilor, sau eradicarea sărăciei?

Aceasta este ceva ce trebuie definit și cred că este ceva ce lipsește din acest raport. Recunosc totuși că, în unele privințe, am înregistrat succese. Sunt, de asemenea, mulțumită că Grupul Verts/ALE a reușit să introducă drepturile culturale ale populației indigene, o propunere care a venit de la Comisia pentru dezvoltare. Problema feminicidului, un aspect foarte grav al violenței împotriva femeilor, a fost, de asemenea, inclusă, la fel ca judecarea de către Curtea Interamericană a Drepturilor Omului. Cred că acestea reprezintă pași importanți înainte. Mai sunt și schimbările climatice, care afectează în egală măsură populația de pe ambele continente, de exemplu, în ceea ce se întâmplă cu topirea ghețurilor.

Asupra unui aspect, există o diferență între ceea ce a dorit Grupul Verts/ALE și ce au dorit alte grupuri, și anume faptul că noi nu suntem în favoarea continuării cu acordurile de asociere cum am făcut până acum. Am prefera să avem un acord cu întreaga Comunitate Andină, un acord larg, și nu doar un acord cu Columbia și Peru.

Aș dori să închei cu o întrebare concretă pentru dna Ashton:

în numele Grupului VERTS/ALE Voi continua în limba engleză. Aceasta este o întrebare concretă pentru dumneavoastră, doamnă Înalt Reprezentant, și una pe care, din păcate, nu am putut să o includem în raport. Veți vorbi deschis împotriva megaproiectelor cum ar fi barajul de la Del Monte pe râul Shingu din Brazilia, al cărui plan este în curs de elaborare în momentul de față și care va distruge o serie întreagă de spații în care locuiește populația indigenă și care nici nu constituie cea mai bună soluție în materie de consum de energie?-

În Brazilia are loc un protest la care participă sute de organizații ale societății civile. Există, de asemenea, procese pe rol în Brazilia. Aș vrea să aflu de la dumneavoastră ce face Comisia, și ce faceți dumneavoastră în calitate de Înalt Reprezentant, pentru a conserva mediul în zona amazoniană pentru oamenii care trăiesc acolo și pentru noi toți de pe această planetă.

Charles Tannock, *în numele Grupului ECR*. – Doamnă președintă, doamnă Înalt Reprezentant, îl felicit pe dl Salafranca Sánchez-Neyra pentru excelentul raport referitor la relațiile și parteneriatul strategic a UE cu America Latină.

După extinderea din 2004 cu țările din estul Europei, este de înțeles de ce UE și-a reorientat PESC spre est, adică Rusia, Asia Centrală și China, dar, cu toate acestea, comerțul dintre America Latină și UE continuă să crească rapid. Nu trebuie uitată, așadar, această regiune în mare măsură democratică cu care avem multe în comun.

Anul acesta, Brazilia va marca o nouă etapă în manifestarea ei ca gigant economic și politic mondial în momentul în care în țară vor avea loc alegeri prezidențiale, iar președintele da Silva va demisiona după un număr de două mandate maximum posibile. Brazilia, la fel ca Mexic, este desemnată acum partener strategic al UE. Columbia constituie, de asemenea, un exemplu promițător al modului în care democrația poate înflori cu adevărat în America Latină și desfășoară acum negocieri cu UE referitoare la acordul de liber schimb. Și ea va organiza alegeri prezidențiale și, fără nicio îndoială, poporul va simți lipsa conducerii vizionare a lui Álvaro Uribe.

Spre deosebire de această țară, Venezuela este condusă de către un populist demagog, Hugo Chávez, care a dovedit un respect insuficient față de democrație și libertatea de exprimare. Bolivia și Ecuador dau semne îngrijorătoare că urmează urâte exemple ale lui Chávez și al Cubei lui Castro.

În sfârșit, este profund regretabil faptul că președinta Kirchner a Argentinei a ales să distragă atenția de la politica internă și slabele ei rezultate în calitate de președintă angajându-se în declarații belicoase în legătură cu Insulele Falkland, ai cărei locuitori doresc să rămână britanici.

Bastiaan Belder, *în numele Grupului EFD*. – (NL) În legătură cu valorosul raport al dlui Salafranca referitor la strategia UE în relațiile cu America Latină, aș dori să solicit Consiliului și Comisiei, care sunt acum ambele reprezentate de persoana baroanei Ashton, să întreprindă de urgență acțiuni în trei direcții.

Prima mea remarcă este că, în cadrul tuturor încercărilor de a obține o rezoluție pașnică a conflictului cu Iranul în legătură cu armele nucleare, trebuie să solicităm deplina colaborare a țărilor din America Latină, mai ales a Braziliei, în calitatea lor de membri prin rotație ai Consiliului de Securitate. Așadar, avem nevoie de o cooperare și un suport real în acest sens.

A doua mea remarcă este că, în lupta împotriva rețelilor teroriste islamice, va trebui să solicităm cooperarea deplină a țărilor din America Latină. Aceasta se referă, îndeosebi, la Venezuela, deoarece Hezbollah nu stă pur și simplu acolo îngrijindu-se de propriile afaceri, și nici Iranul nu face acest lucru.

A treia mea remarcă este că trebuie să solicităm cooperarea deplină a țărilor din America Latină în lupta împotriva răului global al antisemitismului. Din nou, o persoană care produce îngrijorări majore în legătură cu aceasta este președintele Chávez al Venezuelei, dar, din păcate, nu este singurul. De curând, Institutul Stephen Roth a publicat un raport care evidențiază câteva aspecte întrucâtva neplăcute ale acestei probleme.

În sfârșit, săptămâna trecută, presa europeană a păstrat o ușoară tăcere față de influența crescândă a Chinei în America Latină. Înseamnă aceasta că Uniunea Europeană va fi, ocazional, prinsă la mijloc între acești doi parteneri strategici ai Bruxelles-ului?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Doamnă președintă, raportul dlui Salafranca Sánchez-Neyra conține multe lucruri interesante. Ele este foarte cuprinzător. Europa nu poate abandona relațiile cu o unitate care, după cum amintește considerentul J din raport, constă din 600 milioane de oameni, înregistrează 10 % din produsul intern brut mondial și de care suntem legați prin legături istorice speciale, îndeosebi în ceea ce privește țările latine cum sunt Spania, Portugalia și Italia, din care un număr mare de cetățeni s-au dus să trăiască în Argentina, și chiar Franța, care este încă prezentă în Guiana.

Cu toate acestea, regret că acest raport nu abordează mai direct două chestiuni esențiale.

În primul rând, este chestiunea globalizării, liberul schimb impus de la un capăt la altul al lumii, și diviziunea internațională a muncii, care este în mod greșit prezentată ca un panaceu și care ridică probleme economice și sociale extrem de grave, nu doar în Europa, ci și în America Latină.

În al doilea rând, cealaltă problemă este cea a independenței față de Fratele cel Mare, cu alte cuvinte, fratele mare SUA. Nu suntem inamicii lui, dar chiar și așa, va trebui să ne aducem aminte că, de fapt, doctrina Monroe, ajutorul pretins care în acel moment era menit să prevină orice recolonizare a Americii Latine de către Europa, a fost transformat într-un protectorat de facto, ale cărui efecte le-am văzut în urmă cu câțiva ani, în primul rând, sub forma brutalității intervenției în Panama.

Prin urmare, sunt de acord cu faptul că trebuie să abordăm probleme cum ar fi producția de droguri, dar nu este sarcina noastră să impunem popoarelor din America Latină legea, dreptatea, echitatea sau egalitatea între bărbați și femei.

Cred că trebuie să ne dedicăm acelor probleme care sunt cu adevărat esențiale.

Elena Băsescu (PPE). – (ES) Înainte de toate, aș dori să-l felicit pe dl Salafranca Sánchez-Neyra pentru excelența sa activitate în legătură cu acest raport.

Parlamentul European transmite în acest moment un mesaj clar de intensificare a relațiilor dintre Uniunea Europeană și America Latină, cu atât mai mult cu cât peste o lună va avea loc summitul UE-America Latină. Totodată, această relație UE-America Latină reprezintă una dintre prioritățile președinției spaniole. Consider, însă, că există un mare potențial nevalorificat de creștere a schimburilor comerciale dintre cele două regiuni.

Așadar, Uniunea Europeană trebuie să asigure mijloace prin care să promoveze produsele europene pe piața din America Latină. În acest sens, câteva produse din România au piață de desfacere în America Latină - și aici dau un exemplu, mașina noastră națională, Dacia. România are o lungă tradiție a bunei cooperări cu America Latină, iar latinitatea este un element comun valoros.

Subliniez faptul că o nouă abordare, tripartită, așa cum menționează raportorul, este binevenită, din care să facă parte Uniunea Europeană, America Latină și America. Totodată, trebuie să avem în vedere proiecte de cooperare care să consolideze statutul juridic al FMI, accesul egal la educație și la forța de muncă.

În concluzie, raportul domnului Salafranca, precum și summitul de la Madrid, trebuie să pună bazele dezvoltării pe termen lung a parteneriatului strategic dintre UE și America Latină.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Doamnă președintă, și eu aș dori să-l felicit pe dl Salafranca Sánchez-Neyra. Cred că acesta este un raport foarte important.

Doamnelor și domnilor, aș dori să spun că există milioane de motive pentru care ar trebui să considerăm America Latină ca fiind un continent foarte important pentru Europa: milioane de europeni trăiesc în America

Latină și milioane de latino-americani vin în țările noastre, în Europa, și, față de suferința popoarelor lor, au găsit refugiu și azil în Franța, Germania, Suedia și Spania.

Doamnelor și domnilor, America Latină este foarte importantă pentru Uniunea Europeană și de aceea sunt foarte încântat că în următoarele luni, poate că în mare măsură datorită activității depuse de dna Ashton și, de asemenea, de către Președinția spaniolă, s-ar putea să încheiem patru acorduri mari și foarte importante, cu Columbia, Peru, Mercosur și America Centrală. Aceasta va fi extrem de important pentru Uniunea Europeană și, înainte de toate, pentru America Latină.

Doamnelor și domnilor, va trebui, cu toate acestea, să ajutăm America Latină. Țările ei au mașinării de stat subrede, cu servicii publice care încă sunt foarte precare deoarece au niveluri scăzute de impozitare, au democrații care sunt încă foarte fragile și există probleme în legătură cu drepturile omului. Trebuie să ajutăm popoarele Americii Latine. Trebuie să avem în permanență în minte această viziune.

Doamnă Ashton, aș dori să vă transmit două mesaje, sau două recomandări, care cred că sunt importante. Pentru a activa în America Latină, avem, de asemenea, nevoie de susținere din partea întreprinderilor europene. Politica noastră externă trebuie condusă însoțită de o prezență economică foarte puternică a marilor noastre companii din America Latină, care pot face mult pentru dezvoltarea acestor țări prin cultura responsabilității sociale și printr-un angajament în dezvoltarea lor.

În sfârșit, trebuie să constituim o alianță globală cu America Latină în scopul de a conlucra în lume în legătură cu guvernarea mondială. Haideți să ne unim cu ei pentru a deveni mai puternici.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Doamnă președintă, doamnă baroană Ashton, domnule Salafranca, în calitate de membră a Adunării Parlamentare Euro-Latino-Americane, sunt foarte încântată de acest raport, deoarece este cu adevărat important pentru noi să continuăm consolidarea relațiilor dintre Uniunea Europeană și America Latină.

Am înregistrat multe progrese din 1999. America Latină are o populație de 600 de milioane și aici în Uniunea Europeană trăiesc, de asemenea, aproape 600 milioane de oameni. Avem valori și drepturi umane similare și suntem și noi uniți de dorința de democrație și pace. Totuși, condițiile actuale din cele două continente sunt foarte diferite. Este important să asigurăm ca, într-un parteneriat, oriunde acest lucru este posibil, ambii parteneri să aibă puteri egale, dar nu ne aflăm încă în această situație.

În America Latină există multe probleme, incluzând analfabetismul, și, de asemenea, o lipsă a infrastructurii, o lipsă generală de educație, deficit democratic și încălcarea drepturilor omului. Din fericire, noi nu avem la fel de multe probleme. Mulți oameni de acolo trăiesc din comerțul cu droguri și acest lucru este, desigur, ceva ce va trebui să fie schimbat. În calitate de partener comercial major cu o implicare activă în ajutorul pentru dezvoltare, avem sarcina de a sigura că America Latină va fi în continuare ajutată în procesul ei de democratizare. Aș dori să văd că parteneriatul face ca oamenii din America Latină să trăiască în pace, la fel cum trăim noi în Uniunea Europeană, și că le va permite să învețe și să beneficieze unii de alții, așa cum facem noi.

De aceea îmi place foarte mult ideea unei Carte euro-latino-americane pentru pace și securitate și a unei Fundații Europa-America Latină. Cred că acesta va adânci și mai mult parteneriatul nostru și ne va ajuta cu adevărat să înregistrăm progrese mai mari.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Colegul meu, dl Salafranca Sánchez-Neyra, a menționat la început aici că Europa și America Latină împărtășesc valori foarte asemănătoare. Există totuși o excepție.

În luna martie am discutat aici situația din Cuba. În momentul în care se negociază strategia UE referitoare la relațiile cu America Latină, nu poate fi omisă Cuba în calitatea ei de actor important în această regiune. Regimul stalinist al Cubei, cu căile lui totalitare, încearcă să prejudicieze relațiile dintre UE și această regiune luată ca întreg. În orice caz, regiunea nu merită aceasta. America Latină este un partener important pentru UE, chiar și fără regimul cubanez. Partenerul UE de partea cubaneză nu ar trebui să fie actualul regim Castro, ci promotorii schimbării și opoziția democratică. Am cel mai mare respect pentru toți oponenții dictaturii comuniste cubaneze și aș dori să-i mulțumesc cardinalului Jaime Ortega pentru curajoasele cuvinte pe care le-a transmis, cred că ieri, regimului.

Sunt de părere că democrația, respectarea drepturilor și libertăților omului, libertatea de exprimare, statul de drept, situația de drept și respingerea oricărei forme de dictatură sau autoritarism nu numai că formează temelia parteneriatului strategic biregional, ci constituie, de asemenea, o premisă obligatorie pentru aceasta.

John Bufton (EFD). – Doamnă președintă, la începutul dezbaterii, baroana Ashton a spus cu amabilitate că va răspunde tuturor întrebărilor. Doamnă baroană, vă rog să-mi răspundeți la următoarea întrebare.

Propunerile documentate de către Comisia pentru afaceri externe includ negocierile pentru constituirea unei Carte euro-latino-americane pentru pace și securitate bazate pe carta ONU.

Al cui interes îl sprijinim în relația cu Argentina solicitând formal secretarului Națiunilor Unite, Ban Ki-moon, să pună la îndoială suveranitatea britanică asupra Insulelor Falkland?

Ministrul de externe al Argentinei, Jorge Taiana, a solicitat ONU să ajute la stoparea acțiunilor unilaterale ale Regatului Unit în legătură cu forările pentru petrol în această regiune.

Un summit recent al conducătorilor din America Latină și Caraibe a indicat susținerea unanimă din partea tuturor celor 32 de țări pentru revendicările Argentinei în legătură cu Insulele Falkland.

Sunteți de acord cu faptul că, susținută de principiul autodeterminării din carta ONU, Marea Britanie trebuie să-și păstreze suveranitatea insulelor, și îi veți susține interesele în conformitate cu dreptul internațional? Aș dori un răspuns, vă rog.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, între Uniunea Europeană și America Latină există din 1999 un parteneriat strategic biregional. Principiile fundamentale ale acestui parteneriat includ respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, împreună cu dreptul la educație. Cu toate acestea, este o realitate faptul că aceste principii sunt deseori încălcate. În plus, aproximativ 42 de milioane de oameni din America Latină sunt analfabeți. Uniunea Europeană este atât cel mai mare investitor în America Latină, cât și un important partener comercial.

În sfârșit, aș dori să spun că faptul că femeile sunt dezavantajate social și că se menține discriminarea populației indigene, pentru a evidenția doar două dintre problemele zonei, constituie o încălcare a drepturilor universale ale omului. Mai trebuie să se depună eforturi în acest domeniu și mai trebuie aduse îmbunătățiri.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Doamnă președintă, aș dori să-l felicit pe dl Salafranca pentru raportul său puternic integrat și fundamentat. Sunt, de asemenea, de acord cu vicepreședinta Comisiei Europene și Înalt Reprezentant în ceea ce privește importanța pe care a dat-o acestor eforturi de a realiza un parteneriat mai strâns.

Constituie o realitate faptul că au existat evoluții în America Latină în ultimii 20 de ani și este adevărat că a dispărut ceea ce ne îngrijora în anii '80, și anume numeroasele dictaturi. Cu toate acestea, nu au dispărut comerțul cu droguri, spălarea de bani, terorismul și uriașele probleme cauzate în regiune de sărăcie, insecuritate și șomaj.

Facem, de aceea, apel, cu ajutorul Parlamentului European și al doamnei Ashton, să se acorde o importanță specială domeniilor legate de educație și cultură. Țările din America Latină sunt singurele țări despre care putem spune că sunt așa de strâns legate de Europa, mai mult decât alte terțe țări, în probleme legate de istorie, educație și cultură, și cred că acestor domenii ar trebui să li se acorde mai multă importanță.

Raportul dlui Salafranca include un program integrat și propune crearea unei fundații, care este, de asemenea, de o importanță capitală pentru Parlamentul European, și, desigur, presupune un rol nou, mai puternic, al Parlamentului European în relația cu aceste țări. Cred că aceasta este ceea ce ar trebui să reținem din raportul de astăzi.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Doamnă președintă, după anii în care i s-a acordat prea puțină atenție din partea UE, în ultimele luni, America Latină a crescut ca importanță în mod progresiv și clar în ochii Uniunii Europene. Comisia Europeană a prezentat o comunicare prin care decretează ambele regiuni ale Americii Latine ca actori și parteneri globali, iar negocierile privind acordurile de asociere sunt în plină desfășurare. Nu pot decât să subliniez importanța strategică a bunelor relații cu America Latină. Ceea ce am în mod special în vedere în acest caz sunt negocierile în derulare pentru acordul de asociere cu America Centrală, a cărui ultimă rundă a demarat ieri. Scopul este de a pune ultimele puncte pe i și de a încheia negocierile.

Deși, în esență, aș saluta un acord de asociere cu America Latină, nu pot sublinia îndeajuns faptul că respectarea drepturilor omului are aici cea mai mare importanță. Acest acord ar trebui să contribuie la îmbunătățirea situației drepturilor omului în America Centrală și trebuie să fie un imbold permanent pentru acele țări în a respecta drepturile omului. Acest acord ar trebui să contribuie la îmbunătățirea situației drepturilor omului în America Centrală și trebuie să fie un imbold permanent pentru acele țări să respecte drepturile omului.

Nu încheiem aici doar un acord comercial, ci realizăm o legătură între noi prin intermediul dialogului politic și al cooperării.

Acordul de asociere este important pentru America Centrală. Regiunea este caracterizată de un grad ridicat de sărăcie, iar acest acord trebuie să contribuie la progresul economic al oamenilor de acolo. De aceea, pe parcursul negocierilor, UE nu trebuie să închidă ochii la faptul că Europa și America Centrală nu sunt parteneri egali în acord. Acordul trebuie să ia în considerare într-o măsură suficientă punctele inegale de plecare ale celor două regiuni și de aceea asimetria acordului este foarte importantă. Pe scurt, acesta trebuie să fie un acord echilibrat și nu doar unul care aduce beneficii Europei și marilor societăți stabilite în America Centrală. Nu, înainte de toate, el trebuie să îmbunătățească situația cetățenilor obișnuiți și a micilor afaceri.

Pentru a încheia, am ales o abordare regiune cu regiune și aș sublinia faptul că va trebui să încheiem lucrurile în acest mod, astfel încât nicio țară să nu rămână în urma vecinilor ei.

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Doamnă președintă, salut acest raport și elogiez raportorul pentru excelența sa activitate. Doresc să atrag atenția asupra afacerilor comerciale dintre Uniunea Europeană și America Latină.

Va trebui să ne asigurăm că afacerile comerciale sunt discutate în condiții concurențiale egale. Fermierii și producătorii europeni trebuie să respecte multe reguli și ei produc alimente și mărfuri de înaltă calitate. Aceste standarde ridicate au ca urmare costuri ridicate de producție pentru agricultorii și producătorii europeni și acestea pot fi dezavantajoase pe piață din cauza importului de produse de calitate mai slabă și la un preț mai mic.

Analizarea acestei probleme nu este doar în beneficiul producătorilor europeni. Uniunea Europeană a desfășurat o activitate excelentă în ceea ce privește protejarea și consolidarea drepturilor și sănătății consumatorilor. Trebuie să ne asigurăm că mărfurile și produsele care sunt importate în Europa nu compromit aceste drepturi și nu pun în pericol sănătatea consumatorilor europeni.

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Doamnă președintă, voi încerca să respect cu adevărat un minut. Poate că Francis Fukuyama a greșit când a spus că democrația liberală reprezintă sfârșitul istoriei, dar a avut cu siguranță dreptate când a afirmat că democrația liberală este cel mai bun lucru care li se poate întâmpla oamenilor. Ce bine ar fi dacă toată lumea ar trăi cu adevărat în astfel de condiții.

Din păcate, în America Latină democrația a fost substituită de populism, iar capitalismul de socialism, sau populism economic. Din această perspectivă, doresc să adresez dnei Ashton - comisar, o cerere uriașă, ca experiența noastră, banii contribuabililor europeni și know-how-ul nostru să fie direcționate, înainte de toate, către acele țări care sunt pe calea democrației și care construiesc o economie de piață liberă, și nu către acele țări care construiesc dictaturi populiste.

Corina Crețu (S&D). - Strategia pentru relațiile cu America Latină și-a demonstrat importanța din momentul lansării ei și până în prezent, acest parteneriat strategic aducând un plus de consistență relațiilor dintre regiunile noastre și făcând posibilă finanțarea de proiecte și programe cu peste 3 miliarde de euro în ultimii 10 ani.

Din fericire, țările spațiului latino-american au suportat până în acest moment criza economico-financiară cu mai mult succes decât unele țări dezvoltate. Cu toate acestea, nivelul sărăciei se menține la cote impresionante sau se adâncește în rândul populației defavorizate datorită cronicității polarizării sociale și disfuncțiilor politice și instituționale din zonă. În Bolivia, de exemplu, circa 60 % din populație se află sub pragul de sărăcie. Pentru Brazilia se raportează un procent de 26 %, pentru Argentina un procent de 13,9 % al populației aflate sub pragul de sărăcie. De aceea, susțin cu fermitate necesitatea ca asistența pentru dezvoltare să se concentreze pe crearea capacităților instituționale în aceste țări, în vederea nivelării disparităților sociale.

Este important că raportul colegului nostru Salafraanca promovează intensificarea dialogului pentru a identifica modalitățile de realizare a obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, dar cred că este esențial să ne asigurăm că această strategie are în vedere includerea societății civile și a organizațiilor non-guvernamentale în acest dialog și în acțiunile de implementare a obiectivelor strategiei.

Emma McClarkin (ECR). – Doamnă președintă, în calitate de membră a EuroLat, aduc elogiile mele Președinției spaniole și dlui Salafraanca pentru scoaterea în evidență a importanței relațiilor noastre cu America Latină.

Schimbările climatice și încălzirea globală trebuie să rămână o prioritate pe agenda noastră politică între UE și țările din America Latină și Caraibe și ar trebui consolidat angajamentul față de obiectivele de la Copenhaga.

În plus, dialogul despre energie și furnizarea de energie ar trebui impulsionat pentru a combate schimbările climatice și pentru a susține consumul durabil de energie.

Dar avem multe de schimbat, nu doar în domeniul comerțului, ci și al culturii și educației, iar scopul nostru suprem este ca relațiile comerciale cu America Latină să fie impulsionate prin inovație sporită de ambele părți și prin educație îmbunătățită și aș dori să subliniez necesitatea extinderii în continuare și a promovării programului Erasmus pentru participanții latino-americani și fantasticele oportunități din punct de vedere personal, profesional și pentru viitoarele contacte și relații comerciale îmbunătățite între UE și America Latină.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Salut consolidarea relațiilor dintre UE și America Latină, care este una dintre prioritățile Președinției spaniole, deoarece este benefică pentru ambele părți și poate aduce avantaje statelor membre UE și țărilor Americii Latine.

America Latină are un potențial uman enorm, cu peste 600 de milioane de locuitori, precum și resurse naturale și o contribuție de 10 % la produsul intern brut mondial.

UE, în calitate de principal furnizor de ajutor pentru dezvoltare, principalul investitor și al doilea partener comercial pentru America Latină, ar trebui să-și consolideze în mod sistematic poziția în regiune.

Cooperarea regională pe deplin funcțională bazată pe valori comune, cum ar fi democrația, statul de drept și apărarea drepturilor omului, vor necesita îmbunătățiri exacte ale mecanismelor actuale ale parteneriatului biregional. Voi promova, de asemenea, o astfel de abordare în cursul viitoarei ședințe plenare a adunării EuroLat de la Sevilla din luna mai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Doamnă președintă, aș dori să profit și eu de ocazia acestei dezbateri pentru a sublinia un subiect foarte îngrijorător, o situație de care am devenit conștienți doar în urmă cu câteva zile și care se referă la Columbia.

S-a descoperit faptul că serviciile de securitate ale statului Colombian sunt direct implicate în persecuție, creând declarații false ale martorilor și incriminând membri ai opoziției.

Am aflat aceasta în primul rând de la senatorul Piedad Córdoba. Aceasta face parte dintr-un dosar pe care serviciile de securitate columbiene îl pregătesc în cazul ei. Am fost informați că guvernul columbian sau, în orice caz, această instituție, încearcă să creeze legături artificiale între ea și grupările de gherilă, și anume FARC. Mai mult decât atât, un lucru mai grav, și aceasta constituie o întrebare directă către dna Ashton, operația numită „Operația Europa” se referă la intenția explicită de a hăitui, ataca în mod clar și discredita autoritățile din Europa legate de drepturile omului, inclusiv Subcomisia pentru drepturile omului a Parlamentului European.

Cred că acesta este un lucru serios, foarte serios, care necesită o explicație din partea guvernului columbian. În contextul acestui raport, cred că este foarte relevant pentru noi să descoperim exact ceea ce este corect și să aflăm dacă autoritățile columbiene plănuiesc să facă ceva în legătură cu aceasta.

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte-

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Domnule președinte, după mai mult de 300 de ani de regim colonial și după ce continentul devenise o tribună pentru războiul rece, America Latină a devenit acum una dintre regiunile emergente ale lumii. Faptul că președintele rus Medvedev a vizitat America Centrală și de Sud demonstrează în mod clar încercarea sa de a întări relația economică a Rusiei cu America de Sud. În același timp, arată că UE se află pe drumul cel bun în ceea ce privește îmbunătățirea relațiilor pe care le are cu acest continent, care are o populație mai mare decât UE 27.

Însă aici nu este vorba numai de începerea negocierilor cu blocul comercial Mercosur. Sunt implicate și toate țările mai mici care nu aparțin acestei regiuni economice sau Comunității Andine. UE nu este numai principalul investitor sau primul sau al doilea cel mai important partener comercial; este, de asemenea, cel mai mare donator de ajutor pentru dezvoltare. Dintr-o perspectivă financiară, jucăm deja un rol major și, după părerea mea, trebuie să profităm de această poziție de frunte pentru a dezvolta relația dintre Europa și America Latină.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, Uniunea Europeană și America Latină au dezvoltat în urmă cu ceva timp un parteneriat strategic cu scopul de a ajunge la un parteneriat eficient între cele două regiuni.

V-aș reaminti că din 1999 se organizează în mod regulat summituri bilaterale, iar acest an nu va constitui o excepție. De fapt, o nouă întâlnire UE-America Latină a fost programată pentru luna mai la Madrid.

De aceea mă exprim astăzi, în Parlament, cu plăcere și cu un spirit puternic de susținere în favoarea raportului dlui Salafranca SánchezNeyra. Sunt de acord cu complimentele și felicitările pe care le-au exprimat toți sau aproape toți vorbitorii; felicitări care sunt în orice caz comune și justificate. Raportul urmărește, de fapt, consolidarea legăturilor politice, istorice, culturale și economice puternice care există deja între cele două regiuni și de aceea consider că inițiativa de înființare este potrivită și relevantă pentru prezent.

În calitate de membru al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, aș dori să subliniez acest aspect specific al economiei și să citez câteva cifre care demonstrează că această zonă, care reprezintă 600 de milioane de consumatori, este una de interes principal, care se extinde rapid și care produce materii prime esențiale.

În America Latină, prețurile materiilor prime agricole au cunoscut recent ușoare turbulențe atmosferice, ceea ce a dus la o aprovizionare constantă și bogată în multe dintre țările producătoare din zonă și la profitul general al multor investitori. În plus, v-aș reaminti că Uniunea Europeană este investitorul principal în America Latină și donatorul principal al ajutorului pentru dezvoltare, cu o investiție preconizată de 3 miliarde de euro pentru perioada 2007-2013.

Ca ultimă observație, domnule președinte, aș dori să menționez subiectul schimbărilor climatice - care a fost, de asemenea, abordat recent în comisiile competente, cu aprobarea unor rapoarte importante - pentru a relua o parte a acestei rezoluții, pe care o susțin pe deplin.

Fac, așadar, apel la dialog și cooperare cu America Latină în domeniul combaterii schimbărilor climatice, astfel încât obiectivele de la Copenhaga să poată fi îndeplinite cât mai curând. Cooperarea cu cele mai mari țări în curs de dezvoltare este esențială dacă Europa dorește să îndeplinească obiectivele climatice pe care ea însăși le-a stabilit.

Peter Skinner (S&D). – Domnule președinte, permiteți-mi să-mi exprim și eu felicitările pentru munca depusă și pentru comentariile făcute.

Cu toate acestea, există în continuare, după cum poate au subliniat-o câteva persoane, anumite probleme legate de Columbia și de situația acesteia în ceea ce privește drepturile omului. În absența unor colegi de-ai mei, inclusiv a dlui Richard Howitt, care nu poate fi aici din cauza vulcanilor, trebuie să mă refer la ceea ce a subliniat acesta, și anume că au existat probleme specifice care au afectat sindicaliștii din Columbia. Aș dori să-l rog pe dl comisar și pe alții să reflecteze asupra acestui lucru în orice strategie sau implicare pe care o avem pe acest continent.

Catherine Ashton, Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Vicepreședintă a Comisiei. – Domnule președinte, aș dori să încep - așa cum au făcut-o distinșii deputați - felicitându-l din nou pe dl Salafranca pentru raportul excelent și, de asemenea - așa cum a făcut-o și dumnealui și cum au făcut-o și alții -, mulțumindu-i Președinției spaniole pentru munca pe care a depus-o și ea nu numai pentru summit, ci și pentru susținerea inițiativelor întreprinse.

Viitorul summit este unul important. Ne permite să consolidăm relația despre care au vorbit distinșii deputați. Odată cu summitul vom organiza, de asemenea, o reuniune a miniștrilor de externe, care este deosebit de importantă pentru mine. Sper că vom reuși să profităm de această ocazie pentru a adânci relațiile cu o serie de state care vor fi prezente în momentul respectiv.

O serie de deputați au vorbit, de asemenea, despre importanța comerțului și despre rolul companiilor europene, lucru cu care sunt întru totul de acord. Suntem cel mai mare investitor din această regiune. Am fost deosebit de mulțumită de felul în care colegii mei au abordat rolul pe care îl joacă inovația, pe care o consider, de asemenea, foarte importantă. Bineînțeles că drepturile omului au beneficiat, astfel cum mă așteptam, de o atenție specială - importanța de a garanta respectarea acestora este, în mod clar, inclusă în toate relațiile dinamice pe care le avem și cuprinde munca noastră.

Distingii deputați au vorbit despre abordarea specifică din raport a feminicidului și, desigur, despre populația indigenă. Comisia a apărut dintotdeauna drepturile populației indigene și va continua să monitorizeze proiectele care au fost descrise.

În special în cazul Columbiei, cunosc foarte bine punctele de vedere nu numai din această Cameră, ci, bineînțeles, și din Confederația europeană a sindicatelor (TUC) și din Confederația internațională a sindicatelor (ITUC), cu care am avut legături în rolul meu precedent. Continuăm să urmărim situația îndeaproape. Am luat la cunoștință de progresele semnificative care au fost înregistrate. În cadrul acordului comercial, colegii vor putea să observe importanța clauzei robuste privind drepturile omului, precum și angajamentele care se fac în acest acord, despre care sper - având în vedere că noi le monitorizăm - că vor reuși să atenueze preocupările, dar care vor fi, cu siguranță, o parte a relației pe care o avem în continuare cu Columbia.

Sunt, de asemenea, de acord cu importanța rolului pe care îl jucăm pentru aceste țări în chestiuni internaționale mai generale. Brazilia și Iran sunt exemple specifice care au fost date. Am discutat cu Celso Amorim, ministrul de externe al Braziliei, exact despre acest subiect și continuăm să ținem legătura în această privință.

S-a discutat despre Insulele Falkland. Statele membre au ratificat Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării. Insulele Falkland sunt un teritoriu asociat Uniunii, iar statul de drept s-ar aplica.

Schimbările climatice reprezintă, de asemenea, un subiect important. Ar trebui să ne amintim că purtăm un dialog cheie cu această regiune. În final, am fost foarte mulțumită și de menționarea Erasmus și a importanței programelor educaționale în contextul respectiv.

Pentru a încheia - felicitări, încă o dată, dlui Salafraanca.

José Ignacio Salafraanca Sánchez-Neyra, raportor. – (ES) Domnule președinte, aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor pentru intervenții.

Aș dori să vă spun, doamnă Ashton, că elementul fundamental care va asigura continuarea acestor relații în următorii ani va fi mobilizarea voinței politice. Dialogul ministerial de la San José din 1985 s-a bazat pe motive politice; instituționalizarea dialogului cu Grupul Rio din 1990 s-a bazat pe motive politice; iar abordarea acestei chestiuni în mecanismul summiturilor s-a bazat, de asemenea, pe motive politice.

Aș dori să-i răspund dlui Kožušník spunându-i că suntem, într-adevăr, o comunitate a valorilor și aș dori să subliniez că, la ultima mini-sesiune, am adoptat o rezoluție importantă cu privire la Cuba, în care am solicitat eliberarea imediată și necondiționată a prizonierilor politici. Aș dori să profit de această ocazie pentru a o ruga pe dna Ashton să intervină în favoarea unei disidente, Marta Beatriz Roque, care este eliberată condiționat și care este bolnavă. Tocmai a obținut naționalitatea spaniolă într-un caz promovat de un fost deputat european, Fernando Fernández Martín, astfel încât să poată veni în Spania pentru a putea fi tratată.

Însă trebuie să trecem de la vorbe la fapte, iar acest lucru este indicat în acordurile de asociere. Sunt de părere, doamnă Ashton, că ați negociat foarte bine acordurile cu Columbia și Peru. Cred că, deși situația drepturilor omului constituie în continuare un motiv de îngrijorare, aceasta s-a îmbunătățit în mod semnificativ. Poporul columbian pledează pentru pace, iar acest acord este, fără îndoială, unul meritat. De asemenea, cred cu sinceritate că o majoritate din Parlament este în favoarea acestui acord.

Doamnă Ashton, trebuie să-i lăsăm pe cei din America Centrală să respire puțin în negocieri. Reprezentăm 25 % din exporturile lor, iar ei reprezintă 2 % din ale noastre. Trebuie să fim generoși și, după cum ați spus, trebuie să relansăm acordul cu Mercosur.

Pentru a încheia, domnule președinte, cred că, pe de o parte, Uniunea Europeană se află în declin, din punct de vedere economic, iar, pe de altă parte, este întărită prin prezența Înaltei Reprezentanțe.

De aceea, trebuie ca aceasta să depună un efort semnificativ pentru a demonstra voința noastră politică la summitul de la Madrid și să continue să păstreze relațiile cu America Latină pe o poziție prioritară a agendei Uniunii Europene.

Președintele. – Dezbaterile au fost închise.

Votarea va avea loc în prima mini-sesiune din mai.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

George Sabin Cutăș (S&D), în scris. – Uniunea Europeană este primul partener comercial al Americii Latine și al doilea partener comercial al Mercosur și Chile. De asemenea, statele membre ale Uniunii Europene constituie cea mai importantă sursă a investițiilor directe în America Latină. Cu toate acestea, relația dintre Uniunea Europeană și America Latină merge mai departe de latura comercială, integrând componente istorice, instituționale și culturale.

În acest context, consider necesară elaborarea unui acord comercial mai strâns cu America Latină, iar un prim pas în această direcție îl constituie continuarea eforturilor pentru semnarea Acordului de asociere cu Mercosur.

Acordul de asociere reprezintă un instrument care ar contribui la promovarea intereselor economice, sociale și geopolitice comune ale celor două regiuni. Acesta ar fi, de asemenea, primul acord de asociere intercontinental dintre Nord și Sud, care ar oferi o alternativă altor încercări de integrare mai puțin echitabile, precum Zona de Comerț Liber a Americilor.

O cooperare comercială mai strânsă între America Latină și Uniunea Europeană ar permite implementarea politicilor de coeziune economică și socială cu scopul de a promova dezvoltarea economică și prosperitatea în ambele regiuni. Îmi exprim speranța că vom asista la prezentarea unor concluzii satisfăcătoare în acest sens la Summitul dintre Uniunea Europeană și Mercosur din 17 mai.

9. Ordinea de zi (continuare): consultați procesul-verbal

10. Kârgâzstan (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Vicepreședintei Comisiei și Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate cu privire la Kârgâzstan.

Catherine Ashton, Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și vicepreședintă a Comisiei. – Domnule președinte, mă bucur că am această ocazie de a face o declarație cu privire la Kârgâzstan. După cum acest Parlament știe foarte bine, situația de la fața locului rămâne oarecum fluidă și tensionată. Kârgâzstanul a atras destul de mult atenția politicii și a mass-mediei și am urmărit îndeaproape, încă de la început, starea lucrurilor, făcând două declarații, una la 7 aprilie, iar cealaltă la 8 aprilie.

Am trimis aproape imediat o delegație în țară, condusă de Reprezentantul Special al UE, Pierre Morel, și am rămas în strânsă legătură cu acesta în decursul vizitei.

Eforturile coordonate ale UE-ONU-OSCE, care au început săptămâna trecută la Bișkek, continuă în momentul de față și vor continua până când criza și consecințele acesteia vor fi depășite. Ieri, am vorbit cu ministrul de externe al Kazahstanului, dl Saudabaiev, care vizitează astăzi Bișkek în calitate de președinte în exercițiu al OSCE și care mi-a trimis un mesaj pentru a spune că și-a îndeplinit toate sarcinile.

Se preconizează că demisionarea președintelui, în baza articolului 50 al actualei constituții kârgâze, și plecarea sa din țară vor reduce tensiunea politică. Totuși, acesta nu este sfârșitul crizei și mai avem lucruri importante de făcut.

În primul rând, trebuie să garantăm stabilitatea și ordinea publică, iar violențele continuă, chiar dacă situația s-a mai liniștit în general. Potrivit rapoartelor de ieri, cinci persoane au fost ucise în revoltele care au avut loc în suburbiile din Bișkek. Toate părțile trebuie să fie prudente și să evite provocările. Restabilirea ordinii publice trebuie să fie o prioritate. Cetățenii și companiile din Kârgâzstan trebuie să poată să-și trăiască viața de zi cu zi fără a le fi teamă pentru viața lor sau pentru integritatea lor fizică.

Cel de-al doilea aspect se referă la legitimitatea guvernului provizoriu. Deși președintele Bakiev a demisionat în mod oficial, guvernul provizoriu trebuie să-și asume responsabilitatea unui plan clar de revenire la ordinea constituțională și democratică și la statul de drept.

S-au anunțat elemente ale unei astfel de „foi de parcurs” - o nouă constituție este în curs de elaborare, urmând să fie supusă unui referendum, și urmează organizarea de alegeri prezidențiale și parlamentare.

Un astfel de plan ne va bucura. Ceea ce este important pentru noi în acest context este ca procesul constituțional să fie incluziv și participativ. Reprezentanții tuturor partidelor și grupurilor etnice ar trebui să poată contribui la un nou proiect de constituție înainte de supunerea la un referendum.

Le pot spune distinșilor deputați că primele indicații sunt încurajatoare. Sper ca acestea să fie confirmate în următoarele zile și voi discuta despre aceasta cu miniștrii luni la Luxemburg.

Dacă vom fi convinși că guvernul provizoriu se va angaja la o restabilire a legitimității și va dori cu adevărat să se alăture familiei democratice, vom fi dispuși să acordăm sprijinul politic, financiar și tehnic necesar.

Împreună cu Comisia de la Veneția a Consiliului Europei, am putea contribui la activitățile privind reforma constituțională și la actualizarea legislației electorale. Știm de la alegerile prezidențiale de anul trecut că este mult loc pentru progres.

Împreună cu OSCE, suntem dispuși să lucrăm la pregătirile și modalitățile de monitorizare a alegerilor și, împreună cu cetățenii din Kârgâzstan, suntem dispuși să facem ceea ce ne stă în putință pentru a-i ajuta să-și transforme în realitate aspirațiile cu privire la o societate democratică și deschisă.

În al treilea rând, este clar că Kârgâzstanul are nevoie de asistență materială. Pe termen foarte scurt, suntem dispuși să abordăm orice nevoi umanitare care ar fi putut fi create în urma evenimentelor recente.

Potrivit informațiilor pe care le-am primit de la partenerii noștri aflați la fața locului - Crucea Roșie și Programul de dezvoltare ONU - nu par a exista la ora actuală nevoi umanitare majore care să nu fie acoperite. Ar putea însă să existe nevoi medicale specifice. Comisia, prin DG ECHO, va monitoriza, bineînțeles, situația umanitară din țară și o va aborda în mod corespunzător.

Vom continua asistența care este deja în desfășurare, în special în domeniile drepturilor omului, al educației și al eradicării sărăciei.

În al patrulea rând, în urma evenimentelor dramatice din ultimele două săptămâni, este nevoie de responsabilizare și de justiție. Peste 80 de persoane au murit și multe sute au fost rănite în urma focului de arme deschis împotriva demonstrațiilor din Bișkek. Aceste evenimente nu pot fi pur și simplu ignorate. Trebuie să existe claritate cu privire la ceea ce s-a întâmplat, la cine a fost responsabil și la ceea ce trebuie făcut pentru ca astfel de evenimente să nu se mai repete în viitor.

În cele din urmă, este nevoie, după cum a arătat criza recentă, de adevărate reforme economice și sociale. Din păcate, exemplul Kârgâzstanului ne arată felul în care o guvernare proastă și lipsa reformelor reale pot duce la instabilitate politică și, în final, la violențe.

Perturbarea și furturile generalizate care au urmat, iar acum creșterea crimei organizate la scară largă agravează și mai mult situația.

Voi discuta luni cu miniștrii despre cadrul politic în care Uniunea Europeană va fi pregătită să abordeze cele mai acute nevoi, dar astăzi sunt, bineînțeles, foarte interesată să ascult părerile distinșilor deputați cu privire la această chestiune.

Elmar Brok, în numele Grupului PPE. – (DE) Domnule președinte, baroană Ashton, doamnelor și domnilor, aș dori să vă mulțumesc foarte mult pentru evaluarea situației. Consider că evaluarea dvs., conform căreia ar trebui mai întâi să încercăm să restabilim ordinea publică și să protejăm viețile umane, iar apoi să începem să construim pe această bază, este corectă.

Pe de altă parte, și ați explicat acest lucru în ultima dvs. observație, măsura în care este nevoie de dezvoltare economică și socială este clară, deoarece și aceasta reprezintă un punct important pentru stabilitatea politică. Sigur că aici includem și egalitatea, care adeseori suferă din cauza corupției și a altor factori similari. Fie că este sau nu justificabil, acest lucru a reprezentat, în mod evident, una dintre cauzele conflictelor.

Trebuie să fim conștienți că aceste țări sunt destul de instabile, că eforturile noastre de a crea stabilitate prin contribuția la o mai bună construire a statului, la democrație și la statul de drept sunt de o importanță vitală. Întreaga regiune este de o importanță strategică majoră pentru noi, nu numai țările individuale. Acest lucru nu este legat numai de sursele energetice disponibile, ci și de întreaga zonă, mai ales dacă ne gândim la orientarea religioasă a majorității fostelor republici ale Uniunii Sovietice. Dacă aceasta s-ar transforma în fundamentalism, rezultatele ar putea fi catastrofice pentru noi.

De aceea, acordarea ajutorului către aceste țări este extrem de importantă, nu numai din perspectiva ajutorului în sine, ci și legat de interesele noastre.

Ar trebui să ne amintim că țările vecine din regiune, dintre care unele sunt foarte mari, au responsabilitatea de a asigura că aceste puncte slabe nu vor fi exploatate cu scopul de a reconstrui vechi relații de putere care nu ar permite o dezvoltare modernă.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Domnule președinte, baroană Ashton, vă mulțumesc și eu pentru declarație. Lucrurile stau în felul următor: un dictator sau un președinte care se comportă ca un dictator este înlăturat de la putere. Succesorul său sărbătorește și se bucură de democrația pe care le-o aduce cetățenilor. După câteva luni, acesta se află în aceeași poziție și se creează impresia că democrația a fost restabilită numai cu scopul de a pune la dispoziția fiului sau a altor membri ai familiei posturi comode și bine plătite.

Sperăm ca acest ciclu să nu înceapă din nou și ca dna Otunbaieva să adopte o abordare diferită. Trecutul dumneaei, atitudinea pe care a demonstrat-o adeseori, indică acest lucru. Însă nu este de-ajuns. Avem nevoie de dovezi reale. Dacă nu dorește să aibă același destin ca predecesorii săi, trebuie să adopte o abordare diferită și să-i ajute pe oamenii din țara sa. Sper ca președintele înlăturat de la putere să fie suficient de rațional pentru a nu răspândi noi motive de discordie și să încerce cu adevărat să trăiască o viață pașnică în exil, oferindu-i astfel populației kârgâze șansa de a construi un stat democratic.

Din păcate, situația pe care am descris-o nu este valabilă doar pentru Kârgâzstan. Există condiții similare și în alte țări. În numele Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE), îi dorim reprezentantului Kazahstanului mult succes în sarcina sa. Situația din Kazahstan este, însă, și ea departe de a fi ideală. Același lucru este valabil și pentru Uzbekistan și alte țări. Întrebarea referitoare la felul în care putem încuraja dezvoltarea democrației în zona respectivă - pentru că nu este vorba despre o marfă pe care pur și simplu o furnizăm, ci aceasta trebuie să se dezvolte în acele țări - este cu siguranță o întrebare pe care va trebui s-o urmărim. Pentru că este vorba despre o regiune foarte sensibilă, așa cum a spus-o deja și dl Brok. Dl Morel face o treabă bună în calitate de Reprezentant Special, însă acest lucru nu este suficient.

Aș dori să le reamintesc tuturor că, în timpul Președinției germane a Dr. Steinmeier, s-a elaborat o strategie pentru Asia Centrală, despre care am auzit foarte puțin în ultimul timp. De aceea, aș dori să vă rog să reluați această strategie și să o transformați într-o strategie de stabilitate pentru regiune. Nu este vorba numai despre aprovizionarea cu energie din Turkmenistan până în Kazahstan. Este vorba și de stabilitate și, în special, de stabilitatea politică a unei regiuni foarte apropiate de Afganistan. Știm că, în anumite țări cum ar fi Uzbekistan, situația este foarte fragilă și problematică. Sigur că, până la urmă, este o chestiune de umanitate, deoarece nu ar trebui să existe absolut nicio victimă.

În acest context, trebuie să încercăm din nou să elaborăm o strategie pentru Asia Centrală, care să acopere economia, democrația și umanitatea. V-aș ruga să folosiți cazul Kârgâzstanului ca pe o oportunitate de a reinnoi această strategie pentru Asia Centrală și de a-i da un nou avânt.

Niccolò Rinaldi, în numele Grupului ALDE. – (IT) Domnule președinte, baroană Ashton, doamnelor și domnilor, există un minunat pasaj de încheiere în poemul epic kârgâz „Manas” - care nu este câtuși de puțin o operă literară modestă, fiind de 20 de ori mai lungă decât Odissea și Iliada împreună și contribuind, în același timp, la înțelegerea istoriei acestei țări - în care soția eroului care reprezintă întreaga populație dorește să salveze memoria acestuia de atacurile străine și să-i protejeze mormântul. Până la urmă, se hotărăște că numele de pe mormântul acestuia ar trebui să fie cel al soției sale, nu al eroului Manas, tocmai pentru a se asigura că acesta va rămâne intact în fața atacurilor inamice.

La acest tip de dedicație pentru binele colectiv, pentru popor, ar trebui să ne așteptăm din partea noii clase kârgâze aflate la conducere, care, de fapt, nu este deloc una nouă. Bineînțeles, îi recomand Înaltei Reprezentante să adopte o atitudine constructivă și, aș spune, pozitivă, însă precaută față de guvernul interimar, dar și să solicite o serie de reforme, o serie de măsuri, care trebuie să fie clare.

Nu numai o comisie internațională care să investigheze ceea ce s-a întâmplat, nu numai un program clar de restabilire a normelor democratice - deoarece acest guvern interimar nu are, prin definiție, o legitimitate sancționată prin vot popular -, ci și reforme ferme și eficiente împotriva corupției, precum și reforme care să instituie independența Kârgâzstanului de sfera juridică, obiectiv încă foarte îndepărtat de prezent.

De asemenea - iar acest lucru este legat atât de magistratură, cât și de corupție - reforme de schimbare a unei nomenclaturi birocratice și a unei administrații publice extrem de opresive. Acesta este, de fapt, primul test real al noii strategii a Uniunii Europene cu privire la Asia Centrală, într-o situație critică, de urgență precum este, la ora actuală, cea din Kârgâzstan.

Nu trebuie să lăsăm această țară, în care influența Statelor Unite este acum una foarte limitată, să ajungă pe mâna destul de sufocantă a Rusiei actuale, și de aceea cred că aceasta reprezintă, pentru noi toți, o ocazie de a ne lua un angajament.

Ulrike Lunacek, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, baroană Ashton, știm cât de mulți oameni au sperat în 2005, în timpul Revoluției Lalelelor, că totul se va schimba odată cu preluarea mandatului de către un nou președinte, care să ia cu adevărat în serios nevoile și interesele cetățenilor în materie de democrație și codeterminare. Acesta nu a fost, din păcate, cazul, iar președintele a avut același destin ca predecesorul său.

Uniunea Europeană trebuie să exercite o influență considerabilă în acest caz. Baroană Ashton, ați spus - și am salutat acest lucru - că l-ați trimis pe Reprezentantul Special, dl Morel, în regiune. Consider că a fost o decizie rațională și utilă. Însă este la fel de necesar ca UE să-și revizuiască acum strategia pentru Asia Centrală, astfel încât aceasta să devină cu adevărat eficientă. Sper ca, de luna viitoare, Consiliul să înceapă să lucreze în acest sens.

Întrebarea mea este următoarea: cum intenționați să procedați? Cum doriți să garantați un proces cu adevărat cuprinzător de elaborare a unei constituții care să-i implice pe toți, așa cum ați propus? Trebuie să ajutăm această regiune, astfel încât Kârgâzstanul să avanseze spre cooperare și să se depărteze de confruntare. Cred că acest lucru este important pentru viitorul întregii regiuni și nu numai.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Domnule președinte, doamnă vicepreședintă, doamnelor și domnilor, situația din Kârgâzstan este, de fapt, deosebit de instabilă. Totuși, această țară a fost, și poate că este în continuare, una dintre țările care păreau a fi cele mai deschise către înființarea instituțiilor democratice.

Revoluția Lalelelor din 2005 a dat din nou naștere unei speranțe nemărginite. Dl Bakiev a dat greș; a fost incapabil să răspundă nevoilor și cerințelor populației; a permis dezvoltarea corupției și și-a jucat propriul rol în aceasta cu un oarecare spirit de clan; a golit geamantanele, dacă ar fi să credem anumite declarații; și a instaurat un regim din ce în ce mai autoritar, pentru care opoziții politici, militanții pentru drepturile omului și jurnaliștii au plătit scump.

După revoltele de la 7 aprilie, a fost stabilit un guvern provizoriu, însă, cu toate acestea, dl Bakiev nu pare să fi renunțat, deși a plecat din țară, iar, după cum ați spus, ieri au avut loc noi revolte în sud și în jurul capitalei.

Domnule comisar, această țară are, de fapt, o importanță strategică deosebită, și nu numai din punct de vedere militar. Nu trebuie să fie terenul de acțiune al anumitor mari puteri. În ciuda anumitor discuții, Uniunea Europeană nu are încă o prezență suficient de puternică în această regiune a lumii. Susținerea și prezența diplomatică a acesteia nu sunt complete. Este suficient să citim știrile actuale cu privire la situația din această țară pentru a ne convinge de acest lucru. Nu este vorba numai de Statele Unite, Rusia și Kazahstan, țara care deține în prezent Președinția OCDE. Însă sprijinul UE este esențial pentru garantarea independenței acestei țări. Aveți dreptate, baroană Ashton; prioritatea trebuie să fie direcționată către restabilirea statului de drept, însă foarte rapid va trebui să mergem și mai departe și, așa cum au spus-o deja și câțiva dintre colegii mei, să punem în aplicare o strategie eficientă pentru această regiune a lumii.

Da, trebuie să ajutăm această țară să combată sărăcia; 40 % din populația sa trăiește sub limita sărăciei. Da, trebuie să facilităm dezvoltarea economică și, după cum ați spus, mai ales în ceea ce privește educația, sănătatea, dar și apa, care este o prioritate de prim rang în această regiune a lumii. Da, bineînțeles, trebuie să susținem democrația și apărarea drepturilor omului. Toate aceste aspecte sunt acum de urgență majoră.

Misiunea noastră, domnule comisar, poate și trebuie să fie aceea de a preveni ca această țară să alunece spre fundamentalism și un nou regim autoritar. Nu dorim să intervenim în afacerile interne ale acestei țări, ci, dimpotrivă, să ajutăm poporul kârgâz să aibă din nou încredere în democrație. Aceasta este calea de a asigura că țara va juca un rol esențial în această regiune a lumii.

Fiorello Provera, în numele Grupului EFD. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, situația din Kârgâzstan este foarte importantă pentru stabilitatea Asiei Centrale, o regiune în care Europa are interese speciale legate de aprovizionarea cu materii prime și energie.

După revoltele de la 7 aprilie, este necesară restabilirea condițiilor care vor permite alegerea liberă, legală și rapidă a unui regim democratic, dacă acest lucru va fi compatibil cu situația locală. Este îngrijorător faptul că o cantitate considerabilă de arme a fost furată de către bande criminale, cu toate riscurile implicite de a alimenta ilegalitatea, conflictele armate și terorismul în regiune.

Europa și ceilalți, inclusiv OSCE, ar putea sprijini țara în dezvoltarea unor instituții stabile, operaționale, mai puțin corupte și mai democratice. O astfel de dovadă de susținere ar putea constitui o misiune de observare a următoarelor alegeri.

Nu putem însă să ne prefacem că o nouă constituție sau un nou regim parlamentar vor fi suficiente pentru crearea unei adevărate democrații; aceasta depinde, în mod inevitabil, de creșterea politică a cetățenilor și de o conștientizare generală a legii și a drepturilor cetățenilor. Trebuie să oferim asistență pe termen lung în această zonă.

Inese Vaidere (PPE). –Domnule președinte, revoltele de săptămâna trecută au dus Kârgâzstanul într-o criză politică, juridică și economică. Curtea sa constituțională a fost practic desființată, iar acțiunile guvernului interimar par a fi necoordonate. Între timp, fratele lui Kurmanek Bakiev a anunțat că declarația de demisie scrisă de mână este un fals și că Bakiev însuși nu a demisionat.

Potrivit martorilor, au apărut noi grupuri locale care încearcă să preia guvernele regionale. În mod similar, apar grupuri etnice care dau naștere temerilor legate de noi violențe etnice. Grupurile criminale operează libere în țară. Circulă foarte multe arme și au loc jafuri. Siguranța, securitatea și interesele cetățenilor UE sunt încă în pericol în această țară.

Actualul guvern interimar nu este capabil să se opună niciuneia dintre aceste amenințări. Situația este complet neclară pentru populația locală. Înalta Reprezentantă Ashton a dat două declarații în care își exprima preocuparea, însă este nevoie urgentă de acțiuni mai active și mai practice. Este important ca UE să adopte o poziție decisivă cu privire la situația din Kârgâzstan, în această țară importantă din punct de vedere strategic. Trebuie să fim mai prezenți acolo, cooperând cu ONU, SUA și OSCE pentru a apăra interesele cetățenilor kârgâzi și europeni care, în momentul de față, nu-și pot proteja viețile și nu-și pot apăra proprietatea. Este clar că UE ar trebui să realizeze o anchetă independentă pentru a stabili cauzele și efectele revoltelor.

Referitor la resursele materiale ale Băncii Kârgâze și ale agenției pentru investiții și dezvoltare: acestea trebuie să fie evaluate înaintea acordării unei asistențe financiare suplimentare. Lipsa de activitate și ezitarea UE, precum și absența unei adevărate strategii și a tacticilor pot avea rezultate foarte periculoase și pot submina propriile interese economice și politice ale UE, precum și credibilitatea acesteia în regiune și în restul lumii.

Eleni Theoharous (PPE). – (EL) Domnule președinte, doamnă Ashton, în cei 20 de ani în care a fost independent, Kârgâzstanul a fost guvernat de un regim corupt și nu s-au înregistrat prea multe progrese în îmbunătățirea instituțiilor sale democratice. În ceea ce privește ultimii 15 ani, vă pot garanta eu însămi acest lucru, deoarece am fost implicată personal, în calitate de membră a OSCE și nu numai.

Cei care au fost până mai ieri la conducere și cei care i-au răsturnat pe aceștia reprezintă cu toții rotițe ale aceluiași sistem corupt. Armata se află în capitală, efectuând chiar în acest moment cercetări și arestări. În ciuda acestui lucru, trebuie să-i acordăm actualului regim o șansă, pentru că ne aflăm în etapa finală dinaintea războiului civil și a dizolvării țării.

Poporul kârgâz este un popor iubitor de pace și îmi imaginez că mulți dintre dvs. ați avut ocazia să-l cunoașteți prin intermediul cărților celebrului autor Chingiz Aitmatov, care, până acum 4 ani, a fost ambasador la Bruxelles. Cu toate acestea, problemele financiare și inegalitățile sociale, precum și intervențiile țărilor străine, au cauzat explozii care, din când în când, ating limitele războiului civil, iar aici aș fi ușor în dezacord cu privire la capacitatea kârgâzilor de a evita terorismul.

După cum am spus, pericolul de scindare a Kârgâzstanului în nord și sud este real și este cultivat de agenți străini, în timp ce apartenența la OSCE și prezența constantă a OSCE în Kârgâzstan nu par să aducă îmbunătățiri în materie de democratizare. Sigur că există o criză umanitară permanentă care probabil că nu este acută, însă, în tot decursul acestor ani, nu a avut loc nicio modernizare sau îmbunătățire a instituțiilor democratice. Oamenii trăiesc mult sub limita sărăciei.

Acesta este motivul pentru care Parlamentul European trebuie să intervină, alături de celelalte instituții ale Uniunii Europene, alături de Comisie și Consiliu, și să revizuiască strategia urmată până în prezent în zona respectivă.

O delegație puternică a Parlamentului European trebuie să monitorizeze progresul procesului de democratizare și să acorde ajutor financiar într-o manieră controlată, cu scopul de a dezvolta instituțiile și educația, deoarece destabilizarea Kârgâzstanului reprezintă un pericol major de destabilizare a întregii Asii Centrale și de Vest, precum și a Europei. Dacă Uniunea Europeană dorește să joace un rol eficient în menținerea păcii, trebuie să acționeze acum.

Elena Băsescu (PPE). - Situația din Kârgâzstan este deosebit de îngrijorătoare. Această țară are o poziție strategică în Asia Centrală. Pe teritoriul ei se află o bază militară americană cu rol foarte important pentru operațiunile din Afghanistan, precum și trupe rusești.

Este regretabil faptul că protestele din ultimele săptămâni au degenerat în violențe și s-a ajuns la pierderi de vieți omenești. Autoritățile trebuie să ia măsuri pentru ca viețile civililor să fie protejate. Chiar în cursul zilei de ieri au avut loc noi confruntări între etnicii kârgâzi, cei ruși și cei turci. Întrucât în această țară locuiesc importante comunități de ruși și uzbeki, dacă confruntările interetnice vor continua, va fi afectată stabilitatea întregii regiuni.

Doamnă Înalt Reprezentant, Uniunea Europeană trebuie să acorde o atenție deosebită conflictului din Kârgâzstan, să ofere ajutoare umanitare și să se implice în stabilizarea situației.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Doamnă Ashton, ne aflăm aici pentru a discuta evenimentele alarmante din Kârgâzstan și pentru a contribui cât mai mult la stabilizarea situației din această țară. Abordarea proactivă a Kârgâzstanului de către Uniunea Europeană este deosebit de importantă, însă la fel de importantă este menținerea unui nivel ridicat al angajamentului față de altă chestiune, care a fost eliminată de pe ordinea de zi a acestei reuniuni. Cu toate acestea, având în vedere că este un subiect de actualitate și că se află în joc vieți umane, mă simt obligat să vă atrag atenția asupra acesteia. Mă refer la situația dificilă a activiștilor Sahrawi, a forțelor de menținere a păcii din Sahara Occidentală aflate în detenție în închisori marocane, care fac greva foamei și își riscă viețile. Amnesty International ne-a atras, de asemenea, atenția asupra situației acestora. În consecință, v-aș ruga, doamnă Ashton, ca dvs. și colegii dvs. să vă îndreptați atenția imediată asupra acestei probleme, fiindcă, în caz contrar, s-ar putea să fie prea târziu.

Charles Tannock (ECR). – Domnule președinte, evenimentele recente de la Bișkek sunt alarmante și reprezintă o încheiere tristă a Revoluției Lalelelor din 2005, în cadrul căreia președintele Bakiev a promis democrație și respectarea drepturilor omului și, în schimb, a adus corupție, nepotism și o autocrație din ce în ce mai accentuată.

Kârgâzstanul rămâne cea mai mică și mai săracă țară din Asia Centrală și a trecut în ultimii ani printr-o infiltrare îngrijorătoare a islamiștilor radicali în Valea Fergana, astfel încât stabilitatea trebuie să fie prioritară pentru UE în această regiune.

Este corect și indicat să recunoaștem acum noul guvern Otunbaieva, un exemplu neobișnuit pentru care avem un interes comun cu cel al Rusiei, care a susținut de fapt revoluția și răsturnarea regimului Bakiev. Președinta Roza Otunbaieva a fost pentru o scurtă perioadă de timp ambasadoare în Regatul Unit, deci cunoaște foarte bine activitățile Uniunii Europene.

În cele din urmă, Asia Centrală este o regiune strategică din motive de energie și securitate globală, iar capacitatea operațională a bazei aeriene din Kârgâzstan este de o importanță vitală și pentru sprijinirea ISAF în Afganistan.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Domnule președinte, cinci ani după Revoluția Lalelelor, când președintele Akaiev s-a retras, a avut loc o revoluție sângeroasă. Pot fi date, desigur, două motive. În primul rând, problema nepotismului și a corupției și, prin urmare, absența bazelor unui stat democratic și, în al doilea rând, problemele financiare și economice ale țării.

Inițiativa dnei Ashton, care a însemnat că dl Morel poate, astăzi, să ne dea un raport complet cu privire la ceea ce se întâmplă cu adevărat în Kârgâzstan, pare destul de importantă. Aș dori să fac un apel fervent în legătură cu situația din Kârgâzstan. Țara este, după cum știm, o zonă de influență rusă, și găzduiește, de asemenea, o bază militară americană. Participarea activă a Uniunii Europene ar trebui să se bazeze, în principiu, pe construirea bazelor unei țări democratice și pe garantarea securității interne. Numărul de peste 80 de victime este un semnal negativ pentru construirea Kârgâzstanului. Așadar, îmi repet apelul fervent și sper ca misiunea dnei Ashton să aibă succes.

Cristian Dan Preda (PPE). - Kurmanbek Bakiev nu este nici primul și, cu siguranță, nici ultimul lider politic care aduce dezamăgire, care decepționează, care este tratat drept dictator, după ce într-un prim moment a fost o speranță și după ce, inițial, numele lui a fost legat de optimismul democratic.

Explicația pentru acest fapt este simplă, și anume aceea că, în lipsa unor instituții solide, un politician riscă să dezamăgească, să intre în această logică a conflictului, a corupției, a șantajului - să ne amintim cu toții că, profitând de faptul că pe teritoriul Kârgâzstanului există și o bază militară rusească, și una americană, liderul Bakiev a șantajat întotdeauna partea occidentală.

Soluția constă, deci, în instituții construite consensual, plecând de la o largă consultare și de la un larg consens și compromis al forțelor politice. Înainte de asta, însă, este urgentă oprirea violenței, așa cum Înalțul Reprezentant a menționat. Violența este gravă și trebuie găsită o soluție pentru ca foarte rapid să i se pună capăt, pentru că un proces de construcție politică nu poate începe altfel.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Domnule președinte, baroană Ashton, doamnelor și domnilor, situația din Kârgâzstan este cel puțin alarmantă, mai ales dacă luăm în considerare declarațiile făcute de fostul ministru de externe, conform căruia destinul Kârgâzstanului pare să se apropie din ce în ce mai mult de spațiul economic și vamal al Rusiei.

O săptămână după căderea guvernului fostului președinte Bakiev, care a părăsit țara cu avionul la 15 aprilie, nimeni nu știe nimic despre destinația politică finală sau despre viitoarele intenții politice ale țării. Însă ceea ce este clar este rolul ministerului rus de apărare în facilitarea plecării fostului președinte Bakiev, după ce oamenii au ieșit în stradă, cerând demisionarea acestuia.

Multe arme sunt în circulație în Kârgâzstan, o țară mică cu numai 5,3 milioane de locuitori și singura țară din lume care găzduiește atât o bază militară americană, cât și una rusească. Tensiunea se răspândește acum către țările vecine, iar Uniunea Europeană trebuie să ia notă de prioritatea și de oportunitatea care se ivesc în această perioadă, și anume oportunitatea de a pune capăt unui eventual război civil și de a ajuta țara să evolueze către o republică parlamentară democratică, cu o președinție stabilă în următoarele șase luni.

După cum ați spus, baroană Ashton, toate acestea se pot întâmpla dacă vom reuși să aducem contribuții proactive de două tipuri: în primul rând, o contribuție democratică, dar - așa cum ați declarat, doamnă Înalță Reprezentantă - și o contribuție concretă și materială. Punctualitatea noastră în ceea ce privește contribuția la reducerea și diminuarea tuturor tensiunilor sociale va fi decisivă.

Baroană Ashton, să acționăm rapid și bine, deoarece acesta va fi un alt test important pentru Europa. Nu suntem în Haiti, ci în Kârgâzstan. Haideți măcar să încercăm ca, de această dată, să ajungem la timp.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Domnule președinte, atunci când Uniunea Sovietică s-a destrămat la începutul anilor 90, mulți au crezut că tinerele democrații se vor dezvolta aproape de la sine. Acum știm că aceste state noi au moștenit probleme uriașe de la Uniunea Sovietică. În timpul erei sovietice, diferențele dintre grupurile etnice au fost puternic suprimate, de aceea există astăzi atât de multe conflicte religioase și culturale în aceste țări. Democrația nu se dezvoltă pur și simplu peste noapte și nu va apărea atâta timp cât clanurile corupte vor continua să se îmbogățească de pe urma țării și a cetățenilor.

Se zvonește că cei care au tras în mulțimea din Bișkek erau mercenari din Uzbekistan și Tadjikistan. Se pare că a fost vorba despre o tentativă de provocare a unui conflict internațional, care ar fi pus în pericol întreaga Asie Centrală. Politica externă europeană ar trebui să contribuie la ameliorarea situației. Intervenția militară este, însă, o abordare greșită, după cum o arată în mod clar prezența germană în Afganistan. Este esențială asigurarea unei susțineri economice și pentru dezvoltare inteligente și ținute. Trebuie să acordăm prioritate combaterii corupției și eliminării clanurilor locale. Numai și numai atunci va avea democrația o șansă reală în Asia Centrală.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, proiectul Europeana îmbracă dimensiune nouă, ambițioasă. Datorită acestei biblioteci digitale UE, diversitatea și bogăția culturii noastre vor fi accesibile. Implicarea puternică a diferitelor noastre țări în acest proiect este esențială. Un aspect vital al acestei inițiative se leagă de o valoare fundamentală: respectul pentru diversitatea culturală și lingvistică.

Unul dintre orizonturile continentului nostru este Africa, însă am întunecat acest orizont prin sclavie și colonialism. Avem o datorie de recunoaștere și de remediere față de popoarele acesteia. Compensațiile financiare nu ar putea să răspundă acestei nevoi, însă, datorită proiectului Europeana, putem contribui la restituirea către popoarele africane a unei părți din cultura acestora în termeni de literatură orală.

Amadou Hampâté Bâ, un intelectual din Mali, a spus: „În Africa, atunci când moare un bătrân, odată cu el arde o întreagă bibliotecă.” Eforturile de a digitaliza lucrările de literatură orală, adesea colectate de echipe de etnologi și antropologi, și încurajarea accesului liber la acestea prin intermediul proiectului Europeana, permițându-le astfel să aibă o dimensiune universală, ar fi o cale de a proteja și de a da viață diversității culturale a umanității, de care aparținem cu toții.

Catherine Ashton, Vicepreședintă a Comisiei și Înalță Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate – Domnule președinte, astăzi mă aflu și în spațiul Comisiei. Distingii deputați au ridicat un număr

de chestiuni importante și voi încerca, în puținul timp pe care-l am la dispoziție, să abordez și să mă refer la cât mai multe dintre ele.

Dl Brok, alături de dl Tannock și alții, a vorbit despre importanța acestui subiect, fiind vorba despre una dintre cele mai sărace țări din Asia Centrală și, bineînțeles, despre unul dintre principalii beneficiari de asistență UE pe cap de locuitor. Sunt complet de acord că dezvoltarea socială și economică este esențială ca parte a strategiei pe care trebuie să o prezentăm. Dl Swoboda a vorbit, de asemenea, despre importanța de a garanta că ceea ce avem în fața noastră este o adevărată reformă politică. Colaborăm foarte strâns cu ONU și cu OSCE. Împreună, oamenii care au fost în regiune în ultimele câteva zile au subliniat în mod consecvent acest punct, și anume că trebuie să vedem importanța reformei ca fiind esențială pentru următorul pas, și sunt complet de acord în privința stabilității politice a regiunii. Este foarte important.

Trebuie să fim foarte atenți. Există o strategie pentru această parte a Asiei Centrale, aceasta va fi revizuită, însă eu o privesc în relație cu Serviciul pentru acțiune externă și cu ceea ce ar trebui să facem cu această regiune pentru a aduce laolaltă diferitele elemente ale susținerii Comisiei și a Consiliului. Cred că dl Rinaldi și alții au descris în mod corect faptul că trebuie să fim precauți, pozitivi și constructivi în atitudinea noastră și sunt și eu de acord cu o serie de distinși deputați care au vorbit despre valoarea și importanța statului de drept. Este vital pentru tot ceea ce vom face în țară să garantăm că există, într-adevăr, statul de drept și, bineînțeles, că se aplică în sistemul juridic, dar și în reforma politică și constituțională atât de necesară.

Dna Lunacek a vorbit - cred că cuvintele reale au fost folosite în ședința informativă pe care am ținut-o - despre faptul că alegerile sunt mult sub standardele pe care ni le-am fi dorit la nivel internațional. Cred că elementele pe care le-aș adăuga ar include, desigur, sprijinul financiar și am menționat statul de drept, reforma politică și constituțională, alegerile și relația pe care dorim s-o creăm și din punct de vedere economic. Un exemplu în acest sens ar fi că aceasta este una dintre marile țări bogate în apă din regiunea respectivă și că aprovizionează regiunile cu apă - lucru pe care distinșii deputați probabil că îl știu deja. Îi asigurăm asistență de peste cinci ani în domeniul gestionării apelor și sper să putem continua această activitate atât de esențială odată cu depășirea crizei și cu instituirea unui guvern legitim.

Acestea sunt doar câteva dintre elementele pe care le-aș include. Consider că avem o prezență adecvată în regiune. Pierre Morel a fost acolo timp de mai multe zile. Tocmai s-a întors. La 27 aprilie, va avea o ședință cu dl Borys din Comisia AFET pentru a informa comisia cu privire la toate evenimentele. Păstrăm legătura prin intermediul mesajelor transmise la fiecare câteva ore, am vorbit de mai multe ori și dl Morel a păstrat, bineînțeles, legătura și cu colegii. Am avut o prezență puternică prin dumnealui și doresc să-mi exprim recunoștința față de el și față de echipa sa pentru munca pe care au depus-o.

Importanța democrației, așa cum a spus-o dl Provera, nu poate fi niciodată subestimată, după părerea mea; trebuie să abordăm unele dintre chestiunile despre care a vorbit dna Vaidere: instabilitatea, zvonurile, nesiguranțele, problemele, care sunt, în mod clar, de o importanță enormă, iar, după cum am spus, am stabilit ceea ce dorim să facem în aceste prime zile esențiale și sper ca distinșii deputați să fie de părere că este vorba despre lucruri utile.

Cred că ultimul lucru pe care aș dori să-l spun este că unii dintre actualii membri ai guvernului în formare sunt foști militanți din opoziție ai drepturilor omului, care au fost persecutați de fostul preșdinte și au fost susținuți de Uniunea Europeană, inclusiv de deputații din Parlamentul European. Așadar, deși nu am nicio iluzie cu privire la natura politicii din această țară și din regiune, cred că ar trebui să încercăm să-i dăm acestui guvern o șansă de a se forma în mod corespunzător, de a fi de acord cu reformele politice și constituționale, care vor fi atât de esențiale, de a organiza alegerile pe care spune că le va organiza și, dacă este dispus să facă aceste lucruri, cred că ar trebui să-l susținem de acum încolo. Iar, pe această bază, sunt foarte recunoscătoare pentru comentariile care au fost făcute și vom urma strategia așa cum am prezentat-o.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc în prima mini-sesiune din mai.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Paolo Bartolozzi (PPE), în scris. – (IT) Domnule preșdinte, doamnelor și domnilor, revoltele populare care au izbucnit în ultimele zile în capitala Kârgâzstanului au întrerupt progresul „Revoluției Lalelelor” care, în 2005, crease în fosta republică sovietică speranța unei schimbări democratice.

Parlamentul European urmărește cu multă îngrijorare evoluția crizei politice din țară. Nu numai din cauza poziției geostrategice cruciale pe care o are această țară pentru Rusia și Statele Unite, dar și din cauză că

stabilitatea Asiei Centrale, dezvoltarea sa politică și economică și cooperarea interregională reprezintă interese ale UE, nu în ultimul rând datorită rolului important al Asiei Centrale pentru aprovizionarea noastră cu energie și pentru parteneriatul nostru economic și comercial.

Riscul izbucnirii unui război civil și al unui „al doilea Afganistan” trebuie evitat. Avem încredere în medierea diplomatică pe care președinții Statelor Unite, Rusiei și Kazahstanului - ultimul în calitate sa actuală de președinte al OSCE - o desfășoară în negocierile lor cu guvernul interimar kârgâz pentru stabilirea ordinii publice și a legalității constituționale, astfel încât să fie posibilă organizarea alegerilor libere și rezolvarea problemelor țării.

În calitate de președinte al Delegației UE-Asia Centrală, sper ca, în ciuda recentelor conflicte etnice, să facem tot posibilul pentru pacea națională și pentru reîntoarcerea de durată a vieții democratice în Kârgâzstan.

Krzysztof Lisek (PPE), *în scris.* – (PL) Stabilizarea situației din Asia Centrală va garanta o bună cooperare cu UE. Nimeni nu pune la îndoială faptul că Kârgâzstanul are aici un rol special. Kârgâzstanul este important pentru Uniunea Europeană din motive strategice - ca țară care dispune de surse de energie și de resurse naturale și fiindcă găzduiește o bază militară americană care susține forțele NATO din Afganistan. În același timp, incapacitatea de a realiza reformele corespunzătoare după ce Kârgâzstanul și-a câștigat independența a dus la situația dramatică pe care o vedem astăzi. Să ne concentrăm acum asupra garantării siguranței civililor și asupra acordării de ajutor umanitar. În plus, ar trebui să luăm toate măsurile posibile pentru a preveni radicalizarea țării. Nu trebuie să permitem izbucnirea unui război civil. Pe termen lung, este esențială dezvoltarea unei noi strategii pentru întreaga regiune. Avem nevoie de dezvoltarea rapidă a unei poziții specifice a UE care să acopere aspecte cheie cum ar fi prevenirea fundamentalismului religios, combaterea sărăciei și a corupției, construirea societății civile, apărarea drepturilor omului și democratizarea. Ar trebui, în special, să trimitem o echipă de observatori la următoarele alegeri. Trebuie să fim la curent cu ceea ce se întâmplă și, evitând să ne amestecăm în afacerile interne, ar trebui să facem tot posibilul pentru a ajuta Kârgâzstanul să treacă la democrație și, după stabilizarea situației, să realizeze reforme eficiente. Cred că acordarea de ajutoare suplimentare din UE către Kârgâzstan ar trebui să fie condiționată de introducerea unor reforme care să asigure ordinea publică și respectarea drepturilor omului.

Kristiina Ojula (ALDE), *în scris.* – (ET) Domnule președinte, baroană Ashton, salut faptul că Reprezentantul Special al Uniunii Europene a fost trimis în Kârgâzstan. Trebuie să știm care sunt planurile guvernului interimar. Trebuie să se garanteze stoparea violențelor din Kârgâzstan, precum și dezvoltarea statului de drept și a democrației în această țară. În timpul revoluției din Kârgâzstan, forțele care au venit la putere l-au acuzat pe președintele Bakiev de restricționarea presei libere, violență împotriva jurnaliștilor, arestarea liderilor opoziției, corupție și îndepărtarea de valorile democratice, învinuindu-l și pentru situația economică precară a țării. Așteptările noastre ar trebui, așadar, să fie acelea de a vedea Kârgâzstanul schimbându-se într-un stat democratic guvernat de statul de drept. În același timp, speranțele noastre ar fi justificate numai dacă noi înșine vom fi dispuși să alocăm resurse pentru punerea în aplicare a acestui plan, deoarece economia Kârgâzstanului nu-și poate permite susținerea necesară a reformelor sociale, economice și politice mult așteptate. Cu scopul de a crea dezvoltare durabilă în regiunea Asiei Centrale, trebuie ca, în afara ajutorului economic, să oferim guvernului interimar și din cunoștințele și experiența noastră în ceea ce privește realizarea reformelor, așa cum am făcut-o și în Kosovo, Macedonia și în alte locuri. În această zonă, merită să observăm că Estonia a acordat un astfel de ajutor Ucrainei, precum și Georgiei, ceea ce arată că experiența noastră în comunicarea cu oamenii care trăiesc în zona fostei Uniuni Sovietice nu poate fi subestimată. În contextul schimbării de regim care are loc în momentul de față, nu putem să ratăm nicio ocazie de a facilita în Kârgâzstan o evoluție înspre valorile democratice. Ar fi, așadar, iresponsabil din partea noastră să lăsăm Kârgâzstanul în voia soartei și să-l facem să depindă de unii dintre vecinii săi mai mari.

11. Reuniunea la nivel înalt UE - Canada (dezbatere)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Înaltei Reprezentanțe a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Vicepreședintă a Comisiei cu privire la reuniunea la nivel înalt UE-Canada.

Catherine Ashton, *Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Vicepreședintă a Comisiei.* – Domnule președinte, Canada este unul dintre partenerii cei mai vechi și mai apropiați ca gândire ai Uniunii Europene. Colaborăm cu aceasta într-o gamă largă de domenii - atât bilateral, cât și, desigur, în întreaga lume.

Relația noastră este ancorată într-o istorie comună foarte veche, fiind caracterizată de valori comune profunde. Aceasta este baza pe care cooperăm pentru a ne proteja interesele comune. Desigur, facem acest lucru pentru binele cetățenilor Europei și ai Canadei, dar și pentru a promova securitatea și prosperitatea la nivel internațional.

Este, așadar, o relație importantă. Trebuie să o cultivăm și să investim în ea, pentru a-i exploata potențialul la maxim. Acesta este scopul următoarei reuniuni la nivel înalt UE-Canada, care va avea loc la 5 mai la Bruxelles.

Data este una potrivită. Deoarece înseamnă că, având în vedere că la sfârșitul lunii iunie, Canada va prezida reuniunile la nivel înalt G8 și G20, reuniunea noastră la nivel înalt UE-Canada ne va permite să facem un bilanț și să ne aliniem strategiile legate de anumite teme globale care vor fi prezente în reuniunile la nivel înalt G8 și G20, de exemplu cum să promovăm o redresare economică durabilă, cooperarea cu privire la reforma și reglementarea pieței financiare, schimbările climatice și combaterea proliferării nucleare.

Am participat la reuniunea din Canada a miniștrilor de externe G8, în cadrul căreia s-au discutat, într-adevăr, multe dintre aceste subiecte.

Vom avea, de asemenea, șansa de a discuta relațiile bilaterale UE-Canada și felul în care cooperăm în cazul crizelor regionale. Scopul nostru este de a avea o reuniune la nivel înalt ținută, profesionistă.

Prin relațiile noastre bilaterale, reuniunea la nivel înalt se va concentra asupra eforturilor de a actualiza și moderniza relația UE-Canada. Ne va oferi o ocazie excelentă de a acorda sprijin la cel mai înalt nivel politic, pentru a ajunge cât mai repede la un acord economic și comercial cuprinzător și ambițios.

Vom face bilanțul progreselor înregistrate în cadrul primelor trei runde de negocieri, dar, în același timp, vom da un nou imbold acestor negocieri, amintindu-ne de importanța lor pentru dezvoltarea comerțului și pentru crearea de locuri de muncă. În ceea ce privește comerțul, la nivel mai general, reuniunea la nivel înalt ar trebui să trimită un semnal clar că UE și Canada refuză protecționismul, evocând angajamentul nostru de a ajunge la o încheiere ambițioasă, cuprinzătoare și echilibrată a Runderi de la Doha pentru dezvoltare.

Reuniunea la nivel înalt ar trebui, de asemenea, să abordeze subiectul reciprocității în termeni de eliminare a vizelor de călătorie. Scopul nostru este clar: dorim eliminarea cât mai rapidă a vizelor de călătorie în Canada pentru toți cetățenii UE.

Vom avea, de asemenea, ocazia de a discuta despre cooperarea noastră în domeniul gestionării crizelor, care, mă bucur să spun acest lucru, se dezvoltă rapid. Avem mai multe operațiuni de gestionare a crizei care se află în curs de desfășurare, cum ar fi misiunea noastră din Afganistan, în care cooperarea noastră cu Canada este una exemplară.

Haiti se va afla, de asemenea, din motive evidente, pe ordinea de zi a reuniunii la nivel înalt. Canada joacă un rol foarte important în Haiti, iar unul dintre punctele în care putem și ar trebui să ne intensificăm eforturile comune este crearea unei legături între gestionarea crizelor și dezvoltarea pe termen mai lung. Acesta a fost și punctul pe care l-am subliniat în cadrul conferinței din 31 martie de la New York cu privire la Haiti, care a fost coprezidată atât de UE, cât și de Canada, împreună cu Franța, Spania și Brazilia.

Împreună cu colegii mei, comisarul pentru dezvoltare Andris Piebalgs și comisarul pentru cooperare internațională, ajutor umanitar și reacție la situații de criză, Kristalina Georgieva, m-am bucurat să anunț la New York că UE va contribui cu peste 1,2 miliarde de euro la reconstrucția și dezvoltarea Haiti-ului.

UE și Canada și-au luat ambele un angajament pe termen lung de a asista Haiti pe calea reconstrucției; pentru a reconstrui un viitor mai bun.

Reuniunea la nivel înalt va aborda schimbările climatice. Luând în considerare contextul post-Copenhaga, adaptarea la schimbările climatice și diminuarea lor vor continua să se afle în prim-planul ordinii de zi și vor necesita politici energetice de sprijin. Există o susținere generală a ideii potrivit căreia cooperarea dintre UE și Canada ar trebui să se concentreze asupra mecanismelor de finanțare, precum și asupra sprijinirii dezvoltării curate a țărilor terțe.

Consecințele pe care schimbările climatice le vor avea pentru Arctica vor fi un alt element important al discuțiilor noastre în cadrul reuniunii la nivel înalt. Nicăieri efectele schimbărilor climatice nu se simt mai puternic decât în Arctica. Schimbările de mediu au un impact din ce în ce mai mare asupra oamenilor, biodiversității și peisajului - atât terestru, cât și marin - din zona arctică. Protejarea regiunii, inclusiv a populației sale, este un obiectiv cheie al politicii în plină evoluție a UE cu privire la zona arctică, după cum distingi

deputați probabil că își vor aminti din prezentarea pe care am făcut-o în cadrul reuniunii plenare din martie. Având peste 40 % din suprafața sa teritorială în nord, Canada împărtășește interesul nostru de a proteja mediul arctic și de a asigura dezvoltarea economică și socială durabilă a regiunii.

În cele din urmă, atunci când vorbim despre îmbunătățirea și modernizarea relației UE-Canada, avem acordul cadru din 1976 dintre Comunitatea Europeană și Canada. Acesta este încă în vigoare, dar este depășit. Cooperarea UE-Canada s-a extins la alte domenii, cum ar fi politica externă și de securitate, și a devenit mai strânsă în domeniul justiției și al afacerilor interne.

Avem așadar nevoie de un acord cadru modernizat, care să acționeze ca o umbrelă pentru toate acordurile noastre sectoriale, incluzând acordul economic și comercial cuprinzător, și purtăm discuții de tatonare cu Canada, pentru a actualiza acordul respectiv.

Într-o lume a marilor provocări și a schimbărilor constante, avem nevoie de parteneri. Canada este unul dintre cei mai importanți parteneri ai Uniunii Europene. Scopul nostru este să avem o reuniune la nivel înalt cu rezultate clare.

Elisabeth Jeggle, în numele Grupului PPE. – (DE) Domnule președinte, baroană Ashton, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc, baroană Ashton, pentru declarația cuprinzătoare. În calitate de vicepreședintă a Delegației pentru relațiile cu Canada din Parlamentul European, sunt deosebit de mulțumită că discutăm în Parlament despre viitoarea reuniune la nivel înalt UE-Canada. După cum știți, votul a fost, din păcate, amânat pentru începutul lunii mai. Cu toate acestea, aș dori să prezint pe scurt punctele importante pentru Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat).

Din 1959, Canada este unul dintre cei mai apropiați și mai vechi parteneri ai Uniunii Europene. Canada și Uniunea Europeană au multe valori comune și sunt ferm în favoarea unei abordări multilaterale a provocărilor globale. În 2010, Canada deține președinția G8 și va găzdui următoarea reuniune la nivel înalt G20. În ceea ce privește actualele negocieri pentru un acord economic și comercial cuprinzător între Uniunea Europeană și Canada, este important pentru noi ca, în cadrul următoarei reuniuni la nivel înalt, să adâncim și să întărim bunele relații dintre cei doi parteneri.

Din acest motiv, solicităm în rezoluția noastră comună o abordare coordonată și coerentă a provocărilor cu care ne confruntăm, în special a celor legate de criza economică și financiară, politica externă și de securitate, cooperarea pentru dezvoltare, politica energetică și climatică și negocierile din Runda de la Doha. Solicităm însă și rezolvarea, în cadrul următoarei reuniuni la nivel înalt UE-Canada, a problemei obligației de a deține o viză, care a fost parțial reintrodusă de guvernul canadian pentru cetățenii europeni din Republica Cehă, Bulgaria și România. În acest context, apreciem foarte mult deschiderea unui birou pentru vize la Ambasada Canadei din Praga și înființarea unui grup de lucru format din experți în acest domeniu.

În final, aș dori să subliniez încă o dată faptul că sunt convins că reuniunea la nivel înalt UE-Canada va consolida relația politică deja strânsă care există între cele două părți. Vă mulțumesc pentru implicarea și pentru atenția dvs.

Ioan Enciu, în numele grupului S&D. – Așa cum a spus și Înalțul Reprezentant, dna Ashton, Canada este unul dintre cei mai vechi parteneri ai Uniunii Europene, iar summitul de anul acesta este important pentru continuarea și consolidarea acestei strânse colaborări în toate domeniile: economic, comercial, al schimbărilor climatice, militar. Astfel, vreau să salut demersurile efectuate până în prezent privind încheierea unui acord comercial UE-Canada și sper că reuniunea din anul acesta să impulsioneze finalizarea acestuia.

Având în vedere contextul economic și climatic actual, trebuie să subliniez nevoia unei strânse colaborări pentru identificarea unor alte alternative la sursele tradiționale pentru producerea energiei, care să respecte particularitățile fiecărui stat, atât Uniunea Europeană, cât și Canada, fiind angajate în dezvoltarea și utilizarea tehnologiei cu emisii reduse de carbon. În același timp, ar trebui promovată și colaborarea în domeniul energetic-climatic și maritim în zona arctică.

Există și puncte sensibile care vor fi atinse la summit. Mă refer aici la ecologie, încălzirea globală, ACTA, CETA, sectorul bancar, stabilizarea piețelor financiare și economice, conferința SITES și acordul UE-Canada privind informațiile PNR. Cred că, având în gând experiențele celor întâmplate în trecut, Uniunea Europeană și Canada vor reuși să rezolve cât mai multe din aceste subiecte. Aceste subiecte, însă, trebuiesc abordate cu tact și înțelegere, fără încrâncenare, privind numai spre viitor și ținând cont de interesele cetățenilor ambelor părți. Asigurarea reciprocității în relațiile bilaterale reprezintă un principiu de bază a Uniunii Europene și

am speranța că, în viitorul apropiat, Canada va ridica vizele impuse naționalilor români, cehi și bulgari, asigurând astfel un tratament egal și echitabil față de toți cetățenii Uniunii Europene.

În încheiere, ținând cont de faptul că avizul Parlamentului European este necesar în vederea încheierii oricărui tratat internațional, acesta trebuie implicat și consultat încă din faza inițială privind orice proiect. Solicit pe această cale Comisiei să asigure o comunicare eficientă cu Parlamentul European în vederea obținerii unor rezultate sustenabile.

Wolf Klinz, în numele Grupului ALDE. – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, parteneriatul dintre UE și Canada funcționează foarte bine, nu numai în domeniul economic, ci și în domenii de politică externă, cum ar fi Iranul, Afganistanul, Haiti și alte cazuri similare.

Cu toate acestea, ne așteaptă o serie de provocări grave. Sunt convins că vom reuși să le depășim, tocmai datorită prieteniei și parteneriatului atât de strânse care ne leagă. Mă gândesc în special la cinci puncte. În primul rând, trebuie să reglementăm în mod corespunzător sectorul financiar. Grupul G20 a promis foarte multe și consider că este important ca, la reuniunea la nivel înalt de la Toronto, care este găzduită de Canada, să se demonstreze că țările G20 iau măsuri concrete și că nu fac doar promisiuni.

Cel de-al doilea punct a fost deja menționat. Avem obiective foarte similare în domeniul politicii privind schimbările climatice. În Europa, avem cu siguranță multe de învățat de la Canada în ceea ce privește proiectele de captare și stocare a carbonului și alte evoluții din acest sector. Sperăm să reușim să cădem de acord asupra unor standarde comune de reducere.

Cel de-al treilea punct pe care doresc să-l menționez se referă la necesitatea unui nou acord comercial și cred că obiectivele noastre sunt foarte similare și în acest domeniu. Aș dori să subliniez două puncte care necesită acțiune și în privința cărora intenționăm să ne apropiem mai mult, dar ne aflăm încă la o oarecare distanță unii de ceilalți. Unul dintre acestea se referă la călătoria fără viză, pe care dvs., baroană Ashton, ați menționat-o deja. Sper că va fi posibil ca minoritățile etnice din statele membre ale UE să fie tratate la fel ca toți ceilalți cetățeni UE.

Ultimul meu punct se referă la acordul privind datele pasagerilor, care a expirat în toamna anului trecut. Acesta este, de facto, încă în vigoare, dar nu mai are niciun temei juridic. Avem nevoie de un temei juridic nou, astfel încât să putem realiza un nou acord. Acest temei juridic nou trebuie să garanteze respectarea drepturilor civile. Tehnologia modernă din domeniul creării de rețele nu trebuie să fie folosită pentru a face toate informațiile legate de nume, data nașterii, detalii de zbor, cărți de credit etc. disponibile automat într-un fel în care să se poată abuza de ele. Sperăm că vom putea colabora în vederea creării unui temei juridic care să corespundă conceptului nostru european al drepturilor civile.

Reinhard Bütikofer, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, baroană Ashton, Canada este un bun prieten și un partener important al UE. De asemenea, este un actor internațional important, fiind de mult timp o democrație matură de la care avem multe de învățat. Totuși, având în vedere că a trecut mult timp de când am adoptat în acest Parlament o rezoluție cu privire la Canada, ar trebui să profităm de ocazie pentru a privi relația dintre Europa și Canada mai serios decât o face această rezoluție.

Mi se pare penibil că rezoluția se referă la numeroasele provocări comune, dar nu include politica privind zona arctică printre acestea. Nu se menționează nimic despre protejarea, cu obiective și standarde, a zonei arctice. Arctica este menționată doar pe scurt, iar faptul că, în martie, Canada le-a interzis, într-o manieră destul de nepoliticoasă, Suediei, Finlandei, Islandei și populațiilor indigene să participe la o reuniune internațională cu privire la zona arctică a fost complet omis.

Mi se pare penibil faptul că nu s-au abordat problemele referitoare la nisipurile bituminoase, tonul roșu de Atlantic și interdicția de vânăre a focilor. Aici nu este vorba despre o dorință de a provoca Canada. Însă atunci când porți o discuție serioasă cu un prieten, ar fi un gest stupid și păcat să nu amintești de problemele pe care le ai. Nu se menționează deloc faptul că, la Copenhaga, Canada nu a jucat un rol foarte pozitiv. Problema politicii privind vizele, în special în raport cu Republica Cehă și populația romă a acesteia, ar trebui să beneficieze de mai multă atenție.

Trebuie să colaborăm în prietenie, însă nu trebuie să ignorăm problemele pe care le avem, deoarece acest lucru nu ar fi în avantajul nimănui. Grupul meu va încerca, prin urmare, să asigure în momentul votului că problema nisipurilor bituminoase și a importului produselor derivate din focă va fi inclusă în rezoluție.

Philip Bradbourn, în numele Grupului ECR. – Domnule președinte, în calitate de președinte al Delegației pentru relațiile cu Canada, salut călduros această rezoluție, care este de fapt o primă parte a unei reuniuni la

nivel înalt UE-Canada. Așa cum s-a spus, Canada este unul dintre cei mai vechi parteneri ai Europei, iar consolidarea relațiilor noastre peste Atlantic a devenit o prioritate pentru ambele părți. Din nou, așa cum distinsa doamnă a spus-o în observațiile sale introductive, discuțiile cu Canada evoluează referitor la un acord economic și comercial cuprinzător, care să sperăm că va stabili standardul pentru viitoarele acorduri între UE și țările terțe.

Parlamentul va trebui să aprobe aceste acorduri și sper ca Comisia să-i informeze și să-i implice pe deplin pe deputați, în special delegația interparlamentară și Comisia pentru comerț internațional, în fiecare etapă a acestor discuții.

Rezoluția în discuție este una pe care pot s-o susțin cu fermitate, deoarece este concisă și se referă la problemele discutate în cadrul reuniunii la nivel înalt și la relațiile noastre cu guvernul canadian. Rezoluția creează un ton pozitiv pentru discuțiile viitoare și ilustrează voința acestui Parlament de a se implica în mod pozitiv în relația cu cel mai vechi partener comercial al nostru. Poate fi utilizată nu numai ca bază pentru îmbunătățirea a reputației acestui Parlament, ci și în viitoarele negocieri cu țările terțe.

Joe Higgins, în numele Grupului GUE/NGL. – Domnule președinte, nu a existat nicio evaluare a efectelor sociale, ecologice și economice ale unui acord economic dintre Uniunea Europeană și Canada.

Sindicatul canadian al funcționarilor publici, cu 600 000 de membri în domenii precum sănătatea, educația, municipalitățile locale, serviciile publice și transportul, este foarte preocupat de efectele pe care le-ar avea un astfel de acord. Sindicatul național al funcționarilor și al angajaților, cu 340 000 de membri în Canada în sectorul public și privat, este la fel de îngrijorat, la fel ca Alianța serviciilor publice din Canada, care are 165 000 de membri.

Acești lucrători sunt îngrijorați, deoarece înțeleg că un astfel de acord va fi pus în aplicare în primul rând în interesele economice ale marilor companii atât din Canada, cât și din Uniunea Europeană, și nu în primul rând în interesele angajaților sau în interesul justiției sociale.

Acum, atât corporațiile transnaționale europene, cât și cele canadiene doresc să-și croiască un drum în furnizarea serviciilor publice în Canada - bineînțeles că în scopul maximizării profiturilor. Ele văd acordul UE-Canada ca pe un instrument de forțare a privatizării extensive în domenii precum transportul public, aprovizionarea cu apă și electricitatea. O astfel de evoluție ar fi amenințătoare pentru salariile și condițiile lucrătorilor canadieni. Ar putea fi începutul unei deteriorări a situației, foarte similare cu cea pe care am văzut-o în Europa, în care însăși Comisia UE susține drepturile companiilor private de a oferi servicii pentru a exploata lucrătorii, după cum s-a dovedit atunci când Comisia a dat în judecată statul luxemburghez pentru intenția de a le oferi lucrătorilor migranți aceeași protecție ca și celor luxemburgezi.

Acum, apa canadiană este un obiectiv special al multinaționalelor de apă. Anumite multinaționale cu sediul în UE au provocat pagube în țări precum Bolivia prin privatizarea apei, iar influența lor dăunătoare se simte deja și în Canada.

Din fericire, oamenii obișnuiți din Canada sunt pregătiți să lupte pentru a-și proteja aprovizionarea cu apă. Vor trebui să fie atenți.

Sindicatele europene din sectorul public sunt, de asemenea, îngrijorate și fac un apel atât la sindicatele cu sediul în Canada, cât și la cele cu sediul în UE pentru a realiza o adevărată campanie în cadrul serviciilor publice pentru protejarea proprietății publice, prin control democratic, și nu prin maximizarea profitului privat, dar nu doar ca o reuniune la nivelul conducerii, ci ca o implicare reală a sectorului care nu se află într-o poziție de conducere pentru a-și proteja serviciile publice.

Anna Rosbach, în numele Grupului EFD. – (DA) Domnule președinte, Europa și Canada se bucură de mulți ani de un parteneriat bun, prin urmare este normal să ne dorim extinderea comerțului liber. Este însă metoda actuală cea mai bună, având în vedere durata negocierilor? Este aparatul UE prea greoi și prea birocratic pentru a îndeplini această sarcină?

Canada și-ar dori un acord de liber schimb cu UE, dar, în același timp, refuză să interzică metoda îngrozitoare de sacrificare a focilor, care încalcă absolut toate normele de bunăstare a animalelor.

Apoi, Canada dorește să aibă dreptul de a taxa transportul maritim printr-un Pasaj de Nord-Vest neînghețat. O rută aflată la nordul Americii trebuie să fie însă la dispoziția tuturor. Pasajul de Nord-Vest este o cale ideală de a economisi timp, bani și combustibil și este benefic pentru mediu. Îmbunătățește competitivitatea tuturor

țărilor din emisfera nordică. Prin urmare, solicit insistent Canadei să urmeze ideile din acordul de liber schimb și să renunțe la orice idee de a taxa utilizarea largului mării.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Domnule președinte, ca și cum n-ar fi fost suficient de penibil că, în timpul negocierilor, s-au scurs anumite informații cu privire la acordul economic și comercial cuprinzător (CETA), a existat și acuzația conform căreia Canada ar fi forțată să-și adapteze normele legate de drepturile de autor la standardele SUA și UE ca parte a CETA și a acordului privind combaterea falsificării (ACTA). Se pare că CETA face referire la o privatizare semnificativă, la dereglementare și la restructurare. Aceasta înseamnă că autorităților locale li se interzice aplicarea unor orientări locale sau etnice specifice privind achizițiile. Sigur că este normală scoaterea la licitație a contractelor mai mari și sigur că trebuie să existe reguli care să garanteze că nepotismul și corupția nu vor fi în floare.

Având în vedere că autoritățile locale de aici se plâng deja de faptul că nu le este permis să apeleze la companiile care dau dovadă de angajament social, fiind în schimb forțate să acorde, în general, contracte firmelor care domină piața, devine și mai greu de înțeles de ce le impunem altor țări reglementări similare. Când acordurile de liber schimb le permit companiilor multinaționale să dea guvernele în judecată pentru despăgubiri din cauza deciziilor lor din domeniul politicii de mediu și de sănătate, este clar că Uniunea Europeană a învățat mult prea puțin din criza economică și financiară, continuând pe calea greșită a neoliberalismului.

Dacă UE dorește să fie un sprijin pentru cetățenii săi, așa cum o auzim în repetate rânduri în discursurile demagogice, atunci nu trebuie să continue pe această cale greșită, ci trebuie să se transforme într-un bastion împotriva globalizării, susținând puterile prietene cum ar fi Canada.

Cristian Dan Preda (PPE). – Aș vrea, înainte, de toate, așa cum au făcut-o și alți colegi, să subliniez faptul că summitul UE-Canada este o ocazie importantă pentru aprofundarea relației de parteneriat cu această importantă democrație. Este o relație foarte importantă pentru Uniune, întrucât este vorba despre parteneri ce împărtășesc aceleași valori și care au cooperat pe parcursul unei lungi perioade de timp.

În același timp, aș vrea să reamintesc declarația precedentului summit UE-Canada, care a avut loc la Praga în mai 2009, în care era reiterat obiectivul comun al partenerilor, citez, „de a aprofunda circulația liberă și în deplină securitate a persoanelor între Uniunea Europeană și Canada, în scopul de a extinde cât de repede posibil călătoriile fără vize în Canada pentru toți cetățenii europeni”.

Un an mai târziu, suntem obligați să remarcăm faptul că suntem departe de acest obiectiv. În momentul actual, nu numai că românii și bulgarii sunt încă supuși obligativității vizelor, dar pentru Cehia au fost reintroduse, așa cum știți, vizele, anul trecut.

Cred că avem mai întâi de toate aici o problemă de reciprocitate, dat fiind faptul că, așa cum se știe, toate statele membre ale Uniunii au eliminat vizele pentru cetățenii canadieni, în acord cu legislația noastră, pe de altă parte, dacă îmi dați voie, este și o problemă de coerență, deoarece Canada a suprimat vizele pentru una dintre țările candidate, pentru Croația, menținând, repet, în acest moment, vizele pentru cetățeni membri ai Uniunii.

Summitul din luna mai trebuie, deci, cred eu, să aducă un progres semnificativ, un progres decisiv pe tema eliminării vizelor pentru toți cetățenii statelor membre. Cred că este nevoie de măsuri foarte concrete și de împingerea acestui obiectiv cât mai sus pe agendă pentru că nu ne mai mulțumesc declarațiile de principiu. Discriminările sunt profund injuste, în particular pentru cetățenii din țara de unde vin, un stat membru al Uniunii ce a făcut progrese substanțiale din punct de vedere tehnic pentru ridicare vizelor.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Domnule președinte, mă întreb de ce am mereu impresia că ar trebui să suspectez Comisia de faptul că nu vrea să aducă lucrurile în Parlament. Acesta este cazul acordului de liber schimb care se negociază cu Canada. Aș dori să mă alătur criticii exprimate de colegii mei, care au spus că anumite fapte sunt suspecte, în special cel menționat de dl Higgins, și sunt complet de acord cu dumnealui.

Acordurile de liber schimb sunt, după părerea mea, un lucru bun, dacă promovează prosperitatea generală de ambele părți, însă nu și dacă servesc aproape în exclusivitate intereselor câtorva mari companii multinaționale. Când află că sănătatea, educația sau siguranța publică au devenit brusc obiectul acordurilor de liber schimb și că urmează să fie dereglementate și privatizate, începi să suspectezi că acordul este menit să avantajeze un grup restrâns și că va cauza rău unui grup mult mai mare. Aș dori să-i avertizez pe cei care încearcă să introducă, fără aprobarea Parlamentului European, acorduri de acest gen.

Cel de-al doilea aspect pe care aș dori să-l subliniez este următorul: Dacă te întâlnești și negociezi cu un partener vechi cum este Canada, trebuie să vorbești și despre subiecte mai puțin plăcute. Consider că o discuție

și un acord de acest fel ar trebui să includă problema sacrificării focilor. Nu cu scopul de a supăra pe cineva, ci pentru a clarifica poziția europeană și pentru a găsi o soluție care să pună capăt profiturilor sinistre realizate de pe urma unor animale mici.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - Colegul Sebastian Bodu nu a putut să ajungă astăzi la Strasbourg și îmi permit să îl înlocuiesc.

În acest moment, 39 de milioane de cetățeni europeni din România, Cehia și Bulgaria nu pot călători în Canada fără viză. Mă mult de jumătate dintre aceștia - 22 de milioane - sunt români. Menținerea regimului de vize de către Canada, ca de altfel și de către Statele Unite ale Americii, pentru o parte din europeni, creează două categorii de cetățeni europeni.

Libera circulație a cetățenilor europeni trebuie tratată unitar. Problema vizelor se referă la relația Uniunea Europeană - Canada. Președintele Barroso a insistat la ultimele summituri pentru rezolvarea dosarului. Această abordare trebuie continuată.

În ceea ce privește România, rata de refuz a vizelor solicitate de cetățenii români a scăzut din 2004 în 2008 de la 16 % la 5 %. Circa 200 000 de români trăiesc în Canada, marea lor majoritate ajunși acolo prin programe de emigrare oficială ale statului canadian. Nu înțeleg de ce Canada are abordări diferite. În 2009 s-au eliminat vizele pentru un stat european nemembru al Uniunii Europene, motivul fiind existența în Canada a unui număr mare de cetățeni proveniți din acel stat.

De asemenea, consider că Republica Cehă trebuie să beneficieze din nou de eliminarea vizelor, iar motivul invocat pentru reintroducerea lor nu trebuie să devină un criteriu pentru celelalte state. Subiectul vizelor este pe agenda summitului UE-Canada introdus de către Parlamentul European. Poziția Uniunii din octombrie 2009 trebuie menținută, și anume aplicarea clauzei de solidaritate dacă nu se rezolvă problema până la sfârșitul anului 2010.

Doamnă vicepreședintă Ashton, eliminarea vizelor pentru statele membre ar fi un important succes al activității dumneavoastră. Vă doresc foarte mult succes în acest demers.

Kriton Arsenis (S&D). - (EL) Domnule președinte, Canada este, din 1959, unul dintre cei mai vechi și mai apropiați aliați ai Uniunii Europene. Totuși, cooperarea noastră trebuie să se bazeze întotdeauna pe valori comune și respect reciproc.

Canada se află printre primii zece cei mai mari emitenți de gaze cu efect de seră din lume și este singura țară care, deși a semnat și ratificat Protocolul de la Kyoto, a anunțat apoi în mod public că nu intenționează să-și onoreze angajamentele juridice. În locul unei reduceri a emisiilor cu 6 % comparativ cu anul 1990, emisiile din Canada au crescut cu 26 %. Producția nisipurilor bituminoase este cauza principală. Emisiile de gaze cu efect de seră rezultate în urma producției de nisipuri bituminoase sunt de 3-5 ori mai mari decât cele care rezultă în urma producției convenționale a petrolului și a gazului natural. Producția de nisipuri bituminoase necesită, de asemenea, doi până la cinci barili de apă pentru fiecare baril de gudron extras și creează o serie de deșeuri care periclitează atât biodiversitatea, cât și viața nativilor. Această producție distruge și pădurea boreală, unul dintre cele mai mari puțuri de absorbție a carbonului. Probabil că, până în anul 2020, nisipurile bituminoase vor fi produs mai multe emisii decât Austria și Irlanda. Canada cheltuiește numai 77 USD pe persoană pentru subvenții ecologice, în comparație cu 1 200 USD în cazul Coreei, 420 USD în cazul Australiei și 365 USD în cazul SUA.

Garantarea protejării pădurilor boreale este extrem de importantă și este important să solicităm Canadei să se conformeze acordurilor internaționale pe care le-am semnat împreună, dar pe care le respectăm doar unilateral, iar aceasta ar trebui să constituie baza oricărei cooperări viitoare.

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Din 1959, Canada este unul dintre partenerii cei mai apropiați și mai stabili ai Uniunii Europene. Sunt încântat că situația economică s-a îmbunătățit în Canada în cadrul mandatului actualei administrații de dreapta, lucru care nu s-a întâmplat în această țară în timpul altor mandate anterioare.

Situația economică din ce în ce mai bună și dolarul canadian din ce în ce mai puternic, care duc la o mai mare prosperitate a cetățenilor canadieni, au trimis un semnal pozitiv altor țări, creând condiții favorabile nu numai pentru dezvoltarea cooperării politice, dar și a celei economice. Cred că reuniunea la nivel înalt UE-Canada de la Bruxelles va duce la progrese concrete ale negocierilor referitoare la un acord complex cu privire la un parteneriat economic.

Canada este cel de-al unsprezecelea cel mai mare partener comercial al UE, acoperind până la 1,7 % din comerțul internațional al Uniunii, iar UE este cel de-al doilea cel mai mare investitor din Canada, Canada ocupând locul patru în rândul celor mai importanți investitori în Europa.

În 2008, volumul total de bunuri a atins aproape 50 de miliarde de euro, serviciile atingând suma de 20,8 miliarde de euro. Liberalizarea comerțului de bunuri și servicii dintre UE și Canada și creșterea accesului la piețe vor permite consolidarea și adâncirea comerțului bilateral, ceea ce, cu siguranță, va aduce beneficii semnificative atât economiei UE, cât și economiei Canadei.

Jan Březina (PPE). – (CS) Domnule președinte, baroană Ashton, doamnelor și domnilor, politica comună în domeniul vizelor a UE se confruntă acum cu o provocare majoră sub forma obligației de obținere a vizei pe care Canada a impus-o în ultimele zece luni cetățenilor Republicii Cehe. Prin măsurile sale unilaterale privind Republica Cehă, Canada a trecut într-un mod neacceptat și peste instituțiile UE responsabile pentru politica comună în domeniul vizelor. Drepturile cetățenilor unui stat membru, precum și prestigiul instituțiilor UE care susțin aceste drepturi, sunt, de aceea, periclitate. Acțiunea fără precedent a guvernului canadian față de un stat membru al Uniunii confruntă întreaga UE cu un test de solidaritate.

Cetățenii cehi se bazează pe faptul că Comisia Europeană își va asuma rolul de apărător și reprezentant al unui stat membru și al intereselor legitime ale acestuia. Va exista o oportunitate unică pentru acest lucru cu ocazia reuniunii la nivel înalt UE-Canada, în cadrul căreia problema vizelor ar trebui să se numere printre subiectele de discuție. Este timpul ca toți pașii posibili să fie făcuți pentru a ajunge la un rezultat în această problemă veche. Am aplaudat faptul că Comisia a adoptat, în octombrie 2009, un raport în care a solicitat Canadei să deschidă un oficiu al vizelor la Praga și să stabilească un orar pentru eliminarea obligației de a deține viză. Canada a îndeplinit prima cerință, dar nu și pe a doua și, prin urmare, nici Comisia Europeană și nici Consiliul nu ar trebui să se mulțumească cu progresele înregistrate până la ora actuală. Presiunea asupra Canadei nu ar trebui să fie redusă, ci dimpotrivă, ar trebui să crească. În acest context, aș dori să solicit Comisiei să facă o declarație clară cu privire la angajamentul său de a propune, în cazul unor progrese insuficiente, contramăsuri cum ar fi introducerea obligației de a deține viză pentru funcționarii și diplomații canadieni.

Cred cu tărie că trebuie să încetăm să mai amânăm lucrurile. Cetățenii cehi nu așteaptă promisiuni frumoase și semne de milă din partea organismelor UE, ci acțiuni concrete, ținute. După părerea mea, situația depinde acum de Comisie și, în special, de președintele Barroso, care va fi principalul partener de negocieri al premierului canadian în cadrul reuniunii la nivel înalt. Dacă nu vom începe să avem o atitudine încrezătoare și hotărâtă față de guvernul canadian, toate eforturile depuse de noi își vor pierde efectul, iar rezultatul va fi că încrederea cetățenilor cehi în instituțiile europene va avea grav de suferit. Discuțiile noastre despre solidaritatea europeană nu vor fi în acest caz nimic mai mult decât vorbe goale.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Domnule președinte, baroană Ashton, doamnelor și domnilor, în calitate de membru al Delegației UE pentru relațiile cu Canada, aș dori să subliniez faptul că UE și Canada împărtășesc valori comune. Valorile noastre comune formează baza pentru structura societății noastre și sunt de o importanță fundamentală în acest sens. Ar trebui să ne folosim din ce în ce mai mult de această bază comună pentru a ne asuma responsabilitatea comună a restructurării condițiilor globale de bază. Legăturile noastre istorice și culturale solide și respectul nostru pentru multilateralism, precum și faptul că susținem Carta Națiunilor Unite, formează baza parteneriatului nostru. Trebuie să ne îmbunătățim și să ne întărim relația la diferite niveluri, în special, desigur, la nivel politic.

Acordul pe care îl discutăm astăzi va fi primul acord bazat pe noul tratat, iar Comisia ar trebui să fie conștientă de acest lucru. Condițiile principale pentru succesul unui proces de luare a deciziei în cazul acestui acord sunt transparența, cooperarea și includerea Parlamentului. S-au menționat două subiecte importante în această discuție. Normele unilaterale privind vizele pentru cetățenii cehi sunt inacceptabile și ar trebui eliminate. Criticarea de către Canada a normelor stricte privind vânzarea produselor derivate din focă nu indică faptul că ar trebui să ne schimbăm, ci faptul că Canada ar trebui să se schimbe.

Cu toate acestea, unul dintre obiectivele acordului UE-Canada este că ar trebui să colaborăm pentru a crea o zonă comercială mai puternică decât zona Acordului Nord-American de Liber-Schimb (NAFTA). Nu este vorba numai despre cooperare economică, ci și despre transmiterea unui semnal clar conform căruia protecționismul este inacceptabil. Este o coincidență fericită faptul că Joe Biden vorbește în Parlamentul European de la Bruxelles în aceeași zi în care are loc și reuniunea la nivel înalt UE-Canada, deoarece, pentru noi, este importantă cooperarea eficientă, profesionistă cu ambele părți ale continentului nord-american și deoarece, împreună, dorim să ne asumăm mai multă responsabilitate în lume.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Baroană Ashton, aş dori să pun accentul pe faptul că, în acordul dintre UE şi Canada, călcâiul lui Ahile este reprezentat de obligaţia unilaterală a Republicii Ceha, României şi Bulgariei de a deţine viză, deoarece aceasta creează o formă inacceptabilă de cetăţenie de categoria a doua în UE. Nu numai celelalte ţări dau dovadă de solidaritate cu noi, dar şi mulţi deputaţi europeni vor fi complet îndreptăţiţi să blocheze ratificarea în cazul în care Canada nu-şi va ţine promisiunea de a-şi înăspri politica relaxată privind azilul, care ar trebui să fie condiţia preliminară pentru eliminarea obligaţiei de a deţine viză. Baroană Ashton, aţi putea să-mi spuneţi dacă i-aţi atras Canadei atenţia asupra faptului că nu este acceptabil să amâne până în 2013 înăsprirea legii sale generoase privind azilul, care este deschisă abuzurilor, şi că trebuie să modifice această lege cât se poate de repede, amintindu-şi de valorile comune şi de bunele relaţii economice pe care le are cu Uniunea Europeană, ale căror condiţii vor fi incluse în noul acord comercial? Doamnă vicepreşedintă Ashton, este o prioritate pentru dvs. să ridicaţi această problemă la reuniunea la nivel înalt cu Canada care va avea loc peste două săptămâni şi să obţineţi eliminarea obligaţiei deţinerii unei vize înaintea semnării acordului cu Canada? În caz că nu, sunteţi conştientă de posibilitatea ca acest acord important să nu fie ratificat aici în Parlamentul European, deoarece nu intenţionăm să acceptăm acest comportament din partea Canadei faţă de trei state membre ale UE?

Doamnelor şi domnilor, aş dori să vă mulţumesc în numele a milioane de cetăţeni pentru solidaritatea dvs. şi să aplaud faptul că proiectul dvs. de rezoluţie comună, asupra căruia vom vota la Bruxelles, include o solicitare clară de modificare a sistemului canadian privind azilul şi de eliminare cât mai rapidă a obligaţiei de a deţine viză pentru aproape 50 de milioane de cetăţeni.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Domnule preşedinte, doamnă Înaltă Reprezentantă, doamnelor şi domnilor, consider că discuţia şi dezbateră din această Cameră adaugă o forţă sporită acţiunilor sale în perspectiva reuniunii la nivel înalt din mai.

Nu există niciun dubiu cu privire la ideile pe care le-a exprimat toată lumea: importanţa relaţiei noastre cu Canada, importanţa parteneriatului şi a valorilor pe care le avem în comun cu o mare ţară democratică cu care avem necesitatea strategică de a coopera.

Totuşi, s-au ridicat anumite probleme care, după părerea mea, şi pe baza mandatului pe care vi-l dă această Cameră, sunt probleme care trebuie neapărat abordate şi, dacă se poate, rezolvate, deoarece soluţiile sunt până la urmă cele care contează, nu bătăliile.

Prima dintre aceste chestiuni se referă la nevoia de a sublinia principiul reciprocităţii în ceea ce priveşte libera circulaţie a cetăţenilor canadieni şi europeni. Nu sunt nici ceh, nici român, nici bulgar, şi alţi colegi români au vorbit înaintea mea, dar, în acelaşi timp, în calitate de cetăţean european, mă simt la fel de privat de drepturile mele dacă cetăţenii europeni nu pot călători liber în Canada - vorbesc repede, pentru că mă înţelegeţi, domnule preşedinte, însă cred că aţi dori să repet pentru traducere - dar, în acelaşi timp, în calitate de cetăţean european, mă simt la fel de privat de drepturile mele dacă cetăţenii europeni nu pot călători liber în Canada, în timp ce cetăţenii canadieni pot călători liber în toate ţările europene.

Referitor la problema masacrării focilor: suntem mereu impresionaţi când programele de televiziune sau anchetele de presă ne arată anumite activităţi crunte, dramatice de vânăre a focilor: în acest Parlament, avem şansa de a ne exprima opiniile şi cred că ar trebui să încetăm să ne întristăm sau să protestăm şi să începem să acţionăm.

Relaţia noastră cu un mare stat democratic cum este Canada ar trebui să ne permită să semnalăm problemele şi să solicităm moratorii. Îi mulţumesc baroanei Ashton pentru acţiunile pe care le va întreprinde şi pe care le va raporta Parlamentului începând cu reuniunea la nivel înalt din mai.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Doamnă vicepreşedintă a Comisiei, doamnelor şi domnilor, în contextul viitoarei reuniuni la nivel înalt UE-Canada, aş dori să menţionez unul dintre principiile fundamentale pe care se întemeiază UE. Este vorba despre principiul solidarităţii. Această valoare trebuie respectată în orice caz dacă UE doreşte să menţină încrederea cetăţenilor săi, chiar şi în cazuri care implică o problemă pentru un singur stat membru. După cum s-a spus deja, Canada a introdus, în iulie 2009, obligaţia de a deţine viză pentru cetăţenii Republicii Ceha. La cererea Republicii Ceha, subiectul relaţiilor cu Canada în materie de viză a fost inclus ca punct de discuţie la reuniunea din februarie a Consiliului Justiţie şi Afaceri Interne. Solidaritatea cu Republica Cehă a fost exprimată în cadrul reuniunii de către România, Bulgaria, Ungaria şi Slovacia şi, de asemenea, în termeni foarte clari, de către Preşedinţia spaniolă. Şi Comisia şi-a exprimat solidaritatea, deşi nu se prevede nicio soluţie concretă, nici măcar în urma negocierilor dintre grupurile de experţi. Timpul trece, şi în niciun caz nu o face în favoarea UE şi a cetăţenilor acesteia. Pentru cetăţenii UE din Republica Cehă, aşteptarea adoptării unei noi legi canadiene cu privire la azil, sub formă de condiţie pentru eliminarea

obligației de a deține viză și având cel mai apropiat termen realist în 2013, este ceva greu de acceptat. În acest context, ei așteaptă un ajutor real din partea UE. Dacă tot vorbim atât de des despre criza de încredere a cetățenilor în instituțiile europene, haideți să căutăm și motivele acestora într-o abordare care, din păcate, nu a fost până acum pe deplin solidară.

Chris Davies (ALDE). – Domnule președinte, sper ca Înalta Reprezentantă să-i felicite pe canadieni pentru calitățile lor diplomatice, deoarece avem ce să învățăm de la aceștia. La conferința recentă a Convenției privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES), s-au unit cu aliații lor japonezi pentru a ne distruge tentativa de a introduce o interdicție a comerțului cu ton roșu.

Conferința CITES a semănat mult prea mult cu cea de la Copenhaga privind schimbările climatice, în care poziția UE nu a fost clară. Se pare că am petrecut prea mult timp discutând între noi, în loc să discutăm cu ceilalți, zi de zi, și am ajuns să fim de-a dreptul desconsiderați.

Japonia și aliații săi canadieni au petrecut luni de zile tatonând terenul, făcându-și prieteni și cumpărând puțină influență de peste tot, cu scopul de a obține voturile necesare pentru rezultatul pe care și-l doreau. Noi am lăsat impresia că suntem incoerenți, dezorganizați și slabi.

Comisarul pentru mediu a spus că așa ceva nu trebuie să se mai întâmple niciodată. Este hotărât să facă o schimbare. Însă astfel de conferințe au loc în mod constant în întreaga lume și trebuie să ne asigurăm că vom valorifica pe deplin calitățile diplomatice ale Uniunii Europene, pentru a garanta că vom avea o strategie pe termen lung, că ne vom utiliza resursele în mod eficient și că vom înceta să țintim sub standardele noastre.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Domnule președinte, aș dori să subliniez o problemă foarte gravă privind aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală în aceste negocieri. Comentarii critice venite din partea unor profesori de drept canadieni și, de asemenea, de la Harvard spun că acordul plănuir ar echivala cu o revizuire completă a dreptului canadian în domeniul proprietății intelectuale, al brevetelor și al mărcilor.

Pe de o parte, canadienii au sentimentul că suveranitatea lor și dreptul lor de a-și utiliza proprietatea intelectuală sunt restricționate. Însă, pe de altă parte, normele stricte și clare care reglementează protecția împotriva copierii și extinderea acestei protecții și pentru filme sunt foarte, foarte importante.

Mi se pare deosebit de important ca internetul să fie inclus în toate discuțiile legate de protejarea drepturilor de proprietate intelectuală, deoarece, fără acorduri internaționale, este imposibil să protejăm proprietatea intelectuală pe internet. Sunt în favoarea interzicerii specifice a înregistrărilor cu camere video în sălile de cinema. Aceasta ar trebui să fie impusă și în Canada. În orice caz, este important să găsim o cale de mijloc. Ar trebui să susținem protejarea proprietății intelectuale, dar să ne opunem supravegherii și persecutării generalizate pe internet.

Sigur că este important să luăm în considerare și faptul că, în Canada, există o tradiție juridică diferită și un sistem juridic diferit. Este o problemă foarte greu de rezolvat, însă sper că vom găsi o soluție eficientă.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Domnule președinte, baroană Ashton, doamnelor și domnilor, principala noastră preocupare ar trebui să fie aceea de a sprijini întreprinderile mici și mijlocii, în special în vremuri de criză economică. Aceste întreprinderi utilizează două treimi dintre toți angajații și generează 80 % din impozitul pe venit. Din acest motiv, este esențial ca licitațiile publice să se concentreze asupra posibilității IMM-urilor de a obține contracte publice. Bineînțeles că normele tehnice, cu alte cuvinte, măsurile de facilitare a comerțului trebuie, de asemenea, să fie luate în considerare în mod corespunzător în acest acord. Ceea ce aș dori să știu este dacă există un acord cu Organizația mondială a comerțului pentru a încorpora principiile de bază ale negocierilor de la Doha în acest acord de liber schimb.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Domnule Președinte, doamnă comisar, transportul aerian este crucial pentru a aduce Uniunea Europeană și Canada mai aproape una de cealaltă prin facilitarea transportului de bunuri și persoane. Acordul Uniunea Europeană - Canada privind transportul aerian, semnat la 18 decembrie 2009 și Acordul dintre Uniunea Europeană și Canada privind siguranța aviației civile, semnat la Praga la 6 mai 2009, sunt două componente importante ale dialogului transatlantic dintre Uniunea Europeană și Canada. Primul se aplică provizoriu până la intrarea sa în vigoare în urma ratificării sale. Consiliul nu a primit încă nicio notificare în acest sens.

Cel de al doilea acord nu se aplică cu titlu provizoriu. Consiliul trebuie să trimită Parlamentului European propunerea de decizie și textul acordului pentru avizare.

Având în vedere importanța transportului aerian pentru cooperarea dintre Uniunea Europeană și Canada, aş dori să vă întreb, doamna vicepreşedintă, când vor putea intra în vigoare efectiv cele două acorduri dintre Uniunea Europeană și Canada privind transportul aerian?

Fiona Hall (ALDE). – Domnule preşedinte, Canada este un aliat apropiat, însă UE trebuie să fie un prieten critic atunci când este nevoie. Dosarul Canadei cu privire la schimbările climatice este modest, iar Canada a fost un obstacol în perioada negocierilor de la Copenhaga. Deosebit de îngrijorătoare este industria nisipurilor bituminoase, după cum a menţionat dl Arsenis. Extracţia petrolului din nisipuri bituminoase necesită mai multă energie decât petrolul produs din alte surse, fiind, în acelaşi timp, foarte poluantă pentru mediul local.

În momentul de faţă, guvernul canadian se străduieşte să convingă Comisia ca, în punerea în aplicare a Directivei privind calitatea combustibililor, să adopte o abordare mai moderată referitoare la măsurătorile în materie de carbon şi, în acest context, aş dori s-o întreb pe Înalta Reprezentantă dacă va ridica problema nisipurilor bituminoase în discuţiile din cadrul reuniunii la nivel înalt.

Catherine Ashton, vicepreşedintă a Comisiei şi Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe şi politica de securitate. – Domnule preşedinte, aceasta a fost o dezbatere extrem de utilă şi fructuoasă în vederea pregătirilor pentru reuniunea la nivel înalt. Distinşii deputaţi au abordat un spectru larg de probleme, pe care mă angajez să le aduc pe deplin la cunoştinţa celor doi preşedinţi care vor reprezenta Uniunea Europeană la reuniunea la nivel înalt şi mă refer, desigur, la preşedintele Comisiei şi preşedintele Consiliului.

Sunt foarte recunoscătoare pentru disponibilitatea cu care deputaţii din Parlamentul European mi-au furnizat informaţii şi mi-au adresat întrebări legate de domenii pe care, trebuie să mărturisesc, nu le cunosc foarte bine, cum ar fi transportul aerian, cu privire la care va trebui să mă documentez pentru ei.

Aş dori să mă axez pe două sau trei dintre domeniile cheie care au fost discutate. În contextul dat, părerea generală împărtăşită, se pare, de majoritatea deputaţilor este că vorbim de o relaţie importantă. Poate că unele dintre frustrările pe care le-am simţit azi în această Cameră au fost generate de faptul că recunoaştem importanţa Canadei şi importanţa valorilor pe care le împărtăşim. Frustrarea distinşilor deputaţi din ţările afectate în special de problema vizelor este, prin urmare, pe deplin justificată.

Permiteţi-mi să încep cu problema comerţului, pentru că foarte multe intervenţii au abordat acest aspect. Avem dreptate să ne dorim un acord comercial ambiţios. Nu va fi însă uşor şi, de la bun început – şi eu am lansat, de fapt, negocierile comerciale – am recunoscut faptul că, din cauza intereselor specifice ale UE şi ale Canadei, acestea nu au cum să fie negocieri uşoare. Cu toate acestea, trebuie să manifestăm ambiţie de ambele părţi.

Un exemplu ar fi drepturile de proprietate intelectuală, domeniu în care consider că Canada ar trebui să garanteze un regim adecvat. Ştiu că analizează această problemă şi că, până acum, discuţiile şi negocierile au fost foarte constructive şi pozitive, lucrurile evoluând într-un ritm adecvat.

Sunt de acord că trebuie să informăm constant Comisia pentru comerţ internaţional şi, aşa cum a spus dl Bradbourn, cei cu un interes deosebit legat de Canada trebuie, de asemenea, să fie ţinuţi la curent cu evoluţia negocierilor. Se va efectua o evaluare de impact, la care se lucrează deja în prezent, şi, desigur, rolul Parlamentului în acest proces se va concretiza prin aprobarea sau respingerea acordului în momentul finalizării acestuia. Parlamentul are un rol foarte clar şi esenţial.

Aş adăuga însă doar două lucruri. Primul se referă la faptul că un acord comercial bun aduce, de fapt, beneficii cetăţenilor noştri. Acesta este şi scopul lui. Să garanteze că există o gamă mai variată de opţiuni pentru consumatori şi mai multe oportunităţi pentru lucrători. Trebuie să ne asigurăm că toate acordurile comerciale pe care le încheiem oferă oportunităţi reale în întreaga Uniune Europeană.

În ceea ce priveşte întreprinderile mici şi mijlocii, problemă într-adevăr foarte importantă, mă gândesc că una dintre statisticile pe care întotdeauna le-am privit ca fiind foarte interesante arată că doar 8 % din întreprinderile noastre mici şi mijlocii practică într-adevăr comerţul şi doar 3 % fac schimburi comerciale în afara Uniunii Europene.

Întotdeauna am considerat că, dacă am reuşi să creştem aceste cifre şi să oferim oportunităţi – achiziţiile publice ar putea reprezenta, într-adevăr, una din zonele care ar deschide o posibilitate – întreprinderile noastre mici şi mijlocii ar putea profita de oportunitatea astfel creată.

Mulți dintre distinșii deputați au vorbit despre Oceanul Arctic, subiect pe care l-am dezbătut recent în Parlament. Sunt de acord că este o problemă foarte importantă, nu în ultimul rând pentru că face referire la o altă chestiune pe care am vrut să o abordăm înainte de cea a vizelor, și anume schimbările climatice.

Din punctul nostru de vedere, în cadrul negocierilor de la Copenhaga, Canada a făcut parte din grupul țărilor care nu au înlesnit niciun fel de evoluție. Putem continua dezbaterile privind Copenhaga și fără îndoială că vor exista ocazii cu prilejul altor discuții cu comisarul responsabil. Ceea ce ne interesează acum este că, în mesajul Tronului de la 3 martie, guvernul canadian a declarat că sprijină pe deplin acordul de la Copenhaga privind schimbările climatice. Este foarte important, motiv pentru care, în contextul reuniunii la nivel înalt, dorim să încurajăm și să îndemnăm Canada să își fixeze pentru 2020 un obiectiv mai ambițios de reducere a emisiilor.

Piața internațională a carbonului este esențială în transferarea investițiilor către o economie cu emisii reduse de carbon și una dintre modalitățile în care putem acționa în cadrul relației noastre bilaterale este să promovăm aceste aspecte strategice legate de investiții, tehnologie ecologică și colaborare, încercând să susținem toate măsurile care trebuie adoptate pentru a atenua efectele schimbărilor climatice. -

Ultimul aspect dintre cele trei pe care am dorit să le reiau, deși au fost abordate mult mai multe, este cel legat de vize. Este o problemă extrem de importantă care afectează trei state membre, după cum au menționat deputații care le reprezintă aici.

Se lucrează intens pentru a încerca să se soluționeze această problemă. Am purtat numeroase dialoguri cu Canada, multe chestiuni sunt bine cunoscute și există chestiuni pe care Canada trebuie să le rezolve în ceea ce privește legislația care trebuie elaborată în viitor. Distinșii deputați au ridicat în mod justificat această problemă, care va face parte din discuțiile pe care le vom avea.

A doua reuniune a grupului de lucru al experților a avut loc la Praga în scopul analizării celor mai relevante aspecte pentru Republica Cehă, reuniune care a fost facilitată de Comisie, implicarea acesteia fiind, prin urmare, deplină.

Am sesizat și voi transmite frustrările distinșilor deputați care au subliniat că este necesar ca această problemă să fie rezolvată mai rapid și că trebuie recunoscut cu siguranță cel mai important aspect, și anume că nu vorbim de o chestiune bilaterală, ci de o problemă între UE și Canada, care trebuie abordată ca atare.

Președintele. – Dezbaterăa a fost închisă.

Votarea va avea loc în prima mini-sesiune din mai.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – În acest moment, 39 de milioane de cetățeni europeni din România, Cehia și Bulgaria nu pot călători în Canada fără viză. Mai mult de jumătate dintre aceștia, 22 de milioane, sunt români. Menținerea regimului de vize de către Canada pentru o parte din noi este o situație ce nu poate fi acceptată deoarece creează două categorii de cetățeni europeni. Libera circulație a cetățenilor europeni trebuie tratată unitar și comun, iar problema vizelor se referă la relația UE – Canada și nu la relațiile bilaterale între Canada și respectivele state.

În ceea ce privește România, rata de refuz a vizelor solicitate de cetățenii români a scăzut din 2004 în 2008 de la 16 % la 5 %. Circa 200 000 de români trăiesc în Canada, o parte dintre ei ajunși acolo prin programe oficiale de imigrare canadiene. Este unul dintre motivele existenței unui număr mare de cereri de viză. Subiectul vizelor este pe agenda summitului UE - Canada, introdus de către Parlamentul European.

Poziția UE trebuie să fie aceea de aplicare a clauzei de solidaritate dacă nu se rezolvă problema până la sfârșitul anului 2010. Eliminarea vizelor pentru statele membre ar fi o prima realizare a Înalțului Reprezentant pentru politica comună externă și de apărare.

Corina Crețu (S&D), în scris. – Consider că una dintre problemele prioritare pe agenda summitului UE-Canada, programat la Bruxelles în 5 mai, trebuie să fie eliminarea vizelor pentru toți cetățenii Uniunii Europene, în baza principiului reciprocității și pentru eliminarea actualelor discriminări ce-i privează pe cetățenii români, bulgari și cehi să viziteze Canada fără viza.

Este o situație cu atât mai bizară cu cât, anul trecut, a fost eliminată obligativitatea solicitării vizelor de scurtă ședere de către autoritățile canadiene pentru cetățenii croați, al căror stat încă își negociază aderarea la UE. România a înregistrat progrese semnificative în ultimii ani, inclusiv în ceea ce privește câteva criterii importante

pentru eliminarea regimului vizelor: rata de refuz a cererilor de viză, rata de depășire a perioadei de ședere legală și cifra cererilor de azil sunt într-o scădere continuă.

Eliminarea vizelor ar reflecta, așadar, această evoluție, iar tratamentul egal acordat cetățenilor europeni și canadieni ar contribui la întărirea încrederii reciproce.

(Ședința a fost suspendată pentru câteva minute)

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

12. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Comisiei)

Președintele. – Urmează timpul afectat întrebărilor (B7-0207/2010/rev. 1). Următoarele întrebări sunt adresate Comisiei.

Partea întâi

Întrebarea nr. 25, adresată de **Georgios Papastamkos** (H-0124/10)

Subiect: Crearea unei autorități europene responsabile de evaluarea capacității de împrumut

Intenționează Comisia să propună crearea unei autorități europene responsabile de evaluarea capacității de împrumut a statelor membre din zona euro și/sau a instituțiilor lor de credit?

Michel Barnier, *membru al Comisiei*. – (FR) Domnule președinte, aș dori să îi mulțumesc dlui Papastamkos pentru această întrebare referitoare la un subiect pe care, din perspectiva actualei mele poziții, îl consider absolut esențial pentru funcționarea corespunzătoare a economiei și a piețelor financiare.

Agențiile de rating de credit joacă un rol crucial în stabilirea riscurilor asociate situației societăților, dar și a statelor membre, iar criza a demonstrat – ca să mă exprim în termeni moderați – că metoda lor de funcționare a pus și pune în continuare probleme, având consecințe grave câteodată. Acesta este motivul pentru care G20 a adoptat pe bună dreptate decizii dure de instituire a unei monitorizări și a unor reguli noi de guvernare.

Doresc să vă reamintesc, doamnelor și domnilor, că, în momentul crizei, Comisia și-a asumat foarte rapid responsabilitățile în această privință, acordând prioritate reglementării activităților agențiilor de rating de credit din ultimii doi ani. În septembrie 2009 – adică la un an de la prăbușirea corporației Lehman Brothers – regulamentul privind agențiile de rating de credit a fost adoptat cu sprijinul Parlamentului; aș dori să îmi exprim aprecierea față de munca depusă de raportorul dvs., dl Gauzès, pentru abordarea problemelor generate de metodele de funcționare a acestor agenții, care au contribuit în mod semnificativ la criza financiară.

Regulamentul la care mă refer a introdus un sistem de înregistrare obligatorie a tuturor agențiilor de rating de credit înființate pe teritoriul Uniunii Europene. A impus o serie de cerințe urgente: în primul rând, garantarea încetării posibilelor conflicte de interes; în al doilea rând, revizuirea și îmbunătățirea calității ratingurilor și a metodologiei utilizate; și, în ultimul rând, garantarea funcționării transparente a acestor agenții de rating.

Doamnelor și domnilor, sunt încrezător că noile norme privind agențiile de rating de credit, despre care tocmai am vorbit, vor ameliora în mod sigur independența și integritatea procesului de rating, vor spori transparența activităților de rating de credit și vor îmbunătăți calitatea respectivelor ratinguri, inclusiv a celor referitoare la datoria suverană a statelor membre – a țărilor din Uniunea Europeană – și a instituțiilor financiare ale UE. Aceasta este etapa în care ne aflăm.

Domnule Papastamkos, în ceea ce privește crearea unei agenții publice europene de evaluare a capacității de împrumut, precum cea pe care o solicitați, aceasta este o idee care se integrează treptat în dezbaterile privind posibilele alternative la actualul model economic al agențiilor de credit de rating, cunoscut drept modelul „emitentul plătește”. Efectele acestei idei trebuie evaluate cu atenție, în special în ceea ce privește răspunderea.

În mod clar, domnule Papastamkos, astăzi urmăresc în primul rând punerea în aplicare corespunzătoare a regulamentului din 2009 și funcționarea actualului sistem reformat. Cu toate acestea, nu resping ideea creării unei agenții europene, pe care dvs. o susțineți. Aceasta trebuie analizată din perspectiva evaluării regulamentului din 2009 și a efectelor acestuia asupra agențiilor de rating de credit. În plus, această evaluare este prevăzută de regulament, iar Comisia trebuie să o prezinte Parlamentului și Consiliului până în decembrie 2012.

Vă pot confirma că, în curând, Comisia va propune o modificare a regulamentului privind agențiile de rating de credit pentru a conferi Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) responsabilitatea generală a supravegherii acestor agenții. Parlamentul a solicitat acest lucru în cursul negocierilor referitoare la regulament, iar șefii de stat sau de guvern au ajuns la un acord asupra acestui principiu. Prin urmare, vom aduce această modificare. Sunt convins că transferul supravegherii agențiilor de rating de credit către noua autoritate va consolida și va îmbunătăți cadrul de reglementare pe care îl avem la dispoziție în Uniunea Europeană.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Domnule președinte, aș dori să îi mulțumesc dlui comisar Barnier pentru răspunsul oferit și să vă spun, domnule comisar, că acesta este un subiect pe care l-am supus analizei parlamentare în repetate rânduri începând cu 2006, adică înainte de izbucnirea crizei economice.

În opinia mea, există două paradoxuri: există firme internaționale de rating, dar acestea nu sunt supravegheate la nivel internațional. Cel de-al doilea paradox se referă la faptul că sistemele și interesele private din afara Europei acționează în mare măsură împotriva instituțiilor europene și statelor membre.

Aș dori – și solicit, domnule comisar – ca Europa să se miște mai rapid și într-un ritm susținut și, în cele din urmă, aș dori să știu unde este sediul geografic al acestor firme de credit și în ce mod va fi împărțită cifra de afaceri a acestora.

Michel Barnier, membru al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, domnule Papastamkos, cunosc vechiul dvs. angajament și tocmai de aceea salut acest dialog pe care îl inițiați astăzi pentru prima dată între noi, deoarece, în ceea ce mă privește, mă aflu în această funcție doar de câteva săptămâni.

Am în vedere acest regulament propus de fosta Comisie coordonată de dl Barroso, care îmbunătățește situația actuală. Am menționat noile cerințe care vor fi impuse agențiilor de rating de credit și am vorbit despre cea mai recentă evoluție înregistrată de propunerea pe care v-o voi prezenta, conform dorințelor dvs., referitoare la supravegherea exercitată de Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP).

Afirmațiile dvs. sunt corecte: nu este singurul domeniu în care, în contextul unei piețe comune și unice deosebit de integrate, constatăm că există societăți, în special societăți financiare, care nu mai sunt deținute la nivel național. V-aș reaminti, domnule Papastamkos, că în jumătate din țările Uniunii Europene, 50 % din industria bancară aparține unor grupuri din alte țări.

Prin urmare, ne aflăm într-o piață integrată cu societăți în mare parte transnaționale, dar supravegherea a rămas la nivel național. Așadar, sarcina noastră este să asigurăm integrarea, lucru pe care ne-am angajat să îl facem. Odată cu acordarea noilor puteri către AEVMP, supravegherea internațională – europeană, să spunem – pe care o solicitați va deveni realitate.

Acum, referitor la țara dvs., care a suferit acest șoc, trebuie să fim foarte vigilenți. Nu voi trage concluzii pripite despre ceea ce s-a întâmplat. Trebuie să fim vigilenți în toate cazurile în care agențiile de rating de credit iau decizii referitoare la statele membre și să evaluăm situația economică și rolul public al acestora. De ce? Pentru că, de fapt, miza este aici un stat suveran, costul datoriei sale și, în cele din urmă, situația contribuabililor săi, obligați, cred, de prea multe ori, să ducă greul. Întâmplător, acesta a fost subiectul propunerilor pe care le-am prezentat în cadrul Consiliului Ecofin de sâmbătă de la Madrid referitoare la prevederea, prevenirea și gestionarea viitoarelor crize, astfel încât contribuabilii să nu mai fie obligați să suporte impactul principal.

Cunosc foarte bine efectele deciziilor luate de agențiile de rating de credit și efectul acestor decizii asupra comportamentului investitorilor. De aceea avem nevoie o legislație dură, exigentă, iar aceste agenții trebuie să își evalueze toate responsabilitățile și trebuie să fie supravegheate pentru a face acest lucru. Vor fi supravegheate de autoritățile europene în temeiul propunerilor pe care le voi prezenta la sfârșitul acestui an.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Domnule președinte, vă mulțumesc pentru raportul excelent. Mă determină să fiu destul de optimist că înființarea unei autorități europene de evaluare a capacității de împrumut ne va oferi, în sfârșit, independență față de agențiile private din SUA. Totuși, ceea ce mă interesează în acest context nu este numai locația, ci și componenta funcțională și structurală a acestei autorități europene de evaluare a capacității de împrumut. În cele din urmă, este important ca o organizație de acest tip să se impună. Bineînțeles, sunt interesat și de consecințele preconizate ale procedurii și de consecințele situației în care un stat membru al zonei euro are un rating scăzut al capacității de împrumut.

Michel Barnier, *membru al Comisiei*. – (FR) Domnule Obermayr, dl Papastamkos mi-a adresat o întrebare referitoare la posibilitatea, pe care o sprijină, de a crea o agenție europeană de rating de credit. Dacă am înțeles bine ideea dumnealui, această agenție ar trebui să fie publică.

Nu am adoptat o poziție referitoare la acest subiect. Aș adăuga că aceasta nu este direcția în care se îndrepta Comisia, din moment ce propunerea sa se concentra – prin regulamentul adoptat de acest Parlament – asupra reformei actualului sistem de agenții, care sunt private, și asupra consolidării foarte riguroase a cerințelor referitoare la transparență pentru a evita conflictele de interese, de onestitate în activitatea lor de rating de credit. Aceasta este etapa în care ne aflăm. Acest regulament a fost adoptat, va intra în vigoare cât mai curând posibil, fără întârziere – menționez în trecere acest lucru – și apoi vom finaliza acest plan prin conferirea unui rol de supraveghere Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe.

Nu resping ideea acestei noi agenții pe care dl Papastamkos o dorește atât de mult. Cu toate acestea, chiar avem nevoie de timp pentru a evalua schimbarea generată asupra modelului de afaceri de ideea unei agenții europene de rating de credit. Este o idee pe care o consider interesantă, dar care trebuie evaluată cu atenție. Prin urmare, nu voi spune cine va face parte din aceasta sau cum va funcționa aceasta, pentru că nu știu. Ar mai fi de discutat și problema intervenției autorităților publice în activitatea unei astfel de agenții. Condițiile stricte aplicate agențiilor private de rating de credit ar trebui să se aplice și unei agenții publice europene, în special normele referitoare la conflictele de interese.

Aceste probleme ar apărea în cazul în care ne-am orienta către o nouă agenție publică europeană. Ca să fiu sincer, pentru a analiza această problemă în mod serios, fără improvizații, am avea nevoie, în primul rând, de timpul și deciziile necesare punerii în aplicare a sistemului reformat pe care l-ați adoptat prin acest regulament și, în al doilea rând, de timpul necesar pentru o abordare atentă a tuturor aspectelor și în special a celor pe care tocmai le-am menționat.

Președintele. – Regula este că, în cazul în care autorul nu este prezent, întrebarea se omite. Cu toate acestea, având în vedere circumstanțele de excepție ale acestei sesiuni plenare, voi citi numele deputaților care nu sunt prezenți și aceștia vor primi un răspuns scris la întrebările lor. Totuși, nu va exista o dezbatere aferentă în sesiune plenară.

Așadar, deputații absenți care vor primi un răspuns scris sunt, în ordinea prezentării întrebărilor, dl Balčytis și dna Morkūnaitė-Mikulėnienė.

Partea a doua

Întrebarea nr. 28, adresată de **Liam Aylward** (H-0155/10)

Subiect: Posibilitățile de alegere ale consumatorilor și tehnologia telefoanelor inteligente

Popularitatea tot mai mare a telefoanelor inteligente a creat o nouă piață în materie de tehnologie, software și aplicații. Anumiți operatori de telefoane și dispozitive inteligente restricționează posibilitățile de alegere ale consumatorilor și au organizat piața astfel încât să aibă un control total asupra experienței utilizatorilor în ceea ce privește accesul la software, browsere și aplicații. În aceste condiții, s-ar putea deduce că posibilitățile de alegere ale consumatorilor sunt limitate. Intenționează Comisia să analizeze drepturile și posibilitățile de alegere ale consumatorilor în cadrul acestei piețe digitale aflate în expansiune și poate aceasta să confirme dacă sistemele de operare cu sursă deschisă ar trebui să constituie direcția de dezvoltare în ceea ce îi privește pe utilizatorii telefoanelor inteligente?

Joaquín Almunia, *Vicepreședinte al Comisiei*. – Comisia monitorizează îndeaproape evoluția telefoanelor inteligente și a piețelor aferente acestora. Așa cum onoratul deputat admite în întrebarea sa, uneori se creează piețe noi.

Comisia își asumă pe deplin angajamentul de a garanta respectarea normelor și principiilor UE în materie de concurență, ținând seama, în același timp, de evoluțiile dinamice și rapide ale pieței. Așa cum demonstrează cazurile recente ale Microsoft și Intel, Comisia acționează în sensul aplicării legislației pentru a garanta că o concurență bine fundamentată permite consumatorilor, atunci când este necesar, să aleagă între mai multe alternative și, astfel, să beneficieze de evoluțiile și inovațiile tehnice. În această privință, concomitent cu recunoașterea faptului că tehnologia brevetată se află la baza succesului Europei în domeniul tehnologiilor mobile din a doua și a treia generație, Comisia este conștientă de dezvoltarea tehnică excelentă determinată de tehnologiile non-profit.

Deși trebuie să lăsăm industria să decidă aspra modelului specific de afaceri pe care dorește să îl utilizeze și să lăsăm piața să desemneze câștigătorul, Comisia subliniază importanța interoperabilității, încurajând o concurență bine fundamentată între tehnologiile diferitelor societăți și contribuind la prevenirea blocajelor. În acest context, Comisia salută utilizarea instrucțiunilor de operare cu sursă deschisă care pot împiedica transmiterea neloială de poziții dominante între piețe învecinate. Platformele cu sursă deschisă servesc acest scop, permițând crearea unor piețe competitive deasupra sistemelor de software.

Liam Aylward (ALDE). – Aș dori să îi mulțumesc dlui comisar pentru răspunsul său. Deviez puțin de la subiect și vă spun că, recent, au circulat mai multe știri referitoare la conceptul de cenzură pe bază de conținut care apare în cazul acestei tehnologii. Unele aplicații au fost refuzate de operatori și producători de software din cauza conținutului lor politic.

Ce poate face Comisia pentru a se asigura că există o concurență sporită în accesarea de informații prin intermediul noilor tehnologii și că libertatea de exprimare nu este încălcată?

Joaquín Almunia, Vicepreședinte al Comisiei. – Știu că aspectele la care vă referiți în a doua dvs. întrebare pot crea probleme pentru concurență pe piață.

Monitorizăm permanent și îndeaproape acest aspect, dar nu pot face comentarii asupra investigațiilor speciale care se află acum în derulare sau sunt planificate. Cu toate acestea, sunt conștient că întrebările pe care le-ați adresat și preocupările pe care le-ați exprimat în cadrul Parlamentului sunt reale, iar rolul meu și cel al autorității pentru concurență este de a monitoriza situația și de a evita un tip de poziție dominantă cu închiderea pieței, barierele pentru noii veniți și, în cele din urmă, problemele cu care se confruntă consumatorii și utilizatorii acestor noi tehnologii, care ar trebui să beneficieze, nu să sufere, de pe urma dezvoltării și îmbunătățirii tehnologiilor.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Domnule Barnier, în primul regulament privind roamingul pentru schimbul de date și telefonie, am stabilit o obligație de îndeplinire a sarcinilor, ceea ce înseamnă că fiecare operator din Europa trebuie să poată avea acces la fiecare consumator. Acum apar brusc conflicte din cauza faptului că operatorii elimină aceste servicii din rețele și nu sunt pregătiți să furnizeze sprijinul necesar. Considerați că este necesar ca organismele naționale de reglementare să ia măsuri în această privință?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Salut abordarea acestui subiect de către Comisie din perspectiva concurenței. Întrebarea mea este următoarea: A emis Curtea de Justiție a Uniunii Europene hotărâri în cazuri similare și ar putea aceste cazuri să fie citate în contextul acestui tip de restricționare a accesului? Există utilizatori de telefoane inteligente care au încercat deja să îi urmărească în justiție pe furnizorii lor de servicii?

Joaquín Almunia, Vicepreședinte al Comisiei. – Referitor la întrebare, consider că ar trebui să combinăm, după caz, instrumente de reglementare cu instrumente în materie de concurență.

În ceea ce privește unele aspecte menționate în întrebări și în intervenția dvs., instrumentele concurenței au fost și vor fi în continuare folosite, dar nu exclud situația în care, în orice moment, Comisia va utiliza, după caz, competențele de reglementare pe care le deține. A făcut acest lucru în trecut și îl poate face din nou în viitor.

Consider că soluția optimă este o combinație adecvată de concurență și reglementare, nu ca instrumente alternative, ci ca instrumente complementare. Și, referitor la întrebarea dvs., îmi cer scuze, domnule deputat, nu sunt avocat; nu știu nimic despre plângerile pe care cetățenii le înaintează instanțelor. În orice caz, primim unele informații și câteodată plângeri și, de fiecare dată când trebuie să răspundem atunci când considerăm că informațiile primite sau plângerile trimise Comisiei merită un răspuns din partea noastră – ați putut vedea care este instrumentul utilizat de noi –, facem strict acest lucru.

Așa cum am afirmat în răspunsul precedent, în acest domeniu, referitor la acest aspect și la aceste probleme, ne ocupăm în prezent de anumite investigații, dar nu pot oferi informații pentru că, prin natura funcției, trebuie să păstrez confidențialitatea.

Președintele. – Următorul autor, dl Toussas, care lipsește, și dl Ziobro, vor primi răspunsuri scrise, așa cum am explicat anterior.

Întrebarea nr. 32, adresată de **Nikolaos Chountis** (H-0125/10)

Subiect: Activitatea agențiilor de rating

În ziua următoare anunțării măsurilor de austeritate adoptate de guvernul elen, agenția de rating Moody's a amenințat cu scăderea cotei de rating pentru cele mai importante cinci bănci din Grecia.

În opinia agenției internaționale de rating, creșterea ratei șomajului și scăderea venitului disponibil ar putea avea ca rezultat presiuni suplimentare asupra sistemului bancar grec, care se confruntă deja cu o scădere a profitabilității și o deteriorare a activelor.

Ținând seama de faptul că astfel de comunicate alimentează speculațiile din momentul în care sunt publicate, care este opinia Comisiei cu privire la situația sistemului bancar din Grecia?

Ce măsuri intenționează să adopte aceasta cu privire la „activitățile” agențiilor de rating de credit?

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Sursa crizei financiare din Grecia nu a fost sectorul bancar, ci sectorul public. Totuși, vulnerabilitatea sectorului bancar a crescut din cauza expunerii băncilor la obligațiunile guvernului elen și, mai important, din cauza perspectivelor de creștere economică scăzute.

În propria analiză a economiei și sistemului financiar elen, Comisia ține seama de multiplele surse de informații, inclusiv de agențiile de credit. În acest context, Comisia monitorizează cu atenție punerea în aplicare a măsurilor fiscale suplimentare anunțate de autoritățile elene la 3 martie 2010 și adoptate de Parlamentul elen la 5 martie 2010, în scopul îndeplinirii obiectivelor bugetare pentru anul 2010.

Comisia monitorizează îndeaproape și evoluțiile înregistrate de sectorul bancar elen. Aproximativ 8 % din activele băncilor sunt sub formă de obligațiuni sau împrumuturi de stat, deși se preconizează că împrumuturile de stat sau neperformante care apar nu vor depăși 8 % în 2010 din cauza economiei slabe.

În plus, băncile elene depind în foarte mare măsură de operațiunile de refinanțare ale BCE pentru că finanțările pe termen scurt sunt excluse de pe piețele financiare internaționale. Comisia își asumă responsabilitatea de a asigura stabilitatea financiară a zonei euro și a UE în ansamblu. Într-adevăr, băncile din alte state membre ale UE sunt expuse la criza elenă în primul rând prin faptul că dețin datorii de stat, Franța și Germania fiind cele mai vizate.

Deși aceste expuneri nu sunt foarte importante în ceea ce privește PIB-ul, ele devin mai semnificative în ceea ce privește bilanțurile fiecărei bănci în parte. În același timp, aproximativ 10 % din bilanțurile băncilor elene este investit în sudul și estul Europei, ceea ce presupune un alt canal de transmitere.

Nikolaos Chountis (**GUE/NGL**). – (*EL*) Domnule președinte, îi mulțumesc dlui comisar pentru răspunsul oferit. În mod evident, băncile elene au probleme. Există lichidități produse de sectorul public din Grecia care, din nefericire, nu merg către economia reală; dar ceea ce aș dori să subliniez este faptul că, de fiecare dată când Grecia anunță anumite măsuri, anumite forme de împrumut, aceste faimoase agenții de rating vin și scad ratingul Greciei și al băncilor elene.

Este un rol trist. Anterior a avut loc o dezbatere și nu doresc să o reiau. Aceste agenții de rating, firme private din SUA, nu sunt de încredere și cred că este inacceptabil ca Banca Centrală Europeană și instituțiile europene să le considere – chiar și acum – importante. Întrebarea care se pune, și răspunsurile pe care le-am auzit anterior, sunt următoarele: în regulă, problema poate fi reglementată în 2013. Acum, poate Uniunea Europeană și instituțiile sale să nu mai țină seama de ratingurile acestor agenții?

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – După cum am afirmat mai devreme, în cadrul analizei sale, Comisia nu ține seama numai de agențiile de rating, ci și de propriile analize. Comisia Europeană urmărește îndeaproape evenimentele din sectorul public și bancar elen, deci tragem propriile concluzii și pe baza acestora prezentăm propuneri Consiliului. Bineînțeles, mai există un aspect, și anume activitatea agențiilor de rating de credit. Acestea sunt societăți private, foarte influente în ceea ce privește piețele financiare, dar acest lucru nu este, desigur, responsabilitatea Comisiei Europene.

Morten Messerschmidt (**EFD**). – (*DA*) Domnule președinte, toți suntem preocupați de ceea ce putem face pentru a rezolva problemele generate de criza financiară. Domnule comisar, am văzut în presa de ieri că ați sugerat ca, în viitor, statele membre să își prezinte proiectele de buget Comisiei înainte de a fi dezbătute și adoptate de parlamentele naționale. Aș dori să ne dați mai multe detalii despre modul în care, în viitor, Comisia va avea posibilitatea să își exprime opinia asupra proiectelor de buget ale statelor membre înaintea parlamentelor naționale. Sună extrem de interesant. Aș dori să știu mai multe despre acest lucru.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Domnule președinte, domnule comisar, vă mulțumesc foarte mult pentru răspunsul dvs. Am ascultat cu foarte mare atenție informațiile pe care ni le-ați oferit astăzi și explicația referitoare la poziția Comisiei.

Încerc să ajung la o concluzie. În cazul în care, cândva, în viitor, o altă țară din zona euro se va confrunta cu probleme asemănătoare legate de agențiile de rating și de presiunile exercitate de piață, vom proceda în același mod bine cunoscut? Vom adopta o abordare de tipul „să așteptăm și să vedem”? Vom presupune că, prin abordarea aplicată până în prezent la problemele Greciei, ne confruntăm în general cu probleme structurale ale zonei euro care pot, la un moment dat, să preocupe și alte state membre?

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – În primul rând, vă reamintesc că răspund la aceste întrebări în locul dlui comisar Rehn, care este bolnav, așadar acesta nu este domeniul meu de activitate, dar vă pot spune, referitor la întrebările legate de bugetele naționale, că am discutat săptămâna trecută pentru prima dată în cadrul colegiului cu privire la măsurile care ar trebui adoptate pentru viitoarea monitorizare. Desigur, acesta este unul dintre subiectele care vor fi abordate, dar, în mod clar, nu există încă nicio decizie în această privință. A existat doar o dezbatere pentru a ne asigura că subiectul este discutat în mod corespunzător în cadrul colegiului, iar comisarul competent va veni în curând cu propuneri. La momentul respectiv veți putea discuta problema direct cu dumnealui.

Referitor la cea de-a doua întrebare, nu există niciun motiv pentru care Comisia să adopte o poziție diferită față de Grecia și față de orice alt stat membru, așadar sper că nu ni se vor mai adresa aceste întrebări; dacă ni s-ar mai adresa, am avea aceeași poziție.

Președintele. – Întrebarea nr. 30, adresată de **Brian Crowley** (H-0172/10)

Subiect: Strategia Uniunii Europene în materie de rețele cu bandă largă

Este Comisia în măsură să expună măsurile pe care urmează să le ia pentru a promova accesul la internetul de mare viteză pe întregul teritoriu al Uniunii Europene și îndeosebi în zonele rurale?

Neelie Kroes, Vicepreședintă a Comisiei. – Într-o lume care evoluează rapid către o nouă eră digitală, Europa trebuie să fie pregătită cu o infrastructură de bandă largă de ultimă generație, care va determina creșterea de mâine. Consiliul din martie 2009 a stabilit ca obiectiv indicativ o acoperire de 100 % până în 2013. Strategia 2020 a extins această provocare stabilind obiectivele pentru 2020 pentru infrastructura de bandă largă de mare viteză, respectiv o viteză de 30 de megabiți pe secundă pentru toți europenii, inclusiv cei care locuiesc în regiuni rurale, și de 100 de megabiți pe secundă pentru 50 % din gospodăriile cu abonament la internet.

Agenda digitală pentru Europa, una dintre cele șapte inițiative principale din cadrul strategiei UE 2020, stabilește un plan de promovare a internetului de mare viteză în Europa și este programată să fie adoptată în curând. Agenda va fi urmată de trei documente privind infrastructura de bandă largă: în primul rând, comunicarea privind infrastructura în bandă largă, care prezintă în detaliu punerea în aplicare a agendei în materie de infrastructură de bandă largă, în al doilea rând, recomandarea privind noua generație de acces (NGA), care urmărește să clarifice baza pentru încurajarea investițiilor în internetul de mare viteză și, în al treilea rând, primul program de politică în domeniul spectrului de frecvențe radio, care va constitui baza strategiei Comisiei de generare a unui spectru suficient pentru infrastructura de bandă largă fără fir.

Acțiunile de promovare a infrastructurii de bandă largă de mare viteză prevăzute de Agenda digitală nu includ numai angajamentul asumat de Comisie, ci și sugestii din partea statelor membre. Aceste sugestii vor aduce în centrul atenției dezvoltarea strategiilor naționale în materie de bandă largă, cuprinzând promovarea investițiilor private prin folosirea de norme de planificare urbană, cartografierea infrastructurii și clarificarea dreptului de trecere; prin aceste acțiuni, statele membre pot reduce substanțial costurile investițiilor și le pot face mai viabile. De asemenea, acestea se vor concentra asupra reducerii disparității financiare prin folosirea completă a fondurilor structurale disponibile pentru finanțarea infrastructurii de bandă largă de mare viteză și, în cazul în care nu există stimulente pentru finanțarea privată, prin folosirea finanțării publice directe.

În ceea ce privește Comisia, aceasta analizează opțiunile de care dispune pentru a spori investițiile private și publice în NGA, în scopul îndeplinirii obiectivelor stabilite. Ingineria financiară se va număra printre opțiunile avute în vedere pentru a reduce diferența dintre ceea ce este necesar și ceea ce piața este pregătită să investească.

Liam Aylward, în numele autorului. – Având în vedere faptul că trăim într-o lume din ce în ce mai digitală, așa cum ați subliniat, în care o parte importantă din activitatea noastră zilnică se desfășoară online, consider că a fost trecut cu vederea grupul cetățenilor mai în vârstă, care nu au acces sau au un acces limitat la internet. Ce putem face pentru a ne asigura că aceștia nu sunt excluși din societate și ce putem face pentru a-i ajuta?

Neelie Kroes, Vicepreședintă a Comisiei. – Nu numai Comisia, ci și Consiliul a adoptat decizia înțeleaptă, ca să mă exprim așa, de a stabili ca obiectiv indicativ o acoperire de 100 % până în 2013. 100 % înseamnă 100 %, prin urmare, indiferent de persoana la care vă gândiți, aceasta ar trebui să fie acoperită 100 %.

Malcolm Harbour (ECR). – Salut cu entuziasm întrebarea adresată de dl Crowley și sunt cu adevărat interesat de faptul că în Irlanda există o nouă desfășurare de infrastructură de bandă largă fără fir pentru a furniza acces comunităților rurale, pe care o consider o inițiativă importantă.

Doream să vă adresez în special o întrebare legată de o problemă întâlnită în activitatea pe care am desfășurat-o, referitoare la criteriile privind ajutorul de stat pentru susținerea inițiativelor locale în materie de infrastructură de bandă largă. Unele autorități locale de care am cunoștință au încercat să colaboreze cu autoritățile publice pentru a consolida împreună cererea în scopul oferirii unui pachet viabil unui investitor.

Totuși, se pare că în anumite cazuri această acțiune este considerată o încălcare a criteriilor privind ajutorul de stat. Așadar, aș dori să întreb dacă serviciile sale ar putea sprijini unele dintre aceste proiecte ale comunităților locale prin furnizarea de orientări referitoare la criteriile privind ajutorul de stat, pentru a sprijini acele parteneriate public/privat care, sunt de acord, sunt esențiale pentru a ajunge la o acoperire generală cu infrastructură de bandă largă.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Doamnă comisar, planul de redresare economică prevede o sumă de un miliard de euro pentru acoperirea până la nivelul de 100 % a infrastructurii de bandă largă. Aș dori să vă întreb care este stadiul acestui proiect, având în vedere importanța realizării acestei infrastructuri?

Neelie Kroes, Vicepreședintă a Comisiei. – Vă sunt recunoscătoare pentru întrebarea adresată deoarece, într-adevăr, atunci când vorbim despre infrastructura de bandă largă, nu vorbim numai de infrastructura prin cablu, ci și de cea fără fir, prin satelit și așa mai departe. Așadar, atunci când îi răspund onoratului deputat vorbind despre o acoperire de 100 %, nu menționez modul în care problema va fi abordată sau soluționată.

Dar am o părere pozitivă despre Irlanda și nivelul său de investiții. Atunci când a existat posibilitatea cheltuirii de fonduri structurale, în special pentru investiții de acest tip, Irlanda a profitat la maxim de această posibilitate. S-a situat cu puțin sub nivelul de 50 %. În cazul altor state membre m-am simțit descurajată deoarece, câteodată, s-a folosit doar o treime din această posibilitate de finanțare sau chiar nu a fost folosită deloc. Investițiile în acest tip de infrastructură vor avea rezultate în viitor și vor contribui la redresarea economică și la crearea de locuri de muncă.

Dar, uneori, îmi trec în revistă rănilor și experiența trecută. În cadrul funcției deținute anterior, am avut privilegiul să revizuiesc normele privind ajutorul de stat. Una dintre aceste norme revizuite privind ajutorul de stat se referea, de exemplu, la infrastructura de bandă largă. Revizuirea a constatat în furnizarea mai multor orientări referitoare la modul, momentul și maniera în care aceasta putea fi abordată.

În această ordine de idei, se investighează, de asemenea, împreună cu Banca Europeană de Investiții, posibilele căi de a profita de fondurile disponibile și de a sprijini finanțarea construcțiilor civile. Consider că, în acest moment, ținând seama de recenta revizuire a normelor privind ajutorul de stat, este foarte clar ce este posibil și ce nu este acceptabil. Vă puteți adresa personalului din subordinea dlui Joaquín Almunia pentru a solicita îndrumări, așadar nu ezitați în cazul în care există incertitudini.

În concluzie, trebuie să fim conștienți că acesta este cu adevărat un parteneriat public-privat care face diferența în cazul acestui tip de problemă. Bineînțeles, depinde de statul membru și de miză, dar, în cele din urmă, cred că prin această acoperire de 100 % – și aici mă repet – contribuim la îndeplinirea unui obiectiv excelent vorbind despre procentul de 50 %. Știu ce înseamnă 100 de megabiți, dar ce îmi pot imagina? Ei bine, o clipire din ochi înseamnă mai puțin de 100 de megabiți, așadar vorbim despre un pas înainte extrem de important. Măsurile referitoare la infrastructura de bandă largă și preocupările noastre din carul acestei dezbateri sunt programate să aibă loc înainte de 2011.

Președintele. – Întrebarea nr. 33, adresată de **Bernd Posselt (H-0128/10)**

Subiect: Marea Britanie, Suedia și moneda euro

Cum apreciază Comisia riscurile, care decurg pentru UE ca spațiu economic unitar, din faptul că state membre ca Marea Britanie și Suedia refuză în continuare să adopte moneda euro și ce măsuri și inițiative sunt prevăzute cu privire la acest domeniu în cadrul noului său mandat?

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Adoptarea monedei euro prezintă beneficii economice atât pentru statele membre care aderă la zona euro, cât și pentru zona euro în ansamblu. O analiză detaliată și argumente în sprijinul acestui subiect pot fi consultate, de exemplu, în raportul UEM@10 al Comisiei din 2008.

Conform tratatelor, toate statele membre ale UE sunt obligate să adere la zona euro odată ce au îndeplinit condițiile necesare. Cu toate acestea, Danemarca și Marea Britanie au negociat o clauză de excludere voluntară care le permite să rămână în afara zonei euro.

Dacă Danemarca și Marea Britanie decid să își depună candidatura pentru aderarea la zona euro, vor fi supuse aceleași evaluări a criteriilor de convergență ca orice alt candidat, așa cum s-a întâmplat în cazul celorlalte state membre care au aderat deja la zona euro. Comisia va sprijini pe deplin activitatea de pregătire a acestora, inclusiv pregătirea pentru trecerea reală la moneda euro.

În cazul Suediei nu există o clauză de excludere voluntară. Pentru moment, Suedia nu îndeplinește toate criteriile pentru introducerea monedei euro. În special, aceasta nu face parte din mecanismul ratei de schimb, iar anumite elemente din legislația ei referitoare la banca centrală ar trebui modificate pentru a fi compatibile cu statutul de membru al zonei euro. Cu toate acestea, Comisia consideră că acele state membre care în prezent nu îndeplinesc toate criteriile de convergență pentru aderarea la zona euro ar trebui să se depună eforturi pentru a îndeplini aceste condiții.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Domnule De Gucht, aș dori să vă adresez două întrebări suplimentare. În primul rând, va încerca Comisia să încurajeze Suedia în sensul îndeplinirii obligațiilor sale? Suedia are o obligație în conformitate cu tratatele și acest lucru nu poate fi interpretat pur și simplu în mod arbitrar.

În al doilea rând, ce se întâmplă în cazul Estoniei? Credeți că Estonia va deveni membru în viitorul apropiat, poate chiar în cursul acestui an?

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Așa cum am afirmat în mod corect, Suedia nu îndeplinește anumite criterii. Am menționat două criterii: nu face parte din mecanismul ratei de schimb și anumite elemente din legislația sa referitoare la banca centrală ar trebui modificate pentru a fi compatibile cu statutul de membru al zonei euro. Consider că acestea sunt, să spunem, criterii care pot fi îndeplinite. Nu sunt criterii economice referitoare la datorie sau deficit. Posibilitatea întreprinderii unor acțiuni în acest sens de către Comisie este o problemă pentru care trebuie să vă adresați comisarului competent în acest domeniu, dl Rehn, care, din nefericire, este bolnav pentru moment.

Referitor la Estonia, din câte știu, evaluarea criteriilor de convergență se află încă în derulare și Comisia nu a adoptat o poziție clară referitoare la aceasta.

Președintele. – Întrebarea nr. 34, adresată de **Georgios Papanikolaou** (H-01 30/10)

Subiect: Extinderea reducerii de personal în sectorul privat

La 4 martie 2010, reprezentantul Comisiei, Amadeu Altafaj, a declarat că reducerea de personal din sectorul public din Grecia va fi foarte probabil urmată de măsuri similare în sectorul privat.

Din punct de vedere economic, o astfel de evoluție ar agrava și mai mult recesiunea, deoarece ar reduce cu mult cererea și consumul intern. Una dintre consecințele directe ale acestui ciclu va fi scăderea veniturilor statului. Ar putea Comisia să precizeze pe ce se bazează optimismul care o face să creadă că reducerea capacității de consum reprezintă pentru Grecia o garanție de ieșire din recesiune? Consider că nu sunt necesare cunoștințe speciale în domeniul economic pentru a afirma cu certitudine că reducerea capacității de consum duce la agravarea recesiunii.

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Indicatorii scot la iveală faptul că, în Grecia, în ultimii zece ani, nu a existat o corelație între evoluția salariilor și evoluția productivității. Acest lucru a generat o pierdere a competitivității, reflectată în deficite de cont curent persistente și o diminuare a cotelor deținute de piața exporturilor. Rigiditatea pieței forței de muncă și stabilirea salariilor au fost identificate ca factor important care a determinat creșterea excesivă a salariilor în Grecia și diferența de cost al forței de muncă pe unitate dintre principalii săi parteneri comerciali.

În ultimii ani, cererea internă a fost principalul factor care a contribuit la creșterea economică, alimentată de creșterea viguroasă a cheltuielilor publice generale și a veniturilor domestice. Cheltuielile pentru consumul privat final pe cap de locuitor au crescut cu peste 80 % în ultimii zece ani. Evident, acest model nu a putut fi susținut și a determinat acumularea unor dezechilibre fiscale semnificative, ceea ce înseamnă un deficit public

general ridicat, creșterea stocului datoriei și creșterea dobânzilor, precum și a unor dezechilibre macroeconomice, ceea ce implică un deficit de cont curent ridicat, datorie externă și fluxul veniturilor către exterior.

Nevoile sporite de finanțare ale statului au determinat absorbirea de către sectorul public a unei părți importante din finanțările disponibile, respingând astfel sectorul privat și afectând în mod negativ perspectivele de creștere ale economiei. Moderarea salariilor din toate sectoarele economice, reducerile salariale din sectorul public reprezentând un semnal important pentru sectorul privat, și măsurile fiscale de austeritate sunt, așadar, indispensabile pentru a stabili economia elenă prin redresarea competitivității și obținerea unei consolidări a fiscalității.

Comisia este conștientă că măsurile fiscale de austeritate și reducerea salariilor pot avea un efect negativ pe termen scurt asupra cererii. Totuși, având în vedere situația actuală cu care se confruntă Grecia, aceste măsuri sunt necesare pentru a reda încrederea pieței și pentru a stabili bazele unui model de creștere mai durabil pentru economia elenă pe termen lung.

Grecia a adoptat un program ambițios pentru a-și corecta deficitul și a-și reforma administrația publică și economia. Măsurile de consolidare adoptate de Grecia sunt importante pentru a spori sustenabilitatea fiscală și încrederea pieței și au fost salutate cu entuziasm de către Comisie, Eurogrup, Banca Centrală Europeană și Fondul Monetar Internațional.

Măsurile curajoase incluse în programul de stabilitate și în pachetele de măsuri anunțate în februarie și martie 2010 nu includ numai reducerile salariale preconizate printr-o reducere a indemnizațiilor funcționarilor publici, a primelor de Paște, de vară și de Crăciun, ci și măsuri de îmbunătățire a mecanismului de colectare a impozitelor, de extindere a bazei fiscale și de creștere a nivelului de achitare a obligațiilor fiscale.

În comunicarea adoptată la 9 martie 2010, Comisia a concluzionat că Grecia pune în aplicare Decizia Consiliului din 16 februarie 2010 și că, pe baza informațiilor disponibile, măsurile fiscale anunțate de autoritățile elene la 3 martie par a fi suficiente pentru a îndeplini obiectivele bugetare pentru anul 2010.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Domnule președinte, domnule comisar, Serviciul Național de Statistică al Greciei a anunțat în cel mai recent comunicat al său – cred că este vorba despre cel de astăzi – că în Grecia șomajul a crescut la 11,3 %, aproape jumătate (45 %) din numărul de șomeri fiind tineri cu vârste de până la 34 de ani. La nivelul vârstelor celor mai productive, cuprinse între 25 și 34 de ani, șomajul se ridică la 14,6 %. De asemenea, aș dori să menționez faptul că această generație de tineri din Grecia primește salarii extrem de mici, cu mult sub media europeană. Ei sunt generația de 700 de euro, astfel sunt numiți în Grecia, și sunt îngrijorați de faptul că salariile s-ar putea diminua și mai mult.

Așadar, consider că ar trebui să fim foarte atenți atunci când emitem astfel de afirmații generale, în special într-o perioadă atât de dificilă pentru șomeri, pentru că, după cum veți înțelege, societatea elenă este îngrijorată. Considerați că, în condițiile în care în Grecia există o rată atât de ridicată a șomajului și asemenea probleme, putem să revenim la creștere prin noi reduceri salariale și de personal?

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Desigur, ne preocupă foarte mult șomajul din Grecia și nu numai din Grecia, ci și din restul Uniunii Europene. Pe de altă parte, este deosebit de important ca principiile de bază ale economiei să fie respectate și există o problemă atunci când, într-o anumită perioadă, salariile cresc mai rapid decât productivitatea – este ceea ce s-a întâmplat în Grecia. Îmi dau seama că este o problemă uriașă, în special pentru tineri, și monitorizăm situația în mod activ, dar în același timp considerăm că sustenabilitatea pe termen lung a unui stat membru al Uniunii Monetare europene este esențială.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Domnule președinte, întrebarea mea se referă la principiul și la motivul care stau la baza întrebării colegului meu.

Acesta a afirmat că reprezentantul dlui Rehn a sugerat faptul că ar trebui operate reduceri de personal în sectorul privat din Grecia. Domnule comisar, întrebarea este următoarea: ce îi îndreptățește pe funcționarii Comisiei responsabili cu supravegherea, pe purtătorii de cuvânt ai Comisiei și, posibil, pe comisari să vorbească, să sugereze, să previzioneze și să exercite presiuni în legătură cu ceea ce ar trebui să facă Grecia în domenii care nu sunt legate de politica comunitară, precum domeniul salarial, al pensiilor, al administrației publice și al sănătății? Cine acreditează aceste afirmații și de unde provine competența și jurisdicția de a pune sub semnul întrebării, urmări sau sugera o astfel de dispoziție pentru economia elenă?

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – În mod cert, nu solicităm reducerea forței de muncă din sectorul privat, dar constatăm că șomajul crește, nu numai în Grecia, dar și în cea mai mare parte a Uniunii Europene, din cauza crizei economice și financiare.

Afirmația noastră este că trebuie să redresăm economia elenă dacă dorim ca aceasta să fie sustenabilă pe termen lung. De asemenea, ar trebui să menținem Uniunea Economică și Monetară, care este deosebit de importantă pentru întreaga economie europeană: aceasta este afirmația noastră; în mod cert, nu afirmăm că șomajul ar trebui să crească. Din nefericire, acesta este rezultatul politicilor aplicate într-o anumită perioadă.

Președintele. – Întrebarea nr. 35, adresată de **Ádám Kósa** (H-0133/10)

Subiect: Conflictul de competențe între statele membre și UE în cazul acordurilor cu FMI

Pentru a împiedica producerea unei crize de o mai mare amploare, Comisia a modificat provizoriu normele de eligibilitate pentru ajutoarele de stat acordate IMM-urilor, introducând o serie de simplificări importante (planul european de redresare economică). În ultimul timp, din cauza politicii sale economice, Ungaria se confruntă cu o criză financiară deosebit de gravă. În urma acordului încheiat cu FMI referitor la acordarea a aproximativ 20 de miliarde de euro, Ungaria este constrânsă să acționeze împotriva unor valori care sunt consacrate în tratatele fundamentale și pe care Ungaria, în calitate sa de stat membru, le-a declarat prioritare, cum ar fi un nivel ridicat al ocupării forței de muncă și protejarea grupurilor defavorizate. Poate fi legal un acord de acest tip? Cine este responsabil dacă, într-un stat membru, un acord încheiat cu o organizație internațională, care nu are nicio legătură cu Uniunea Europeană, conduce la înrăutățirea dramatică a situației locurilor de muncă, inclusiv în ceea ce privește promovarea ocupării locurilor de muncă de către persoane cu dizabilități?

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Când criza financiară globală a afectat deosebit de grav Ungaria în toamna anului 2008, Comisia și Consiliul au decis rapid să o sprijine printr-un pachet de asistență UE în valoare de 6,5 miliarde, care a depășit jumătate din finanțarea disponibilă pentru statele membre care nu făceau parte din zona euro la momentul respectiv și, împreună cu împrumuturile de la FMI și Banca Mondială, au însumat 20 de miliarde de euro.

Aș dori să subliniez faptul că, fără această asistență, Ungaria s-ar fi confruntat cu o situație mult mai dificilă a economiei decât scăderea de 6 % constatată anul trecut și stabilizarea preconizată pentru acest an. În afară de aceasta, având în vedere că guvernul pierduse accesul la piețele financiare, lipsa unui sprijin ar fi însemnat o politică fiscală mai restrictivă decât a fost în realitate în cadrul programului și o reducere mai drastică a cheltuielilor. Astfel, asistența internațională a contribuit în mod direct la limitarea consecințelor sociale ale crizei, inclusiv în rândul grupurilor sociale vulnerabile, limitând dimensiunea recesiunii, evitând o creștere mai accentuată a șomajului și contribuind la finanțarea deficitului.

Desigur, pentru a oferi credibilitate programului economic și pentru a-i reasigura pe investitori că, în timp, Ungaria va reveni la un sistem de finanțe publice sănătoase și la creștere durabilă, era important ca guvernul să pună în aplicare o strategie economică care să includă măsuri de consolidare fiscală. Conform principiului subsidiarității, statele membre sunt responsabile de elaborarea și punerea în aplicare a măsurilor de politică socială. Acestea fiind spuse, asistența a sprijinit acțiunile întreprinse de guvern cu scopul de a realiza economii la buget și o mai bună direcționare a cheltuielilor și, în special, cu scopul de a susține populația săracă și cu venituri mici.

Kinga Gál, *în numele autorului*. – (HU) Vă mulțumesc pentru răspuns. Aș dori să adaug un comentariu în numele dlui Kósa. La urma urmei, motivul pentru care Ungaria nu a putut profita de stimulentele de mai multe miliarde de euro oferit de programul european de redresare economică a fost chiar faptul că norme de tipul acesta nu au permis un stimulent economic de mai mare amploare, iar acest lucru a mers mână în mână cu scăderea mai accentuată a șomajului. În special, sprijinul în favoarea ocupării forței de muncă de către persoane cu dizabilități nu a putut să fie pus în practică și astfel apare aici o contradicție ciudată. Aș dori să cunosc opinia dvs. referitoare la această situație.

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Nu sunt responsabil pentru acest dosar al Comisiei, dar mi se pare că onoratul deputat face aluzie la un pachet de 100 de miliarde de euro, dar acesta este un pachet finanțat de statele membre însele, pentru care statele membre au primit autorizația de a-l pune în practică. Nu a reprezentat bani puși la dispoziția statelor membre. Veți găsi cele 100 de miliarde de euro în partea aferentă debitului din bugetele lor naționale.

Ungariei i s-a pus la dispoziție, pentru că acest lucru a fost necesar, un ajutor suplimentar de 20 de miliarde de euro, ceea ce nu s-a întâmplat cu celelalte economii. Acestea au primit doar autorizația de a lua măsuri prin care să depășească criza, dar statele respective nu au primit nicio finanțare.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Domnule președinte, domnule comisar, consider că răspunsul oferit nu reflectă problemele și speculațiile aflate la baza întrebării și, având în vedere situația din Grecia, aș dori să vă întreb următorul lucru: vă preocupă faptul că Fondul Monetar Internațional, o organizație externă, va intra în afacerile interne ale Uniunii Europene? S-ar putea afirma că, indiferent unde a intervenit, Fondul Monetar Internațional a cauzat unele distrugerii. Așadar, întrebarea este următoarea: este Comisia preocupată de motivul intrării Fondului Monetar Internațional în Uniunea Europeană și care tratat și care articol prevede participarea Fondului Monetar Internațional în cadrul procedurilor Uniunii Europene? De ce nu alege o soluție europeană în cazul Greciei, așa cum prevede articolul 122 articolul (2) din tratate?

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Foarte pe scurt, dacă FMI ar interveni în Grecia, acest lucru ar fi, desigur, la cererea Greciei. Acesta nu intervine în mod unilateral și, după cum știe onoratul deputat, statele membre și statele care fac parte din Uniunea Economică și Monetară au încheiat un acord european referitor la un efort comun din partea statelor membre ale Uniunii Europene și din partea FMI. Dar acest lucru va fi pus în practică numai la cererea unui stat membru, în acest caz Grecia, ceea ce înțeleg că se discută în momentul de față.

Președintele. – Întrebarea nr. 36, adresată de **Eleni Theocharous (H-0139/10)**.

Subiect: Deficitul public al Ciprului

Criza economică, care continuă să aibă efecte grave la nivel mondial, afectează inclusiv țările din zona euro.

Dispune Comisia de elemente care să semnaleze starea deficitului public și alți indicatori ai economiei cipriote?

Este evoluția economiei cipriote și, prin extensie, a indicatorilor acesteia îngrijorătoare? Consideră Comisia că ar trebui adoptate măsuri referitoare la situația financiară din Cipru? Dacă da, care ar fi acestea și când ar urma să fie adoptate?

S-a efectuat un schimb de opinii, iar pozițiile și propunerile UE, în special ale Comisiei, au fost comunicate guvernului cipriot?

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Domnule președinte, aș dori să vă întreb dacă această dezbatere ar putea lua sfârșit. Sunt aici în locul dlui Rehn și, în mod normal, timpul afectat întrebărilor se încheie la ora 20.00. Am alte obligații, așa că nu pot rămâne. Este chiar o problemă pentru mine. Nu am timp și nu pot rămâne.

Gay Mitchell (PPE). – Am călătorit în condiții foarte dificile pentru a ajunge aici dintr-o parte a Uniunii Europene și nu accept răspunsul că dl comisar nu are timp. Dacă nu aveți timp, părăsiți sala imediat. Sunt deputat în Parlamentul European, aștept un răspuns la întrebare. Și eu am multe obligații. Am stat aici mult timp așteptându-mi întrebarea în timp ce s-a răspuns la tot soiul de întrebări suplimentare. Ar trebui să aveți amabilitatea să îmi oferiți un răspuns în cadrul acestui Parlament. Consider că este foarte arogant din partea dvs. să spuneți că nu aveți timp.

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Depinde de dl președinte să decidă în această privință. De asemenea, doresc să fie foarte clar faptul că, în momentul de față, nu răspund la întrebări care mi se adresează, ci îl înlocuiesc pe dl Rehn care nu poate fi prezent pentru că este bolnav. Trebuie să îi spuneți acest lucru președintelui. Respect autoritatea președintelui în Parlament. Nu depinde de mine.

Președintele. – Semnalați problema pe bună dreptate. Îl înlocuiți pe dl comisar Rehn, ceea ce este situație regretabilă, desigur, având în vedere importanța întrebărilor. Cu toate acestea, timpul alocat întrebărilor este programat să se încheie la ora 20.30 pe agenda noastră. Ținând seama de circumstanțe, din moment ce nu vă pot lega de scaun, vă pot comunica că ceea ce se așteaptă din partea dvs., care, din nefericire, ați fost desemnat înlocuitor al dlui comisar Rehn, este să vă comportați în consecință pe toată durata întrebărilor.

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Am înțeles că va dura până la ora 20.00, dar, așa cum am spus deja, dvs. prezidați ședința și dvs. decideți ce ar trebui să fac, așadar voi continua.

Criza financiară care a evoluat și într-o criză macro-economică a fost cea mai gravă din istoria de după cel de-al Doilea Război Mondial în ceea ce privește intensitatea și extinderea la nivel global. Criza a avut un

impact negativ asupra economiei mondiale, inclusiv asupra țărilor din UE și din zona euro. Prin urmare, a afectat în mod inevitabil Ciprul, o economie foarte mică, deschisă.

Conform estimărilor provizorii publicate de Serviciul de statistică cipriot, produsul intern brut al Ciprului pare să fi scăzut cu 1,7 % în termeni reali în 2009. Este pentru prima dată în ultimii 35 de ani când activitatea economică din Cipru înregistrează o creștere negativă.

Aceste condiții economice nefavorabile, combinate cu diminuarea treptată a creșterii activelor și cu o politică fiscală expansionistă determinată parțial de măsurile adoptate în cadrul programului european de redresare economică, au dus la deteriorarea finanțelor publice. Conform celor mai recente informații referitoare la PIB transmise de autoritățile cipriote în martie 2010 și care se află în curs de validare de către Eurostat, balanța publică generală a înregistrat un deficit de 6,1 % din PIB, iar datoria publică globală a ajuns la 56,25 % din PIB în 2009.

Pactul de stabilitate și creștere prevede obligația Comisiei de a pregăti un raport ori de câte ori deficitul real sau preconizat al unui stat membru depășește 3 % din valoarea de referință a PIB-ului. În prezent, Comisia pregătește un astfel de raport pentru Cipru. După finalizarea raportului, acesta va fi prezentat Consiliului, care ar trebui să decidă dacă deficitul este excesiv sau nu. În cazul în care decizia stabilește că deficitul este excesiv, Consiliul va face recomandări Ciprului și va fixa termene pentru adoptarea unor măsuri efective de corectare a deficitului.

Între timp, guvernul cipriot a transmis și programul de stabilitate actualizat. Acesta explică strategia bugetară pe termen mediu până în 2013. În prezent, Comisia evaluează programul actualizat și pregătește o recomandare în vederea unei opinii a Consiliului asupra programului.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Domnule președinte, domnule comisar, ar fi deosebit de stânjenitor pentru dvs. dacă nu ați răspunde imediat la întrebarea adresată. Oricum, aș dori să îmi spuneți dacă Cipru se află în pericol de a fi pus sub supraveghere și dacă sunteți mulțumit de programul de convergență. Desigur, ați spus ceva despre estimări, dar aș dori să știu dacă dvs. sunteți mulțumit de programul de convergență prezentat de guvern.

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Ei bine, nu pot decât să repet ceea ce am afirmat, că va exista o evaluare și aceasta este procedura obișnuită pe care o aplicăm tuturor statelor membre, inclusiv Ciprului.

În cazul în care Comisia concluzionează că există un deficit excesiv, va face recomandări Ciprului.

Președintele. – Întrebarea nr. 37, adresată de **Morten Messerschmidt** (H-0142/10)

Subiect: Grecia și actuala criză a cooperării euro

Grecia ne arată astăzi reversul cooperării euro. În vremurile bune, ni s-a dat impresia că totul este într-o ordine perfectă în UE. Dar, în momentul în care criza financiară a lovit Europa, situația s-a deteriorat considerabil. Deficitul public al Greciei a atins, în 2009, 12,7 % din PIB, cu mult peste limita de 3 % prevăzută de Pactul de stabilitate pentru țările din zona euro. Guvernul din Atena a fost acum nevoit să adopte un plan de austeritate care prevede reduceri bugetare de 4,8 miliarde de euro. Cetățenii greci trebuie să strângă cureaua, iar acest lucru va afecta pe toată lumea, de la funcționari publici la pensionari.

În esență, cursurile fluctuante nu reprezintă un lucru bun. Nu aduc beneficii nimănui și nici nu rezolvă problemele fundamentale, structurale. Dar trebuie să recunoaștem faptul că banii, ca orice alt lucru, își au „prețul” lor. În Grecia, acest preț s-a manifestat sub forma unui nivel astronomic al dobânzilor, ce a avut drept rezultat înghețarea tuturor activităților economice. Când o situație cunoaște o astfel de evoluție dramatică, țara ar trebui să poată acționa frâna de urgență și să „scadă” prețul banilor. Nu este Comisia de acord cu acest lucru, și dacă da, nu se recunoaște în acest fel slăbiciunea intrinsecă a euro?

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Onoratul deputat pare să sugereze că existența unei politici monetare independente în Grecia ar constitui o cale de reducere a efectelor crizei care afectează această țară. Nu este o afirmație corectă; ratele ridicate ale dobânzilor impuse de guvernul elen nu sunt determinate de factori de politică monetară, ci mai degrabă de prime de risc ridicat legate de preocupările pieței referitoare la sustenabilitatea datoriei.

Ratele dobânzii indicate de BCE se află la cel mai scăzut nivel din istorie și Banca Centrală Europeană a furnizat un volum mare de lichidități sistemului financiar din zona euro, inclusiv instituțiilor elene. Desigur, participarea

la zona euro impune o ajustare economică realizată prin alte mijloace decât cursul de schimb, așa cum se afirmă în numeroase documente ale Comisiei, de exemplu în raportul cuprinzător EMU@10 din 2008.

Ajustarea la zona euro nu a fost suficient de lină în trecut. De aceea Comisia a subliniat necesitatea consolidării procedurilor multilaterale de supraveghere ale UE pe baza unei presiuni atente intensificate, în scopul identificării și soluționării aspectelor vulnerabile ale statelor membre într-un stadiu incipient. La momentul actual, Comisia pregătește propuneri în acest scop, așa cum am afirmat în răspunsul la întrebarea anterioară.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Există numeroase posibilități pentru a reglementa moneda unei țări – cu condiția ca țara respectivă să fie independentă. Totuși, independența este exact lucrul pe care țările membre ale zonei euro nu îl posedă, pentru că au aruncat o serie întreagă de instrumente de care dispuneau înainte la Frankfurt. În plus, nu este corect ca ratele dobânzii să fie aceleași în toată zona euro, pentru că există variații importante ale ratelor private ale dobânzii, atât la împrumuturile pe termen mediu, cât și la cele pe termen lung, iar rata obligațiunilor de stat elene este mult mai mare decât rata obligațiunilor de stat daneze, de exemplu, în ciuda faptului că avem propria noastră monedă.

Întrebarea la care aș dori să răspundă sau pe care aș dori să o admită Comisia aici este următoarea: va recunoaște faptul că, dacă nu ar fi obligată să respecte poziția stabilită de Frankfurt, atunci Grecia și-ar fi devalorizat moneda, iar această devalorizare ar fi rezolvat o mare parte din problemele cu care se confruntă această țară?

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Cu siguranță răspunsul este nu. Ideea de uniune monetară constă, desigur, și fiecare cunoaște foarte bine acest lucru când devine membru al uniunii monetare europene, în faptul că nu îți mai poți devaloriza moneda pentru că, de fapt, nu mai ai o monedă. Există doar o monedă unică.

Moneda elenă nu mai există. Moneda Greciei este euro. Prin urmare, o devalorizare individuală este complet contradictorie ideii de uniune monetară europeană, iar Grecia nu este membră a Uniunii Monetare europene din întâmplare. Este membră pentru că a făcut tot ce putea – chiar tot – pentru a obține acest statut.

Președintele. – Întrebarea nr. 38, adresată de **Gay Mitchell** (H-0145/10)

Subiect: Fondul Monetar European

Ideea unui Fond Monetar European a fost adusă în discuție în ultimele săptămâni ca posibil mecanism de gestionare a crizelor de tipul celei care a afectat Grecia la începutul acestui an.

În ce stadiu se află această propunere? Cum ar funcționa acest fond din punct de vedere practic? Care sunt obstacolele principale în calea creării unui Fond Monetar European? De exemplu, este acest lucru posibil în temeiul dispozițiilor actuale ale tratatului?

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Criza a dovedit că este nevoie de crearea unui cadru de soluționare a crizelor pentru zona euro.

Având în vedere că trebuie să fie luate în considerare toate implicațiile economice, sociale și instituționale, aceasta mai degrabă este o problemă pe termen mediu, decât una pe termen scurt.

Șefii de stat sau de guvern din zona euro au emis un semnal puternic la 25 martie, solicitând înființarea unui grup de lucru care să identifice până la sfârșitul anului măsurile necesare unui cadru de soluționare a crizelor pentru zona euro.

Discuția publică referitoare la un Fond Monetar European a atins mai multe elemente relevante în această privință. În special, Comisia este de acord că există contextul necesar creării unui cadru pentru acordarea de sprijin financiar de urgență, condiționat în mod strict și supus unor rate ale dobânzii compatibile cu stimulentele.

Cu toate acestea, nu este nevoie de un organism nou pentru a furniza acest sprijin sau pentru a defini și monitoriza condițiile de acordare. Trebuie asigurată consecvența cu cadrul de guvernare direcționat către stabilitate al UEM. Comisia analizează domeniul de aplicare a propunerilor în acest sens. La nivel mai general, angajamentul ferm asumat de statele membre ale zonei euro în favoarea unor politici sănătoase rămâne piatra de temelie a funcționării cu succes a UEM.

În acest context, Comisia se află în curs de pregătire pentru propunerile privind coordonarea consolidată a politicii economice și instituirea mecanismului de supraveghere pe baza propunerilor prezentate în recenta comunicare a Comisiei referitoare la strategia Europa 2020.

Gay Mitchell (PPE). – În primul rând, aş dori să îi cer scuze dlui comisar. Suntem agitaţi cu toţii pentru că unii dintre noi nu au reuşit să ajungă acasă şi încercăm să îi ajutăm pe unii dintre membrii familiei să îşi găsească un loc aici. Sunt conştient de faptul că dl comisar are alte obligaţii şi că îi ţine locul unui coleg.

Aş dori să îl întreb pe dl comisar, referitor la răspunsul dumnealui, ce ar însemna termen mediu? Înseamnă jumătatea mandatului Comisiei actuale? Înseamnă un an, 18 luni? Într-un răspuns mai clar, ce perioadă are în vedere pentru concretizarea acestui aspect?

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Ar trebui să îi adresaţi dlui Rehn întrebarea referitoare la perioada de timp specifică, dar, analizând recomandările pe care le-am făcut şi acordul încheiat pentru sprijinirea Greciei, în special printr-o combinaţie de împrumuturi bilaterale şi cu sprijinul Fondului Monetar Internaţional, este clar faptul instituţia Comisiei consideră că ceea ce s-a întâmplat nu poate fi în niciun caz rezolvat prin înfiinţarea unui Fond Monetar European, pentru că acest lucru ar dura, cu siguranţă, mai mult timp decât avem la dispoziţie în cazul Greciei.

Aşadar, acesta este un proiect pe termen mediu pe care îl susţinem, dar, referitor la un termen specific, vă sugerez să vă adresaţi dlui Rehn.

Preşedintele. – Întrebarea nr. 39, adresată de **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0150/10)**

Subiect: Mecanisme de supraveghere financiară a statelor membre

Comisarul pentru afaceri economice şi monetare, Olli Rehn, a declarat că principala lecţie care trebuie învăţată din criză este necesitatea urgentă de a supraveghea într-un mod mai riguros şi mai amplu politicile economice şi, în special, de a identifica la timp şi remedia dezechilibrele, în vederea garantării stabilităţii macroeconomice a zonei euro. Dat fiind faptul că, în conformitate cu articolele 121 şi 126 din tratat, Comisia dispune de instrumentele necesare pentru a supraveghea politicile financiare ale statelor membre şi că majoritatea acestora din urmă au înregistrat deficite care depăşesc cu mult limita de 3 %, intenţionează Comisia să întărească caracterul preventiv al acestor mecanisme de supraveghere, şi dacă da, prin ce metode şi proceduri? Va prezenta Comisia propuneri care să vizeze consolidarea convergenţei economice în cadrul zonei euro? Intenţionează Comisia să promoveze modificările structurale care se impun în statele membre, astfel încât acestea din urmă să le poată pune în aplicare de îndată ce le permit finanţele publice?

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Comisia susţine de mult timp o supraveghere mai riguroasă şi mai amplă a situaţiei economice din zona euro. Importanţa acestui aspect a fost recunoscută de Parlamentul European în raportul său referitor la declaraţia anuală privind zona euro şi finanţele publice în 2009.

Comisia intenţionează să folosească la maxim instrumentele prevăzute de noul tratat pentru a consolida coordonarea politicilor şi guvernanta. O comunicare viitoare va conţine noi propuneri prin care se schiţează o bază de dezvoltare a unui cadru cuprinzător de prevenire şi soluţionare a crizelor pentru zona euro prin intermediul noului articol 136 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene. Comunicarea poate include propuneri de consolidare a instrumentelor de prevenire şi corectare ale Pactului de stabilitate şi creştere – propuneri care vizează o supraveghere mai riguroasă şi mai amplă a dezechilibrelor macroeconomice din zona euro – şi de explorare a opţiunilor de creare a unui mecanism de soluţionare a crizelor pentru ţările din zona euro.

În ceea ce priveşte politica fiscală, atenţia se concentrează mai puternic asupra unei fiscalităţi durabile, din cauza impactului crizei asupra datoriei şi potenţialului de creştere, dar şi din cauza factorilor demografici. Trebuie consolidate stimulentele pentru respectarea dispoziţiilor de prevenire şi corectare ale Pactului de stabilitate şi creştere. Angajamentul pentru consolidare trebuie să devină mai puternic în vremuri bune. Conceperea planului de consolidare optimă trebuie să ţină seama de evidenţierea aspectelor vulnerabile ale finanţelor publice. Trebuie să ne concentrăm atenţia asupra dinamicii şi sustenabilităţii datoriei şi asupra calităţii finanţelor publice, inclusiv asupra originilor fiscale naţionale. De asemenea, este necesar să abordăm cazurile în care normele sunt încălcate permanent; pedepsele ar putea deveni mai intimidante şi stimulentele mai convingătoare.

Evoluţia competitivităţii şi dezechilibrele macroeconomice, alături de cele fiscale, reprezintă un motiv de îngrijorare pentru toate statele membre. Totuşi, supravegherea dezechilibrelor macroeconomice şi devierile competitivităţii sunt garantate în special în cazul statelor membre UE legate de moneda euro, din cauza nivelului mai ridicat al efectelor economice şi financiare în statele care fac parte din zona euro, din cauza unei discipline reduse a pieţei şi din cauza absenţei riscurilor asociate cursului de schimb şi a unei ajustări care prezintă mai multe provocări cu costuri posibil ridicate pentru zona euro în ansamblu.

Devierile competitivității reprezintă un motiv serios de preocupare pentru funcționarea Uniunii monetare europene. În cei zece ani care au precedat criza, divergențele au fost determinate de acumularea îngrijorătoare a unei serii de dezechilibre economice interne în unele state membre, inclusiv, *inter alia*, datorii mari și bule speculative pe piețele imobiliare în unele țări cu deficit de cont curent, precum și de o slăbire bine înrădăcinată a cererii interne în unele țări excedentare. Evoluțiile divergente ale salariilor și costurilor, acumularea unei datorii externe sustenabile și mitica alocare prelungită de resurse au mărit miza ajustării și au intensificat vulnerabilitatea finanțelor publice. În același timp, țările care se bazează în mare parte pe excedente comerciale au devenit victime ale contracției puternice a comerțului mondial la începutul crizei. Prin urmare, pe lângă supravegherea politicilor fiscale, Comisia intenționează să prezinte propuneri de extindere a supravegherii politicilor economice din zona euro, vizând dezechilibrele macroeconomice și evoluțiile competitivității. Se urmărește crearea unui cadru de detectare rapidă, prevenire și corectare eficientă a dezechilibrelor din zona euro.

Cel de-al treilea element principal din propunerea Comisiei va studia opțiunile pentru crearea unui mecanism de soluționare a crizelor. Mecanismul creat în acest scop pentru o posibilă asistență financiară acordată Greciei servește nevoii imediate. Cu toate acestea, este necesar să se creeze un mecanism permanent de soluționare a crizelor, care încorporează puternice elemente disuasive pentru activare. Baza UEM va fi consolidată prin stabilirea unor norme și proceduri *ex ante* clare, credibile și consecvente privind furnizarea unui sprijin excepțional și condiționat unei țări din zona euro aflate în dificultate.

Propunerile privind consolidarea supravegherii și coordonării politicii economice din zona euro completează strategia UE 2020 pentru creștere și locuri de muncă. Comisia va asigura îmbinarea eficientă a celor două cadre.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Domnule președinte, domnule comisar, vă mulțumesc pentru răspuns; permiteți-mi să revin la subiectul supravegherii și al dezechilibrelor. Speram să aflu din răspunsul la întrebarea mea dacă divergențele vor deveni acum un subiect important în agendă; nu numai dezechilibrele financiare, dar și divergențele economice, nu numai mecanismele de supraveghere, dar și măsurile de abordare a divergențelor. Crizele internaționale, criza din Grecia, au scos la suprafață toate punctele slabe ale zonei euro.

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – În primul rând, aș dori să îmi cer scuze tuturor interpreților, dar mă aflu într-o situație oarecum excepțională. Puteți traduce și faptul că am încercat să răspund la toate întrebările până la ora 20.30.

Referitor la întrebarea suplimentară, cred că trebuie să revenim la originile crizei din țara dvs., pe care, de fapt, aceste dezechilibre au generat-o în timp. Există un dezechilibru foarte mare legat de competitivitate. Salariile au crescut mult mai mult decât competitivitatea, iar acest lucru ține, desigur, în primul rând de politicile naționale.

În legătură cu întrebarea dacă este mai bine să existe o monitorizare mai atentă, răspunsul este afirmativ. Aceasta este motivul pentru care propunem un nou sistem de monitorizare. Nu ar trebui să uitați faptul că, în 2002, Comisia Europeană a propus trimiterea de auditori în statele membre pentru a verifica cifrele, de exemplu, dar propunerea nu a fost acceptată de statele membre. Prin urmare, Comisia a fost întotdeauna conștientă de faptul că monitorizarea este foarte importantă pentru asigurarea compatibilității bugetelor naționale cu Uniunea monetară europeană, în special în cazul Greciei.

Președintele. – Tot ce vă pot spune este că, aparent, Olli Rehn vă este foarte dator! Așa că aveți ce negocia cu dumnealui data viitoare cu ocazia timpului alocat întrebărilor, poate când va fi rândul dvs. să vă aflați aici.

Timpul alocat întrebărilor s-a încheiat.

[Întrebările care nu au primit răspuns din lipsă de timp vor primi răspuns în scris (a se vedea anexa)].

(Ședința a fost suspendată la ora 20.25 și reluată la ora 21.00)

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Vicepreședinte***13. Crearea unui Birou European de Sprijin pentru Azil (dezbateri)**

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este recomandarea pentru a doua lectură (A7-0118/2010) a dnei Jean Lambert, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitoare la poziția Consiliului în primă lectură (16626/2/2009 – C7-0049/2010 – 2009/0027(COD)) în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Birou European de Sprijin pentru Azil.

Jean Lambert, raportoare. – Domnule președinte, nu sunt sigură că va exista multă inspirație, însă este evident că acesta este un subiect foarte controversat despre care numeroși deputați s-au temut să vorbească, așa că cei suficient de curajoși care se află aici trebuie să profite de ocazie.

În primul rând, aș dori să le mulțumesc foarte mult tuturor raportorilor alternativi care au lucrat la acest raport pentru implicarea foarte activă și pentru capacitatea de a ajunge la o poziție de negociere comună și de a acționa ca o echipă. De asemenea, aș dori să le mulțumesc celor două președinții implicate – Președinției cehe și în special celei suedeze – pentru atitudinea lor mai deschisă decât cea pe care am observat-o în unele negocieri, întrucât am putut să negociem, și nu să simțim că suntem aici pentru a face ceea ce dorește Consiliul – cel puțin uneori.

Așadar, ce am realizat? Scopul sistemului european comun de sprijin pentru azil este să furnizeze procese decizionale consecvente, de înaltă calitate, pentru cei care au nevoie de protecție, pentru că poate fi într-adevăr o chestiune de viață și de moarte pentru cei aflați la nevoie. Este bine-cunoscut faptul că acest sistem nu funcționează în mod consecvent în diferitele state membre. Uneori, diferențele sunt atât de mari între practicile cele mai bune și cele mai defavorabile încât există o lipsă de încredere care poate determina ca cei care încearcă să adopte decizii obiective să se simtă subminați de cei care nu fac acest lucru. Într-un final, cei care suferă sunt cei care au nevoie de protecție.

De asemenea, unele state membre care sunt supuse anumitor presiuni consideră cu convingere că celelalte state membre nu dau dovadă de solidaritate, că nevoii lor de sprijin nu i se oferă un răspuns practic real. În cadrul fondului pentru refugiați, a existat un model de finanțare pentru cooperare între statele membre, care a condus la unele evoluții pozitive, însă, de asemenea, a devenit evident că această abordare mai treptată are limite.

Prin urmare, Biroul de Sprijin pentru Azil este înființat pentru a oferi sprijin permanent în vederea consolidării unei abordări consecvente și pentru a oferi sprijin activ țărilor care sunt supuse anumitor presiuni. Deja îi sunt atribuite sarcini specifice prin intermediul altei legislații.

Aspectele cheie pentru Parlamentul European pe parcursul negocierilor au fost rolul Parlamentului European însuși în raport cu Biroul de Sprijin pentru Azil, modul de obținere a unui grad mai ridicat de solidaritate între statele membre și rolul societății civile și al ICNUR în cadrul Biroului.

Aspectele legate de rolul Parlamentului au vizat relația noastră cu Directorul în ceea ce privește numirea acestuia și legăturile actuale. În cele din urmă, am convenit ca Parlamentul European să audieze candidatul recomandat, oferind un aviz confidențial și primind feedback legat de modul în care se ține cont de acesta.

De asemenea, Directorul va prezenta raportul anual comisiei relevante – totuși, nu pot să cred că a trebuit să luptăm pentru acest lucru – și, de asemenea, îl putem invita pe Director să prezinte rapoarte privind îndeplinirea anumitor sarcini.

Rolul Parlamentului în raport cu agențiile constituie acum un subiect de discuție în cadrul grupului de lucru interinstituțional și în prezent sunt membră a echipei Parlamentului European în acest domeniu – parțial datorită experienței mele și a unui anumit sentiment de frustrare privind negocierile legate de Biroul de Sprijin pentru Azil.

În ceea ce privește solidaritatea dintre statele membre, Parlamentul a dorit mecanisme obligatorii, Consiliul a dorit să protejeze caracterul voluntar al cooperării, iar limbajul final este mai neutru, însă se va realiza în curând o evaluare externă a Biroului de Sprijin pentru Azil, care va cuprinde impactul Biroului de Sprijin asupra cooperării practice în domeniul azilului.

În ceea ce privește rolul forumului consultativ, statele membre au la dispoziție o expertiză extinsă și ni s-a părut evident că această expertiză ar putea fi valoroasă. Știm că unele state membre au legături active cu ONG-urile și am dorit, de asemenea, să ne asigurăm că autoritățile locale, care deseori furnizează multe din serviciile necesare în cadrul sistemului comun, au fost, de asemenea, incluse. Prin urmare, ne bucurăm că am putut să însuflețim mai mult acest organism.

În concluzie, considerăm că Biroul de Sprijin pentru Azil ar putea juca un rol foarte important în dezvoltarea unui sistem comun. Sperăm că acesta va fi de înaltă calitate – chiar dacă nu prea am inclus acest lucru în textul final – și va ajuta la generarea unui sentiment de încredere și sprijin reciproc. De asemenea, le-aș solicita statelor membre implicate să fie mai deschise față de aspectele cu care pot contribui alte instituții, autoritățile alese și societatea civilă deoarece, chiar dacă acest subiect este legat de cooperarea dintre statele membre, nu este în întregime interguvernamental. Creăm o instituție europeană.

Cecilia Malmström, *membră a Comisiei*. – Domnule președinte, sunt încântată că ne apropiem de adoptarea finală a regulamentului de instituire a Biroului European de Sprijin pentru Azil. Comisia a propus acest lucru în februarie 2009, iar Consiliul și Parlamentul au dat dovadă de foarte mult angajament în această privință.

Instituirea unui sistem comun de azil reprezintă de mulți ani un obiectiv al Uniunii Europene, iar Comisia și eu însăși rămânem foarte angajate față de acest obiectiv.

Trebuie să instituim un sistem corect și eficient, bazat pe standarde și principii comune. Acest sistem trebuie, de asemenea, să se bazeze pe solidaritate, și anume solidaritate cu migranții, cu țările de origine și de tranzit, precum și pe solidaritatea dintre statele membre. Pentru a consolida solidaritatea dintre statele membre, cooperarea practică dintre diferitele autorități în domeniul azilului este un aspect important al constituirii sistemului comun de azil din Europa. Pentru a consolida această cooperare practică, instituirea Biroului de Sprijin pentru Azil a fost solicitată de Pactul european privind azilul și migrația din 2008 și convenită în cadrul Programului de la Stockholm în 2009. Prin urmare, Biroul de Sprijin va reprezenta elementul cheie al construirii unui sistem de azil comun.

După cum știți, Biroul de Sprijin va avea sediul în Valletta. Acesta va oferi sprijin concret și operațional autorităților statelor membre și va facilita dezvoltarea cooperării necesare între statele membre și elaborarea practicilor comune. Acestea se vor realiza prin instruirea persoanelor care se ocupă de solicitările de azil și prin schimburi de informații și bune practici. De asemenea, Biroul de Sprijin va oferi asistență statelor membre care sunt supuse anumitor presiuni prin trimiterea unor echipe de experți care pot ajuta la înregistrarea solicitărilor de azil.

Aș dori să îi mulțumesc Parlamentului European și tuturor raportorilor responsabili – bineînțeles, dnei Jean Lambert pentru eforturile depuse, precum și dlui Moraes pentru amendamentele necesare la Fondul european pentru refugiați, precum și tuturor co-raportorilor și raportorilor alternativi. Sprijinul dvs. deplin și constant a fost extrem de valoros și aștept cu nerăbdare să colaborăm la etapele finale înainte de inaugurarea acestui Birou, care sper să aibă loc foarte curând.

Simon Busuttil, *în numele Grupului PPE*. – (MT) Domnule președinte, aș dori și eu să încep prin a o felicita pe dna Jean Lambert pentru raportul său și pentru succesul acestui dosar, precum și pentru loialitatea de care a dat dovadă în cooperarea cu noi, raportorii alternativi, în acest domeniu. Partidul Popular European are o perspectivă pozitivă privind instituirea Agenției de Sprijin pentru Azil deoarece consideră că acesta este un pas important în vederea instituirii și punerii în aplicare a unei politici comune în domeniul azilului în cadrul Uniunii Europene. La nivel personal, în calitate de deputat maltez, nu sunt numai mulțumit, ci și mândru că acest Birou urmează să aibă sediul în capitala țării mele, Valletta. Aș dori să subliniez că acest Birou trebuie să recunoască faptul că o politică comună în domeniul azilului trebuie să se întemeieze pe un singur cuvânt, așa cum s-a menționat, iar acesta este solidaritate: solidaritate față de solicitanții de azil care vin în Europa și care au dreptul la protecție, pe care respectivul Birou trebuie să o asigure și, după cum a afirmat pe bună dreptate Comisia, solidaritate față de țările care au făcut singure față acestei poveri, fără nicio asistență. Prin urmare, acest concept de solidaritate trebuie înțeles perfect; într-adevăr, este ca și cum am privi două fețe ale aceleiași monede, dând dovadă de solidaritate față de cei care merită să fie protejați și față de statele membre care poartă o sarcină disproporționată. Aș dori să spun că, până acum, se pare că mesajul privind importanța solidarității a fost înțeles. Cu toate acestea, nu am avansat în acest sens. Aș dori ca vorbele să fie transpuse în fapte și ca acest principiu să fie activat la nivel practic. În această privință, Biroul de Sprijin va juca un rol esențial – pentru a concretiza acest principiu, pentru a-l pune în aplicare și pentru a asigura că inițiativele specifice pe care le întreprinde vor reuși cu adevărat să dea dovadă de solidaritate față de toți cei care au nevoie de aceasta. Prin urmare, sper că acest Birou va fi operațional cât mai curând posibil și aș dori să îi

asigur pe ceilalți că noi, în calitate de deputați ai Parlamentului European, vom monitoriza îndeaproape modul de funcționare a acestuia în lunile și anii ce vor urma.

Sylvie Guillaume, în numele Grupului S&D. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, și eu aș dori să încep prin a o felicita atât pe dna Lambert, cât și pe dl Moraes pentru munca lor excelentă, care ne va permite în zilele următoare – imediat ce situația spațiului aerian se va redresa – să adoptăm în mod oficial regulamentul privind instituirea Biroului European de Sprijin pentru Azil. Prin urmare, cred că suntem cu toții de acord asupra unui punct: că salutăm crearea iminentă a acestui Birou.

Urmărind în mod ferm cooperarea practică, Biroul va contribui la reducerea decalajelor semnificative care încă există între practicile diferitelor state membre în domeniul azilului, în pofida unei așa-zise etape preliminare de armonizare, care a început cu ocazia Consiliului European de la Tampere. Acest organism ne va permite să asigurăm consecvența care lipsește în practica actuală.

De asemenea, aș dori să subliniez rolul important pe care îl va juca societatea civilă în cadrul acestui Birou, prin participarea acesteia la forumuri consultative. Implicarea societății civile va oferi o perspectivă mai clară asupra dificultăților cu care se confruntă solicitanții de azil și asupra neajunsurilor sistemelor naționale.

Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că acest aspect ne lasă oarecum un gust amar. Pentru Parlament, este vorba de regretul de a nu putea să joace un rol deplin în numirea Directorului Biroului, de exemplu, iar pentru Biroul însuși este vorba de imposibilitatea de a contribui la introducerea unui sistem de solidaritate obligatorie între statele membre pentru a oferi asistență țărilor situate la granițele Uniunii Europene.

În practică, această solidaritate voluntară nu reprezintă decât vorbe goale. Problema este că, dacă refuzăm chiar menționarea unui sistem obligatoriu, cum îl vom putea realiza? Acesta rămâne un subiect de actualitate în dezbaterile noastre și vom continua să îl amintim partenerilor noștri, Consiliul și Comisia.

Crearea acestui Birou ilustrează perfect nevoia de instituire a unui sistem comun de azil în Europa. Toate statele membre sunt în favoarea acestuia în cazul declarațiilor precum Pactul european privind imigrația și azilul din 2008. Este totuși bizar că aceleași state membre par să sufere de pierderi de memorie când vine vorba de transpunerea vorbelor în fapte și a angajamentelor privind normele comune în texte de lege.

De exemplu, este regretabilă bunăvoința cu care Consiliul adoptă o întreagă serie de măsuri de combatere a imigrației ilegale, așa cum s-a întâmplat în cadrul Consiliului Justiție și Afaceri interne din februarie. Cu toate acestea, dă dovadă de mai multă prudență pe parcursul negocierilor legate de pachetul privind azilul, care stagnează de câteva luni. În loc să adopte o atitudine pur politică în mod oportun, obținută prin măsuri represive, le solicit statelor membre să construiască o adevărată Europă a solidarității.

Pe de o parte, știm că aceste măsuri represive reprezintă o amenințare semnificativă la adresa dreptului de azil în Europa pentru persoanele care, din cauza sporirii monitorizării și a altor bariere, efectuează călătorii tot mai periculoase. Pe de altă parte, Europa ar putea, în cele din urmă, să se mândrească cu proceduri de azil cu adevărat armonizate bazate pe acordarea de garanții corespunzătoare solicitanților de azil.

Observăm că statele membre se opun foarte mult pachetului privind azilul și că tendința este de a menține practicile naționale. Această opoziție se reflectă puternic în argumente privind costurile bugetare ale acestei politici comune, care ar părea nesustenabile într-un context de criză. Cu toate acestea, Europa are o mare responsabilitate în ceea ce privește azilul.

Trebuie să subliniem faptul că, până în prezent, de obicei țările terțe care sunt mai puțin bogate ca noi sunt cele care au jucat un rol important în găzduirea refugiaților. Prin urmare, să sperăm că acest pachet privind azilul este la fel de reușit ca Biroul și că succesul va veni rapid, deoarece există nevoia imperioasă de acțiune.

Marie-Christine Vergiat, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, dreptul la azil reprezintă una dintre valorile fundamentale ale Uniunii Europene și nimeni nu îndrăznește să o pună la îndoială în mod public în discursuri. Cu toate acestea, realitatea politicilor europene și a politicilor statelor membre în acest domeniu ridică semne de întrebare.

În 1999, Uniunea Europeană a început să își armonizeze politicile în acest domeniu, iar astăzi se pare că există un sentiment de mulțumire față de scăderea spectaculoasă a numărului de solicitanți de azil. Noi, în cadrul Grupului Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică, am putea să fim, de asemenea, mulțumiți în această privință dacă această cifră ar reflecta o îmbunătățire a situației drepturilor omului în întreaga lume. Știm cu toții că nu este cazul. Dacă este necesar, dezbaterile noastre vor dovedi acest lucru, joi după-amiază, când vor avea loc.

În special începând cu anul 2004, am fost martorii armonizării scăzute a procedurilor și condițiilor de primire. Există diferențe semnificative între practicile țărilor și știm că unele solicitări au fost externalizate și că astăzi unii solicitanți de azil nu mai au posibilitatea de a-și înregistra solicitările. Din nou, premiul pentru cea mai mare reducere a numărului solicitanților de azil îi revine Franței. În calitate de activist în domeniul drepturilor omului în Franța, sunt în postura de a ști ce a cauzat aceste rezultate. Faptul că am însoțit un solicitant de azil o singură dată la serviciile Biroului pentru protecția refugiaților și a persoanelor apatride din Franța a fost suficient pentru a ști care este cauza. Este insuportabil să privim modul în care acești bărbați și femei sunt convocați să transmită probe ale actelor de tortură pe care le-au suferit.

Propunerea pe care o examinăm astăzi pare să fie, prin urmare, o gură de aer proaspăt. Ajută la punerea în aplicare a unui sistem european privind dreptul la azil. Urmărește promovarea cooperării practice dintre statele membre, în special prin facilitarea accesului la informații exacte privind țările de origine, ceea ce reprezintă un aspect pozitiv. Majoritatea propunerilor Parlamentului în primă lectură au fost adoptate de Consiliu. Știm că datorăm acest rezultat în principal Președinției suedeze și suntem recunoscători pentru acest lucru. Aș adăuga că, în opinia mea, Suedia reprezintă un model și aș dori ca celelalte state să se alinieze cu Suedia în acest domeniu.

Ne-am susținut raportoarea, atât la prima, cât și la a doua lectură în comisie și aș dori, de asemenea, să o felicit și să îi mulțumesc. Vom face același lucru în plen și ne exprimăm speranța sinceră că acest mic pas înainte va constitui un nou aspect crucial al politicii europene în acest domeniu. Sperăm că, în loc ca Europa să se retragă în ceea ce noi, în Parlament, îndrăznim să numim fortăreața Europa, putem în schimb să îi salutăm pe acești bărbați și femei care au dreptul la azil, așa cum este proclamat în tratatele internaționale și în Convenția europeană a drepturilor omului, pe care o vom ratifica în curând.

Mario Borghesio, în numele Grupului EFD. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am auzit că s-a sugerat că această măsură se bazează pe solidaritate. În opinia mea umilă, altceva lipsește – și anume securitatea.

Și totuși, nu trebuie decât să discutăm cu cei implicați în aceste probleme, de exemplu poliția – de această dată, am fost suficient de norocos să călătoresc cu membri ai agențiilor de aplicare a legii, ofițeri *Carabinieri* de la biroul de sprijin din Torino, cărora aș dori să le menționez numele, Romanini și Tavano. Ei mi-au confirmat că, în numeroase cazuri, acești solicitanți de azil arată carduri și documente false; cazuri de acest tip au fost raportate de diferite forțe ale poliției și de alte organisme.

Nu ar fi o idee bună să privim această problemă și din punctul de vedere al securității? Nu consider că problema securității este foarte pronunțată în acest document, și totuși este foarte importantă, deoarece trebuie să evităm contaminarea unui principiu important, a unei instituții importante de mare valoare umanitară, și anume dreptul la azil, cu interesele abjecte ale celor care fac trafic cu imigranți ilegali și care se folosesc de multe ori de azil ca modalitate de a infiltra persoane care nu au drepturi și relații cu cei care sunt de fapt persecutați.

În al doilea rând, articolul 2 din regulament prevede că Biroul va facilita, coordona și consolida coordonarea practică între statele membre în privința numeroaselor aspecte legate de azil și va contribui la ameliorarea punerii în aplicare a sistemului european comun de azil, inclusiv a dimensiunilor externe ale acestuia. Articolul 7 ar trebui să specifice acest lucru, însă o face doar vag, menționând că Biroul poate stabili metode de cooperare cu țări terțe în privința aspectelor tehnice.

Consider că trebuie să mergem mult mai departe și mă întreb de ce, în pofida faptului că multe persoane propun acest lucru, inclusiv noi, nimeni nu menționează sau examinează sugestia ca aceste birouri să fie înființate și în țări terțe. Ce împiedică acest lucru? Cred că este foarte importantă filtrarea acestor persoane, parțial pentru a ușura sarcina de lucru și situația țărilor care se confruntă mai direct cu această problemă. Cineva a vorbit de nevoile acestor țări, însă aceste țări trebuie sprijinite și consider că trebuie înființate birouri în țări terțe, de exemplu în Africa de Nord, în zona subsahariană, unde există o concentrație de solicitări de azil și de solicitanți de azil.

Aici trebuie să se realizeze o filtrare, utilizând, poate, serviciul de acțiune externă al Uniunii Europene, care să desfășoare operațiuni ce ar presupune ca unele țări în curs de dezvoltare să își asume o parte din responsabilitate; trebuie să le dăm un sentiment de responsabilitate în ceea ce privește problema azilului.

Cred că aceste aspecte sunt foarte importante și că nu ar trebui să le neglijăm, dar nici să ignorăm nevoile țărilor mediteraneene din Europa care sunt afectate de aceste probleme și nu ar trebui doar să vorbim despre

ele sau să trimitem câțiva oficiali la fața locului; deja avem propriii noștri birouri în Italia. Pentru a gestiona această situație avem nevoie de bani, resurse și sprijin real.

S-a spus că în Suedia lucrurile merg foarte bine. Poate fi adevărat, însă Suedia este foarte îndepărtată de nevoile din Malta, Italia, Franța și Mediterană: aici este problema și aceasta trebuie soluționată – iar țările Uniunii Europene trebuie să își asume responsabilitatea în acest sens. Privilegiile și poverile merg mână în mână și, întrucât avem povara, trebuie să avem și mijloacele de a o gestiona.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Domnule președinte, fără îndoială, nu este o idee rea să se aplice regulamentele privind azilul în mod uniform pentru a reduce imigrația secundară din cadrul UE și pentru a sprijini statele membre care se confruntă cu un flux foarte ridicat de solicitanți de azil. Cu toate acestea, există îndoieli serioase privind necesitatea instituirii acestui birou de sprijin care să aducă îmbunătățiri și privind măsura în care acest birou va interveni în puterile statelor membre.

Instituirea acestei agenții este un alt pas către centralizarea politicii UE în materie de azil. Scopul este atingerea unui nivel ridicat de protecție, bazat pe acțiunile celor mai generoase state membre, precum Austria. Diferențele existente urmează să fie eliminate, țările cele mai generoase urmând aceeași direcție, iar celelalte adoptând modificările necesare. Acesta este un lucru foarte bun, însă crearea unui număr mare de agenții UE (numărul lor s-a triplat din 2000) și extinderea domeniului lor de activitate contravine în mod clar încercărilor Tratatului de la Lisabona de a introduce mai multă dereglementare și subsidiaritate.

Consider că obiectivul foarte discutat al migrației circulare – câte puțin aici, câte puțin acolo, ocazional în altă parte – este total greșit. Nu funcționează în practică, iar migrația circulară se transformă de multe ori în migrație permanentă. Există, desigur, și alte critici care pot fi aduse. Sunt create condiții nerealiste de detenție în așteptarea deportării, sacrificând securitatea și executivul nostru. Extinderea conceptului de familie pentru a include pe toată lumea, inclusiv bunicile, va produce un flux și mai mare, iar facilitarea accesului la piața muncii într-o perioadă de șomaj ridicat nu este sustenabilă.

Nu va fi posibil să se finanțeze extinderea dispozițiilor de bază în materie de ajutor social la același nivel ca în țări precum Austria și Germania. Prin urmare, noul birou de sprijin pentru azil nu este corespunzător scopului său și nu ar trebui înființat. Trebuie să elaborăm o strategie comună în materie de azil pornind de la zero, deoarece ceea ce recomandați nu va funcționa în țările care sunt afectate.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Domnule președinte, înființarea unui Birou European de Sprijin pentru Azil este, într-adevăr, extrem de importantă și, prin urmare, la nivel simbolic, consider că este important să aibă sediul în Malta, o țară din sudul Europei, care este supusă unei mari presiuni din partea solicitanților de azil și, de asemenea, în cadrul aspectelor privind imigrația ilegală.

Este foarte important să consolidăm și să coordonăm în continuare cooperarea dintre statele membre în domeniul azilului și, în cele din urmă, să încercăm să ajungem la o abordare uniformă din rândul diferitelor practici naționale, în special întrucât recunoaștem cu toții diferențele imense care există. De exemplu – aceste informații sunt la dispoziția Comisiei, dar cred că aceasta știe deja că un solicitant de azil din Irak poate avea o posibilitate de 71 % ca solicitarea să îi fie acceptată într-un stat membru, dar o șansă de numai 2 % într-un alt stat membru și, desigur, există și diferite probleme între statele membre.

Regulamentul Dublin II, în mod inevitabil, va aplica o povară mai semnificativă asupra unor state membre comparativ cu altele și, desigur, acest Birou pentru azil va susține, de asemenea, mecanismele de solidaritate disponibile prin intermediul Fondului european pentru refugiați. Mă refer la transportarea și realocarea refugiaților, atât din țări terțe în Europa, cât și la așa-numita „realocare” internă a refugiaților.

În ceea ce privește realocarea din țări terțe, avansăm cu pași mici, însă progresăm. Cu toate acestea, în ceea ce privește realocarea internă a refugiaților, aș dori să subliniez că, în pofida faptului că recunoaștem cu toții că există o povară mai mare pentru unele state membre, în special în sudul Europei, comparativ cu altele, nu am făcut nicio propunere concretă; nu am luat nicio inițiativă în această privință. Așteptăm propunerile Comisiei; de asemenea, am trimis o scrisoare în acest sens în cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și, în lipsa altor acțiuni, trebuie să avem mai mult curaj privind aceste aspecte, deoarece presiunile sunt mari.

În încheiere, aș dori să afirm următoarele: este foarte important să elaborăm în Uniunea Europeană mecanisme de primire a refugiaților, de acceptare a solicitanților de azil, nu numai din motive umanitare și din motivele menționate deja de numeroși deputați, ci și pentru a combate imigrația ilegală. Trebuie să le oferim tuturor celor care caută o patrie mai bună, un viitor mai bun, mesajul că, în Europa, oricine alege calea legală are, în

cele din urmă, șanse mai bune decât dacă urmează calea imigrației ilegale de pe urma căreia, din păcate, există foarte multă presiune.

John Bufton (EFD). – Domnule președinte, înființarea unui Birou European de Sprijin pentru Azil contravine întru totul refuzului Marii Britanii de a aplica reglementările privind imigrația, precum și respingerii, de către Regatul Unit, a *acquis*-ului Schengen. Propunerea ca 40 de milioane de euro să fie cheltuite pentru a înființa și dota cu personal un întreg birou în Malta care să se ocupe de solicitanții de azil din întreaga UE sugerează că această Comisie dorește să ia decizii care ar trebui lăsate la latitudinea guvernelor naționale.

Orice politică europeană comună în domeniul azilului amenință suveranitatea britanică privind controlul la frontiere. Apelurile repetate de a lăsa Regatul Unit să decidă cine intră și iese din țară și cine poate fi găzduit provin din faptul că ne confruntăm cu o problemă gravă legată de populație, care este diferită de situația din alte țări din Europa.

Comisia nu oferă ajutor și sprijin atunci când Regatul Unit se confruntă cu probleme. În schimb, va lua banii contribuabililor britanici pentru a acoperi costul luării deciziilor noastre în numele nostru. 40 de milioane de euro ar fi mai bine direcționate către construirea de noi școli, spitale și case în Regatul Unit, precum și pentru a ne permite servicii fundamentale precum apă curată, de care va fi nevoie în mod disperat dacă vom continua să oferim o calitate decentă a vieții pentru toată lumea.

Una din patru femei care naște un copil nu s-a născut în Regatul Unit, fiind vorba de 170 000 de nașteri pe an. Unde sunt banii care să îi ajute pe contribuabilii britanici să își permită toate acestea? În buzunarele dvs. sau cheltuiți pentru înființarea unui nou birou pentru azil care, fără îndoială, va supune Regatul Unit unei presiuni și mai mari?

În campaniile noastre electorale, toate partidele din Regatul Unit promit să facă ceva privind imigrația deoarece oamenii de acasă solicită să se ia măsuri. Însă ce poate face Westminster atâta timp cât ne aflăm în UE deoarece, în același timp, Comisia Europeană dorește să dețină toate puterile asupra solicitanților de azil?

Din nou, această Comisie desconsideră dorințele și nevoile poporului britanic. Intenția Comisiei este de a abroga refuzul de participare a Regatului Unit și în acest domeniu? Oamenii de acasă merită sinceritatea dvs. deoarece această problemă este extrem de importantă pentru ei. Ar trebui să îi reprezentați, iar ei au dreptul să știe ce ați planificat.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, nu trebuie să învăluim în solidaritate un birou care trebuie să sprijine o procedură de stabilire a condițiilor reale ale solicitanților de azil.

Considerăm că acest lucru este important și util, dar trebuie să asigure, pe de o parte, că cei care au efectiv dreptul la azil îl obțin mai rapid și că, pe de altă parte, cei care nu au drepturile necesare și încearcă să abuzeze de acest sistem primesc tratamentul necesar, deoarece este clar că nu toți cei care au dreptul la azil îl obțin.

Aș dori, foarte pe scurt, să reiterez afirmațiile dlui Borghezio: anumite țări, precum Italia și în special Italia de sud, de unde provin, oferă rute naturale de intrare pentru imigrație și sunt afectate în mod deosebit de solicitările de azil din cauza tradițiilor istorice ale primirii imigranților.

Europa trebuie să se ocupe de acest lucru, iar Uniunea Europeană trebuie să își concentreze atenția și eforturile, inclusiv eforturile economice, în zonele care primesc cei mai mulți imigranți.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Domnule președinte, sunt recunoscătoare pentru sprijinul puternic pentru crearea acestei agenții, de care au dat dovadă majoritatea deputaților din acest plen. După cum știți, a existat o solicitare unanimă din partea statelor membre de a crea această agenție, chiar și din partea celor care nu aplică în totalitate politicile UE, iar acestea știu că Comisia nu intenționează să modifice poziția Regatului Unit. Aceasta este decizia poporului britanic.

Însă, în cadrul acestei ședințe plenare, s-a susținut puternic, de asemenea, crearea unei agenții și mă bucur că aceasta va fi înființată acum. Știm că, mai ales în anumite sezoane, țările de la Mediterana sunt supuse unor mari presiuni, iar această agenție poate să ofere ajutor și sprijin. De asemenea, există migranți care vin din Europa de Nord, de Est, de Vest și din Europa Centrală, așa că aceasta este o agenție pentru întreaga Europă, chiar dacă nu este o coincidență că este situată în Valetta.

Nu este doar o altă agenție. De fapt, este un punct esențial în construirea unui sistem comun de azil și va reprezenta un instrument important în sprijinirea statelor membre, ajutându-le să elaboreze practici și

standarde comune, precum și în sprijinirea statelor membre care sunt supuse unor presiuni deosebite. Ar aduna informații, ar institui un portal, ar avea experți etc. În cele din urmă, întotdeauna decizia privind persoanele care vor rămâne este la latitudinea statelor membre, însă există anumite proceduri care trebuie armonizate.

După cum au afirmat unii dintre dvs., aceste lucruri fac parte din dezvoltarea unui sistem comun de azil în Europa. Aceasta este numai o parte: așa cum a spus, cred, raportoarea, suntem blocați în ceea ce privește restul pachetului privind azilul. Comisia se bazează pe ajutorul și sprijinul Parlamentului European pentru a continua aceste aspecte pentru ca, în viitorul apropiat, să putem crea, într-adevăr, o politică comună în materie de azil în Uniunea Europeană.

Jean Lambert, raportoare. – Domnule președinte, aș dori să mă folosesc de ocazie pentru a clarifica una sau două întrebări care au fost ridicate, deși este regretabil că unii dintre cei care au adresat întrebările nu se mai află aici să audă răspunsurile.

Obligațiile privind azilul sunt prevăzute în mod clar în convențiile internaționale, pe care le-a semnat fiecare stat membru în parte. Acestea nu sunt același lucru cu politica privind imigrația, iar oamenii ar trebui să știe să facă diferența.

Pentru cei preocupați cu privire la bani – dacă îmi permiteți voi sublinia aici un aspect legat de partide politice și de politica națională – dacă unele state membre ar înceta să creeze solicitanți de azil din Irak și Afganistan, sunt sigură că am putea să economisim mulți bani și, într-adevăr, să îi cruțăm pe oameni de mult mai multă suferință.

În ceea ce privește unele dintre celelalte probleme semnalate, sperăm că îmbunătățirea calității sistemului în unele state membre va putea conduce la intensificarea încrederii dintre statele membre și va debloca unele din celelalte părți ale sistemului de azil, ajutând, de asemenea, statele membre să simtă că sunt sprijinite atunci când se confruntă cu anumite poveri. După cum au subliniat alte persoane, în timp ce unele state membre sunt supuse unor presiuni geografice considerabile din cauza fluxurilor care sosesc, multe din țările cu sarcini exagerate nu se află de fapt în Uniunea Europeană, ci în alte părți.

Am fost foarte interesată să aud cum un coleg susține sprijinul suplimentar în legătură cu Biroul de Sprijin pentru Azil, însă mă tem că nu am auzit amendamentele pe care le-a depus în această privință.

De asemenea, aș dori să clarific faptul că Biroul de Sprijin pentru Azil nu este creat pentru a determina statutul; nu preia rolul statelor membre în domeniu.

La nivel global, salut observațiile amabile ale colegilor, salut implicarea activă a celor care m-au ajutat foarte mult la acest raport și sunt sigură că așteptăm cu nerăbdare cu toții – sau majoritatea dintre noi – să ne aflăm în Valetta în momentul inaugurării Biroului de Sprijin pentru Azil și să putem începe lucrul.

Președintele. – Voi închide dezbateră. Nu o voi face însă fără a menționa cu convingere că nu am rămas neimpresionat de faptul că persoana care a prezidat această dezbateră s-a bucurat de dreptul de azil datorită generozității și ospitalității guvernelor Franței, Austriei și Belgiei, cărora aș dori să le mulțumesc astăzi, deoarece nu există limită de timp pentru recunoștință, chiar dacă acest lucru s-a întâmplat acum peste 40 de ani.

Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc pe parcursul mini-sesiunii din prima săptămână din mai.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Ioan Enciu (S&D), în scris. – Crearea Biroului European de Sprijin pentru Azil constituie o etapă foarte importantă în stabilirea unui Sistem European Comun pentru Azil, așa cum sunt prevăzute în Pactul european cu privire la imigrație și azil și în Programul de la Stockholm.

Biroul va contribui la intensificarea cooperării între instituțiile europene, autoritățile locale și societatea civilă și va identifica practicile comune în materie de azil. Îmi exprim încrederea că acest lucru va duce la apropierea pozițiilor statelor membre în ceea ce privește politicile în materie de azil. Acest lucru este foarte necesar din considerentul că unele state membre se confruntă cu fluxuri mari de solicitanți de azil și e nevoie de cooperare și solidaritate între statele membre atât pentru a ajuta aceste state să facă față problemelor cu care se confruntă, cât și pentru a îmbunătăți Sistemul European Comun pentru Azil.

Țin să menționez că acest sistem se va baza, din punct de vedere legal și practic, pe aplicarea deplină și globală a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale

14. Dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune în ceea ce privește simplificarea anumitor cerințe și anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A7-0055/2010) dlui Evgeni Kirilov, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) 1083/2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune în ceea ce privește simplificarea anumitor cerințe și anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară [COM(2009)0384 – C7-0003/2010 – 2009/0107(COD)].

Dl Kirilov, raportorul acestui raport, nu a putut veni din cauza situației traficului aerian. Dna Krehl, care îi ține locul dlui Kirilov, are cuvântul.

Constanze Angela Krehl, supleantă pentru raportor. – (DE) Domnule președinte, îmi pare foarte rău că dl Kirilov nu se află aici pentru a prezenta raportul. A depus foarte multe eforturi pentru a întocmi un raport pentru Parlament privind un subiect foarte important pentru regiunile și cetățenii Uniunii Europene. Prin urmare, aș dori să îi citesc notițele. Acestea sunt în engleză, ceea ce este surprinzător pentru un deputat bulgar. Cu toate acestea, îmi pare bine că nu trebuie să vorbesc în bulgară. Sunt încântată să îl pot reprezenta aici în Parlament, deși el nu a putut să zboare din Sofia.

supleantă pentru raportor. – Domnule președinte, îmi pare bine că, în această seară, avem ocazia de a discuta amendamente importante la regulamentul general privind fondurile structurale. Aceste modificări reprezintă un element substanțial al eforturilor comune de la nivel european și național de a depăși consecințele crizei economice. Acestea sunt o continuare logică a documentelor pe care le-am adoptat anul trecut.

Ulterior, în calitate de raportoare privind rolul politicii de coeziune în investițiile din economia reală, am solicitat Consiliului și Comisiei să simplifice normele privind fondurile structurale, facilitând astfel accesul la aceste fonduri atunci când statele membre au mai multă nevoie de ele.

Îmi pare bine că principalele recomandări ale Parlamentului privind simplificarea suplimentară au fost acceptate. Sunt convinsă că noile modificări ale regulamentelor generale, de simplificare ale unora dintre procedurile existente, merită sprijinul nostru. Reducerea poverii administrative inutile, a birocrăției și a normelor neclare va contribui la mai multă transparență, la un control mai bun și la mai puține nereguli.

Aceasta înseamnă, de asemenea, îmbunătățirea punerii în aplicare și cheltuirea corectă a banilor UE. Iată un singur exemplu. Prin intermediul amendamentului la articolul 88, statele membre sunt stimulate în continuare să detecteze și să corecteze neregulile înainte ca acestea să fie descoperite de instituțiile de control ale UE. În acest caz, statele membre nu vor pierde banii alocați, ci vor putea să îi utilizeze din nou pentru alte proiecte în cadrul programului relevant.

Cel de-al doilea grup de amendamente se referă la dispozițiile referitoare la gestiunea financiară. Plățile în avans pentru țările cele mai afectate de criză vor fi majorate pentru anul 2010. Toate statele membre vor beneficia de mai mult timp pentru a cheltui fondurile angajate pentru anul 2007 pentru proiecte care nu au fost aprobate sau puse în aplicare în termenele limită.

Ambele grupuri de măsuri sunt importante datorită mesajului pe care îl transmit beneficiarilor și datorită utilității lor practice. Măsurile anticriză sunt o dovadă clară de solidaritate. Acestea vor aduce fonduri noi pentru ca statele membre să iasă din criză.

Toate măsurile vor angaja realizarea unui număr mai mare de proiecte, mai ales acum. Acest lucru este esențial pentru crearea de locuri de muncă, investiții și infrastructură și pentru adaptarea lucrătorilor și firmelor la schimbările economice.

Ambele tipuri de măsuri sunt utile și mai valoroase dacă sunt puse în aplicare la momentul potrivit, însă încă așteaptă aprobarea finală. Din păcate, a durat foarte mult până când Consiliul, care era organismul principal pentru adoptarea regulamentului modificat, a ajuns la un acord.

Cred cu convingere că acum, când Parlamentul are aceeași putere ca și Consiliul, nu vom mai amâna aprobarea și intrarea în vigoare a acestor măsuri mult așteptate și necesare.

Johannes Hahn, membru al Comisiei. – (DE) Doamnă președinte, doamnelor și domnilor, doamnă Krehl, vă mulțumesc foarte mult pentru raportul dvs. De asemenea, aș dori să vă rog să îi transmiteți mulțumiri și dlui Kirilov. A muncit foarte mult pentru a se asigura că putem discuta aceste amendamente propuse la regulamentul general astăzi, după ce au trecut atât de rapid prin toate etapele instituționale și, de asemenea, sper, să ne permită să le adoptăm în curând în Parlament cu o majoritate extinsă, pentru ca aspectele relevante să poată fi puse în aplicare imediat. Aceasta este o dovadă a dialogului pozitiv dintre Consiliu, Parlament și Comisie și un bun exemplu al faptului că interacțiunea dintre aceste instituții funcționează eficient.

Care este scopul acestor amendamente? Pe termen lung, dorim să simplificăm regulamentele, însă pe termen scurt, dorim, de asemenea, să ajutăm statele membre care au fost cel mai afectate de actuala criză economică. Acceptăm propunerea de compromis a Consiliului, care s-a bucurat de un acord pe scară largă în Parlament, deoarece este important să oferim ajutor rapid și cu o țintă precisă și să inițiem programul.

Obiectivul global comun al acestei inițiative este să accelereze punerea în aplicare a programelor. Am prezentat recent raportul privind prima strategie și am identificat aspectele care nu au funcționat foarte bine și domeniile în care s-au înregistrat evoluții pozitive în primii ani ai perioadei actuale de programare. Trebuie să adoptăm o atitudine autocritică și să analizăm normele care sunt, uneori, complexe. În opinia mea, seria a treia actuală de amendamente la programul existent a reușit să soluționeze această problemă. În plus, dorim să ajutăm la depășirea crizei.

Ce se poate face? Permiteți-mi să vă dau câteva exemple izolate: standardizarea pragurilor pentru proiecte mari la 50 de milioane de euro, reglementări mai simple de modificare a programelor operaționale dacă – și acesta este un aspect foarte important – acest lucru este necesar pentru a depăși criza, facilitarea subvenționării măsurilor privind eficiența energetică în construcții și renovarea locuințelor, care nu va genera numai economisirea de energie, ci va avea, de asemenea, un impact pozitiv asupra sectoarelor asociate industriei construcțiilor.

Regulamentul actual vizează în special problemele existente de lichiditate ale celor cinci țări afectate – România, Ungaria și cele trei state baltice – și urmărește, după cum s-a menționat deja, să accelereze absorbția fondurilor, ca urmare a unei flexibilități sporite. Va fi posibilă punerea în aplicare a numeroase proiecte mai rapid, utilizând finanțarea promisă de 775 de milioane de euro, care poate fi disponibilă mai devreme decât era planificat.

În cele din urmă, în acest context, aș dori să mă refer la cele 6,2 miliarde de euro care au fost deja plătite în avans în 2009. Acest lucru denotă că, deși fondurile structurale nu au avut rolul inițial de finanțare de urgență și nu ar trebui privite astfel în viitor, dacă este cazul, ele pot fi suficient de flexibile pentru a aduce o contribuție corespunzătoare într-o perioadă de criză.

Aș dori să le mulțumesc tuturor și aștept cu nerăbdare discuția.

Regina Bastos, raportoare pentru avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale. – (PT) Doamnă președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, în calitate de raportoare pentru avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, aș dori să încep prin a-l felicita pe dl Kirilov, chiar în absența sa involuntară, și să subliniez modul în care a întocmit acest raport important și în care a promovat principalul său obiectiv. De asemenea, aș dori să îi mulțumesc dnei Krehl pentru prezentarea oferită.

Principalul obiectiv, pentru a sublinia aspectul cel mai important, este simplificarea procedurilor și accelerarea punerii în aplicare a programelor finanțate prin Fondul de coeziune, fondurile structurale și Fondul european de dezvoltare regională.

În cadrul crizei financiare, economice și sociale actuale, a crescut presiunea asupra resurselor financiare naționale. Presiunea respectivă va fi redusă prin utilizarea mai bună a finanțării comunitare și prin furnizarea mai rapidă a acestor resurse beneficiarilor celor mai afectați de criza economică.

Peste 20 de milioane de europeni sunt șomeri, și anume cu 4 milioane mai mult decât acum un an, și, din păcate, se preconizează că numărul va crește în continuare. Această situație impune să ne asigurăm de punerea în aplicare corespunzătoare a programelor de coeziune, întrucât acestea sunt un punct de sprijin puternic pentru economia reală, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii și pentru locurile de muncă. IMM-urile

sunt motorul economiei europene și producătorii creșterii durabile, creând numeroase locuri de muncă de calitate.

Sporirea simplificării și clarificării normelor care reglementează politica de coeziune vor avea, fără îndoială, un impact pozitiv asupra ritmului punerii în aplicare a programelor, în special furnizând autorităților naționale, regionale și locale norme mai clare și mai puțin birocratice, care vor permite mai multă flexibilitate pentru a adapta programele la noile provocări.

Sophie Auconie, în numele Grupului PPE. – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, întrucât am cooperat în mod constructiv timp de mai multe luni cu raportorul, dl Kirilov, doresc să îi mulțumesc din toată inima.

De asemenea, aș dori să subliniez în special calitatea activității desfășurate de Consiliu de la începutul Președinției spaniole. Aceasta este cu atât mai importantă cu cât în această seară dezbaterem un regulament ale cărui măsuri sunt așteptate de mii de actori la fața locului. Sunt convinsă că, pentru acești actori la fața locului, politica regională este expresia cea mai tangibilă a Uniunii Europene în zona sau regiunea lor.

Cu toate acestea, deși are scopul să îi ajute, politica regională este prea des considerată complexă și restrictivă. Prin urmare, este timpul să schimbăm imaginea acesteia printr-o simplificare aprofundată a normelor privind aplicarea acesteia. Fondurile europene în valoare de 350 de miliarde de euro sunt în avantajul cetățenilor europeni. Astăzi, punem în practică abordarea sensibilă, așteptată la fața locului, în această perioadă de criză economică și socială prin care trecem cu toții.

Dacă ar trebui să aleg numai anumite aspecte din acest text important, aș spune că ne oferă un grad mai ridicat de flexibilitate și solidaritate în Europa. Un grad mai ridicat de flexibilitate, deoarece măsurile de simplificare propuse permit reducerea volumului de informații care urmează a fi furnizate, mai puține controale și o flexibilitate mai mare a proiectelor care generează profit.

Cu toate acestea, sporește și solidaritatea, deoarece se adoptă măsuri excepționale pentru a combate criza economică, precum avansuri financiare – după cum au susținut dl comisar și dna Krehl – și un nou sistem de calculare. Prin urmare, votul final de la începutul lui mai ne va permite să îi ajutăm foarte mult pe beneficiarii de finanțare europeană, precum și departamentele de planificare, însă nu trebuie să uităm că încă mai sunt multe de făcut în privința simplificării.

Karin Kadenbach, în numele Grupului S&D. – (DE) Domnule președinte, domnule Hahn, doamnelor și domnilor, cred că dl Hahn a sintetizat scopul dezbaterii noastre din această seară, care este de a oferi ajutor rapid și direcționat. Trebuie să accelerăm de urgență punerea în aplicare a acestor programe. Consider că cel de-al treilea amendament la regulamentul general privind fondurile structurale este un răspuns la criza financiară și ar trebui, după cum s-a precizat deja, să permită un acces rapid și în special facil la aceste fonduri.

Știm din experiența anterioară că banii din fondurile structurale au adus o contribuție semnificativă la îmbunătățirea calității vieții, la crearea de locuri de muncă și la oferirea unui viitor oamenilor din regiuni. Consider că, într-o astfel de perioadă, solidaritatea Uniunii Europene este necesară pentru a furniza fonduri de urgență. După cum am susținut, este nevoie atât de flexibilitate, cât și de solidaritate.

Măsurile de combatere a crizei sunt indicatorii acestei solidarități și avem nevoie de plăți flexibile în avans pentru ca aceste proiecte, care îmbunătățesc calitatea vieții și creează locuri de muncă, să poată fi puse în aplicare. După cum a menționat deja raportorul – sau, în acest caz, dna Krehl – a existat o întârziere aproape de neiertat în adoptarea acestui regulament. În special din această perspectivă, politica viitoare în domeniul coeziunii ar trebui concepută astfel încât să nu aducă obstacole procedurale și tehnice în calea punerii în aplicare rapide și eficiente a politicii regionale.

Prin urmare, susțin solicitarea raportorului ca acest amendament la regulamentul privind fondurile structurale să intre în vigoare cât mai rapid. Trebuie să oferim ajutor rapid și direcționat.

Elisabeth Schroedter, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, domnule Hahn, să vorbim deschis. Simplificarea pe care toți de aici o susțin va însemna că marile stații de epurare a deversărilor din canalizări și marile incineratoare de deșeuri nu vor mai trebui, așa cum prevede în prezent regulamentul, să fie aprobate de Comisie când investiția este mai mare de 25 de milioane de euro, ci numai când suma depășește 50 de milioane de euro. Pentru proiectele în valoare de sub 50 de milioane de euro, Comisia nu va mai evalua analizele cost-beneficiu și este posibil ca aceste analize să nu se mai efectueze. Spre deosebire de situația actuală, nu se vor mai efectua verificări pentru a determina dacă aceste proiecte respectă sau nu legislația UE în materie de mediu.

Având în vedere că aceste proiecte sunt parțial finanțate din împrumuturi, nu se vor mai efectua nici investigații pentru a stabili dacă este logic să se aplice asupra cetățenilor din regiuni sarcina unor mari împrumuturi și pentru a identifica dacă sarcina creditului este proporțională cu avantajele proiectului pentru cetățeni. Acestea sunt tranzacții atrăgătoare pentru bănci, deoarece pot percepe comisioane ridicate în primii ani ai proiectului. De aceea, în trecut, evaluările ex-ante ale marilor proiecte erau esențiale pentru a asigura utilizarea eficientă a fondurilor europene. De aceea, noi, cei din Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, considerăm că verificările privind marile proiecte trebuie intensificate, și nu reduse, așa cum prevede această propunere. Prin urmare, suntem împotriva ridicării pragului de evaluare.

În plus, dorim analize cost-beneficiu și dorim ca respectarea legislației UE să fie transparentă pentru public, și nu inventată, așa cum s-a întâmplat în trecut. Regulamentul privind fondurile structurale continuă să sufere de pe urma faptului că marile proiecte care primesc finanțare pot avea o durată de numai cinci ani de la momentul investiției. Prin urmare, noi, verzi, am solicitat deja o prelungire de zece ani pentru a asigura durabilitatea reală a investițiilor și pentru a crea locuri de muncă permanente în regiuni.

Dacă proiectele se desfășoară în regiuni pentru o perioadă mai lungă, cei responsabili de proiecte nu vor putea să fure subvențiile europene și apoi pur și simplu să dispară după cinci ani. Cazul Nokia în Renania de Nord-Westfalia dovedește deteriorarea cauzată regiunilor când fraudele privind subvențiile devin acceptate pe scară largă. În opinia noastră, clauza privind durabilitatea ar trebui, prin urmare, să rămână în vigoare pentru întreprinderile mici și mijlocii timp de cinci ani, și nu timp de trei ani, așa cum propune amendamentul.

Noi, verzi, ne opunem, de asemenea, acestui lucru, deoarece o combinație de investiții mai mari fără verificări și o durată mai scurtă a proiectelor vor conduce, cel mai probabil, la irosirea banilor. Considerăm că nu putem justifica acest lucru în fața contribuabililor europeni.

Dacă amendamentele noastre nu sunt acceptate, nu putem vota în favoarea raportului. Vom solicita, de asemenea, un vot prin apel nominal, pentru ca atunci când cetățenii se vor plânge, ulterior, că banii au fost irosiți, să le putem arăta cum au votat deputații.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Domnule președinte, am o întrebare pentru dna Schroedter. În analiza sa, a ales să adopte o abordare destul de negativă. Întrebarea mea este: oare nu datorită cofinanțării, guvernelor locale care pun în aplicare programele din statele membre în temeiul cadrelor strategice stabilite pentru fiecare țară și în conformitate cu normele, li se impune să își îndeplinească propriile responsabilități? De ce abordează astăzi o perspectivă atât de negativă? Nu există niciun motiv pentru a fi atât de pesimiști legat de această propunere.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Domnule președinte, voi răspunde cu plăcere la întrebare. Investițiile în marile proiecte sunt în curs de simplificare. Acest lucru se aplică investițiilor de până la 50 de milioane de euro care, până acum, au fost evaluate de UE, deoarece noi suntem responsabili pentru banii contribuabililor. Consider că situația ar trebui să rămână neschimbată pentru marile proiecte deoarece, din experiența noastră, aceste proiecte încep deseori cu investiții excesive, iar la final cetățenii trebuie să suporte povara.

Oldřich Vlasák, în numele Grupului ECR. – (CS) Domnule comisar, doamnelor și domnilor, dezbaterem aici o propunere de compromis de modificare a regulamentului, propunere care urmărește simplificarea și accelerarea accesului la fondurile europene. Avem, fără îndoială, un interes comun în atingerea acestui obiectiv și ar trebui să avem în vedere acest lucru pe parcursul dezbaterilor privind viitorul politicii de coeziune de după anul 2014. Dispoziția propusă se aplică în primul rând marilor proiecte legate de mediu și infrastructură, proiecte care generează profituri și sprijin pentru proiectele legate de energie și surse regenerabile în sectorul locuințelor. Prin urmare, propunerea de compromis nu presupune nicio intervenție radicală în arhitectura fondurilor europene. Schimbările radicale nici nu sunt posibile în acest moment. Putem gestiona numai o modernizare treptată a sistemului existent. Propunerea este un compromis.

În acest moment, aș dori să afirm că sprijin declarația transmisă de Ungaria privind utilizarea instrumentelor de inginerie financiară în cadrul fondului de coeziune pentru intervenții în domeniul eficienței energetice și al surselor de energie regenerabilă. Pe de altă parte, mă îngrijorează măsura retroactivă privind datoriile deoarece nu va fi aprobată până în 2010, deși resursele ar fi trebuit returnate în trezoreria UE la sfârșitul lui 2009. Prin urmare, în acest context este esențial să se clarifice toate detaliile tehnice ale acestei legislații. Cu toate acestea, s-a ajuns la un compromis și, prin urmare, dezbaterile ar trebui finalizate. Consider că este

esențial ca simplificarea fondurilor europene, pe care o aprobăm astăzi la Strasbourg, să se reflecte la fața locului în statele membre. În acest context, mai sunt multe de realizat în regiunile noastre.

Trebuie să salut eforturile actualului minister al dezvoltării locale din Republica Cehă care, la mijlocul acestui an, a aprobat un amendament legislativ privind extragerea sumelor individuale din fondurile structurale și din fondul de coeziune. Această simplificare administrativă presupune mai ales proceduri de aprobare și planificare și gestionare financiară, inclusiv activități de control și eliminarea discrepanțelor.

Cornelia Ernst, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Domnule președinte, mă adresez în numele colegului meu care nu se poate afla aici și aș dori să precizez câteva lucruri. În primul rând, sprijinim foarte mult simplificarea fondurilor structurale. Fără îndoială, există unele lucruri pe care le-am critica, iar dna Schroedter le-a menționat, însă consider că nu ar trebui să ne împiedice numai acest motiv. Salutăm simplificarea și, de asemenea, considerăm că regulamentul trebuie pus în aplicare de urgență. S-a irosit deja prea mult timp.

Cu toate acestea, trebuie să vorbesc deschis. Compromisul nu este exact așa cum l-am avut în vedere. După cum știe toată lumea, Comisia a înaintat o altă propunere privind plata unică de 100 % a cererilor de plăți intermediare pentru o perioadă limitată și în scopul măsurilor de politică în domeniul pieței muncii. Acest lucru nu a fost acceptat dintr-o varietate de motive care au fost discutate în detaliu în cadrul Comisiei pentru dezvoltare regională. Cu toate acestea, trebuie să ne întrebăm dacă am depus suficiente eforturi pentru a institui ceea ce Comisia a numit în comunicarea sa din 3 iunie 2009 un angajament comun în vederea ocupării forței de muncă ce poate fi utilizat pentru a contracara criza.

Obiectivul a fost facilitarea utilizării fondurilor structurale pentru a contribui la depășirea crizei, subiect pe care îl discutăm acum. Fondurile structurale europene în special reprezintă, după cum știe toată lumea, unul din principalele instrumente de investire în cetățeni, de combatere a crizei și de creare de locuri de muncă. Dacă privim Europa, devine clar că criza a avut un impact uriaș asupra piețelor muncii din statele membre și că este necesar, într-adevăr, să acționăm. S-au înregistrat creșteri masive ale șomajului, nu numai în cele cinci țări, ci în toate statele membre, dacă analizăm situația în detaliu. În plus, șomajul joacă, de asemenea, un rol major independent de criză. În Europa, există un nivel foarte ridicat de șomaj, care încă este în creștere și nu este legat de criză.

Propunerea alternativă înaintată de Comisie reprezintă, fără îndoială, un pas înainte, pe care îl salutăm, deoarece cel puțin cinci state membre al căror PIB care a scăzut cu 10 % din 2008 vor primi o subvenție destul de ridicată. Aceste state membre vor beneficia de aceasta și de plăți în avans din fondul de coeziune și din fondurile structurale europene. Toate aceste aspecte sunt pozitive, însă am dori mai multe acțiuni. Știți care este poziția noastră din ceea ce am spus în cadrul comisiei. Pe de o parte, suntem mulțumiți, însă pe de altă parte, nu suntem atât de mulțumiți, dar cu fiecare pas înainte avansăm, iar aceasta ar trebui să fie calea.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Domnule președinte, singura întrebare este de ce, doamnă Ernst, grupul dvs. nu a depus un amendament în plen? A existat ocazia de a depune amendamente în vederea reutilizării proiectului original al Comisiei. De asemenea, ar fi fost posibilă renegocierea finanțării de 100 % a fondurilor structurale europene cu Consiliul.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Domnule președinte, doamnă Schroedter, cred că am considerat că am avut numai o posibilitate limitată și, prin urmare, am hotărât să nu îi dăm curs. Presupun că de aceeași opinie a fost și colegul meu. Când am văzut inițiativa globală a Comisiei, am fost încântată. Cu toate acestea, după lungi discuții pe această temă în ultimele zile, am învățat câteva lucruri. Aș fi dorit să văd mai multe. Este adevărat că am fi putut depune un amendament, aveți dreptate. Cu toate acestea, dacă este să fim sinceri unii cu alții, știm ce se va întâmpla și, de aceea, grupul meu a hotărât să nu depună un amendament. Trebuie să iau notă de acest lucru.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Domnule președinte, perioadele excepționale impun măsuri excepționale. Astăzi, visul foarte prețuit al acestui Parlament privind o procedură simplificată și rezultate mai rapide a devenit realitate. Dorim, în cele din urmă, să păstrăm și să creăm locuri de muncă, iar în această săptămână, după cum a subliniat dl Hahn, unele cifre au arătat ce a realizat politica de coeziune: o creștere cu 1,4 milioane a numărului locurilor de muncă în perioada anterioară. Fondurile europene pot fi furnizate acum mai rapid și mai simplu în diferite state, nu numai pentru proiectele majore, ci și pentru proiectele mai mici, pentru a promova în continuare inovația, îmbunătățirile în domeniul mediului, dezvoltarea urbană etc.

Există un aspect căruia Parlamentul i s-a opus, și anume propunerea de eliminare a cofinanțării. Acum aceasta ar amenința unul din punctele esențiale ale sistemului nostru, prin care administrațiile naționale, autoritățile locale și, acolo unde este posibil, indivizii, contribuie la proiectul comun de dezvoltare regională și urbană. Astfel, trebuie să ne concentrăm acum asupra păstrării finanțării pe o perioadă mai lungă de trei ani, în loc de doi, care este un alt aspect asupra căruia am *căzut* de acord. Aceasta va permite accesul la fonduri, cofinanțarea va fi posibilă, iar aspectul pozitiv este că, în cazul oricărei întârzieri, tot vom putea să permitem ca aceste proiecte valoroase să continue. Aceasta nu înseamnă că banii părăsesc regiunea: nu, înseamnă că banii vor fi cheltuiți. Aceasta este schema pe care am aplicat-o pentru anul 2007. Am o întrebare pentru dl Hahn: nu dorește ca acest exemplu bun să fie urmat de altul? De ce nu putem repeta această schemă în 2008 și 2009? Acesta ar fi un pas foarte pozitiv. Îmi puteți răspunde?

În încheiere, am dori, de asemenea, să dăm dovadă de solidaritate. Există unele țări care nu utilizează în întregime fondurile structurale europene alocate lor, 30 sau 40 % rămânând necheltuite. De ce nu au dat dovadă de solidaritate și nu au transferat aceste resurse către alte țări? Acest lucru este în întregime permisibil și ar fi ajutat țările respective să își revină. Aceasta ar însemna să dea dovadă de solidaritate reală, însă, din păcate, acest lucru nu s-a întâmplat. Prin urmare, am o atitudine pozitivă, cel puțin față de raportor. Această procedură a durat nouă luni și mă întreb, la fel ca dna Krehl, dacă ar fi posibilă finalizarea acesteia pe parcursul următoarei runde comune de negocieri dintre Parlament, Consiliu și Comisie?

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Domnule președinte, din 1973, țara mea a primit aproximativ 18 miliarde de euro din fondurile structurale și de coeziune ale Uniunii Europene. De-a lungul anilor, politica de coeziune a jucat un rol semnificativ în dezvoltarea și revitalizarea economiei irlandeze. Fondul social european are o importanță deosebită în încercarea de combatere a șomajului în Irlanda și, desigur, în întreaga Europă.

De la aderarea Irlandei la Uniunea Europeană în 1973, țara mea a primit sprijin financiar în valoare de peste 7 miliarde de euro în cadrul Fondului social european.

– Aceste fonduri au fost utilizate în primul rând pentru a combate șomajul în rândul tinerilor și șomajul pe termen lung. În cadrul programului operațional de resurse umane pentru Irlanda pentru perioada 2007-2013, Uniunea Europeană îi furnizează Irlandei 375 de milioane de euro în cadrul Fondului social european. Bugetul total al acestui program este de 1,36 miliarde de euro.

Aceste fonduri sunt utilizate pentru a oferi cursuri de formare șomerilor, persoanelor cu dizabilități, persoanelor care renunță de timpuriu la școală și persoanelor marginalizate din societatea noastră. Trăim într-o epocă a globalizării. Pentru a răspunde provocărilor și oportunităților pe care le creează globalizarea pentru forța de muncă irlandeză, Fondul social european din Irlanda sprijină, de asemenea, cursuri de formare continuă, care pot fi adaptate realităților piețelor globalizate ale muncii. Astfel, criza economică și financiară actuală a demonstrat relevanța și valoarea acestui fond important, Fondul social european.

Kay Swinburne (ECR). – Domnule președinte, în esență, acest raport pare să aibă câteva obiective foarte bune de a ajuta, prin finanțare europeană, statele membre ale UE, care au fost foarte afectate de criza economică și financiară. Acesta are scopul lăudabil de a urmări reducerea presiunilor asupra bugetelor statelor membre atunci când solicitările vin din toate direcțiile. Reducerea pragurilor proiectelor și simplificarea procesului va ajuta, ca și prefinanțarea proiectelor convenite, la creșterea rapidă a economiilor.

Atunci când Europa se confruntă cu un șomaj care depășește 10 %, în multe state membre situația fiind mult mai gravă, iar economia pare să se redreseze acum lent, există numeroase lucruri pe care statele membre ar trebui să le facă pentru a-și reconstrui finanțele de stat. Totuși, acest raport este destul de limitat și nu pare să abordeze multe dintre acestea.

Cu toate acestea, un avertisment: ideea că statele membre nu ar mai trebui să cofinanțeze proiectele cu banii proprii pare o politică cu un grad ridicat de risc. Deja o mare parte a fondurilor europene nu se justifică în mod corespunzător în proiectele de finanțare din cauza procedurilor inadecvate de supraveghere. Eliminarea interesului unui stat membru în asigurarea că propriile fonduri sunt bine utilizate nu ar trebui să fie o invitație la utilizarea necorespunzătoare a acestora.

Trebuie să ne asigurăm că relaxarea criteriilor de cofinanțare nu reduce responsabilitatea. Totuși, este improbabil ca această problemă în sine să aibă un efect considerabil asupra electoratului meu din Țara Galilor deoarece, dacă Uniunea Europeană face cum dorește, după 2013 nu vom mai avea bani de cheltuit pe proiecte existente, care sunt cofinanțate în mod generos de fondurile europene în acest moment. În timp ce este rezonabil să se afirme că unele noi state membre ale UE sunt mai sărace decât cele vechi și au nevoie de ajutor

special, datoria colosală a Regatului Unit și PIB-ul foarte redus pe cap de locuitor din regiunea mea, Țara Galilor, care a fost recent comparat, fără a ne ajuta, cu evoluția economică din Rwanda, înseamnă, sperăm, că nu va fi uitată. Am aflat din vorbă în vorbă că ar putea exista planuri de a descalifica regiuni precum Țara Galilor și sper ca pe viitor să ne calificăm pentru finanțare tranzitorie.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Domnule comisar, aș dori mai întâi să îl felicit pe dl Kirilov pentru raportul său. Salut și sprijin orice măsură care garantează și facilitează utilizarea legală a fondurilor europene de solidaritate. Uniunea Europeană nu își poate permite să fie comparată de cetățenii UE cu un vulcan care aruncă cenușă birocratică, eliminând dorința de a reduce disparitățile dintre regiunile europene. Este dificil, chiar imposibil să se utilizeze fondurile structurale cu care dorim să ne îndeplinim obiectivele economice, sociale și politice. Consider că schimbările în vederea simplificării procedurilor nu trebuie privite numai în lumina crizei actuale, ci trebuie, de asemenea, ca pe termen lung să faciliteze accesul la instrumentele de solidaritate ale Uniunii Europene.

Consider că, în pofida întârzierii, propunerea depusă de Comisia Europeană, împreună cu modificările cuprinse în acest raport, vor oferi o posibilitate mai bună pentru statele membre și beneficiarii finali de a-și îmbunătăți situația în contextul crizei actuale. Doresc să subliniez importanța modificării privind cheltuielile amânate ale resurselor planificate pentru 2007. Această schimbare va oferi o a doua șansă tuturor statelor membre, inclusiv Bulgariei, unde nivelul utilizării acestor resurse este încă foarte scăzut, să pună în aplicare proiecte cu ajutorul resurselor care altfel ar fi fost pierdute. Trebuie să facem apel la autoritățile regionale și locale, precum și la celelalte părți interesate și să le solicităm de urgență să profite de această a doua șansă. Consider că flexibilitatea subliniată în raport, având în vedere punerea în aplicare a programelor de promovare a utilizării fondurilor, este abordarea corespunzătoare pentru întocmirea politicii de privatizare în viitor.

În ceea ce privește simplificarea regulamentelor administrative de utilizare a fondurilor structurale, raportul este un pas în direcția bună către asigurarea unui echilibru între facilitarea coordonării proiectelor cât mai mult prin fondurile europene și controlarea utilizării acestor resurse. Reformarea regulamentelor trebuie să aibă un rol important în garantarea unei transparențe mai mari în ochii cetățenilor și contribuabililor europeni, precum și în contribuirea la stabilirea unor condiții realiste pentru statele membre. Pe parcursul întregului proces, nu trebuie să ometem scopul final, care este obținerea unor condiții sociale și economice comparabile în întreaga Uniune Europeană.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) De la izbucnirea crizei economice, Uniunea Europeană a fost criticată în repetate rânduri, susținându-se că este incapabilă de a răspunde în mod corespunzător la situația de criză. Consider că dezbaterea actuală și raportul excelent al dlui Kirilov combat în mod concludent acest lucru, arătând că Uniunea Europeană a reușit să răspundă la aceste procese. Nu îi înțeleg pe colegii care sunt preocupați că simplificările actuale vor presupune lipsa de monitorizare a proceselor, deoarece marea valoare a politicii de coeziune constă tocmai în mecanismul foarte precis de supraveghere. Prin urmare, nu ar trebui să fim îngrijorați, iar dacă colegii deputați sunt preocupați în această privință, sper că nu dau dovadă de un deficit de solidaritate față de statele membre – de exemplu, țara mea, Ungaria – care, în opinia lor, nu vor utiliza aceste fonduri în mod corespunzător. Fără îndoială, le vom utiliza în mod adecvat. Această dezbatere este, de asemenea, foarte importantă pentru a confirma necesitatea politicii de coeziune. Îmi pare bine că dl Hahn și dl Ciolos se află aici. Mă îngrijorează foarte tare că primul document al dlui Barroso nici măcar nu menționează politica agricolă comună, iar politica de coeziune este amintită numai superficial, chiar dacă acestea sunt politici comunitare și de coeziune foarte importante, indispensabile pentru creșterea verde, inovație și crearea de locuri de muncă, cu alte cuvinte pentru îndeplinirea noilor obiective ale strategiei UE 2020. Prin urmare, politica de coeziune nu ar trebui diminuată, ci consolidată.

Iosif Matula (PPE). – Domnule Președinte, domnule comisar, stimați colegi, cu toate modificările cadrului legislativ la nivel comunitar și național pentru contracararea efectelor crizei, impactul acesteia asupra economiei reale și pieței muncii este puternic resimțit în prezent pe scară largă. Șomajul ridicat afectează grav economia statelor membre, dar finanțările se derulează încă foarte greu.

Punerea în aplicare eficientă a programelor politicii de coeziune este fundamentală, deoarece reprezintă o pârghie importantă în acordarea de asistență pentru economia reală prin cele 347 miliarde de euro pentru perioada 2007-2013. Efortul suplimentar trebuie îndreptat către beneficiarii cei mai afectați în scopul accelerării fluxului de finanțări spre investițiile din regiunile statelor membre. Consider că o modificare importantă este cea privind posibilitatea finanțării unui proiect major unic din diverse programe pentru proiectele care acoperă mai multe regiuni.

Felicit raportorul pentru munca depusă, dar trebuie să remarc faptul că, deși era un raport mult-așteptat, el s-a derulat greoi. Sugerez că trebuie să găsim soluții, să prioritizăm mult mai atent obiectivele pentru a evita situațiile în care măsuri foarte bune sunt întârziate prea mult. Simplificarea procedurilor birocratice în general va duce la creșterea capacității de absorbție și în țările care se confruntă cu această problemă, deci și în țara mea, România. Erupția unui vulcan a bulversat planeta în cinci zile și poate provoca o altă criză. În cât timp vom avea capacitatea de a reacționa? Un lucru îmi este foarte clar: de acum înainte trebuie să luăm decizii mult mai rapid.

(Aplauze)

Monika Smolková (S&D). – (SK) Aș dori să încep prin a-l felicita pe raportor, dl Kirilov. Este un lucru foarte bun faptul că, pentru a răspunde la criza economică, instituțiile europene au hotărât să accelereze procesul de finanțare a proiectelor de dezvoltare regională și, de asemenea, să simplifice normele de reglementare a utilizării fondurilor structurale. De asemenea, urmează să se prelungească perioada de utilizare a fondurilor UE aprobate în 2007 pentru a le oferi statelor membre mai mult timp pentru a le utiliza.

În Slovacia, există un proverb potrivit căruia ajutorul oferit rapid este de două ori mai eficient. Statele membre care sunt cel mai afectate de criza economică așteaptă cu nerăbdare regulamentul pe care îl discutăm astăzi. Comisia a prezentat primul proiect în iulie anul trecut. Nu vom hotărî până în luna mai. Întregul proces legislativ a durat până acum nouă luni. Poate că este timpul să începem să ne gândim la un proces legislativ mai simplu și mai scurt în cazuri concrete, specifice.

Criza, șomajul, sărăcia și agravarea diferențelor regionale sunt exact genul de cazuri în care este necesar să se acționeze mai rapid și mai flexibil. Va fi dificil să le explicăm persoanelor șomere că ne-au trebuit peste nouă luni pentru a adopta legislația care ar trebui să le ajute acum, într-o perioadă dificilă.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Doamnă președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, suntem cu toții de acord astăzi când susținem măsurile de simplificare a acordării fondurilor structurale propuse în raportul dlui Kirilov.

Cu toate acestea, în calitate de președinte al grupului de lucru al Parlamentului privind Fondul social european, sunt indignat față de durata procedurii de revizuire care este în desfășurare. Propunerea inițială a Comisiei datează din iunie 2009. Chiar dacă scopul acestei revizuii era să ajute statele membre să combată criza economică și socială, Consiliul a ajuns la un acord abia după șase luni. Acest lucru este inacceptabil. Este adevărat că procedura legislativă a fost modificată între timp pentru a-i acorda Parlamentului aceeași putere ca și Consiliului. Cu toate acestea, în calitate de reprezentanți aleși ai Uniunii Europene, astăzi nu putem justifica aceste amânări în fața publicului.

Voi face acum o scurtă digresiune pentru a saluta responsabilitatea de care a dat dovadă Parlamentul în acceptarea, pe cât posibil, a poziției Consiliului pentru a nu mai amâna procedura. Cu toate acestea, aș dori să îmi exprim încă o dată dezamăgirea. Avem nevoie de o Uniune Europeană care poate să ia decizii rapide care să aibă efecte reale la fața locului.

Acum să vorbim puțin despre viitor. Măsurile de simplificare propuse astăzi de combatere a crizei economice sunt pozitive, însă aș dori să adaug că ar fi putut fi și mai ambițioase dacă măsurile în curs de aplicare în perioada de programare actuală, 2007-2013, nu ar fi fost atât de greoaie și complicate.

Prin urmare, analizând negocierile viitoare pentru cadrul legislativ multianual 2014-2020, solicit Parlamentului European să dea dovadă de curaj în propunerile sale de simplificare a administrării și aplicării fondurilor structurale și de coeziune.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Doamnă președinte, doamnelor și domnilor, aș dori, de asemenea, să îmi exprim aprecierea față de raportul dlui Kirilov și îmi pare rău că nu se află aici.

Simplificarea în continuare a mecanismelor privind Fondul de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune este o idee bună și va avea un impact pozitiv asupra cheltuielilor. Într-o perioadă în care aceste fonduri sunt utilizate, de asemenea, pentru combaterea crizei, agențiile de plată trebuie să fie capabile să cheltuiască toți banii; însă această măsură presupune, de asemenea, că există o scuză mai puțin.

O scuză mai puțin pentru cine? Pentru regiunile care, de exemplu, cheltuiesc banii din Fondul de coeziune și care, de multe ori, nu pot cheltui toți banii deoarece nu pot face acest lucru, însă consideră că natura haotică și birocrăția excesivă a procedurilor europene sunt responsabile pentru lipsa de cheltuieli.

Astăzi, această scuză nu mai este valabilă; astăzi, toate organismele responsabile de distribuirea fondurilor europene sunt capabile să...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Ioan Enciu (S&D). - Efectele crizei economice sunt resimțite încă din anul 2008, principalele probleme la ora actuală fiind șomajul, scăderea nivelului de trai și sărăcia. La nivelul politicilor Uniunii Europene s-au depus eforturi continue în vederea extinderii și îmbunătățirii instrumentelor disponibile pentru contracararea acestor efecte și, implicit, pentru încurajarea creșterii economice europene. Un bun exemplu în acest sens este raportul dlui Kirilov, elaborat pe baza propunerii foarte bune și binevenite a Comisiei de simplificare a cerințelor pentru accesul statelor membre la fondurile în cauză.

Salut raportul întocmit de colegul Kirilov și îl susțin, atât din punct de vedere al unificării sumelor propuse pentru proiectele majore, cât și din punct de vedere al adaptării criteriilor și condițiilor tehnice specifice în vederea facilitării gestiunii fondurilor disponibile. Aceste modificări sunt în concordanță cu strategia Europa 2020, care încurajează crearea locurilor de muncă și susține investițiile în vederea protejării mediului înconjurător.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). - (PL) Domnule președinte, domnule Hahn, cei care au luat cuvântul înaintea mea au menționat deja avantajele politicii de coeziune și nu doresc să le repet. Aș dori doar să subliniez că țara mea, Polonia, și regiunea mea, Polonia Mare, beneficiază, de asemenea, de pe urma politicii de coeziune. Sunt încântată de acest lucru și iată modul în care înțeleg amendamentele la regulament. Sunt încântată de eforturile constante în vederea unei absorbții mai bune a fondurilor - o absorbție mai bună a fondurilor ca parte a politicii de coeziune. Pentru îmbunătățirea punerii în aplicare și a absorbției, este esențială simplificarea și liberalizarea continuă a legislației care reglementează punerea în aplicare a acestei politici. De aceea, înțeleg regulamentul ca următorul pas în vederea simplificării punerii în aplicare. Sunt încântată în această privință. De asemenea, aș dori să spun că aceste eforturi trebuie să fie continue. Trebuie să combatem mereu birocrăția excesivă și trebuie să ne asigurăm întotdeauna că legislația este favorabilă beneficiarilor.

Othmar Karas (PPE). - (DE) Domnule președinte, domnule Hahn, politica de coeziune este un instrument politic important. Ne oferă posibilitatea de a contribui la combaterea crizei, de a stimula cererea pe termen scurt și, în același timp, de a investi în creșterea pe termen lung și în competitivitate. Este important să clarificăm foarte bine că politica de coeziune și, în special, plățile în avans și punerea în aplicare rapidă la nivel local în 2009 au adus o contribuție foarte importantă la creșterea puterii de cumpărare care a adus avantaje economiei și a contribuit la limitarea scăderii consumului privat. Politica de coeziune reprezintă, de asemenea, o parte foarte importantă a strategiei Europa 2020. Prin urmare, nu înțeleg de ce dl comisar Rehn a legat mecanismele de sancționare a nerespectării regulamentelor privind piața financiară unică de restricțiile privind politica regională.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). - (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, se va vota asupra raportului Kirilov în următoarele săptămâni și salut acest lucru, deoarece nevoia este urgentă.

Publicul și reprezentanții aleși așteaptă de aproape un an măsuri tangibile și permanente din partea politicii de coeziune ca răspuns la criză; actorii naționali și locali solicită de un an un grad mai ridicat de flexibilitate și adaptabilitate în acordarea fondurilor europene.

Astăzi, când Parlamentul reflectă privind noi măsuri care urmăresc un grad mai ridicat de transparență în utilizarea fondului de coeziune, avem nevoie, mai mult ca niciodată, să reușim în eforturile de simplificare a acestei cerințe. Raportul Kirilov este un prim pas spre această simplificare. Trebuie să solicităm și altele, deoarece sunt în joc credibilitatea și vizibilitatea măsurilor europene în viața de zi cu zi.

Acest raport dovedește, de asemenea, solidaritatea Europei, și anume că în această perioadă de îndoieli privind unitatea noastră, le poate oferi membrilor aflați la nevoie măsuri adaptate situației lor. În această perioadă sumbră, raportul Kirilov poate fi o gură de aer proaspăt. Sper că acest raport va fi numai primul pas.

Johannes Hahn, membru al Comisiei. - (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să le mulțumesc tuturor celor care au venit în Parlament, de departe sau de aproape, pentru că au dat dovadă de angajament pe parcursul dezbaterii. Aș dori să vă mulțumesc pentru că ați sprijinit la scară largă politica de coeziune și conștientizarea că ne permite să ne ajutăm regiunile și oamenii din regiuni. Deputatul ceh a făcut trimitere la proverbul potrivit căruia ajutorul oferit rapid este de două ori mai eficient. Aș afirma

că aceasta este o perspectivă europeană. În pofida tuturor dificultăților și a greșelilor, am aderat la acest principiu în cadrul inițiativei.

Răspunsul meu concis la întrebarea dnei Schroedter este că nu trebuie să vă preocupați că mecanismele de control vor avea de suferit pur și simplu pentru că am standardizat pragurile pentru a putea evalua proiectele, care acoperă de multe ori ambele domenii, în mod uniform. De asemenea, există mecanisme de control la nivel local și național. Acesta este conceptul care stă la baza gestionării comune. De asemenea, suntem guvernați de alte reglementări, de exemplu în domeniul achizițiilor publice și în sistemul de ajutoare de stat. Acestea presupun, de asemenea, anumite termene limită pe care noi, în calitate de politicieni la nivel regional, nu le putem ignora pur și simplu.

În ceea ce privește extinderea regulamentului N+3, consider că trebuie să adoptăm o abordare foarte restrictivă. Ar trebui să ne asigurăm că normele nu sunt relaxate și că regiunile nu cred că pot să stea și să nu facă nimic. În schimb, trebuie să se angajeze în vederea utilizării fondurilor disponibile.

Vă rog să îi transmiteți dnei Swinburne că nimic nu arată că aspectele de care se teme se vor întâmpla, cu condiția ca bugetul să fie suficient de mare. Vom furniza fondurile regionale disponibile Țării Galilor și celorlalte regiuni în viitor. Din acest motiv, nu aprob utilizarea banilor din fondurile structurale în perioade dificile pentru a aplica sancțiuni aparente fără niciun efect.

Vă mulțumesc din nou pentru sprijinul dvs. mare. Le mulțumesc și membrilor personalului Direcției Generale Politică regională care au lucrat foarte mult în acest domeniu.

Karin Kadenbach, *supleantă pentru raportor*. – (DE) Domnule președinte, îi voi transmite cu plăcere dlui Kirilov laudele și evaluările pozitive din discuția de astăzi. Aș dori să subliniez din nou două aspecte:

Putem cheltui numai banii contribuabililor europeni și, prin urmare, trebuie să ne asigurăm că accesul la fonduri este cât mai simplu și mai transparent. Acesta este scopul prezentului raport. Cu toate acestea, consider, de asemenea – iar această solicitare este adresată dnei Schroedter – că nu ar trebui să presupunem că statele membre în parte nu iau toate măsurile posibile pentru a respecta legislația europeană. Aceasta este ceea ce înțeleg citind printre rânduri din discuția de astăzi și nu cred că ar trebui să presupunem acest lucru despre nimeni. Plec de la presupunerea că toate statele membre și toate instituțiile iau toate măsurile posibile pentru a se asigura că fondurile europene sunt utilizate eficient și corect.

Aș dori să mai precizez un lucru pentru dna Swinburne, dar nu doar pentru ea. Nu este vorba numai de a face acte de caritate pentru regiunile sărace. Subvenționăm regiunile pentru a crește puterea de cumpărare și pentru a crea locuri de muncă deoarece puterea de cumpărare în aceste regiuni face parte din contribuția globală la asigurarea că Europa poate să înceapă din nou să fabrice și să vândă produse. Aceasta va consolida piața internă. Cu alte cuvinte, nu este numai un act de solidaritate generală. Orice persoană care știe ceva despre economie și lumea afacerilor va înțelege, nu numai din perspectivă socială, ci și din perspectiva economică și a afacerilor, de ce avem nevoie de politica regională și de ce o putem utiliza ca măsură rapidă și eficientă, în special în perioade de criză, pentru a stimula economia europeană în toate regiunile Europei.

Președintele. – Dezbaterăa a fost închisă.

Votarea va avea loc pe parcursul mini-sesiunii din prima săptămână din mai.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Băsescu (PPE), *în scris*. – Acest raport de modificare a Regulamentului General privind implementarea fondurilor structurale și de coeziune este deosebit de important pentru cetățenii Uniunii Europene. Până acum, mai multe state membre, inclusiv România, au avut un nivel scăzut de absorbție a fondurilor europene. Numeroși cetățeni, companii și autorități locale au criticat procedurile dificile de care se lovesc atunci când încearcă să obțină finanțare pentru proiectele lor.

Prin redactarea acestui raport, Parlamentul European dorește să rezolve problemele semnalate în acest sens. Susțin propunerile care au în vedere simplificarea procedurilor de accesare a fondurilor europene. Prin reducerea procedurilor administrative inutile și a birocrăției, precum și prin stabilirea unor reguli mai clare, gradul de absorbție a fondurilor europene va putea crește.

Aceste măsuri sunt binevenite mai ales în această perioadă în care statele membre sunt afectate de criza economică. Cinci țări europene, printre care și România, vor fi parte dintr-un proces de accelerare a absorbției fondurilor europene. Implementarea unei noi proceduri privind plățile în avans va permite realizarea mai

rapidă a mai multor proiecte. De asemenea, România va beneficia de modificarea regulilor privind reducerea riscului de pierdere a fondurilor neutilizate suficient de repede.

Alain Cadec (PPE), *în scris.* – (FR) Criza economică a demonstrat nevoia de măsuri publice pentru a sprijini activitățile private care se află în dificultate. Politica de coeziune a Uniunii Europene joacă un rol esențial în această privință. Oferind sprijin financiar celor afectați de criza economică, fondurile structurale constituie un punct de sprijin cu care se poate stimula activitatea.

Cu toate acestea, accesarea fondurilor europene rămâne dificilă pentru o serie de potențiali beneficiari. Procedurile sunt complicate, iar întârzierile sunt prea lungi, deși caracterul urgent al crizei impune măsuri simple și rapide.

Ca parte a acestei preocupări pentru clarificare, salut inițiativa Comisiei care urmărește simplificarea gestionării financiare a fondurilor structurale. Diferitele propuneri prevăd o politică de coeziune mai eficientă, însă una care nu are un impact prea pronunțat asupra bugetului comunitar. Salut această abordare pragmatică.

Cu toate acestea, Comisia nu trebuie să se oprească aici. Această reformă, impusă de situația de criză, trebuie să fie prima etapă a unei simplificări radicale a modului de gestionare a fondurilor europene. Politica de coeziune trebuie să devină un instrument pentru o intervenție publică mai eficientă în vederea oferirii unui sprijin real pentru activitatea economică.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *în scris.* – Domnule Președinte, stimați colegi, doresc să felicit raportorul pentru munca depusă și să salut acordul agreat, în cele din urmă, în cadrul Consiliului și a Comisiei pentru dezvoltare regională. Consider că este extrem de important să adoptăm acest raport cât mai curând posibil, pentru a putea oferi statelor membre cele mai afectate de criză sprijinul financiar necesar redresării economice. Unul dintre aspectele esențiale promovate în acest raport îl reprezintă simplificarea procedurilor de accesare și implementare a fondurilor europene. Cu atât mai mult acum, în contextul crizei economice, avem nevoie de măsuri de redresare rapidă.

Prin urmare, consider că alocarea avansurilor în procent de 2 % din Fondul social european și 4 % din Fondul de coeziune reprezintă cea mai bună soluție pentru statele membre care se confruntă cu mari probleme de lichidități și care, astfel, vor putea beneficia de un ajutor consistent. Finanțările din Fondul social european ar trebui să joace un rol activ în redresarea economică a statelor membre cele mai afectate de criză în efortul lor de a menține locurile de muncă, a îmbunătăți nivelul calificărilor profesionale și, implicit, de a preveni și combate șomajul.

Georgios Stavrakakis (S&D), *în scris.* – (EL) Aș dori să încep prin a-l felicita pe raportor, dl Evgeni Kirilov, și pe toți membrii comisiei noastre deoarece, datorită insistenței și hotărârii lor, am reușit să organizăm astăzi o dezbatere și să continuăm direct cu adoptarea acestui raport extrem de important fără a mai irosi timp prețios. Aș dori să subliniez rolul decisiv al amendamentelor în consumarea creditelor, reducând birocrăția și complexitatea normelor, sporind la maximum impactul finanțării asupra economiei în ansamblu și sporind astfel avantajele pentru cetățeni. În cadrul audierii sale, dl comisar Hahn a subliniat pe bună dreptate că, în pofida faptului că este probabil cea mai reușită politică europeană, coeziunea politică are dușmani, dar și prieteni. Adoptarea acestor amendamente pe care o dezbatem astăzi este un pas important, însă există o nevoie și mai urgentă din partea Comisiei Europene de a trece imediat la pasul următor, care este de a-și prezenta viziunea de politică de coeziune viitoare, alături de ideile și propunerile pentru schimbările necesare la cadrul existent, la funcționare și competențele, noi instrumente etc.

în scris. – Este momentul trecerii la această a doua etapă înainte să apară alte documente neatribuite.

15. Măsuri specifice destinate piețelor agricole (dezbatere)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterea privind întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de dl Paolo De Castro, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, privind măsuri specifice destinate piețelor agricole (O-0036/2010 - B7-0208/2010).

Întrucât dl De Castro nu este prezent, dl Le Foll, care îi ține locul dlui De Castro, are cuvântul.

Stéphane Le Foll, *autor supleant.* – (FR) Domnule președinte, ne revine, prin urmare, sarcina de a închide dezbaterile din această seară și deja este târziu. În primul rând, aș dori să îmi cer scuze în numele președintelui Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, dl De Castro, care nu se poate afla aici din motive pe care le

cunoașteți. Ca și alți deputați din acest Parlament, nu a putut să își părăsească țara și să vină să participe la dezbaterile noastre din Strasbourg.

Problema care ne preocupă provine din faptul că întreg sectorul agricol se confruntă cu criza generală. După cum știm astăzi, ne confruntăm cu o criză și, înainte de toate, cu o scădere a prețurilor și a veniturilor din agricultură care îi afectează pe producătorii de cereale, pe producătorii de carne de porc și vită și, de asemenea – și spun aceste lucruri în numele dlui De Castro –, pe producătorii de ulei de măsline, și care îi afectează și i-a afectat foarte mult pe producătorii de produse lactate.

Confruntându-se cu această criză și cu scăderea prețurilor, este de la sine înțeles că, în cadrul Parlamentului, Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală dorește să afle de la Comisie ce putem face acum și în viitor pentru a depăși această criză și, în primul rând, ce măsuri ar putea fi adoptate în lunile următoare pentru a sprijini fermierii și pentru a se asigura că piețele agricole sunt mai puțin volatile.

Prima întrebare pe care aș dori s-o adresez domnului comisar se referă în mod specific la criza produselor lactate: care este situația în ceea ce privește măsurile adoptate de Parlament și de Consiliu privind această criză a produselor lactate și, în special, în ceea ce privește aplicarea celebrului Fond pentru produsele lactate, în valoare de 300 de milioane de euro care a fost aprobat? Aceasta este prima întrebare deoarece consider că, dacă dorim să adoptăm decizii legislative, trebuie să știm cum sunt aplicate acestea.

După cum spuneam, în prezent toate tipurile de producție sunt afectate de o scădere a prețurilor și de o criză profundă pe piețe. Acest lucru ne conduce la o întrebare și la căutarea de răspunsuri privind ce înseamnă reglementarea pieței și modul în care putem limita această infamă volatilitate a prețurilor.

Nimeni nu se plânge atunci când prețurile cresc, mai ales fermierii. Consumatorii europeni sunt cei care se tem de majorarea prețurilor agricole, care le limitează puterea de cumpărare și le afectează capacitatea de a cumpăra produse agricole.

Atunci când prețurile sunt scăzute și scad pe perioade lungi, producătorii sunt penalizați la nivelul veniturilor și, în primul rând și cel mai grav pentru agricultura europeană, la nivelul capacității lor de a investi și de a se pregăti pentru viitor. Agricultură este un sector dificil; investițiile sunt substanțiale și durează foarte mult până se obține profit din aceste investiții. Prețurile trebuie stabilizate.

Domnule comisar, întrebarea din partea Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și a președintelui acesteia, dl De Castro, cuprinde două puncte.

În primul rând, ați anunțat o serie de măsuri în domeniul produselor lactate, care urmează să fie puse în aplicare până la sfârșitul anului. Acest lucru este important. Ne puteți oferi câteva detalii în această privință? În al doilea rând, există măsuri specifice care trebuie adoptate în cadrul tuturor piețelor, nu numai cea a produselor lactate.

În cele din urmă, întrebarea pe care am dorit să v-o adresăm este cum intenționează Comisia să anticipeze și să prevină aceste scăderi ale prețurilor pe termen mediu. Ce mecanism de reglementare a pieței poate fi utilizat pentru a limita creșterile bruște și, mai ales, scăderile bruște ale prețurilor? Care este activitatea actuală a Comisiei în acest domeniu și care este perspectiva sa asupra acestui aspect?

Acestea sunt cele trei elemente pe care am dorit să le menționez: Fondul pentru produsele lactate, perspectivele privind criza produselor lactate și, mai general, modul în care Comisia intenționează să abordeze problema volatilității și scăderii prețurilor.

Dacian Cioloș, membru al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, în primul rând aș dori să le mulțumesc dlui De Castro și dlui Le Foll, din partea Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală a Parlamentului, pentru că au ridicat aceste probleme pentru a fi dezbătute aici în Parlament.

Este adevărat: Și eu trebuie să recunosc că veniturile fermierilor au scăzut în mod spectaculos în 2009, ceea ce nu a reprezentat decât o continuare a tendinței înregistrate în 2008. Prin urmare, aceasta este o situație cu care ne-am confruntat rareori pe piața europeană. Coincide cu faptul că această piață se deschide tot mai mult pe piața mondială și urmează reformele recente privind politica agricolă comună.

Criza a afectat în special sectorul produselor lactate. Anul trecut, producătorii din sector s-au confruntat cu o situație dificilă, în special cei din regiunile rurale în care producția de lactate este esențială nu numai pentru sectorul agricol, ci și pentru activitatea economică și pentru ocuparea forței de muncă în general.

În acest context, Comisia Europeană a adoptat anul trecut măsuri, în primul rând prin mobilizarea mecanismelor de intervenție pe piețe pentru a pune capăt scăderii prețurilor. A eliberat fonduri semnificative, peste 400 milioane de euro, pentru a finanța aceste intervenții pe piață. Cu toate acestea, după cum a arătat dl Le Foll, a fost mobilizat, de asemenea, un fond de 300 de milioane de euro pentru a le permite statelor membre să vină în ajutorul celor mai afectați producători din sectorul lactatelor. -

Această decizie a fost luată anul trecut. Le-a oferit statelor membre posibilitatea de a stabili criterii pe baza cărora vor fi distribuite fondurile, canalizându-le, în primul rând, către producătorii care au nevoie cel mai mult de ele.

De asemenea, trebuie să clarific că aceste criterii au fost stabilite de statele membre și nu au necesitat aprobarea Comisiei. Statele membre au fost pur și simplu obligate să informeze, să notifice Comisia cu privire la criteriile pe care le-au ales.

Pot să vă informez că, din cunoștințele mele, toate statele membre au notificat Comisia privind hotărârea de a aplica măsurile. Prin urmare, au stabilit criteriile pe baza cărora vor distribui aceste fonduri, iar procesul de distribuire a ajutorului va începe. Statele membre trebuie să distribuie aceste fonduri până în luna iunie.

Prin urmare, după cum spuneam la început, a existat o etapă de intervenție pe piețe pentru a le aduce din nou într-o situație echilibrată. Consider că situația actuală ne arată că această intervenție a fost un succes, deoarece prețurile s-au stabilizat. Desigur, încă există variații, însă acestea se încadrează în limite rezonabile, în limitele normale ale pieței. În al doilea rând, există măsuri de sprijin care vor ajunge în curând la producători. Acestea sunt măsurile care au fost luate deja.

Îmi face plăcere să reiterez aici ceea ce am spus recent în fața Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală din Parlament: în calitate de comisar, sper să trag învățăminte din situația specifică cu care ne-am confruntat anul trecut. Nu doresc să aștept reforma în domeniul politicii agricole comune de după anul 2013, când ne vom reuni aici având răspunsuri mai solide pentru întregul sector agricol. Nu voi aștepta încheierea reformei politicii agricole comune 2013 pentru a adopta propuneri specifice pentru sectorul lactatelor, pe baza concluziilor grupului la nivel înalt care a fost creat anul trecut în urma crizei și a cărui activitate este în curs de desfășurare. Acest grup își va prezenta rezultatele în iunie.

Imediat după aceea, în iulie, voi propune o dezbatere Consiliului de miniștri ai agriculturii și Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală din Parlament, pe baza acestor rezultate. Așadar, de acum și până în toamnă sau până la sfârșitul anului, voi veni cu propuneri care ne vor permite să prevedem și, pe cât posibil, să prevenim acest gen de criză – în special în sectorul lactatelor, deoarece s-a confruntat cu cele mai dificile circumstanțe – și astfel, să propunem soluții, nu numai pe termen scurt, ci și pe termen mediu și lung.

Bineînțeles, vom avea lucruri de învățat din acest domeniu pentru alte sectoare agricole în care va trebui să intervenim. Permiteți-mi să vă ofer cu această ocazie unele informații care vor urma din dezbaterile pe care le vom avea astăzi.

Comisia acordă o atenție deosebită evoluției piețelor din alte sectoare. Utilizând metodele de intervenție pe care le avem la dispoziție în prezent – mecanisme de intervenție pe piețe, utilizate în special ca plase de siguranță – vom face tot posibilul pentru a preveni repetarea unei situații similare cu cea care a afectat sectorul lactatelor.

Vă mulțumesc foarte mult. Voi asculta atent întrebările și problemele pe care le veți ridica și voi lua din nou cuvântul la sfârșit pentru a spune câteva lucruri.

Peter Jahr, în numele Grupului PPE. – (DE) Domnule președinte, domnule Ciolos, doamnelor și domnilor, reorientarea fundamentală a politicii agricole pentru a se concentra mai mult asupra economiei de piață este abordarea adecvată. Decizia de a intensifica legăturile dintre agricultura europeană și piața mondială este, de asemenea, corectă. Succesul inițial al acestei politici a fost foarte evident până în 2007 sau până la începutul lui 2008. Politica agricolă europeană a oferit o rentabilitate mai bună. Nu au existat multe intervenții pe piață, iar fermierii aveau venituri stabile, în creștere. Cu toate acestea, în prezent suntem martorii neajunsurilor acestei reorientări, printre care se numără fluctuații mari ale prețurilor și venituri în scădere ale exploatațiilor agricole. Atât fermierii, cât și factorii de decizie politică în domeniul agriculturii trebuie să poată să se adapteze fluctuațiilor majore ale prețurilor producătorilor în toate domeniile pe viitor, nu numai în sectorul lactatelor.

Pentru a gestiona mai eficient scăderile majore de pe piață, politica agricolă are nevoie de instrumente care să îi permită să reacționeze rapid, în mod consecvent și fără multă birocrație. Prin urmare, solicit ca măsurile precum intervențiile sau subvențiile la export să nu fie abolite întru totul, ci să fie incluse în buget cu o cifră

zero. Aceste instrumente ar trebui utilizate numai în circumstanțe excepționale și nu pentru intervenții constante pe piață. Cu toate acestea, atunci când avem nevoie de instrumente, acestea trebuie să fie gata de utilizare. De asemenea, trebuie să identificăm măsuri pentru profesia de fermier care vor crea egalitate pe piață. Printre acestea se numără în special consolidarea poziției juridice a grupurilor de producători.

Sper că Comisia își va ține promisiunea de a analiza condiții juridice de bază mai bune și, ulterior, de a lua măsuri rapide, când sunt necesare, pentru a preveni ca fermierii și consumatorii să sufere daune semnificative.

Marc Tarabella, în numele Grupului S&D. – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, vă susțin primii pași în calitate de comisar pentru agricultură și dezvoltare rurală deoarece, de la audierea dvs. și în alte ocazii, am fost încântați să vă auzim exprimându-vă dorințele, întrucât ați înțeles că volatilitatea extremă a prețurilor reprezintă o amenințare serioasă la adresa agriculturii și a viitorului acesteia. Același lucru este valabil pentru fermieri, care nu mai pot planifica pe termen lung deoarece, în mod clar, investițiile – în special pentru cei mai tineri – se calculează pe perioade de 20 sau 30 de ani.

Acum șase luni, împreună cu dl Le Foll și alți câțiva colegi, am semnat un amendament în această privință și privind volatilitatea gravă, care urmărea reducerea creșterii de 1 % care a fost stabilită, în special pentru producția de lactate, întrucât ne aflăm, de fapt, într-o perioadă de supraproducție. Amendamentul a fost respins cu aproape 250 de voturi la 350.

Ați spus că în viitor, vom avea în vedere un regulament. Grupul la nivel înalt se reunește, iar membrii săi sunt, din câte înțeleg, indivizi de calibru înalt: nu sunt reprezentați numai producătorii, ci și distribuitorii.

Nu aș dori ca actorii care se încadrează între cele două categorii, între producători și distribuitori – și anume, prelucrătorii –, să fie omiși. Sper să nu-i uităm, deoarece profiturile se realizează în primul rând prin aceștia; în opinia mea, mai mult decât prin intermediul distribuitorilor. Prin urmare, aș dori să am garanția că nu vor fi omiși din discuție.

Dincolo de sectorul lactatelor, toate sectoarele agricole sunt afectate de volatilitate și, de asemenea, aș fi suficient de curajos încât să afirm că prețurile sunt ridicate. Să fim precauți; acest lucru nu este neapărat bun pentru agricultură, întrucât prelucrătorii – utilizatorii – se orientează către produse alternative. Când prețurile revin la un nivel mai normal sau mai scăzut, acești utilizatori nu se vor întoarce neapărat la produsul original.

Domnule comisar, având în vedere aceste lucruri, aș dori să știu – chiar dacă este cam prematur – dacă intenționați într-adevăr în viitor să puneți în aplicare, în toate celelalte domenii de producție, mecanismele de reglementare care sunt atât de așteptate de producători.

Martin Häusling, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, Domnule Cioloș, pe moment lucrurile sunt relativ pașnice în zonele rurale, nu pentru că fermierii sunt mulțumiți, ci pentru că numeroși fermieri sunt în prezent foarte frustrați. Nu-i putem înșela pe toți spunând că vom identifica în 2013 soluția importantă la criza agricolă. Trebuie să le oferim răspunsuri acum. Suntem de acord în această privință. Protestele se pot muta foarte curând la Bruxelles, așa că trebuie să oferim unele răspunsuri.

În sectorul produselor lactate, este necesară o schimbare fundamentală a politicii. Am participat la conferința grupului la nivel înalt, iar răspunsurile oferite pentru criza produselor lactate mi s-au părut interesante, însă în niciun caz adecvate. Dacă trebuie efectuată o schimbare a politicii, atunci trebuie pusă la îndoială decizia recentă de a înlătura regulamentele. La încheierea acestui proces, am putea spune că eliminarea cotelor a produs o scădere, nu o creștere. Trebuie să analizăm de urgență modul în care putem institui o nouă politică, modul în care putem stabili noi criterii de referință și modul în care putem reintroduce în joc statul, cu alte cuvinte, Uniunea Europeană, pentru a ne oferi norme mai clare pentru piață. Piețele nu funcționează fără asistență. Acesta este răspunsul la criza financiară și, de asemenea, la criza din agricultură. Trebuie să asigurăm reguli.

În prezent ne confruntăm cu un proces nebușesc de concentrare în agricultură. Sunt foarte îngrijorat când citesc în document că în sudul Angliei se construiesc unități care vor adăposti 8 000 de vaci. Pe de altă parte, numeroase exploatații agricole mici din zonele defavorizate trebuie să se închidă. Acestea sunt modificări care nu vor genera un model agricol european, ci unul american, cu întreprinderi din ce în ce mai mari, care va conduce, în cele din urmă, la pierderea a numeroase ferme mici de produse lactate din Europa. Trebuie să ne amintim că acest lucru înseamnă, de asemenea, pierderea locurilor de muncă.

Domnule Jahr, suntem de acord într-o privință, chiar dacă nu suntem de acord că este adecvat ca politica noastră agricolă să se concentreze asupra pieței mondiale. Avem nevoie de o poziție juridică clară pentru agricultori. Aceștia sunt veriga cea mai slabă din lanțul comercial. Aceștia sunt primii afectați de prețurile de

dumping, care devin tot mai obișnuite în numeroase domenii. Suntem de acord că avem nevoie urgentă de o declarație politică clară privind modul în care putem reglementa mai bine piețele pe viitor.

Trebuie să privim dincolo de granițele Europei pentru a observa cum soluționează alte regiuni problema. Nimeni nu ne va spune cum și când să ne reglementăm piețele. În ultimii ani, am mers prea departe cu îndepărtarea multor reglementări ale pieței. Să privim alte țări – grupul la nivel înalt ar trebui să facă același lucru – pentru a analiza ce reguli se aplică în alte părți. Este clar că în Canada există numeroși fermieri, iar numeroși consumatori consideră că este un model încercat și testat. Nu ar trebui să excludem de la început acest lucru din discuție. În schimb, ar trebui să oferim, de asemenea, unele răspunsuri.

Ca parte din modificarea direcției politicii noastre, trebuie să ne asigurăm că instituim politici pentru piețele regionale. Accentul ar trebui să cadă întotdeauna pe regiuni, și nu pe cele 5 % din produse care sunt vândute pe piața mondială. Nu trebuie să privim subvențiile la export și intervențiile ca regulile normale de influențare a pieței pe viitor. Trebuie, în cele din urmă, să punem capăt acestui proces.

James Nicholson, în numele Grupului ECR. – Domnule președinte, în primul rând, salut ocazia organizării acestei dezbateri. Cred că este foarte oportună, iar criza recentă din sectorul produselor lactate, care a afectat numeroși agricultori din întreaga Uniune Europeană, a demonstrat volatilitatea gravă care ne poate afecta piețele agricole. Fluctuațiile semnificative ale prețurilor au loc de la an la an și chiar de la lună la lună și se datorează de multe ori unor factori dincolo de controlul nostru, precum criza economică mondială și prețul petrolului.

Efectelor scăderii dramatice a prețului laptelui în 2009 li s-a alăturat incapacitatea UE de a reacționa suficient de rapid la situație. Când am putut, în cele din urmă, să punem în aplicare o combinație de măsuri de gestionare a pieței și de sprijinire a veniturilor, precum intervenția în fondul pentru produsele lactate și restituirile la export, care au avut unele efecte pozitive, numeroși agricultori din sectorul lactatelor au sfârșit prin a da faliment și mulți suferă pierderi financiare grave.

În opinia mea, trebuie să adoptăm o abordare dublă pentru a încerca să reducem efectele prețurilor scăzute asupra agricultorilor. În primul rând, trebuie să stabilim de comun acord o plasă de siguranță minimă pentru toate sectoarele care sunt vulnerabile față de fluctuațiile prețurilor. În al doilea rând, trebuie să ne asigurăm că, indiferent de instrumentele pe care le introducem, putem să răspundem rapid și eficient la orice criză care apare.

În acest moment există multe discuții în Parlament și nu numai privind faptul că fermierii trebuie să primească un venit corect și stabil pentru ceea ce produc. Avantajele și dezavantajele aprovizionării cu alimente și lanțul de aprovizionare cu alimente în general reprezintă un subiect relevant atât pentru agricultori, cât și pentru consumatori. Reforma iminentă a PAC ne oferă o ocazie reală de a aborda aceste probleme. Desigur, este important să nu se submineze competitivitatea industriei agroalimentare a Europei. Cu toate acestea, o PAC reformată trebuie să poată să răspundă la diferitele crize din agricultură pentru a stabiliza piețele și pentru a asigura un venit corect pentru agricultorii noștri.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Domnule președinte, pornesc de la presupunerea că există un grad ridicat de instabilitate pe piețele agricole. S-a înregistrat o scădere semnificativă a prețurilor produselor agricole de bază. În același timp, s-a înregistrat o creștere a prețurilor produselor de consum și o reducere substanțială a veniturilor agricole.

În opinia mea, PAC, în urma reformelor și a decuplării ajutorului, este suficient de orientată către piață. Propunerea mea principală – și doresc să precizez acest lucru în mod clar – este că sectorul agricol nu poate fi lăsat numai la latitudinea regulilor pieței. Produce bunuri publice și are nevoie de sprijin financiar european public. Nu pot să urmăresc contradicția din argumentele deputaților care propun aici o orientare a pieței, în țări care mențin, cultivă și intensifică etnocentrismul consumatorilor, patriotismul consumatorilor. Cu toate acestea, măsurile actuale de gestionare a pieței nu asigură plasa de siguranță necesară, după cum a afirmat vorbitorul anterior, dl Nicholson. Avem nevoie de măsuri suplimentare, de măsuri mai flexibile și eficiente, care să garanteze stabilitatea pieței în perioade de criză. De asemenea, consider că trebuie să „înarmăm” PAC cu un mecanism financiar de abordare a situațiilor de criză, un fel de fond de gestionare a crizei. Garantarea veniturilor producătorilor depinde, în primul rând, de protejarea transparenței în lanțul de aprovizionare cu alimente.

În concluzie, nu ne putem limita la crearea de instrumente viitoare de piață pentru perioada de după 2013. Știm că situația – dincolo de sectorul produselor lactate – este, de asemenea, critică în alte sectoare extrem de importante, care diferă de la o zonă geografică la alta în Europa.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dezbaterea de până acum a indicat că aceasta este o problemă foarte complexă. Într-o anumită măsură, dl Tarabella și dl Nicholson, precum și alții, au menționat că, pe de o parte, problema este legată de lanțul alimentar în ansamblu, pe care raportul José Bové o abordează, de asemenea, și anume că Uniunea Europeană nu a fost capabilă până acum să soluționeze problema privind asigurarea unui echilibru corect între producători, prelucrători și vânzătorii cu amănuntul. În ceea ce-l privește pe dl Ciołoș, sunt în întregime de acord că ar fi bine să se găsească o soluție pe termen mediu și lung. Există patru opțiuni teoretice.

Una, pe care a menționat-o dl Jahr, este examinarea perspectivei neolibérale care a respins și a încercat să elimine până acum sistemele intervenționiste. Prin urmare, sunt întru totul de acord că trebuie să ne gândim dacă aceste sisteme intervenționiste pot fi eliminate sau dacă pot fi utilizate pentru a reglementa piața.

A doua opțiune, propusă de guvernul francez după modelul american, este reglementarea contraciclică. Întrebarea este dacă ar funcționa în Europa, însă trebuie să examinăm și acest lucru, deoarece întreaga piață este atât de volatilă încât trebuie avută în vedere fiecare opțiune.

A treia opțiune este cea privind bursa de valori. Recent, a avut loc o conferință la Borsa Merci Telematica Italiana, un sistem online de bursă de valori, și, prin urmare, trebuie să examinăm în ce măsură poate fi utilizat sistemul bursei de valori. Aș adăuga imediat, pentru dl Ciołoș, că pentru Europa de Est și țările baltice, sistemul bursei de valori nu este foarte operațional, din păcate.

Președinția franceză a propus, de asemenea, posibilitatea de a crea un sistem de monitorizare a prețurilor la nivelul Uniunii Europene. Trebuie să analizăm atent și acest lucru, precum și un lucru care, dacă nu mă înșel, este apropiat de modul de gândire al dlui Ciołoș – posibilitatea creării unui tip de fond, după modelul reformei privind fructele și legumele, care ar putea fi utilizat în gestionarea riscurilor. Din păcate, în cazul cerealelor, acesta ar necesita sume extrem de mari. Cu alte cuvinte, sunt întru totul de acord cu dl comisar că trebuie să analizăm fiecare opțiune, deoarece în prezent, UE nu este capabilă să reglementeze corespunzător piețele.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, după cum știți foarte bine, agricultura este un sector economic care cuprinde caracteristici specifice care înseamnă că uneori poate fi necesară, dacă nu dezirabilă, intervenția publică, în interesul producătorilor, al consumatorilor și al publicului. Există cel puțin trei motive pentru care intervenția publică în acest sector economic este la fel de justificabilă în Uniunea Europeană cum este în alte țări ale lumii.

Caracteristicile aprovizionării cu bunuri agricole și cererea de alimente conduc la instabilitatea piețelor agricole. Agricultura produce, de asemenea, bunuri necomerciale și contribuie la asigurarea unui anumit grad de stabilitate socială în țările noastre și în zonele noastre rurale prin locurile de muncă pe care le creează. În primul rând, agricultura stă la baza unei aprovizionări abundente, variate și sănătoase cu alimente. Putem fi mulțumiți, astfel, cu situația economică actuală a zonelor noastre rurale și a fermierilor noștri?

Acum câteva zile, domnule comisar, un înalt oficial mi-a dat următoarele cifre pentru *departamentul* său – se întâmplă ca acesta să fie un *département* francez pe care îl cunoașteți bine, un departament de creștere a animalelor. Centrul administrativ deține 2 500 de conturi agricole. Dintre acestea, 800 au o pondere a datoriei care depășește 80 %, iar 20 % au o pondere a datoriei de cel puțin 100 %.

Confruntat cu aceste cifre – care, recunosc, m-au surprins chiar și pe mine – problema pe care o discutăm astăzi nu este legată numai de venituri, ci și de decapitalizarea agriculturii europene. Mai puțin ajutor, mai puțină intervenție publică și mai multe restricții asupra producției: aceasta este o combinație cu adevărat explozivă.

Este adevărat că criza economică generală agravează situația. Cu toate acestea, trebuie să punem la îndoială și anumite decizii adoptate de Comisie, anumite decizii luate de colegii dvs., domnule comisar. Agricultura rămâne un subiect de negociere în acordurile comerciale. În pofida situației din Europa, carnea, anumite cereale, fructele și legumele sunt toate afectate. Acordul recent dintre Uniunea Europeană și țările andine, în special Peru și Columbia, va sacrifica producătorii din regiunile ultraperiferice. Nu putem continua o astfel de politică.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, provin din sudul Italiei. În regiunea mea, în regiunile noastre, producția se învârtă în jurul culturilor mediteraneene, al uleiului, al culturilor arabile și al legumelor. S-au spus puține despre aceste lucruri, deoarece Europa și Comisia s-au concentrat mereu în special pe sectorul produselor lactate și pe creșterea animalelor; totuși, trebuie să atragem atenția și asupra culturilor mediteraneene.

Vă asigur că suntem martorii unui fenomen de abandon rural în zonele noastre, în regiunile noastre, din cauza efectelor schimbărilor climatice și a deșertificării. Pentru noi, deșertificarea se manifestă în buruienile care cresc în locurile unde se cultivau înainte culturi vegetale, legume și fructe, unde nu se mai cresc plantații de măslini, iar solul nu mai este arat.

Vă pot spune că, în 1995, înainte de adoptarea euro, producătorii de măslini erau plătiți cu 170 000 ITL, care este echivalentul a 90 de euro. În acest an, producătorii de măslini au fost plătiți cu 30 de euro pentru suta de kilograme. Au trecut treisprezece sau paisprezece ani, iar prețul este acum o treime din prețul din trecut. Producătorii noștri vând ulei cu ridicata cu 2 de euro litrul; astfel de prețuri nu le permit nici măcar să își acopere costurile, iar exploatațiile agricole au datorii deoarece vând sub prețul de cost.

De asemenea, suntem martorii unui fenomen bizar: uleiul este cumpărat cu ridicata cu 2 de euro și descoperim că este vândut cu amănuntul în supermarketuri cu 2 de euro sau mai puțin. În mod clar, este necesar să introducem mai multe controale. Mi-ar face plăcere să mă întâlnesc cu dvs. să discutăm problema actualizării Regulamentului (CE) nr. 2568/1991; există noi sisteme de control și trebuie să combatem sofisticarea și contaminarea, în avantajul consumatorilor și producătorilor.

Nu putem să avem în vedere naționalizarea ajutorului în următoarea PAC, și nici reducerea ajutorului direct, deoarece lipsa ajutorului direct sau reducerea fondurilor acestuia ar conduce la o criză agricolă în sudul Italiei și în Mediterană.

Domnule comisar, voi încheia spunându-vă că cei care dețin astăzi pământ nu îl dețin pentru că l-au câștigat la loterie, ci pentru că l-au moștenit de la tați sau bunici, care l-au cultivat, care au depus eforturi pentru a-l cultiva și l-au lăsat fiilor lor.

Astăzi, cei care își lasă exploatațiile agricole copiilor riscă să le lase cu o mulțime de datorii. Europa trebuie să ofere un răspuns energic și puternic pentru a ajuta și susține revigorarea sectorului nostru agricol.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Domnule președinte, stabilizarea pieței trebuie să reprezinte unul din obiectivele centrale comune ale politicii economice. În această privință, se pare că suntem de aceeași opinie aici în Parlament. În cadrul politicii agricole comune, avem nevoie de plasa de siguranță a măsurilor pieței, atât pentru protecția agricultorilor, cât și pentru protecția tuturor celor implicați în lanțul alimentar.

De exemplu, perioada de după 2013 pare deosebit de alarmantă, din cauza retragerii subvențiilor la export și a cotelor pentru lapte, precum și a creșterii importurilor din alte țări. Prin urmare, este un lucru pozitiv că dl comisar spune în această etapă că intenționează să ia măsuri înainte de 2013.

Acum trebuie să examinăm modul în care vom putea să utilizăm noile instrumente administrative pentru piață: de exemplu, numeroasele măsuri diferite de elaborare a unui sistem de asigurare pentru venit, intensificând puterea producătorilor și a activităților comerciale și îmbunătățind transparența pieței.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Domnule președinte, domnule Cioloș, am în față o analiză a situației economice a sectorului agricol german. Analiza a presupus evaluarea a 19 100 seturi de conturi din exploatații agricole cu normă întreagă și cu jumătate de normă. Rezultatele au fost proiectate pe baza distribuției exploatațiilor agricole din studiul privind structura exploatațiilor agricole din 2007.

În exercițiul financiar 2008-2009, situația în ansamblu s-a deteriorat în mod semnificativ. Cifrele pentru cele 18 200 exploatații agricole de lactate și arabile au scăzut de la 45 400 la 34 400 de euro. Aceasta înseamnă o scădere cu 24 %. În 2008-2009 s-au înregistrat pierderi considerabile. Rezultatele operaționale au scăzut la 29 300 de euro (minus 45 %) și la 43 000 de euro (minus 18 %).

Pe de altă parte, exploatațiile agricole mixte de animale...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Dacian Cioloș, membru al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, consider că dezbateră pe care tocmai am ascultat-o denotă faptul că avem multe de învățat din această criză a produselor lactate. În plus, după cum a spus dl Le Foll la începutul discursului său, ar trebui să avem în vedere punerea în aplicare a unor mecanisme de reglementare a piețelor ca parte din politica agricolă comună de după 2013.

Cred cu convingere că PAC trebuie să fie capabilă, respectând totodată diversitatea agriculturii europene, să propună măsuri legate de obiectivele noastre comune la nivel european, care să ne permită să îndeplinim rolul conferit acesteia în temeiul Tratatului de la Lisabona. Cu alte cuvinte, trebuie să garanteze stabilitatea veniturilor agricultorilor și să asigure că piețele sunt bine aprovizionate. Viitoarele instrumente ale PAC ar

trebui, prin urmare, să ne faciliteze îndeplinirea, printre altele, a acestor obiective. Există, desigur, și alte obiective, însă acestea sunt cele fundamentale de care trebuie să ținem cont.

Măsurile de reglementare a pieței care ne vor permite să evităm cazurile de volatilitate a prețurilor sau a pieței sau să intervenim în astfel de situații vor reprezenta preocuparea noastră principală, care se va regăsi în propunerile pe care Comisia le va înainta ca parte din PAC de după 2013. Vă pot asigura că lucrăm în prezent la aceste lucruri. Sunt foarte convins și conștient de faptul că mecanismele de gestionare a pieței trebuie să poată juca un rol alături de ajutorul direct, pe care trebuie să îl păstrăm, deși vom adapta criteriile de acordare a acestora. Desigur, piața trebuie să poată să funcționeze. Trebuie să îi permitem pieței să funcționeze atunci când este capabilă, dar sunt de acord și cu dl Dantin când spune că natura specifică a sectorului agricol justifică intervenția publică. Fără îndoială, aceasta trebuie direcționată și trebuie să urmărească să soluționeze problemele cu funcționarea pieței și să asigure că funcționează corespunzător. În acest spirit vom întocmi propunerile pentru PAC de după 2013.

Înțeleg pe deplin că și alte sectoare, în afară de cel al produselor lactate, se confruntă în prezent cu dificultăți. Astfel, sectorul fructelor și legumelor este supus, de asemenea, unor variații majore ale pieței: variații ale prețurilor și cantităților comercializate sau vândute. Acest sector a fost supus acum câțiva ani unei reforme. De asemenea, vom avea de învățat din modul în care s-a aplicat această reformă, care a conferit puteri mai mari de negociere producătorilor din organizațiile de producție. Consider că și la acest nivel am putea învăța unele lucruri care ar putea fi aplicate în alte sectoare.

Într-adevăr, consider că, în afară de intervenția publică, producătorii trebuie, de asemenea, să aibă ocazia de a negocia mai bine contractele și, prin urmare, de a negocia mai bine prețurile, asigurând în același timp o anumită stabilitate în sensul că produsele sunt plasate pe piață prin contracte private. Prin urmare, consider că, în afară de intervenția publică, putem găsi alte modalități de a permite buna funcționare a pieței, conferindu-le în același timp autorităților publice puterea de a interveni atunci când piața nu își poate îndeplini rolul, întrucât agricultura nu trebuie numai să aprovizioneze piețele, ci și să continue să producă bunuri publice. Suntem de acord în această privință. Prin urmare, pentru ca agricultura să își poată îndeplini toate funcțiile, va trebui să o ajutăm.

În ceea ce privește aspectele legate de lanțul alimentar, în special puterile de negociere a unei distribuții mai bune a valorii adăugate, Parlamentul a desfășurat o anumită activitate, Comisia a emis o comunicare și au avut loc dezbateri în cadrul Consiliului. Pe baza acestor trei elemente, cred că vom înainta unele propuneri pentru a găsi mecanisme care să le permită producătorilor să își negocieze mai bine marjele.

Cred că am acoperit mai mult sau mai puțin toate discursurile și problemele ridicate. Aș dori să vă mulțumesc încă o dată pentru ocazia pe care mi-ați oferit-o de a-mi explica acțiunile. Dezbateră abia acum începe. De asemenea, am lansat o dezbatere publică înainte de a iniția propuneri privind reforma PAC de după 2013. Consider că, în urma dezbaterii respective și a activității în curs de desfășurare din cadrul Parlamentului, vom putea, până în toamnă, când voi reveni cu o comunicare a Comisiei privind viitorul CAP, să inițiem propuneri care le vor conferi fermierilor mai multă încredere în activitățile lor. Avem nevoie de acești fermieri, nu numai pentru produsele cu care aprovizionează piața, ci și pentru activitățile de cultivare a terenului.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) S-a înregistrat o scădere a prețurilor pe diferite piețe agricole în ultimele luni ca urmare a crizei economice și financiare care a afectat UE, care, la rândul său, a afectat cererea pentru produsele respective. Prețurile mai scăzute aduc avantaje consumatorilor și, pe termen mediu, vor conduce la o cerere sporită, însă între timp, numeroși producători sunt puternic afectați. Prin urmare, este esențial să elaborăm o politică agricolă europeană care va oferi un răspuns la problema cheie: necesitatea de a asigura o securitate alimentară durabilă la prețuri rezonabile pe piață. Este necesar un model agricol care să fie competitiv și viabil din punct de vedere economic și care să răspundă nevoilor alimentare, ecologice și sociale ale cetățenilor. Chiar dacă politica agricolă comună este orientată către piață, trebuie să cuprindă o serie de instrumente pentru a aborda nevoia de a oferi o compensație pentru producția de bunuri publice pe care piața nu le remunerează și pentru a controla volatilitatea extremă a pieței. De asemenea, trebuie să dispună de o reglementare corespunzătoare, de o plasă de siguranță puternică și de o gestionare rezonabilă a riscurilor. De asemenea, trebuie să îmbunătățească lanțul aprovizionării cu alimente, prin intermediul unei transparențe mai mari și al unor practici contractuale mai bune care nu dăunează producătorilor. În concluzie, este esențial să se asigure egalitatea de tratament pentru materialele și produsele agricole importate.

Alan Kelly (S&D), *în scris*. – În primul rând, dați-mi voie să spun că salut inițiativele colegilor mei, în special Senor de Castro, care a luat inițiativa de a începe dezbateră pe acest subiect. Este o realitate că astăzi, agricultorii noștri se confruntă cu obstacole copleșitoare în ceea ce privește obținerea unui preț echitabil pentru produsele lor. Efectul asupra prețurilor pe parcursul crizei recente a produselor lactate este numai un singur exemplu. Intervenția privind stocurile a jucat un rol în stabilizarea pieței, la fel ca Fondul de urgență pentru produsele lactate. Cu toate acestea, nu am ieșit încă la liman. Supermarketurile prezintă anumite obstacole în ceea ce privește o ofertă corectă pentru agricultori. Știm cu toții cum supermarketul mediu dorește să se prezinte consumatorului ca având prețurile cele mai mici. Cu toate acestea, trebuie să avem grijă ca supermarketul să nu continue, de asemenea, să reducă prețurile pentru agricultorii noștri. Dacă actualul sistem ar continua pe durată nedeterminată, nu ar exista niciun stimulent de a desfășura activități agricole și nu se știe ce s-ar întâmpla cu societatea noastră rurală. Acest lucru trebuie să se schimbe. Sper că aceasta reprezintă o preocupare la fel de importantă pentru Comisie cum este pentru deputații din Parlament.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) În 2009, agricultorii europeni s-au confruntat cu dificultăți semnificative. Veniturile au scăzut cu aproape un sfert, iar criza a afectat majoritatea piețelor agricole, inclusiv cele ale laptelui, cerealelor, cărnii de porc, cărnii de vită, măslinelor etc. În mod clar, piața produselor lactate s-a aflat în situația cea mai dificilă. Ca urmare a unei scăderi mondiale a prețurilor, producătorii europeni de lapte au suferit pierderi imense. Agricultorii și-au făcut publică situația dificilă cu ocazia mai multor reuniuni și s-au organizat, de asemenea, proteste în masă în numeroase țări. În prezent, fluctuațiile prețurilor nu mai sunt atât de mari, însă acest lucru nu înseamnă că problemele au dispărut. Încă ne confruntăm cu o cerere scăzută și cu fluctuații ale prețurilor în numeroase sectoare ale agriculturii. Mecanismele actuale de intervenție din sectorul produselor lactate și crearea Fondului pentru produsele lactate se dovedesc a fi insuficiente. Ne putem deja imagina ce se va întâmpla când aceste instrumente vor expira. Fără îndoială, ne putem aștepta la scăderea în continuare a veniturilor și la tulburări pe piață. Sunt de acord cu afirmația dlui Ciolos potrivit căruia situația dificilă de pe piața produselor lactate ar trebui soluționată imediat și nu ar trebui să așteptăm anul 2013, când este planificată o reformă majoră a PAC. În iunie, se așteaptă o decizie a grupului la nivel înalt, care își va prezenta reflecțiile și ideile privind ameliorarea situației din sectorul produselor lactate. Sper că activitatea acestui organism va coincide cu așteptările noastre și va prezenta un program echilibrat de măsuri de stabilizare. Îmi pare bine că dl Ciolos ne împărtășește temerile și că a ținut cont de sugestiile noastre.

16. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

17. Ridicarea ședinței

Președintele. – Următoarea ședință va avea loc mâine, 21 aprilie. Dezbaterile vor avea loc între orele 9.00 și 13.00 și 15.00 și 19.00. Nu știu dacă toată lumea știe că mâine ședința va fi închisă la ora 19.00.

(Ședința s-a încheiat la ora 23.25)